

STORIES IN ATTIC GREEK

FORMING A GREEK READING BOOK
FOR THE USE OF JUNIOR FORMS IN SCHOOLS.

BY THE REV.
FRANCIS DAVID MORICE, M.A.
ASSISTANT MASTER IN RUGBY SCHOOL, AND FELLOW OF QUEEN'S COLLEGE, OXFORD

FOURTH EDITION

RIVINGTONS
WATERLOO PLACE, LONDON
MDCCCLXXXII

STORIES IN ATTIC GREEK

By The Rev. Francis David Morice, M.A.

1883

PREFACE

This book is intended to supply beginners in Greek with materials for construing, easier than Xenophon, more interesting than the disconnected sentences of a Delectus, and better calculated than Aesop to familiarise a young reader with the ordinary vocabulary and idiom of the best Attic prose writers.

Few words or constructions have been introduced which are not of constant occurrence in the most correct Attic authors. Thus the beginner who passes from this book to Xenophon, Thucydides, and Demosthenes, and to the composition of Attic prose on his own account, will have little or nothing to unlearn. On the contrary, he will, it is hoped, find his memory stored with a good stock of precisely those words and phrases which will most often stand him in stead. At the same time, care has been taken not to perplex the beginner with long sentences or difficult idioms. The syntax of an ordinary sentence of simple Attic furnishes sufficient occupation for the intelligence of an average schoolboy; and a real mastery of this, such as it is hoped this book will give him, is a better groundwork for his future studies than a half-knowledge of the mysteries of *Anacoluthon*, *Brachylogia* and *Ellipsis*.

The book consists of stories and passages of simple narrative, which it requires no special knowledge of Greek antiquities or history to understand. To introduce a boy straight from his Grammar to even so simple an author as Xenophon is to plunge him without preparation into a whole world of thoughts and customs of which he knows absolutely nothing. He is bewildered with all the technicalities of Athenian legal procedure and Spartan military organisation, of ancient religious ritual, and a thousand unfamiliar features of Greek political and social life. To such this book will introduce him, not *per saltum*, but gradually and with preparation. The gulf between his own experiences and the remote world of Classical Antiquity is bridged for him by the explanations introduced in the Text, Notes, or

Vocabulary, and it is hoped that with a little assistance from his teachers he will never find himself hopelessly at sea as to the meaning of an allusion or the nature of an event described.

An unusually full Vocabulary of Words and Stems has been supplied, and in the introductory pages entitled 'Hints to Beginners' will be found full of instructions to guide the learner in its use. Many boys are retarded in their Greek studies from mere ignorance of the way in which a Lexicon should be used. An augment or a reduplication sets them vainly hunting for words where they will never find them. A teacher who guides his boys to look out their words according to the principles embodied in these 'Hints' will save them many a *mauvais quart d'heure* of wholly useless and unproductive labour.

The comprehensive character of the Vocabulary makes the addition of a large stock of Notes superfluous. The few which have been given may serve however to save time and sharpen intelligence, and their extreme brevity will leave an idle boy no excuse for neglecting to acquaint himself with them.

English equivalents of Proper Names, which quantities marked where needful, and occasionally with a word or two of explanation, have been added in a Vocabulary of their own.

Augmented and Reduplicated Verbs have been, as far as possible, indicated in the text by the employment of hyphens. And the same method has been employed, after the example of Mr. Phillpotts in his excellent elementary Greek Texts, to distinguish the preposition factor in a compound verb.

Of the Stories, some now appear for the first time in a Greek dress, others are adaptations—usually from the less-read authors of antiquity, as Aelian, Apollodorus, Plutarch, Athenaeus, and Diodorus. Difficult verb-inflections have been altogether avoided in the early Stories, and have been only introduced gradually, and with full assistance from Notes and Vocabulary in the later. The whole book has been arranged into short chapters, of equal or nearly equal length, each possessing sufficient unity to serve as a lesson for a beginner. At the end will be found a series of longer stories, mostly adapted from Thucydides, and

narrating interesting episodes in Grecian history. In these the employment of hyphens has been discarded, as it is hoped that the reader, by the time he reaches this part of the book, will have already learned to use the Vocabularies intelligently.

The author wishes to acknowledge the kind and valuable assistance which he has received throughout from his colleague Mr. Arthur Sidgwick. The original conception of the book is in great measure due to his suggestion; and, in its final form, it has received the benefit of his experience and scholarship in a careful revision of the proofs, freeing the text from many blemishes which the author had overlooked.

In preparing this Second Edition, the substance of the book has been left unaltered. Verbal and typographical errors in the text have been corrected; some missing items have been supplied in the Vocabulary; and the Vocabulary of Proper Names has been extended so as to comprise short biographical notices of some of the more important personages mentioned in it.

F.D.M.

Rugby, 1879.

HINTS TO BEGINNERS.

HOW TO LOOK OUT WORDS IN THE VOCABULARY.

1. Stems

Obs. 1. When you cannot at once find a *word* in the Vocabulary, look for a *stem* which may guide you to it.

For instance :—Suppose you come on the word *θρέψει*. You will find no *word* in the Vocabulary beginning with *θ* from which it could be derived; but you will find a *stem* *θρεψ-*, and this will refer you to *τρέφω*, of which *θρέψω*, *θρέψεις*, *θρέψει*, etc., is the Future.

Again :—Suppose you have to look out *τρίχος*. You will find no noun or verb under *τ* to which you can refer it; but you will find ‘*τριχ-* stem of *θρίξ*,’ and when you have looked out *θρίξ*, you will see that *τρίχος* must be its Genitive Singular.

2. Augments, etc.

Obs. 2. In looking out Verbs take care not to be misled by Augments and Reduplications. These, of course, will not appear in the Present.

For instance :—The meaning of *ἐθήρευσα* will be found by looking out *θηρεύω*, not *ἐθηρεύω*.

Again :—to find *ἔβη*. *ἐ* being the augment, disregard it for the moment, and turn in the Vocabulary to ‘*βη-* perf. fut. and aor. stem of *βαίνω*,’ then look out *βαίνω*, and you will find ‘*2 aor. ἔβην*,’ of which *ἔβη* is, of course, the 3d pers. sing.

To assist the beginner in this, syllabic augments and reduplications, in the first 198 stories of this Book, are separated from their stems by a hyphen.

Thus :—ἐ-βη, ἐ-πε-πλήρωτο (from πληρόω), etc.

3. Temporal Augments.

Obs. 3. If a verb-form begins with η or ω , this is often due to the temporal augment.

Therefore—

- (a) To find the present or the stem of a verb-form beginning with η , look first under η , then (if you do not find it) turn at once to α or ε .
- (b) If the form begin with ω , its present or stem will usually be found under $ο$.

4. Compound Verbs.

Obs. 4. In these the augments, etc., regularly follow the preposition.

Thus, in προσ-έ-βαλλον is the augment; look out προσ-βάλλω.

Again, in προσ-έ-πεσε, ἐ is the augment, πέσ- is the 2 aor. stem of πίπτω; look out προσ-πίπτω.

Again, in δι-ἦγε, ἦ is due to the temporal augment (*Obs. 3*), -ἦγε comes from -άγω; so look out δι-άγω.

5. Changes of Prepositions in Compound Verbs.

Obs. 5. Several prepositions are altered in form when compounded with words beginning with certain letters, and as the augmented and unaugmented tenses of the same verb often

begin with different letters, this change may take place in the one set of tenses and not in the other.

Thus, σύν is unaltered before ε, but becomes συμ before β; so to find συν-έ-βαίνει we must look out not συν-βαίνω but συμ-βαίνω.

Again, ἐπί becomes ἐπ- before a vowel, but remains ἐπί before a consonant; so ἐπ-έ-βαίνει comes not from ἐπ-βαίνω but from ἐπι-βαίνω.

Again, before the rough breathing (‘) ἐπί becomes ἐφ-; so, to find ἐπ-έ-στη or ἐπι-στάς, since ἔ-στη and στάς come from ἴστημι, we must look out ἐφ-ίστημι

A list of these changes is given below (see *Obs.* 8), and the learner when in difficulty should continually refer to it.

Obs. 6. The preposition πρό sometimes combines with a following augment, and produces a diphthong πρου-.

Thus, if we have to find πρου-χώρησε, we must look out προ-χωρέω.

6. Special Irregularities.

Obs. 7. Many irregularly formed, or otherwise puzzling, tenses of verbs will be found separately noted in the Vocabulary.

e.g. ἤκα, 1 aor. of ἵημι; ὠλόμην, 2 aor. mid. of ὄλλυμι; κέκτημαι, pert. of κτάομαι, etc.

7. List of Changes of Prepositions in Composition.

Obs. 8. The following is a list of the principal changes which prepositions undergo in composition. (See *Obs. 5.*)

(1.) ἀνά, διά, παρά.

Rule A.—ἀνά, διά, παρά, become ἀν-, δι-, παρ- before all vowels, whether the breathing be rough (´) or smooth (ˊ); before consonants they remain unaltered,

Examples:

ἀνέβαινε from ἀνα-βαίνω

διίστημι but δια-στάς

παρ-έχω but παρα-σχών

(2.) ἀντί, ἀπό, ἐπί, κατά, μετά, ὑπό.

Rule B.—ἀντί, ἀπό, ἐπί, κατά, μετά, ὑπό, before vowels with a smooth breathing become ἀντ-, ἀπ-, ἐπ-, κατ-, μετ-, ὑπ-; before vowels with a rough breathing they become ἀνθ-, ἀφ-, ἐφ-, καθ-, μεθ-, ὑφ-; before consonants they remain unaltered.

Example: κατ-έχω, καθ-έξω, κατα-σχών.

(3.) ἐκ

Rule C.—ἐκ before a vowel appears as ἐξ, before a consonant as ἐκ,

Example: ἐξ-ίστημι, ἐξ-έ-στην, but ἐκ-στάς.

Rule D.—ἐν becomes ἐγ- before gutturals (γ, κ, χ), ἐλ- before λ. ἐμ- before labials (π, β, φ, μ). Before other letters it remains unaltered.

Examples:

ἐλ-λοχάω, ἐν-ε-λόχησα.

ἐμ-βάλλω, ἐν-έ-βαλε.

Rule E.—σύν becomes:

συγ- before gutturals (γ, κ, χ).

συλ- before λ.

συρ- before labials (π, β, φ, μ).

συρ- before ρ.

σν- before ζ and usually before σ.

Before other letters it remains unaltered.

Examples:

συγ-χωρέω, συν-ε-χώρησα

συμ-βαίνω, συν-έ-βη.

συ-στάς, συν-ίστημι

8. Proper Names.

N.B.—All words beginning with a capital letter should be looked out in the Vocabulary of Proper Names, where the English form of each word is given, and (occasionally) points of history and geography connected with them are briefly stated.

HINTS ON CONSTRUING.

1. Structure of Sentences.

Obs. 9. Before beginning to look out *words*, glance over the *sentence*, and look for the Verb—the hyphen will often show it you at once—and its subject. Note also any words which seem to agree, any prepositions governing one or more words (all which must of course be taken together with the preposition), any adverbs (which must go with the verb usually), and the like. This will give you an idea of the general structure of the sentence, and should suggest to you how to begin upon it.

Take for example this easy sentence:

Ἄπρακτον γάρ σε ἀπο-πέμψει ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστηκώς.

Do not begin looking out word by word and construing it into some such nonsense as this—
‘Without success for you will send yourself he on the doors having stood.’

But consider—Verb? ἀπο-πέμψει: subject? ὁ...ἑστηκώς: σε and ἄπρακτον agree, accusatives: ἐπὶ ταῖς θύραις, preposition and case, all together, and (as their position shows) to be taken with ὁ ἑστηκώς.

Then with a *rational* use of the Vocabulary you will get the true meaning. [Subject first, then verb, then the words governed by the verb.]

‘For the man standing at the doors (i.e. the porter) will send you away unsuccessful,’ or (to improve the English) ‘disappointed.’

2. Conjunctions, etc.

Obs. 10. Attend *from the first* to little words, conjunctions, particles, etc. You will find them incessantly reappearing as you go on, and will save yourself trouble in the end by noticing them carefully at first.

3. Stops.

Obs. 11. Mind your stops, especially the interrogation-mark, which is like an English semicolon (;). And remember that parentheses are often contained between *a pair of commas*, but *a single comma* makes a separate new clause. So (N.B.)—

Words separated by two commas may sometimes be taken together, but words separated by one comma belong to different clauses.

4. Pronouns.

Obs. 12. Make yourself as familiar as possible with the declensions of pronouns in the Grammar, especially with those of *οὗτος*, *ὅστις*, and *ὅδε*. This will save you countless tiresome hunts after such words as *ἦντινα* and *τάδε*, which Lexicons and Vocabularies will hardly ever explain to you.

5. The Article.

Obs. 13. Notice the position of the Article, especially if it be a nominative.

(1) *It marks the subject.*

Thus *ὁ ἀγαθός ἐστι δίκαιος* = the good man is just,

But *ἀγαθός ἐστιν ὁ δίκαιος* = the just man is good.

(2) All words placed between an article and its noun constitute with the article and noun *a single clause*, which must be all construed together, just like a clause in brackets.

Take these two sentences—

(a) οἱ ἐν τῇ πόλει ἄνθρωποι τιμῶνται.

(b) οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ πόλει τιμῶνται.

In (a) the words ἐν τῇ πόλει *must* go closely with of οἱ ἄνθρωποι, ‘The-men-in-the-city are honoured;’ in (b) ἐν τῇ πόλει goes not with οἱ ἄνθρωποι but with τιμῶνται, ‘The men are honoured-in-the city.’ A little thought will show that these two sentences convey a totally different meaning.

(3) Sometimes after an article and its noun the same article is repeated, followed by an adjective, or some expression equivalent to an adjective. Thus—

(a) ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός.

(b) οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐν τῇ πόλει

Here the word or words introduced by the *second* article are treated exactly as if they had been placed between the *first* article and its noun, i.e. they make with these a *single clause* which must all be construed together. Thus—

(a) ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός = ὁ ἀγαθός ἀνὴρ = ‘the good man.’

(b) οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐν τῇ πόλει = οἱ ἐν τῇ πόλει ἄνθρωποι = ‘the-men-in-the-city.’

(4) An exceedingly common construction in Greek is that of the *article agreeing with the participle of a verb*, just as if this latter were a substantive.

(It occurs sometimes in English, as ‘the slain,’ ‘the missing,’ etc., but much more frequently in Greek.)

Often it may be construed as a relative clause ; thus—

Οἱ ψευδόμενοι, ‘those who lied.’

τῆς βασιλευούσης, ‘of her who is reigning.’

Τὸ φερόμενον, ‘that which is being carried.’

But sometimes it may be more neatly and compactly expressed *by turning the participle into a substantive*; thus, in the instances just given—

Οἱ ψευδάμενοι, ‘the liars.’

τῆς βασιλευούσης, ‘of the queen.’

Τὸ φερόμενον, ‘the burden.’

(5) An article in Greek is often best *translated by a possessive pronoun*, ‘my, your, his, its, their,’ etc. Common sense will show you which pronoun to choose; thus—

Λούομαι τὰς χεῖρας, ‘I wash *my* hands,’

ἔρρηξε τὸν δεσμὸν, ‘*he* broke *his* chain,’ or ‘*she* broke *her* chain,’ or ‘*it* broke *its* chain,’ according to the context.

Πιέζουσι τοὺς ὑπηκόους, ‘they oppress *their* subjects,’ etc.

(6) The article may combine with an infinitive and produce a kind of verbal neuter noun. Thus—

τὸ λέγειν, (literally ‘the to-speak,’ i.e.) ‘the power to speak,’ ‘speech’ (declined, *τοῦ λέγειν*, *τῷ λέγειν*, etc.).

τὸ θνήσκειν, ‘the act of dying,’ ‘death.’

EASY GREEK STORIES

ANACHARSIS VISITS SOLON

1. Σόλων ἦν συνετώτατος πάντων τῶν Ἀθηναίων, τὴν γὰρ σοφίαν αὐτοῦ οὐ μόνον οἱ πολῖται ἐθαύμαζον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες πάντες, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν βαρβάρων. ἀκούσας δὲ περὶ τούτων Σκύθης τις, ὀνόματι Ἀνάχαρσις, ἐβουλεύετο διαλέγεσθαι τῷ Σόλωνι, ἔχων καὶ αὐτός δόξαν ἐν τῇ πατρίδι¹ ὡς σοφὸς ὢν. πλεύσας οὖν εἰς τὰς Ἀθήνας ἔρχεται εὐθύς ἐπὶ τὴν ἐκεῖνου οἰκίαν, λέγων ὅτι “ἄπωθεν ἦκει βουλόμενος ποιεῖσθαι² πρὸς ἐκεῖνον φιλίαν.” ὑπολαμβάνει οὖν ὁ Σόλων “βέλτιον εἶναι ποιεῖσθαι φιλίας οἴκοι³.” ὁ δὲ Ἀνάχαρσις ἀποκρίνεται εὐθύς, “οὐκοῦν δεῖ σέ, οἴκοι ὄντα, ποιεῖσθαι πρὸς ἐμὲ φιλίαν.” ἐγέλασε τοίνυν ὁ Σόλων, καὶ δέχεται τὸν ἄνθρωπον φιλικῶς.

SOLON'S LAWS

2. ὁ δὲ Σόλων ἐσπούδαζε τότε περὶ νομοθεσίας. ταῦτα οὖν ἀκούσας ὁ Ἀνάχαρσις ψέγει αὐτὸν διὰ ταύτην τὴν πραγματείαν, λέγων “τοὺς νόμους οὐδὲν⁴ διαφέρειν τῶν ἀραχνίων. ἐκεῖνα μὲν γὰρ κατέχει τὰ σμικρὰ καὶ λεπτὰ τῶν ἀλισκομένων⁵, διασχίζεται δὲ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ παχέων. οἱ δὲ νόμοι ὁμοίως τοὺς μὲν πένητας τῶν πολιτῶν ἀεὶ πιέζουσιν, οἱ δὲ πλούσιοι αὐτοὺς πάνυ ῥαδίως διαφεύουσιν.” ὁ δὲ Σόλων πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται, “ναὶ· ἀλλὰ συνθήκας ἄνθρωποι φυλάσσουν, εἰ κέρδος ἐστὶν αὐτὰς μὴ παραβαίνειν. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαί τε ταῦτα, καὶ τοὺς νόμους ἀρμόζω οὕτως τοῖς πολίταις, ὥστε κέρδος ἐστὶ πᾶσιν ἐμμένειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ παρανομεῖν.”

KING JOHN AND THE JEW

3. ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ἐσπάνιζε χρημάτων. ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰουδαῖός τις πάνυ πλούσιός ἐστιν⁶, ἐβούλετό τι παρὰ τούτου λαμβάνειν. προσκαλέσας οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐπιτάσσει⁷ αὐτῷ τριάκοντα τάλαντα· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος οὐκ ἐπείθετο, ὁ βασιλεὺς κατακλείει τε αὐτὸν

¹ τῇ πατρίδι] Hints,* Obs. 13 (5).

² ποιεῖσθαι] ‘Make to (or for) himself.’ This is the usual force of the Middle.

³ οἴκοι] Adverb, as the accent shows, The nom. pl. of οἶκος would be οἴκοι.

⁴ οὐδὲν] Adverbial. See Vocabulary.

⁵ τῶν ἀλισκομένων] Hints, Obs. 13 (4).

⁶ πλούσιός ἐστιν] Construe ‘was,’ not ‘is.’ The Greeks did not change present tenses to past, as we do, in reporting a past saying.

⁷ ἐπιτάσσει] Understand ‘the payment of,’ etc

εἰς εἰρκτὴν, καὶ τὸν φύλακα τοῦ δεσμοτηρίου κελεύει ἐξέλκειν τοῦ ἀνθρώπου καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ὁδόντα ἓνα, ἕως ἂν βούληται τίνειν τὸ ἀργύριον. ἡ γὰρ τῶν παλαιῶν βασιλέων δύναμις τοσαύτη ἦν, ὥστε ὑπὸ μηδενὸς νόμου κατέχεσθαι¹. νῦν δὲ οἱ μὲν νόμοι κρείσσονές εἰσιν, ἥσσονες δὲ οἱ βασιλεῖς. ὥστε οὐκέτι οὐδεὶς εἰς εἰρκτὴν οὐδέποτε² εἰσπίπτει, πλὴν ὅταν κακούργους τινὰς οἱ νόμοι οὕτω κολάζωσιν.

SWANS

4. λέγει ὁ Ἀριστοτέλης τὸν κύκνον θυμοειδῆ εἶναι καὶ ἀκράχολον. πολλάκις γοῦν, εἰς ὀργὴν καὶ μάχην τρεπόμενοι, ἀποκτείνουσιν ἀλλήλους οἱ κύκνοι. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, ὡς νόμος αὐτοῖς ἐστὶ μάχεσθαι τοῖς ἀετοῖς· ταῦτα δὲ ποιοῦσιν ἀμυνόμενοι³, οὐ γὰρ ἄρχονταί γε τοῦ πολέμου. ὅτι δὲ ἄδουσι, τοῦτο πάλαι περὶ αὐτῶν πιστεύεται. ἐγὼ δὲ ἄδοντος κύκνου οὐδεπώποτε ἤκουσα, ἴσως δὲ οὐδε ἄλλος οὐδεὶς⁴. ἀλλ’ ὅμως πολλοὶ εἰσιν οἱ πιστεύοντες, ὡς ἄδει. λέγονται δὲ ταῦτα μάλιστα ποιεῖν, ὅταν μέλλωσι τελευτήσῃν. πορεύονται δὲ πετόμενοι ἐπὶ μακρὸν⁵, πολλάκις δὲ καὶ τὴν θάλασσαν διαβαίνουσι, τὸ δὲ πτερὸν αὐτοῖς⁶ οὐδέποτε κάμνει.

NIOBE

5. ἡ τοῦ Ταντάλου θυγάτηρ Νιόβη, ἔχουσα τέκνα πολλά τε καὶ καλὰ, ἐπὶ τούτοις λίαν ἐσεμνύνετο. διαλεγομένη γὰρ αὐτῇ ποτε γυνὴ τις τῶν συνηθῶν ἔφη κατὰ τύχην, ὅτι ἡ Λητώ ἐστὶ καλλίπαις⁷, οἱ γὰρ παῖδες αὐτῆς θεοὶ εἰσιν, ὁ τε Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις· ἀκούσασα δὲ ταῦτα ἡ Νιόβη ἔφη μεγαλαυχουμένη ὡς τὰ ἑαυτῆς τέκνα πολλῶ εὐειδέστερά ἐστιν ἢ τὰ ἐκείνης⁸. διὰ ταῦτα οὖν ἀγανακτήσασα ἡ Λητώ πέμπει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν. οἱ δὲ ἀφικόμενοι⁹ τὰ τῆς Νιόβης τέκνα πάντα κατετόξευσαν¹⁰. ἡ δὲ Νιόβη συνεχῶς δακρύνουσα κατετήκετο, καὶ ἐγένετο πέτρα καταχέουσα αἰὲ χειμῶνός τε καὶ θέρους ὑδάτια.

¹ ὥστε κατέχεσθαι] See Vocabulary for ὥστε with infinitive. You will find it with a finite mood a little further on.

² οὐκέτι, οὐδεὶς...οὐδέποτε] In English a string of negatives cancel one another; in Greek they only strengthen the first negative. In construing you should drop all but the first. ‘No longer any one...ever.’

³ ἀμυνόμενοι] ‘In self-defence.’

⁴ οὐδὲ...οὐδεὶς] See 3 (last note).

⁵ ἐπὶ μακρὸν] ἐπὶ with acc. often signifies extension over: ‘a long way.’

⁶ αὐτοῖς] Ethic dative.

⁷ ἐστὶ καλλίπαις] See Paragraph 3.

⁸ τὰ ἐκείνης] Understand τέκνα, ἐκείνη is Leto.

⁹ οἱ δὲ ἀφικόμενοι] οἱ is pronoun, not article.

¹⁰ κατετόξευσαν] Hints, Obs. 5 and 8.

NOT GUILTY!

6. μιλῆσιός τις φόνου δίκην ἔφευγεν. ἐλεγχόμενος δὲ περὶ τοῦ πράγματος ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἔφη ἔχειν οὐ μίαν μόνην ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τρεῖς πασῶν καλλίστας. “ἐγὼ γάρ,” ἔφη, “ὦ δικασταί, τὸ μὲν πρῶτον¹ οὐ πάνυ ἔκτεινα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ δεύτερον ἔκτεινα μὲν αὐτὸν, ἀκούσιον δὲ τὸ ἔργον ἦν, ἔτυχον γὰρ τότε μεθυσθεὶς, ὅτε ἐκεῖνο ἔδρασα· τὸ δὲ τρίτον οὐ δίκαιός εἰμι διὰ ταῦτα κολάζεσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖνος ἐμὲ πρότερος ὕβρισεν, ὥστε ἔκτεινα αὐτὸν ἀμυνόμενος, οἱ δὲ νόμοι οὐ κολάζουσι τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας, ἀλλ’ ἀναίτιον τὸ ἔργον ἐστίν.” ταῦτα δὲ ἀπολογούμενος οὐκ ἔπεισε τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ κατακριθεὶς ἀπέθανε².

PROMETHEUS BOUND

7. πλάσας ὁ Προμηθεὺς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐβουλεύετο διδάσκειν αὐτοὺς τέχνας τε παντοίας καὶ ἐπιστήμας. ἀλλ’ ἠπόρει³ τὸ πρῶτον, ὁπόθεν δοίη⁴ αὐτοῖς πῦρ· οὐ γὰρ ἦν τότε τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ δὲ θεοὶ αὐτὸ παρ’ ἑαυτοῖς ἐφύλασσον. λάθρα οὖν ἐκείνων ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναβὰς, σπέρματά τινα πυρὸς ἔκλεψε, καὶ ἐν νάρθηκι κρύψας ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις. αἰσθόμενος δὲ ταῦτα ὁ τῶν θεῶν βασιλεὺς Ζεὺς ὠργίσθη. προσηλώσας⁵ οὖν τὸν Προμηθεά πέτρα τινὶ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει, ἀετὸν ἔπεμψεν, ὅσπερ ἐλθὼν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἐσπάρασσεν αὐτοῦ τὸ ἦπαρ, τὸ δὲ σπαρασσόμενον⁶ νύκτωρ αὖθις ἠϋζάνετο.

THE CHIMAERA

8. ἡ καλουμένη⁷ Χίμαιρα θηρίον τι ἦν τερατῶδες, τὸ δὲ τοῦ σώματος εἶδος εἶχε τοιοῦτον, ὥστε οὐ ῥάδιόν ἐστιν αὐτὸ διηγεῖσθαι. ἦν γὰρ δὴ τὰ μὲν ἔμπροσθεν⁸ λέων, τὰ δὲ ὀπισθεν δράκων· μέση δὲ τούτων τρίτη τις κεφαλὴ ἐπῆν κερασφόρος (ὥσεί αιγὸς) καὶ διὰ τοῦ στόματος πῦρ ἀνιέισα. αὕτη οὖν ἡ Χίμαιρα διέφθειρε τὴν χώραν πᾶσαν, καὶ τὰ βοσκήματα πανταχοῦ ἐλυμαίνετο. μία γὰρ οὖσα τριῶν θηρίων δυνάμιν εἶχε. τέλος⁹ δὲ ἀνεῖλεν αὐτὴν ὁ

¹ τὸ μὲν πρῶτον] Adverbial, ‘in the first place.’

² ἀπέθανε] Hints, Obs. 4. Note that this verb is used chiefly of violent deaths; ‘to die (simply)’ is τελευτᾶν.

³ ἠπόρει] Hints, Obs. 3.

⁴ δοίη] From δίδωμι.

⁵ προσήλωσας] A participle, from προσηλόω.

⁶ τὸ σπαρασσόμενον] Hints, Obs. 13 (4).

⁷ ἡ καλουμένη] ‘The so-called.’

⁸ τὰ ἔμπροσθεν] Adverbial, ‘in front.’

⁹ τέλος] Adverbial. Look it out.

Βελλεροφόντης ὤδε. ἵππον τινὰ πτηνὸν εἶχεν, ὀνόματι Πήγασον. ἀναβὰς οὖν ἐπὶ τοῦτον, καὶ βοήσας, ἦρθη¹ ἐς τὸν ἀέρα, καὶ ὑπερθεὶν τοξεύων τὴν Χίμαιραν ἀπέκτεινε.

ROUGH WOOING

9. συλλέξας ὁ Ῥωμύλος ἐποίκους πολλοὺς, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κτίσας, εἴτα ἐς ἀπορίαν τινὰ κατέστη². τῶν γὰρ μεθ' ἑαυποῦ ἀνδρῶν ὁλόγοι τινὲς γυναῖκας εἶχον, οἱ δὲ πολλοὶ³ γαμεῖν βουλόμενοι οὐκ ἐδύναντο. οὐ γὰρ ἦσαν παρ' αὐτοῖς παρθένοι, οὐδὲ προθυμήθησαν⁴ οἱ πέλας τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις τὰς θυγατέρας ἐκδοῦναι. πρὸς ταῦτα οὖν ἐμηχανήσατο τοιάδε. λόγος διεδόθη ὑπ' αὐτοῦ πρῶτον, ὥς μέλλει θεῶ τινὶ θυσίαν μεγάλην ποιεῖσθαι καὶ πανήγυριν. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ τῶν πλησίον συνῆλθον μετὰ τῶν θυγατέρων ἐπὶ θέαν. σημείου δέ τινος γενομένου⁵, οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ βοῆς ὀρμήσαντες τὰς μὲν γυναῖκας ἥρπαξον, τοὺς δὲ ἄνδρας σκεδάσαντες ἀπήλασαν.

TARPEIA THE TRAITRESS

10. στρατεύσαντές ποτε ἐπὶ τὴν Ῥώμην οἱ Σαβῖνοι τῆς ἀκροπόλεως ἐκ προδοσίας ἐκράτησαν. ἦν γὰρ ἐν αὐτῇ Ταρπεία τις, θυγάτηρ Ταρπείου τοῦ φρουράρχου. αὕτη⁶ οὖν, ἰδοῦσα τοὺς Σαβίνους φοροῦντας χρυσᾶ περιβραχιόνια, τούτων ἐπεθύμησε. καὶ ὑπέσχετο⁷ τὸ χωρίον προδῶσιν, εἰ ἕκαστος τῶν εἰσιόντων⁸ δοίῃ αὐτῇ ἐκεῖνα, ἃ ἐν τῷ ἀριστερῷ βραχίονι ἐφόρει. ἐπὶ τούτοις οὖν οἱ Σαβῖνοι ὡμολόγησαν, καὶ ἡ μὲν Ταρπεία νύκτωρ τὰς πύλας ἀνέωξεν⁹, ἐκεῖνοι δὲ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ἦται οὖν ἡ γυνὴ τὸν μισθόν· οἱ δὲ Σαβῖνοι, ἐπιβαλόντες αὐτῇ τὰς ἀσπίδας (εφόρουν γὰρ καὶ ταύτας ἐν τοῖς ἀριστεροῖς βραχίοσι), κατέχωσάν¹⁰ τε αὐτήν, καὶ ἀπέκτειναν.

THE TWO PRESENTS

---

¹ ἦρθη] Hints, Obs. 7.

² κατέστη] Hints, Obs. 8, B, and Obs. 4.

³ οἱ πολλοὶ] 'The many,' i.e. 'most.' Without article it would be simply 'many.'

⁴ προθυμήθησαν] Hints, Obs. 6.

⁵ σημείου...γενομένου] Genit. absol., used exactly like Latin ablat. absol.

⁶ αὕτη] Note accent and breathing. From οὔτος, not αὐτός.

⁷ ὑπέσχετο] From ὑπισχνέομαι.

⁸ τῶν εἰσιόντων] Hints, Obs. 13 (4).

⁹ ἀνέωξεν] Hints, Obs. 7.

¹⁰ κατέχωσαν] From καταχώννυμι.

11. πένης τις ἐν τῷ κήπῳ ῥαφανίδα ἔσχεν ὑπερφυῶς καλὴν καὶ μεγάλην, ὥστε ἰδόντες αὐτὴν οἱ πλησίοι πάντες ἐθαύμαζον, δαιμόνιον τι εἶναι οἰόμενοι τὸ φυτόν. ἔδοξεν¹ οὖν τῷ πένητι τὴν ῥαφανίδα ταύτην τῷ βασιλεῖ διδόναι. καὶ ἐς ἄστὺ ἐλθὼν προσεῖπε τοὺς φύλακαν, λέγων, ὅτι δῶρόν τι φέρει παρὰ τὸν βασιλέα· οἱ δὲ τὸν ἄνθρωπον ἐς τὰ βασίλεια εἰσήγαγον. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε, τί τὸ δῶρον εἶη; ἀντεῖπεν οὖν ἐκεῖνος, φαῦλον μὲν τὸ δῶρον εἶναι, κτημάτων δὲ, ὧν αὐτὸς ἔχει,² κάλλιστον. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἥσθεις τῇ εὐνοίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, χρυσὸν πολὺν αὐτῷ ἔδωρήσατο.

12. μαθὼν δὲ τὰ γενόμενα βουκόλος τις ἐβούλετο καὶ αὐτός τι παρὰ τοῦ βασιλέως λαβεῖν. ἐκλέξας οὖν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἀγγελῶν μόσχον τινὰ διαφερόντως καλὸν, τῷ βασιλεῖ ἔδωρεῖτο· οἰόμενος ἐκεῖνον ἀπέραντόν τινα μισθὸν ἀντὶ τούτου δώσειν, ἐπεὶ γε ἀντὶ ῥαφανίδος τοσαῦτα ἔδωκε. ὁ δὲ βασιλεὺς, οὐκ ἀγνοῶν, τί βουλόμενος³ ταῦτα δρᾷ, ἔλεξε τοιάδε. “δέχομαι μὲν, ὦ ἄριστε σὺ ἄνθρωπον, τὸν μόσχον, ὃν ἄγεις. κενὸν δέ σε ἀποπέμπειν αἰσχύνομαι⁴, δοκεῖς γὰρ εὖνους ἐμοὶ εἶναι. δῶρον ἄρα σοι δίδωμι, εἰς ὅπερ πολὺν χρυσὸν ἄρτι ἔδαπάνησα.” ταῦτα δὲ λέξας, ἔδωκε τῷ ἀνθρώπῳ τὴν ῥαφανίδα, ἣν ὁ πένης ἐκεῖνος αὐτῷ ἤνεγκε.

THE POLYPUS

13. θαλάσσιά τινα θηρία εἰσὶν οἱ πουλύποδες, ἣ δὲ λαιμαργία αὐτῶν δεινὴ ἐστίν. οὐδενὶ γὰρ οὐδέποτε⁵ ἐντυγχάνουσιν, ὅ τι οὐ φαγεῖν δύνανται. πολλάκις δὲ οὐδὲ ἀλλήλων ἀπέχονται, ἀλλ’ ἐμπεσὼν ὁ ἐλάσσων τῷ μείζονι, καὶ περιληφθεὶς, εἴτα ἐκείνῳ γίγνεται δεῖπνον. ἐλλοχῶσι δὲ οἱ πουλύποδες καὶ τοὺς ἰχθῦς, τοιόνδε τι μηχανώμενοι, ἵνα αὐτοὺς ἐξαπατῶσιν. ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἐκείνων χρῶμα ἀλλάσσουσιν. ἐκεῖ οὖν διαμένοντες ἀκίνητοι, δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ πέτραι εἶναι. οἱ τοίνυν ἰχθῦς, ὅταν παρίωσι, προσνέουσι τοῖς πουλύποσιν ἀδεῶς, ὥσει πέτραις. οἱ δὲ περιβάλλουσιν αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας, καὶ τὴν γνάθον⁶ ἐπάγοντες, διὰ τάχους κατεσθίουσι.

¹ ἔδοξεν] Impersonal, ‘it seemed good.’

² ὧν αὐτὸς ἔχει] ἔχω governs an accusative; but here, as often, the relative pronoun is attracted into the case of its antecedent (κτημάτων).

³ τί βουλόμενος] Literally, ‘wishing what,’ i.e. ‘with what object.’

⁴ αἰσχύνομαι] Note that this word with an infinitive means ‘to be ashamed to do a thing (and so not do it).’ With a participle it means ‘to be ashamed of doing a thing (and yet do it).’ Which is it here?

⁵ οὐδενὶ...οὐδέποτε] See 3 (last note).

⁶ τὴν γνάθον] i.e. his hard, horny beak.

THERE'S MANY A SLIP 'TWIXT THE CUP AND THE LIP

14. ἐφύτευσεν Ἀγκαῖος ἀμπέλους, καὶ, σπουδάζων περὶ τούτων, τοὺς οἰκέτας ἐπίεζεν. ὀργισθεὶς οὖν αὐτῷ τῶν οἰκετῶν τις κατηρᾶτο, λέγων ὡς οὐδέποτε τοῦ καρποῦ γεύσεται. περιερχομένης δὲ τῆς ὁπώρας, ὁ Ἀγκαῖος χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην, ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸν οἶνον κεράσαι¹. μέλλων δὲ τῷ στόματι τὴν κύλικα προσφέρειν ὑπεμίμνησκειν ἐκεῖνον τῆς κατάρας. ὁ δὲ ἔφη, “πολλὰ μεταξὺ² πέλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου.” καὶ τούτων ἔτι λεγομένων³, ἦκε τις ἀγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης ὕς φθείρει τὰς ἀμπέλους. ἀποβαλὼν οὖν ὁ Ἀγκαῖος τὴν κύλικα ὥρμησεν ἐπὶ τὸν ὕν, καὶ πληγεὶς ὑπ’ αὐτοῦ ἀπέθανε. ἡ δὲ περὶ⁴ τῆς κύλικος καὶ τοῦ χείλους παροιμία ἐντεῦθεν διαδίδεται.

THE OBEDIENT HORSE

15. ἄνθρωπός τις ἵππον ἐπρίατο, δοκοῦντα καλὸν τε εἶναι καὶ συνετόν. τοῦτον οὖν τὸν ἵππον ἐδίδαξε πάντα ποιεῖν, ὅσα αὐτὸς κελεύοι. ὁπότε γὰρ φθέγγαιτο, “εἶα” λέγων, ἀκούσας ὁ ἵππος εὐθὺς δρόμῳ ἔθει⁵. κελεύοντος δὲ τοῦ δεσπότη παύεσθαι, τότε δὴ καὶ τοῦτο ἐποίει. ἐπικαθήμενος οὖν ἐκείνῳ, εἶδὲ ποτε ὁ ἄνθρωπος δένδρον παρὰ τῇ ὁδῷ πεφυτευμένον, οὐπὲρ τοὺς ὄξους μῆλα πολλὰ καὶ ὥραϊα ἐβάρυνεν. ἰδὼν δὲ ἐχάρη, ὡς γὰρ θέρους τότε ὄντος⁶ ἐδίψη⁷. καὶ, προσελθὼν πρὸς τὸ δένδρον, ἐκέλευσε τὸν ἵππον παύεσθαι. ὁ μὲν οὖν ἵππος, ὑπακούσας, ἐποίησε τὸ προστεταγμένον. ὁ δὲ ἄνθρωπος τὴν χεῖρα ἐξέτεινεν, ἵνα τὰ μῆλα λάβοι⁸.

¹ κεράσαι] Where we talk of ‘pouring out’ a cup of wine, the Greeks talk of ‘mixing’ it. Greek wine was a thick kind of syrup, which had to be ‘mixed’ with water before drinking.

² πολλὰ μεταξὺ, etc.] This is a Hexameter verse. χεῖλος would have been χείλους if it had been prose. Take πέλει before μεταξὺ.

³ τούτων λεγομένων] Genit. absol. Note the tense, — ‘while these things were being...,’ not ‘when these things had been...’

⁴ ἡ δὲ περὶ, etc.] Hints, Obs. 13 (2).

⁵ ἔθει] For ἔ-θε-ε.

⁶ ὡς θέρους ὄντος] Notice ὡς with genit. absol.: ‘as it was,’ etc.

⁷ ἐδίψη] A few verbs in -αω contract αε into η, not (like τιμάω) into α.

⁸ λάβοι] Optative, because in final sentences in Greek, ‘Optatives follow past tenses, Subjunctives follow primary.’

This answers to the Latin rule, ‘Past tenses of the Subjunctive follow past tenses of the principal verb; primary tenses follow primary.’ (But the Latin rule is much more strictly observed than the Greek. For though in Greek Optatives never depend on a present, Subjunctives often follow a past.)

16. ἐπεὶ δὲ ὑψηλὸν ἦν τὸ δένδρον, ἔπαναστὰς ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ ἵππου, οὕτω τῶν μῆλων¹ ὠρέξατο. μεταξὺ δὲ ἐσθίων², ἔλεξε τοιάδε. “ὦ μακάριος ἐγὼ τῆς σοφίας, ὃς δεδίδαχα οὕτως εὖ τὸν ἵππον, ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκασταχοῦ! νῦν μὲν γὰρ, κελεύσας αὐτὸν παύεσθαι τοῦ δρόμου, τὰ μῆλα τάδε πάνυ ἡσυχῇ κατεσθίω. ὅταν δε ἄλλις ἔχω αὐτῶν, εὖ οἶδα ὅτι ἀνύσας αὐθις ὁδοποιήσεται, ἐὰν μόνον φθέγξωμαι, “εἶα” λέγων.” τοσαῦτα³ οὖν εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ δι’ ἡδονὴν τὴν φωνὴν ἐπέτεινεν. ἀκούσας δὲ ὁ ἵππος τὸ “εἶα,” δρόμῳ εὐθὺς προυχώρησεν. ἀποπεσὼν δὲ αὐτίκα· ὁ ἄνθρωπος, ἐκεῖτο ἐν τῇ ὁδῷ καλινδούμενος.

THE INDIAN WIDOWS

17. ἀποθανὼν ἐν μάχῃ τινὶ Κητεὺς, Ἰνδῶν στρατηγός, κατέλιπε γυναῖκας δύο, αἵπερ συνηκολούθουν αὐτῷ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. νόμος δὲ ἦν ἐκ παλαιοῦ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀεὶ πεσόντας⁴ καίειν ἐν πυρᾷ μεγάλῃ, μίαν δὲ ἐκάστῃ γυναῖκα συγκατακαίειν, ἥντινα ζῶν μάλιστα ἐφίλει, παρῆσαν οὖν πρὸς τὴν τοῦ Κητέως ταφὴν αἱ γυναῖκες ἀμφοτέραι, φιλοτιμούμεναι πρὸς ἀλλήλας ὑπὲρ τοῦ συναποθανεῖν⁵. διακρινόντων δὲ τῶν στρατηγῶν, ἔδοξε πᾶσι νέμειν τῇ πρεσβυτέρᾳ τὴν τιμὴν ταύτην. ἀνέβη οὖν αὕτη⁶ ἐπὶ τὴν πυρὰν, χαίρουσα ὥς ἐπὶ νίκη τινί, ἢ δὲ ἑτέρα ἀπῆει ὀλοφυρομένη, καὶ τὰς τρίχας σπαράσσουσα, ὥσπερ μεγάλου τινὸς εὐτυχήματος ἐστερημένη.

PRESENTS TO THE KING

18. νόμον τόνδε οἱ Πέρσαι μάλιστα φυλάσσουσιν. ὅταν πορείαν διὰ τῆς χώρας ὁ βασιλεὺς ποιῇται⁷, δῶρόν τι αὐτῷ προσφέρουσι πάντες, ἕκαστος κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. τὰ δὲ δῶρα ταῦτα οὐ πάνυ πολυτελῆ ἐστίν, οὐδὲ γὰρ πλούσιοί εἰσιν οἱ διδόντες. ἀλλ’ οἱ μὲν βουκόλοι μόσχους προσφέρουσιν, οἱ δὲ γεωργοὶ σῖτον ἢ οἶνον. εἰ δὲ τυγχάνει τις ἔτι πενέστερος ἐκείνων⁸ ὢν, ὁμοίως καὶ οὗτος δίδωσι τῷ βασιλεῖ, ὃ τι ἂν ἔχη, οἶον γάλα, καὶ τυρὸν, καὶ

¹ τῶν μῆλων] Partitive gen., ‘after the...’

² μεταξὺ ἐσθίων] Literally, ‘meanwhile eating,’ i.e. ‘while he was eating.’

³ τοσαῦτα] refers to the past speech, τοσάδε would refer to something which was to follow. (τοιαῦτα and ταῦτα differ in the same way from τοιάδε and τάδε).

⁴ τοὺς...πεσόντας] Hints, Obs. 13 (2). ἀεὶ, ‘from time to time,’ See Vocabulary.

⁵ τοῦ συναποθανεῖν] Hints, Obs. 13 (6). Understand here, ‘the privilege of dying,’ etc.

⁶ αὕτη] Not αὐτή. See 10.

⁷ ποιῇται] Subjunctive verb.

⁸ ἐκείνων] refers to βουκόλοι and γεωργοί.

τρωκτὰ ὠραίων καρπῶν¹. εἰ δὲ ἰδὼν τις τὸν βασιλέα παριόντα εἶτα δῶρον αὐτῷ μὴ φέρει, οὗτος, ὥς ἀνάξια δρῶν τῆς πατρίδος, ὑπὸ πάντων ἀτιμάζεται.

19. ἀνὴρ δέ τις Πέρσης, ὀνόματι Σιναίτης, ἐνέτυχε ποτε Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ, τῷ ἐπικαλουμένῳ μνήμονι. ὥς δὲ πόρρῳ ὢν τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας, ἠπόρει ὃ τι² ἐκείνῳ διδοίη. καὶ διὰ τὸν νόμον ἐταράχθη, μὴ ἄτιμος γένοιτο, εἰ τῷ βασιλεῖ μὴ δωροφοροῖ. ἐλθὼν οὖν σπουδῇ πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν πλησίον ῥέοντα, καὶ ἐπικύψας, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἠρύσατο τοῦ ὕδατος. Ἐπειτα δὲ ἀνελθὼν αὐθις, “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη, “δι’ αἰῶνος³ βασιλεύοις! νῦν μὲν οὖν σε τιμῶ, ὅπη δύναμαι, τῷ ὕδατι τοῦ ποταμοῦ, τόδε γὰρ μόνον ἔχω. ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σὸν σταθμὸν⁴ παραγένῃ, τὰ κάλλιστα τῶν ἐμῶν κτημάτων σοι δωρήσομαι.”

20. ἐπὶ τούτοις οὖν ἡσθεὶς ὁ Ἀρταξέρξης ἔλεξε τοιάδε. “δέχομαι ἡδέως, ὦ ἄνθρωπε, τὸ δῶρον τόδε, καὶ τιμῶ γε αὐτὸ οὐχ ἥσσον ἢ τὰ πάνυ πολυτελεῖ, ἐπεὶ ἄριστον⁵ πάντων ὕδωρ ἐστίν. ἀλλ’ ὅμως, ὅταν ἐν τῷ σταθμῷ καταλύω, τότε σύ μοι πάντως ἐπιφάνηθι.” τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους λαβεῖν τὸ δῶρον. οἱ δὲ, προσδραμόντες ὅτι τάχιστα⁶, ἐδέξαντο ἐκ τῶν χειρῶν ἐκείνου τὸ ὕδωρ εἰς χρυσὴν φιάλην. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἐλθὼν ἔνθα κατέλυεν, ἔδωκε τῷ ἀνδρὶ στολὴν Περσικὴν καὶ φιάλην χρυσὴν καὶ χιλίους στατήρας. ἄλλων δὲ δώρων ἔφη οὐδὲν⁷ δεῖσθαι, ἱκανὸν γὰρ εἶναι⁸ τὸ ὕδωρ.

21. ἄλλος δέ τις Πέρσης, ὀνόματι Ὠμίσης, προσεκόμισεν Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ ῥοιὰν μεγίστην. ὑπερεκπλαγεὶς οὖν τῷ μεγέθει αὐτῆς ὁ βασιλεὺς ἔφη, “ὦ ἄνθρωπε, ἐκ ποίου παραδείσου⁹ τόδε τὸ τέρας ἔλαβες, ὅπερ νῦν μοι δῶρον φέρεις;” ὁ δὲ Ὠμίσης εἶπε πρὸς ταῦτα, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γεωργίας τὸν καρπὸν κέκτηται. πυθόμενος οὖν ταῦτα ὁ βασιλεὺς ὑπερήσθη, καὶ βασιρικὰ δῶρα τῷ ἀνθρώπῳ ἔπεμψε. ὕστερον δὲ καὶ σατραπείαν

¹ καρπῶν] Genit. of Apposition (or Material), ‘consisting of...’

² ὃ τι] In Oblique Interrogation, τίς often changes to ὅστις. So πῶς, ποῖος etc., to ὅπως, ὁποῖος, etc.

³ δι’ αἰῶνος etc.] Usual formula in addressing a Persian king. Compare Book of Daniel, Chap. vi., verses 6 and 21.

⁴ σταθμόν] ‘Halting-place,’ where the king would lodge that night.

⁵ ἄριστον etc.] This sentiment is twice repeated by the famous Greek poet, Pindar, and seems to have been very familiar to the ancients.

⁶ ὅτι τάχιστα] Look out ὅτι.

⁷ οὐδὲν] Adverbial.

⁸ εἶναι] Infinitive, because the Oratio Obliqua still continues, So ὕδωρ and ἱκανὸν must be accusatives.

⁹ παράδεισος] A sort of park or private nursery-garden, in which a great lord might rear valuable or curious plants, etc. Hence our word ‘Paradise.’

τινὰ ἔδωκεν αὐτῷ, ἐπειπὼν τοιάδε. “νὴ τὸν μίθραν¹, οὗτός γε ὁ ἄνθρωπος ἄξιός ἐστιν ἀρχὰς λαβεῖν. ἐκ γὰρ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας δυνήσεται οὐ μόνον ῥοιάς, ἀλλὰ καὶ πόλεις, μεγάλας ἐκ μικρῶν ποιεῖν.”

ONCE TOO OFTEN!

22. σατράπης τις, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἐπολιορκεῖτο. δείσας δὲ μὴ τὰ σιτία αὐτῷ ἐκλείποι, ἀπέπεμψεν ἐκ τῆς πόλεως τοὺς πενεστάτους τῶν πολιτῶν. οἱ μὲν οὖν ἐξήεσαν, μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων, εἰς χιλίους καὶ ἑπτακοσίους. ὁ δὲ βασιλεὺς, οἰκτείρας αὐτοὺς τοῦ πάθους², ἐν τῷ ἑαυτοῦ στρατοπέδῳ ἐδέξατο πάντας φιλοφρόνως· βορᾶς τέ τι³ παρέχων αὐτοῖς, καὶ χρήματα, καθ’ ἕκαστον ἄνδρα στατήρας δύο. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ σατράπης καὶ ἄλλους ἄπέπεμψε πεντακοσίους. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ὁμοίως τούτους ἐδέξατο, ἀλλ’ ἐκέλευσεν αὐτοὺς εἰσιέναι αὖθις εἰς τὴν πόλιν. “χρὴ γάρ,” ἔφη, “φιλάνθρωπον μὲν εἶναι, μαλακὸν δὲ μή⁴.”

A CURIOUS DISEASE

23. φησὶ Καμεράριός τις, ὡς ἐκάθητό⁵ ποτε ἐν πόλει τινὶ πρὸ τοῦ βουλευτηρίου, παρῆσαν δὲ μετ’ αὐτοῦ καὶ τῶν βουλευτῶν τινές. διαλεγόμενοι δὲ ἐν ἀλλήλοις κατεῖδον ἄνθρωπὸν τινα αὐτοῖς προσιόντα, καὶ δοκοῦντα πτωχόν τε εἶναι καὶ βούλεσθαί τι παρ’ αὐτῶν λαμβάνειν. εὐθὺς οὖν ἀφικόμενος⁶ οὗτος ἤρξατο δακρύνειν, φάσκων ὡς ἐν μυρία πενία ἐστὶ διὰ νόσον τινὰ δεινοτάτην, ἥπερ βαρέως ἐγκειμένη οὐκ ἔῃ αὐτὸν ἐπιτελεῖν ἔργον οὐδὲν, οὐδὲ τροφὴν οὐδαμόθεν εὐρίσκεσθαι. ἀκούσαντες δὲ ἐκεῖνοι μὲν ἡρώτων τίς ἡ νόσος εἴη. ὁ δὲ, “ἀλλ’ οὐ δύναμαι,” φησὶν, “ὦ ἄνδρες, ταῦτα ὑμῖν διηγεῖσθαι, πλὴν ὅτι χαλεπωτάτη ἡ νόσος ἐστίν.”

24. ὁ μὲν οὖν πτωχὸς τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ, ἐλεήσαντες αὐτὸν, καὶ δόντες ὅσα ἐκάστῳ ἐδόκει, ἀπέπεμψαν. ὕστερον δὲ, βουλόμενοι μαρθάνειν ἀκριβέστερον τὴν τῆς νόσου φύσιν, κελεύουσι δοῦλόν τινα θεῖν σκεψόμενον⁷, ὅσπερ τῆς ἱατρικῆς ἔτυχεν ἔμπειρος ὢν.

¹ Μίθραν] See Vocabulary of Proper Names.

² τοῦ πάθους] ‘For their...’

³ βορᾶς τι] Compare Latin, ‘cibi aliquid.’ See for a similar genitive, 18 (last note).

⁴ μή] Made emphatic by its position at the end of the sentence, after the word it negatives.

⁵ ἐκάθητο] One would have expected the augment to follow the κατὰ (Hints, Ods, 4), but the Greeks seem to have forgotten that the word was a compound.

⁶ εὐθὺς ἀφικόμενος] Literally, ‘Directly...arriving,’ i.e. ‘Directly, when he arrived.’ (Compare 16, second note.)

⁷ σκεψόμενον] Fut. participles often express purpose. Construe ‘to...’ (i.e. ‘in order to...’).

ἐπιγενόμενος οὖν οὗτος τῷ πτωχῷ ἐπισκοπεῖ αὐτοῦ τὰ μέλη πάντα, οὐ μέντοι νόσου οὐδεμιᾶς σημεῖα εὕρισκει. θαυμάσας οὖν πρὸς ταῦτα, “ὦ ἄνθρωπε,” ἔφη, “ποῖαν¹ δὴ νόσον ἔχεις; δοκεῖς γὰρ ἔμοιγε πάνυ ὑγιῆς εἶναι.” ὁ δὲ ἀντεῖπεν, “ἀλλ’ ὡς ἀληθῶς² δεινοτάτη μου ἡ νόσος ἐστίν, εἰ καὶ ἀφανὴς οὖσα τυγχάνει· περιέχει γάρ μου τὰ μέλη πάντα, τὸ δὲ ὄνομα αὐτῆς ἐστὶν ἀργία!”

DEMOPHON AND THE GODDESS

25. ἐβασίλευέ ποτε ἐν Ἐλευσῖνι Κελεός τις. ἦν δὲ αὐτῷ παιδίον, ὀνόματι Δημοφῶν, ὃνπερ ἰδοῦσα ἡ θεὸς Δημήτηρ ἐβούλετο ἀθάνατον ποιῆσαι. εἰκάσθη οὖν γυναικὶ καὶ, πείσασα τὸν Κελεὸν, τροφὸς ἐγένετο τῷ Δημοφῶντι. ἐκ δὲ τούτων³ θαυμάσιον τι ἔδρα. ἐντιθεῖσα γὰρ νύκτωρ ἀεὶ τὸ παιδίον εἰς πῦρ, περιήρει⁴ αὐτοῦ τὴν θνητὴν σάρκα. ὁ δὲ Δημοφῶν διὰ ταῦτα κακὸν μὲν οὐδὲν ἔπασχεν, ἀεὶ δὲ μᾶλλον ηὔξανετο· δαιμόνιον γὰρ τὸ πρᾶγμα ἦν. τέλος δὲ εἰσέλθοῦσα ἀπροσδοκῆτως ἡ μήτηρ, καὶ τὸν παῖδα ὀρῶσα ἐν τῷ πυρὶ, ἀνεβόησε διὰ φόβον. καὶ ἡ μὲν θεὸς εὐθὺς ὀργισθεῖσα ἠφανίσθη, ὁ δὲ παῖς κατακαυθεὶς ἀπέθανε.

DIONYSUS AND THE PIRATES

26. ὁ θεὸς Διόνυσος τὴν ἄμπελον εὗρέ πρῶτος. φασὶ δὲ οἱ μυθολόγοι, ὡς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀσεβοῦντας ἐκόλαξε, μανίαν ἐμβάλλων⁵. πολλοὶ δὲ ἦσαν οἱ τοιοῦτοι, εἰώθει⁶ γὰρ ὁ Διόνυσος θνητῷ εἰκασθεὶς ἐπὶ γῆς φαίνεσθαι, ὥστε ἔλαθε θεὸς ὢν. βουλόμενος δέ ποτε εἰς νῆσόν τινα διακομισθῆναι ἐμισθώσατο ἐπὶ τῷ πλῶ τριήρη τινὰ ληστρικὴν. ἐπιβουλεύσαντες τοῖνυν αὐτῷ οἱ ναῦται, ἔμελλον πλεῖν ἐς τὴν Ἀσίαν, ἵνα πωλήσωσιν αὐτὸν ἐπὶ δουλείᾳ⁷. ὁ δὲ θαυμασίῳ τινὶ τρόπῳ δίκην παρ ἐκείνων ἔλαβε. τὸν γὰρ ἰστὸν τῆς νεῶς καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις· οἱ δὲ ναῦται μανέντες, καὶ ἐς τὴν θάλασσαν ἐκπηδήσαντες, ἐγένοντο δελφῖνες⁸.

THE FAMINE

¹ ποῖαν] ποῖος expresses surprise and some indignation, ‘what, pray.’ τίς merely inquires to get information, ‘what?’

² ὡς ἀληθῶς] ὡς simply strengthens ἀληθῶς, ‘in very truth.’

³ ἐκ δὲ τούτων] ‘Thereupon.’

⁴ περι-ήρει] (περι-ε-αῖρε-ε) from περιαιρέω. Ovid, and one of the Homeric Hymns, give a different and more pleasing version of this Story. The child is not hurt, but merely left by the offended goddess to grow up an ordinary mortal.

⁵ ἐμβάλλων] Construe this Participle as a Gerund, ‘by...’

⁶ εἰώθει] Plupf. in form, impf. in meaning.

⁷ ἐπὶ δουλείᾳ] ‘With a view to...,’ we should say, ‘for a slave.’

⁸ δελφῖνες] See, for a picture representing this scene, Smith’s History of Greece (end of Chap. xxxviii.).

27. ἐγένετο ἐν χώρᾳ τινὶ λιμὸς μέγιστος, ὥστε οἱ πένητες σφόδρα ἐταλαιπωροῦντο, πολλοὶ δὲ ὑπὸ σιτοδείας καὶ ἀπέθανον. ἔπεμψαν οὖν ἀγγέλους ὡς τὸν βασιλέα, διδάζοντας οἷα κακὰ πάσχουσι, καὶ δεησομένους ἐκείνου (ἦν δύνηται) πέμπειν αὐτοῖς ὠφέλειαν. ἡ δὲ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως — ἔτυχε γὰρ παρακαθημένη αὐτῷ — ἐθαύμασε ταῦτα ἀκούσασα. εὐθὺς οὖν ἔφη, “ἀλλ’, ὦ ἀγαθοὶ, εἰ οὕτω δὴ¹ πιέζεσθε, διὰ τί οὐκ ἐσθίετε ἄρτους καὶ τυρόν; βέλτιον γὰρ ἂν εἴη τοῦτο ποιεῖν, ἢ λιμῷ ἀποθανεῖν!”. ταῦτα δὲ εἶπεν οὐ δι’ ὕβριν², ἀλλὰ δι’ ἄγνοιαν τῆς τῶν πενήτων διαίτης οἰομένη τὴν τοιαύτην εὐτελεῖ τροφὴν καὶ ἐν λιμοῖς μέλλειν³ περισσεύειν.

MELEAGER AND THE FIREBRAND

28. νεανίσκος τις ἐν τῇ Ἑλλάδι ποτε ἦν, ὀνόματι μελέαγρος, καλὸς τε καὶ ἀγαθός, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Οἶνεὺς ἐβασίλευε Καλυδῶνος. περὶ τούτου οὖν λόγος τις ἔστι τῶν πάλαι ποιητῶν, ὥς, παῖς ὢν νεογενής, ἔκειτό ποτε ἐν τοῖς βασιλείοις· ἔτυχε δὲ χειμῶν τότε ὢν, καὶ δαλὸς τις ἐκαίετο ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. εἰσελθοῦσαι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν αἱ μοῖραι εἶπον τῇ τοῦ παιδὸς μητρὶ Ἀλθαίᾳ, ὡς ὁ μελέαγρος τότε⁴ ἀποθανεῖται, ὅταν ὁ δαλὸς οὗτος ὁ καιόμενος κατακαύθῃ⁵. ἀκούσασα δὲ ἡ Ἀλθαία τὰ ὑπὸ τούτων λεγόμενα ἀνήρπασεν εὐθὺς ἐκ τοῦ πυρὸς τὸν δαλὸν, καὶ σβέσασα αὐτὸν ἔσωζεν ἐν λάρνακι.

29. ἡβήσαντος δὲ τοῦ μελεάγρου, ὅς τις ἄγριος τὴν χώραν. διέφθειρε. συγκαλέσας οὖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἀρίστους πάντας, ὁ μελέαγρος ἐπὶ τοῦτον ἐξήει οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας μετέσχον τῆς θήρας ταύτης, ἦλθε δὲ καὶ παρθένος τις καλλίστη, ὀνόματι Ἀταλάντη. ἀποκτείνας οὖν τὸν ὕν ὁ μελέαγρος τῇ Ἀταλάντῃ τὸ δέρμα ἔδωκεν. οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας (ἀγανακτοῦντες εἰ παρόντων ἀνδρῶν⁶ γυνὴ λήψεται τὰ ἀριστεῖα), αὐτοὶ ἐκεῖνο τὸ δέρμα προσποιησάμενοι ἀφείλοντο. ὀργισθεῖς οὖν ὁ μελέαγρος ἐπὶ τούτοις ἀπέκτεινεν ἀμφοτέρους. λυπηθεῖσα δὲ ἡ Ἀλθαία ἐπὶ τοῖς τῶν ἀδελφῶν θανάτοις ἤψε τὸν δαλὸν, καὶ ὁ μελέαγρος εὐθὺς ἀπέθανεν.

THE WINE-CASK

¹ οὕτω δὴ] δὴ suggests disbelief, ‘if you really...’.

² δι’ ὕβριν] ‘By way of insulting them.’

³ μέλλειν] ‘Was likely.’

⁴ τότε] Explained by following clause, ὅταν, etc.

⁵ καιόμενος κατακαύθῃ] Note the difference between a present and an aorist stem: καιόμενος, the process going on; κατακαύθῃ, the fact accomplished.

⁶ παρόντων ἀνδρῶν] ἀνδρῶν emphatic, ‘men’ as opposed to the woman Atalanta.

30. μῶρός τις, οἶνον ἔχων, κατεσφράγισεν αὐτὸν ἐν πίθῳ, ἵνα μὴ κλεφθῇ. Αἰσθόμενος δὲ ταῦτα ὁ δοῦλος, καὶ βουλόμενός τι ἀφαιρῆν, διέτρησε τὸν πίθον, καὶ χώνην ἐνθεὶς οὕτως ἔπινεν. ὁ μὲν οὖν οἶνος κατὰ μικρὸν¹ ἐλάσσων ἐγίγνετο, ὁ δὲ δεσπότης ἠπόρει, οὐκ αἰσθόμενος διὰ τί ταῦτα συμβαίνει. ἔτυχε δὲ ποτε ξένῳ τινὶ διαλεγόμενος περὶ τούτων, καὶ εἶπεν ὀδυρόμενος, “ὦ φίλε, ἥ οὐ δεινά² σοι τάδε εἶναι δοκεῖ; ὁρᾷς γὰρ τὸν πίθον ἐσφραγισμένον, ὁ δὲ οἶνος ἀεὶ πῶς ἀναλίσκεται.” ἀντεῖπεν οὖν ἐκεῖνος, “δοκεῖ μοι ὁ οἶνος κάτωθεν ἀφαιρεῖσθαι.³” ὁ δὲ μῶρος, “ἀλλ’ οὐ τὸ κάτωθεν,” ἔφη, “ἀφανίζεται· ἀλλὰ τὸ ἄνωθεν.”

THE KING AND HIS FLATTERERS

31. βασιλεύς τις, παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς οὐ μικρὰν ἀρχὴν, ἔπειτα πολλῶ⁴ δυνατώτερος ἐγένετο διὰ τόδε. συλλέξας ναῦς πολλὰς ἔπλευσεν ἐπὶ νησιώτας τινὰς, οἷσπερ ἔτυχε διαφερόμενος, καὶ νικήσας αὐτοὺς κατεστρέψατο τὴν νῆσον· πρὸς ταῦτα οὖν εἰκότως πολλοὶ ἦσαν⁵ οἱ κολακεύοντες αὐτόν· τινὲς δὲ καὶ θεῶ αὐτὸν ἀπεικάζοντες ἔφασαν, ὥς καὶ ἡ γῆ πᾶσα καὶ ἡ θάλασσα ὑπήκοοι αὐτοῦ εἰσί. ὁ δὲ δυσχεραίνων τῇ ἐκείνων κολακείᾳ ἐβουλεύετο ἐλέγχειν αὐτοὺς, ὥς ψεύδη λέγουσιν. ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς κατιέναι μεθ’ ἑαυτοῦ ἐς τὴν παραλίαν. ἦν δὲ τότε παλίσροια τῆς θαλάσσης, καὶ κατασκευάσας θρόνον ἐν τῇ ψαμάθῳ ἐκάθητο, ἀπέχων οὐ πολὺ τοῦ ὕδατος.

32. ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων ὁ βασιλεὺς ἔλεξε τοιάδε. “ὦ θάλασσα, φασὶ μὲν οἶδε ὅτι καὶ σὺ ὑπήκοος ἐμοῦ εἶ· δεῖ δέ με αὐτοῖς πιστεύειν, δοκοῦσι γὰρ οὐ φορτικοὶ τινες⁶ εἶναι, ἀλλ’ ἄνδρες⁷ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοί⁸. κελεύω σε οὖν ἐς τόνδε τὸν τόπον μὴ αὐθις ἐπανιέναι, μηδὲ τὸν θρόνον τοῦ ὑμετεροῦ δεσπότης βρέχειν.” τοσαῦτα δὲ εἰρηκῶς σιγὴν εἶχε· ἡ δὲ θάλασσα οὐχ ἥσσον ηὑξάνετο. ἀλλὰ τὸν θρόνον κύκλῳ περιέρρει⁹. καταβάς οὖν

¹ κατὰ μικρὸν] ‘Little by little.’

² δεινά] A frequent word in querulous scolding protestations, ‘a frightful shame.’

³ κάτωθεν ἀφαιρεῖσθαι] κάτωθεν, ‘from the bottom,’ but τὸ κάτωθεν, simply ‘the bottom.’

⁴ πολλῶ] Dat. of measure,

⁵ πολλοὶ ἦσαν, etc.] Hints, Obs. 13 (1).

⁶ τινες] Slightly contemptuous, ‘individuals.’

⁷ ἄνδρες] Like vir in Latin, often complimentary, ‘gentleman.’

⁸ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοί] These two words together make up the Greek idea of a perfect gentleman, καλός denoting all bodily excellence, ἀγαθός the perfection of mind and character.

⁹ περι-έρ-ρει] From περι-ρ-ρέω, Note how ρ doubles itself after a short vowel.

πάλιν ὁ βασιλεὺς, “ὦ φίλοι,” ἔφη, “δῆλον ὅτι ἐκεῖνά γε οὐκ ἀληθῶς ὑμεῖς εἰρήκατε. οὐδενὸς γὰρ πλὴν τοῦ θεοῦ ἡ θάλασσα ὑπήκοός ἐστι.”

MURDER WILL OUT

33. ἦν ποτε ἐν μεγάροις νεανίσκος τις, ὃς πένης ὢν ἐβουλεύθη ἐκ τῆς πατρίδος μεταστὰς ἐν ἀλλοτρίῳ τινὶ τόπῳ τὴν τροφὴν ζητεῖν. ἀκούσας δὲ πολλάκις περὶ τῶν Κορινθίων ὡς τρυφερώτατοί εἰσι πάντων τῶν τότε Ἑλλήνων, καὶ ἅμα ὡς περὶ ἀνδριαντοποιίαν μάλιστα σπουδάζουσιν (ἥσπερ καὶ αὐτὸς ἔμπειρος ἦν), ἐν νῶ εἶχεν¹ ἐκεῖσε² ἵεναι ἵνα πλούσιος γένηται. πορευόμενος δὲ γέροντί τινι ἐν τῇ ὁδῷ ἐπέτυχε, πλουσίῳ δὲ δοκοῦντι εἶναι, καὶ βαλλάντιον μέγα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντι. ἰδὼν δὲ ὁ νεανίσκος τὸ βαλλάντιον ἐπεθύμησεν αὐτοῦ, καὶ ἐπειρᾶτο ἀρπάζειν. ὁ δὲ, γέρων μὲν ὢν ἀσθένης δὲ οὐ, σφόδρα πρὸς ταῦτα ἠγωνίσατο.

34. δείσας οὖν ὁ νεανίσκος μὴ αὐτός τι πάθοι³, βακτηρίᾳ ἐκεῖνον παίσας ἀπέκτεινε. κείμενος δὲ ὁ γέρων καὶ ἤδη μέλλων ἀποθανεῖσθαι ἔλεξε τοιάδε. “σὺ μὲν⁴ ἄρα, ὦ κάκιστε, τὸν χρυσὸν κτήσει. ἀλλ’ οὐ χαίρων τοῦτο ποιήσεις, εἴ γε ἀρπαγῶν καὶ φόνων οἱ θεοὶ μὴ ἐπιλανθάνονται. ὁ γὰρ πανόπτης⁵ ἥλιος πάντα ἐς φῶς ἄγει.” μετὰ δὲ ταῦτα ἀφικόμενος ἐκεῖνος ἐς Κόρινθον ἀνδριαντοποιῶ τινι παραμένων ἐμισθάρνει. ὡς δὲ φιλόπονος ὢν καὶ δεξιὸς, χρημάτων τι (ὅσον ἀποζῆν⁶) ῥαδίως ἐκτήσατο. τέλος δὲ τοῦ δεσπότου τὴν θυγατέρα γήμας, καὶ κληρονόμος αὐτῷ καταστὰς, ἠλπιζεν ἐκ τούτων πλούσιος καὶ εὐδαίμων ταχέως ἔσεσθαι.

35. καθήμενος δέ ποτε ἐπὶ τῇ θύρᾳ, τὸν δὲ ἥλιον νοήσας ἑαυτοῦ⁷ καταλάμποντα, ἐμνήσθη οἷα ἐκεῖνος ὁ ἀναιρεθεὶς περὶ τούτου⁸ εἶπε. πρῶτον μὲν οὖν τι⁹ ἐφοβεῖτο· ἔπειτα δὲ γελάσας, “βούλεται μὲν, ἔφη, “ὁ ἥλιος ἐς φῶς ἐκεῖνα ἄγειν· οὐ μέντοι δύναται.” ἡ δὲ γυνὴ ἀκούσασα

¹ ἐν νῶ εἶχειν] A very common phrase. Look out νοῦς.

² ἐκεῖσε] i.e. to Corinth.

³ τί πάθοι] i.e. something unpleasant.

⁴ σὺ μὲν] Note that μὲν is occasionally followed by ἀλλὰ, μέντοι, etc., instead of the usual δέ.

⁵ ὁ γὰρ πανόπτης] The sun, in his journeys across the earth, was supposed to witness the perpetration of crimes, and bring about their detection.

⁶ ὅσον ἀποζῆν] ‘Enough to live on.’

⁷ ἑαυτοῦ] Governed by καταλάμποντα.

⁸ τούτου] The sun.

⁹ τι] Adverbial, ‘in some degree.’

ἠρώτησε τί λέγει¹; ὁ δὲ τέως μὲν δεδιὼς ἐσιώπα· ἔπειτα δὲ νομίζων ἐκείνην πιστὴν ἑαυτῷ εἶναι πάντα ἀπέδειξεν. ἡ δὲ ἄτε γυνὴ οὕσα σιγᾶν οὐκ ἐδύνατο, ἀλλὰ τισι τῶν συνηθῶν λάθρα ταῦτα ἀνεκοίνωσεν, ἐκεῖναι δὲ αὖ τοῖς ἀνδράσιν², ὥστε πάσῃ τῇ πόλει ἔκπυστα γενέσθαι. εἰσαγγεληθεὶς οὖν ὁ ἄνθρωπος καὶ κατακριθεὶς ἐθανατώθη.

CURIOSITIES OF ANCIENT NATURAL HISTORY

36. λέγουσί τινες τῶν παλαιῶν, ὡς οἱ ἄγριοι ὕες τῆς ἰατρικῆς οὐκ ἀπαίδευτοί εἰσιν. ὅταν γὰρ λάθωσιν³ ἑαυτοὺς φυτόν τι φαγόντες, νοσήσαντες διὰ τοῦτο ἐς τὴν θάλασσαν ἀποτρέχουσι, καὶ, εὐρόντες ἐκεῖ καρκίνους πολλοὺς, ἐσθίουσι μάλα προθύμως. γίνονται δὲ οὖν οἱ καρκίνοι φάρμακον τοῦ πάθους, οἱ δὲ ὕες καθίστανται αὐθις ὑγιεῖς. φασὶ⁴ δὲ καὶ τοὺς ἐλάφους πολλάκις δηχθέντας ὑπὸ φαλαγγίων νοσεῖν· γευσαμένους δὲ κισσοῦ οὐκέτι ὁμοίως λυπεῖσθαι. δεῖν δὲ ἄγριον εἶναι τὸν κισσόν. ἔστι δὲ τόδε ἔτι γελοιότερον ἐκείνων, ὅπερ περὶ λεόντων νοσοῦντων λέγουσι. φασὶ γὰρ δὴ⁵ ὡς διὰ τοῦδε μόνον οἱ τοιοῦτοι ἀνίστανται — ἐὰν ἐσθίωσι πιθήκους!

GREEDY APICIUS

37. ἐγένετο ἐπὶ Τιβερίου Ἀπικίος τις, πάντων τῶν Ῥωμαίων τρυφερώτατος. ἀμελήσας γὰρ τῶν ἄλλων⁶, τὴν ἑαυτοῦ γαστέρα⁷ μόνην ἐθεράπευε, καὶ μυριάδας πολλὰς δραχμῶν εἰς ταύτην ἐδαπάνησε. διέτριβε δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐν μιντούρναις τὸ πλεῖστον⁸, ἥπερ πόλις ἐστὶ τῆς Ἰταλίας· ἐγένοντο γὰρ ἐκεῖ καρίδες πασῶν μέγισται, ταύτας δὲ ἐσθίων καὶ μάλιστα ἤδετο. ἀκούσας δὲ τινός ποτε λέγοντος, ὡς τρέφονται ἐν τῇ Λιβύῃ καρίδες ἔτι γλυκύτεραι ἐκείνων⁹ καὶ καλλίονες, ἐβουλεύσατο πλεῖν ἐκεῖσε ὡς τάχιστα, οὐδὲ ἡμέραν μίαν ἀναμείνας. ὁ μὲν οὖν πλοῦς μακρὸς ἦν, ὥστε ἔπαθεν ἐν αὐτῷ κακὰ πολλὰ. διὰ δὲ τὴν τῶν καρίδων ἐπιθυμίαν πάνυ ῥαδίως ἐκεῖνα φέρων, ἐκαρτέρει τε, καὶ τῇ Λιβύῃ τέλος ἐπλησίασεν.

¹ τί λέγει] 'What he meant.'

² τοῖς ἀνδράσιν] 'Their husbands.'

³ λάθωσιν, etc.] Literally, 'escape their own notice, eating,' i.e. 'eat without noticing it.'

⁴ φασὶ] Be prepared for accusatives and infinitives to follow.

⁵ δὴ] Contemptuous, 'They actually say!'

⁶ τῶν ἄλλων] Neuter, 'all else.'

⁷ τὴν γαστέρα] 'His appetites.'

⁸ τὸ πλεῖστον] Adverbial, 'mostly.'

⁹ ἐκείνων] i.e. those at Minturnae.

38. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ναῦς ἐκεῖσε, ἵνα αἱ καρίδες ἐγίγνοντο, ἔμελλεν ὁ Ἀπίκιος ἐκβαίνειν. εἰς τὴν γῆν. φήμη δὲ πολλὴ ἐγένετο τοῖς Λίβυσι περὶ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ· καὶ Ἰδόντες τὴν ναῦν προσορμιζομένην οἱ ἀλιεῖς καθεῖλκον τὰ ἀκάτια, καὶ προσέπλεον φέροντες τῷ Ἀπικίῳ τὰς καλλίστας καρίδας. ἰδὼν δὲ αὐτὰς ἐκεῖνος οὐκ ἠρέσκειτο, ἀλλ' ἠρώτα τοὺς ἀλιεῖς, εἰ μέγισται¹ τῶν ἐκεῖ καρίδων αὗται ὡς ἀληθῶς εἰσί. πυθόμενος δὲ ὅτι εἰσὶν, ἔφη τὰς ἐν ταῖς μιντούρναις μεγέθει τε καὶ κάλλει τούτων ὑπερέχει. καὶ ἔπειτα οὐδὲ² ἤθελε τῇ γῇ προσπελάζειν, ἀλλ' ἐκέλευσε τὸν κυβερνήτην καταπλεῖν ὡς τάχιστα εἰς τὴν Ἰταλίαν.

BUSIRIS

39. περὶ τοῦ Βουσίριδος³ λέγουσιν οἱ μυθολόγοι, ὡς βασιλεὺς ἐγένετο τῆς Αἰγύπτου, ἔθυε δὲ ἐπὶ τῷ Διὶ βωμῷ καθ' ἕκαστον ἔτος ἄνδρα ξένον. ἐννέα γὰρ ἔτη λιμός τις ἰσχυρὸς κάτεσχε τὴν Αἴγυπτον, οἱ δὲ ἐπιχώριοι ὑπ' αὐτοῦ δεινῶς ἐπιέζοντο. ἐλθὼν οὖν ἐκ Κύπρου μάντις τις, ὀνόματι Θράσιος, ἔφη τὸν λιμὸν παύσεσθαι, ἐὰν σφάξωσι⁴ τῷ Διὶ ξένον ἄνδρα κατ' ἔτος. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βούσιρις αὐτὸν τὸν μάντιν ἔσφαξε πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ξένους, ὅσοιπερ ἐκεῖσε ἦλθον. ἀφικόμενος τοίνυν καὶ ὁ Ἡρακλῆς συνελήφθη καὶ τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο. ἀλλὰ διαρρήξας τὰ δεσμὰ καὶ τὸν Βουσίριδα ἀποκτείνας ἀπέφυγε.

NELIDES AND HIS GRANDMOTHER

40. ὁ Νηλίδης ἠβήσας ἐγένετο ναύαρχος πάντων ἄριστος. παρέσχε δὲ, (ὥς φασιν,) ἔτι παῖς ὢν, τεκμήρια πολλὰ, ὡς ἔσται ποτε⁵ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνέκπληκτος. πέντε γοῦν μάλιστα ἔτη γεγονῶς⁶ ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς τήθης μακρὸν ἐπλανήθη. πεινῶν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ οὐδ' ὅτιοῦν⁷ ἐταράχθη, ἀλλὰ, συλλέξας ἀγρίους τινὰς καρπούς, ἐκ τούτων δεῖπνον ἐποιεῖτο. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν, ὅθεν ὠρμήσατο, οὐκ ἐπανῆλθε, πρὶν νύξ ἐγένετο. ἰδοῦσα οὖν αὐτὸν ἡ τήθη, “ὦ παῖ,” ἔφη, “θαυμάζω ὡς οὐ σε ἠνάγκασεν ὁ φόβος θᾶσσον ἐπανελθεῖν.” ὁ δὲ παῖς ἀντεῖπεν, “ἀλλ', ὦ τήθη, τίς ἔστιν ὁ φόβος⁸; οὐ γὰρ ἐμοὶ συνήθης⁹ ἐστίν.”

¹ μέγισται, etc.] Predicate, αὗται: is subject.

² οὐδὲ] ‘Not so much as.’

³ Βουσίριδος] This legend seems to have been popular at Rome in Virgil's time (‘Quis...illaudati nescit Busiridis aras?’ — Georg. iii. 5).

⁴ σφάξωσι] 1 aor. subj.

⁵ ποτε] With future, ‘some day.’

⁶ πέντε ἔτη γεγονῶς] Latin, quinque annos natus.

⁷ οὐδ' ὅτιοῦν] A common, rather colloquial phrase, ‘not a whit.’

⁸ τίς ἔστιν ὁ φόβος] The child supposes φόβος to be a man of that name.

⁹ συνήθης] Ambiguous; of persons, ‘an acquaintance,’ of feelings, etc., ‘habitual.’

THE GOOD NATURED KING

41. βασιλεύς τις ἀγαθὸς καὶ σὺφρων γυναικα εἶχεν, ἄλλως μὲν οὐκ ἀγεννῆ, τῇ δὲ φύσει λίαν ἀκράχολον. αὕτη οὖν, ἀπατηθεῖσά ποτε ὑπὸ πανούργου¹ τινὸς ἐμποροῦ, ὠργίσθη τε διὰ ταῦτα καὶ ἐβουλεύετο τὸν ἄνθρωπον πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις² ζημιῶσαι. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, οἷα ἡ γυνὴ ἐπινοεῖ, ἔφη ὡς αὐτῷ ταῦτα μελήσει. ἔδεισε γὰρ μὴ ἐκείνη χαλεπαίνουσα δρῶν³ τι ἀνάξιον. ἐκέλευσεν οὖν τοὺς δορυφόρους πρῶτον μὲν τὸν ἄνθρωπον συλλαβεῖν, ἔπειτα δὲ δεδεμένον αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ προτιθέναι, ἵνα ὑπὸ λέοντός τινος ἀγρίου ἐκεῖ διασπαράσσοιτο. νόμος γὰρ ἐς παλαιοῦ ἦν ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ τοὺς κατακριθέντας οὕτως διαχρήσασθαι.

42. οἱ μὲν οὖν δορυφόροι τὸν ἔμπορον ἐς τὸ θέατρον ἔστησαν⁴, ὥσπερ ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν. παρῆσαν δὲ ἄρα ὃ τε βασιλεὺς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν, ὡς τὸ πρᾶγμα θεασόμενοι. ὁ δὲ ἔμπορος ἴστατο ἐν τῷ μέσῳ, δεδιώς τε καὶ τρέμων. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, σημαίνει ὁ βασιλεὺς τοῖς ὑπηρέταις τὸν λέοντα εἰσπέμπειν⁵. οἱ δὲ, προδιδαχθέντες οἷα χρὴ ποιεῖν, καὶ τὰ κλῆθρα ἀνοίξαντες, εἰσέπεμψαν οὐ λέοντα, ἀλλὰ λαγῶν. ἰδοῦσα οὖν ταῦτα ἡ βασίλεια ἐγέλασέ τε καὶ τῆς ὀργῆς ἐπελάθετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔπειτα ἀπέλυσε τὸν ἔμπορον, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δείματος ἱκανῶς κεκολλάσθαι.

THE YOUNG GIANTS

43. λέγεται ὁ Ποσειδῶν γεννῆσαι⁶ παῖδας δύο· ἡ δὲ φύσις αὐτῶν θαυμασία ἦν, ἠϋξάνοντο γὰρ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐς μὲν πλάτος πῆχυν, ἐς δὲ ὕψος ὄργυιαν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐννέα ἐτῶν⁷, διεννοοῦντο μάχεσθαι τοῖς θεοῖς. ἐπιθέντες οὖν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει ἕτερόν τι ὄρος ὀνόματι Ὅσσαν, καὶ τρίτον αὖ ἐκείνῳ ἐπιβαλόντες, τὸ Πήλιον, ἔμελλον διὰ τούτων τῶν ὀρῶν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι. ἰδόντες δὲ οἷα ἐκεῖνοι ποιοῦσιν, οἱ θεοὶ εἰκότως

¹ πανούργος] Lit. 'ready to do anything,' and so 'sticking at nothing, rascally'

² τοῖς ἐσχάτοις] A mild phrase for capital punishment.

³ δρῶν] (δρα-οίη), optative.

⁴ ἔστησαν] 1 aorist, and therefore transitive. See Vocabulary.

⁵ εἰσ-πέμπειν] 'Let in,' (Lat. 'im-mittere'), The θέατρον would consist of a semicircle of raised seats, and below an 'arena,' with cages for the beasts at one end. On removing a barrier (κλῆθρα) the beasts would be let loose on the criminals in the arena.

⁶ γεννῆσαι] The aorist is usually a past tense only in the indicative. But, where Oratio Obliqua turns an aorist indicative into an aorist infinitive, the past force is retained. So, construe, 'to have begotten.'

⁷ ἐννέα ἐτῶν] i.e. of age.

ἐταράσσοντο. τέλος δὲ ἡ Ἄρτεμις ἀνεΐλεν ἀμφοτέρους δι' ἀπάτης. ἀλλάξασα γὰρ τὸ ἑαυτῆς εἶδος εἰς ἔλαφον, ἀπροσδοκῆτως διὰ μέσου¹ αὐτῶν ἐπήδησεν. οἱ δὲ, στοχαζόμενοι τοῦ θηρίου², ἀλλήλους κατετόξευσαν.

THE GOOSE AND THE HORSE

44. χὴν πότε καὶ ἵππος λειμῶνά τινα κοινῇ ἐνέμοντο. ὁ δὲ χὴν τῷ ἵππῳ, ἢ ὡς καταφρονοῦντι ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ὀργισθεὶς, τοιάδε ἐκαυχᾶτο. “πῶς δὴ εὖχει σὺ, ὦ δαιμόνιε, κρείσσων ἐμοῦ εἶναι; οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ πέτεσθαι δύνασαι, οὔτε νεῖν (ὥσπερ ἐγὼ) ἐν τοῖς ποταμοῖς. ἀλλὰ περιπατῶν ἀεὶ κατὰ γῆν, ταύτην οὐδέποτε λείπεις, δοκεῖς δὲ δεθέντας πῶς³ ἐς αὐτὴν τοὺς πόδας ἔχειν. ἐγὼ δὲ γε πρῶτον μὲν πτηνός εἰμι, ὥστε ἔξεστί μοι δι' ἀέρος πλανᾶσθαι. ἄλλης δὲ τούτου σχῶν, ἐς τὸ ὕδωρ καταβαίνω, ἐν ᾧ νέων καὶ κολυμβῶν τὸ σῶμα ἡδέως μάλα ἀναψύχω.

45. ὁ μὲν οὖν χὴν τοσαῦτα ἔλεξεν· ὁ δὲ ἵππος εὐθὺς ἀντεῖπε φρυασσόμενος. “ἀλλ' ὦ οὔτος, τίτι δὴ τρόπῳ πέτεσθαι δύνασαι; ἐπεὶ δηλονότι τοῦτο ποιῶν οὐκ εὐσχήμων εἶ, οὐδὲ εὐστροφος, ὥσπερ οἱ ἀετοὶ καὶ αἱ χελιδόνες. ἔπειτα δὲ⁴ διὰ τοῦ ὕδατος οὐ ταχέως πορεύει, ἀλλ' ὑπολείπει πολὺ (κατὰ τοῦτό γε) τῶν ἰχθύων· ὥστε οὐδὲ ἐκεῖ εἶ εὐδόκιμος. πορευόμενος δὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ μόνον ἀσχήμων φαίνει, ἀλλὰ καὶ γέλοιος. ἔγωγε οὖν θέλω μᾶλλον ἵππος εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς ἀεὶ διαιτώμενος, ἢ (ὥσπερ σὺ) πέτεσθαι καὶ νεῖν δυνάμενος, γέλωτα πανταχοῦ παρέχειν τοῖς θεωμένοις⁵.

THE APPLE TREE

46. ὁ Πόνος⁶ ἦν ποτε (ὥς φασι) γεωργός τις, πένης μὲν, ἀγαθὸς δὲ καὶ εὐγνώμων. ὁ δὲ θεὸς Ἑρμῆς ἔτυχε τότε πορείαν δι' Ἑλλάδος ποιούμενος, πεινῶν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἦλθε πρὸς τὴν τοῦ Πόνου καλύβην, καὶ ἥτει τι σίτου⁷. ὁ δὲ τὸν ξένον ἐδέξατο φιланθρώπως, καὶ σιτία ἔδωκεν, οἷα δὴ παρ' ἑαυτῷ εἶχεν, ἡσθεὶς οὖν ὁ Ἑρμῆς ὑπέσχετο δώσειν τῷ ἀθρώπῳ, ὃ τι ἂν ἐκεῖνος

¹ διὰ μέσου] Look out μέσος.

² τοῦ θηρίου] Verbs of shooting, etc., take genitive of the mark aimed at.

³ δεθέντας πῶς] πῶς is often used to extenuate and claim excuse for a strained expression, ‘as it were.’ So in Latin ‘quodammodo.’

⁴ ἔπειτα δὲ] ‘And then again.’

⁵ τοῖς θεωμένοις] Hints, Obs. 13 (4).

⁶ Πόνος] See Vocabulary of Proper Names.

⁷ τι σίτου] 22 (second note).

βούληται. ὁ δὲ γεωργὸς, “ὦ κύριε,” ἔφη, “ὁρᾷς ἐκεῖνο τὸ δένδρον, τὸ τὰ μῆλα φέρον. βούλομαι οὖν ἀνάγκην εἶναι πᾶσιν, ὅσοι ἂν εἰς αὐτὸ ἀναβαίνωσι, μένειν ἐκεῖ, ἕως ἂν κελεύω ἐγὼ αὐτοὺς καταβαίνειν.”

47. ὁ δὲ Πόνος μετὰ ταῦτα πρεσβύτης ἐγένετο, καὶ ἔδει αὐτὸν ἤδη τελευτᾶν. ἦκει οὖν ὁ Θάνατος ἐς τὴν ἐκείνου καλύβην, καὶ κελεύει τὸν γέροντα μεθ’ ἑαυτοῦ εὐθὺς ἀπιέναι. ὁ δὲ ἔφη ἔτοιμος εἶναι, ἀλλὰ βούλεσθαι ἐν τῷ μεταξὺ ἓν μόνον μῆλον ἀπ’ ἐκείνου τοῦ δένδρου ἐσθίειν, ἔπειτα δὲ ἔψεσθαι. ἐπὶ τούτοις¹ οὖν ὁ Θάνατος ὡμολόγει· ἀφικόμενος δὲ πρὸς τὸ δένδρον ὁ γέρων ἔφη, “ὦ φίλε Θάνατε, ὁρᾷς ὅτι τὸ μὲν δένδρον ὑψηλὸν ἐστίν, ἐγὼ δὲ γέρων εἰμὶ καὶ ἀσθενής. πρὸς ταῦτα² οὖν δέομαί σου εἰς αὐτὸ ἀναβαίνειν, καὶ τὸ μῆλον κομίζειν· ἔπειτα δὲ ἄπειμι, ὡς κελεύεις.”

48. τοσαῦτα οὖν ὁ μὲν γέρων ἤτησε. γελάσας δὲ ὁ Θάνατος, καὶ ἐς τὸ δένδρον ἀναβὰς, μῆλά τινα κατέβαλεν· ὁ δὲ γέρων λαβὼν αὐτὰ ἤρχετο³ ἐσθίειν. ὁ δὲ Θάνατος ἔμελλε τότε καταβαίνειν ἐκ τοῦ δένδρου· οὐ μέντοι ἐδύνατο, ἀλλ’ ἐνείχετο ἐν αὐτῷ πως, καὶ, πολλὰ λυγίζόμενος, ὅμως προσεκολλᾶτο πρὸς τοὺς κλάδους, ὥστε γέλοιότατον τὸ θέαμα εἶναι. ὁ δὲ Πόνος, “ὦ Θάνατε,” ἔφη, “δεῖ σε ἐκεῖ μένειν, ἕως ἂν σε ἐγὼ ἄπαλλάσσω. εἰ δὲ βούλει καταβαίνειν; κελεύω σε ἀθάνατον ἐμὲ ποιεῖν.” τέλος οὖν ἀποκαμὼν ἐκεῖνος συνεχώρησε ταῦτα, καὶ ἀπῆλθεν. ὁ δὲ Πόνος διὰ ταῦτα⁴ ἀθάνατος ἐν ἀνθρώποις ἐστίν.

THE TAME SNAKE

49. πόλις ἐστὶ⁵ τῆς Ἀχαιῆς αἱ Πάτραι. παῖς δέ τις τῶν ἐκεῖ⁶ δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο, καὶ ἔτρεφε παρ’ ἑαυτῷ, ἐπιμέλειαν πολλὴν αὐτοῦ ποιούμενος. ἐπειδὴ δὲ ηὐξήθη ὁ δράκων, ὁ παῖς πρὸς αὐτὸν ἐλάλει ὥς πρὸς ἀκούοντα, καὶ ἔπαιζε⁷ μετ’ αὐτοῦ, καὶ συνεκάθευδεν. ὁ μὲν οὖν δράκων μέγας ἐγένετο, οἱ δὲ πολῖται διὰ φόβον ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν ἐρημίαν. ὕστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίσκος γενόμενος, ἔτυχέ ποτε ἀπὸ θεᾶς τινὸς ἐπανιών. διαπορευόμενος δὲ διὰ τῆς ἐρημίας λησταῖς τισὶ περιέπεσεν. οἱ μὲν οὖν ἔμελλον ἤδη αὐτὸν

¹ ἐπὶ τούτοις] ‘On these terms.’

² πρὸς ταῦτα] ‘Under these circumstances.’

³ ἤρχετο] From ἄρχομαι, The imperfect of ἔρχομαι, which has the same form, is scarcely good Attic.

⁴ ὁ δὲ Πόνος διὰ ταῦτα] To understand this sentence you must remember what the word Πόνος means.

⁵ πόλις ἐστὶ] Πάτραι is the subject (plural), but the verb is attracted to agree in number with the predicate πόλις.

⁶ τῶν ἐκεῖ] i.e. the inhabitants.

⁷ ἐλάλει...ἔπαιζε, etc.] Imperfects, ‘used to...’

ἀρπάξειν· ὁ δὲ δράκων, ἀπροσδοκῆτως παραγενόμενος, τοὺς μὲν¹ ἀπέκτεινε, τὸν δὲ παῖδα διέσωσεν.

THE CARRIER PIGEON

50. ἦν ποτε ἐν τῷ Αἰγίνῃ νεανίσκος τις ὀνόματι Ταυροσθένης². δοκεῖ δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο συνάδειν τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει, ἦν γὰρ τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ ἐκπρεπής, καὶ ἐνίκησεν ἐν τῇ πατρίδι ἀγῶνας πολλούς³. τέλος δὲ, ἀγωνισάμενος ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἐκεῖ ἐστεφανώθη. τὴν δὲ νίκην ταύτην διήγγειλε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ ἐν Αἰγίνα αὐθημερὸν, τοιόνδε τι (ὥς φασι) μηχανησάμενος. ἐκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ ἐς τὴν Ὀλυμπίαν περιστερὰν, χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν νεοσσῶν. νικήσας δὲ οὖν ἐν τῷ ἀγῶνι ἀφῆκε τὴν περιστερὰν, προσάψας αὐτῇ θώμιγγα πορφυροῦν καὶ ἐπιστολάς. ἡ δὲ, ἐπειγομένη πρὸς τοὺς νεοσσούς, ἀφίκετο αὐθημερὸν ἐξ Ὀλυμπίας εἰς Αἶγιναν.

THE TWO KINGS

51. βασιλεὺς τις τῶν Αἰγυπτίων, στρατεύσας ἐπὶ τοὺς Πέρσας, ἐνίκηθη τε ὑπὸ τούτων, καὶ ἐγένετο αἰχμάλωτος. ὁ δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φιλοφρόνως αὐτὸν ἐδέξατο, καὶ ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον. ἡ μὲν οὖν παρασκευὴ τοῦ δείπνου λαμπρὰ ἦν· ὁ δὲ Αἰγύπτιος ἰδὼν αὐτὴν οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλ' ἔφη τὸν Πέρσῃν εὐτελῶς ἄγαν διαιτᾶσθαι. “εἰ δὲ θέλεις,” ἔφη, “εἰδέναι ὧ βασίλεῦ, πῶς χρὴ σιτεῖσθαι, κέλευσον τοὺς ἐμοὺς μαγείρους παρασκευάζειν σοι Αἰγύπτιον δεῖπνον.” ταῦτα οὖν ἐποίησεν ὁ Πέρσης, γευσάμενος δὲ τοῦ δείπνου ἥσθη τε καὶ ἔφη, “κακὸς ἄρα δοκεῖς σὺ εἶναι, ὦ Αἰγύπτιε, ἐπεὶ τοιαῦτα δείπνα καταλιπὼν ἐπεθύμησας καταφαγεῖν τὰ ἡμέτερα.”⁴

THE LANDSLIP

52. ἐγένετο ἐν Κελαινῷ, ἥπερ πόλις⁵ ἐστὶ τῆς Φρυγίας, χάσμα τι τῆς γῆς· εἴλκυσε δὲ εἰς ἑαυτὸ οἰκίας πολλὰς, καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἐνοικοῦντας ἀνθρώπους. πρὸς ταῦτα οὖν ὁ βασιλεὺς μίδας ἐχρήσατο θεῶ τινὶ περὶ τοῦ πράγματος. ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖλεν⁶ αὐτῷ, ὅτι δεῖ ἐμβάλλειν εἰς

¹ τοὺς μὲν] i.e. the robbers.

² Ταυροσθένης] Derivation, ταῦρος and σθένος, i.e. strong as a bull. This explains the next sentence.

³ ἀγῶνας πολλούς] Cognate accus. after ἐνίκησεν.

⁴ τὰ ἡμέτερα] Understand not δεῖπνα, but simply ‘possessions;’ there is a little play of words on the literal and metaphorical meanings of κατα-φαγεῖν.

⁵ ἥπερ πόλις] ἥπερ, the subject, is attracted to agree with the predicate πόλις.

⁶ ἐχρήσατο...ἀνεῖλεν] Notice these technical words for the consultation of an oracle and its response.

τὸ χάσμα τὸ τιμιώτατον τῶν παρ' ἑαυτῷ κτημάτων, ἐὰν δὲ ποιῇ ταῦτα, τὸ χάσμα εὐθὺς ἀναπληρωθήσεται. ἐπανελθὼν οὖν ὁ μίδας εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ἐκέλευσε τοὺς οἰκέτας κομίζειν ἐκ τῶν θησαυρῶν χρυσὸν πολὺν καὶ ἄργυρον· ταῦτα γὰρ ἐνόμισεν εἶναι πάντων, ὧν εἶχε, τιμιώτατα. κατέβαλε τοίνυν ταῦτα εἰς τὸ χάσμα, τὸ δὲ¹ οὐκ ἀνεπληρώθη.

53. αἰσθόμενος δὲ ταῦτα ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς Ἀγχουρος ἔλεξε τοιάδε. “ὦ πατὴρ, οὗ θαυμάζω ἐγὼ, εἰ² τὰ τοιαῦτα κτήματα καταβάλλων, τὸ χάσμα οὐκ ἀναπληροῖς. δῆλον γὰρ ὅτι παῖς εὖνους καὶ πιστὸς ἄξιός ἐστι πλέονος, ἢ χρυσὸς, καὶ ἄργυρος, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα. νῦν δὲ, ἵνα ἀληθῶς καταβάλῃς εἰς τὸ χάσμα τὸ τιμιώτατον τῶν σῶν κτημάτων, ἰδοὺ, ἐγὼ εἰς αὐτὸ καταπηδήσομαι.” τοσαῦτα οὖν εἰπὼν ὁ νεανίσκος, καὶ τὸν πατέρα ἀσπασάμενος, ἀνέβη εἰς τὸν ἵππον, καὶ κατεπήδησε. τότε δὲ διπλοῦν τι τέρας ἐγένετο· τό τε γὰρ χάσμα ἀνεπληρώθη, καὶ βωμός τις λίθινος, ὅσπερ ἔτυχε πλησίον ἰδρυμένος, ἐγένετο χρυσοῦς.

CRIMINALS IN AETHIOPIA

54. νόμος ἦν ποτε τοῖς Αἰθίοψι τῶν ἀδικούντων μηδένα δημοσίᾳ ἀποκτείνειν, μηδὲ εἰ καταδικασθεῖς τις φανείῃ τῆς τοιαύτης τιμωρίας ἄξιός ὢν. ἀλλ' ἐπεμπεν ὁ βασιλεὺς ὑπηρετήν πρὸς τὸν τοιοῦτον, σημεῖόν τι θανάτου³ ἔχοντα ἐν ταῖς χερσίν. ἔδει δὲ οὖν τὸν παρανομήσαντα, ἰδόντα τοῦτο τὸ σημεῖον, ἀπιέναι εὐθὺς εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ ἐκ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν μεθιστάναι⁴. φεύγειν δὲ οὐκ ἐξῆν ἐκ τῆς ἰδίας χώρας εἰς τὴν ὁμορον⁵, οὐδὲ (καθάπερ παρὰ τοῖς Ἑλλησι) τῇ μεταστάσει τῆς πατρίδος τὴν αἰτίαν καταλύειν. φασὶ δὲ τινὰ ποτε τῶν Αἰθιόπων καταδικασθέντα ἐπινοῆσαι οὕτως διαφεύγειν, αἰσθομένην δὲ τὴν μητέρα αὐτοχειρίᾳ τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν.

A RACE FOR A WIFE

55. βουλομένη ἡ Ἀταλάντη παρθένος μένειν, μνηστευθεῖσα δὲ ὑπὸ πολλῶν, ἐμηχανήσατο τοιάδε. στάδιόν τι διεμέτρησεν, ἔπηξε δὲ μέσον αὐτοῦ σκόλοπα τρίπηχυν· ἔπειτα δὲ ἔδει

ὧν εἶχε] See 11 (last note).

¹ τὸ δὲ] Pronoun, not article.

² οὗ θαυμάζω εἰ] ‘I wonder that,’ in Greek, is usually θαυμάζω εἰ, sometimes θαυμάζω ὥς.

³ σημεῖόν τι θανάτου] So an Oriental despot now is said to send a slave, carrying a bow-string, to any officer or viceroy of whom he wishes to rid himself, and the latter submits to be strangled privately, in order to avoid the disgrace of being publicly executed.

⁴ ἑαυτὸν μεθιστάναι] To be allowed to escape execution by suicide was considered a favour at Rome under the Emperors. Compare the ‘Happy Despatch’ system in modern Japan.

⁵ τὴν ὁμορον] Understand χώραν.

ἕκαστον τῶν μνηστευόντων θεῖν τὸν δρόμον τοῦτον, ἡ δὲ ἐδίωκεν. ὅσους δὲ καταλάβοι τρέχοντας, θάνατος τούτοις ἡ ζημία ἦν· εἰ δέ τι μὴ ἀλοίη, τούτῳ ἐκείνην¹ γαμεῖσθαι² ἔδει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους τῶν μνηστευόντων ῥαδίως κατέλαβε, ταχυτῆτι γὰρ πάντων θνητῶν ὑπερεῖχε· καὶ ἀλόντες αὐτίκα ἐθανατώθησαν. νεανίσκος δέ τις, ὀνόματι μειλανίων, ἦλθεν ἐπὶ τὸν δρόμον χρυσᾶ τινὰ μῆλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἀπέρριπτεν, ἡ δὲ, ἔπισχοῦσα ἵνα ἀναιροῖτο αὐτὰ, οὕτως ἐνίκηθη.

DRIMACUS THE OUTLAW

56. οἱ Χῖοί ποτε κακὰ πολλὰ ἔπασχον διὰ τόδε. νόμος ἦν αὐτοῖς χρῆσθαι δούλοις βαρβάροις· τούτων δὲ πολλοὶ ἀποδιδράσκοντες συνηθοίζοντο ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ καταβαίνοντες ἐκεῖθεν ἥρπαζον τὰ τῶν δεσποτῶν³. ἡ γὰρ νῆσος τραχεῖά ἐστι καὶ ὑλώδης, ὥστε διὰ ταῦτα ἐκεῖνοι ῥᾷδιως ἐκρύπτευν. φασὶ δέ τινες τῶν παλαιῶν λογογράφων, ὡς οἰκέτης τις, ὀνόματι Δρίμακος, ἀποδράς ποτε ἐς τὰ ὄρη, τὰ πλεῖστα ἔβλαπτε τοὺς ἐπιχωρίους. ἀνδρεῖός τε γὰρ ἦν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εὐτυχίᾳ πολλῇ ἐχρήτο ἐν ταῖς ἐπιδρομαῖς· διόπερ καὶ οἱ ἄλλοι δραπεταὶ συνίσταντο εἰς τοῦτον πανταχόθεν, καὶ ἐπειθάρχουν αὐτῷ ὥσπερ βασιλεῖ.

57. ἐπὶ τοῦτον οὖν τὸν Δρίμακον οἱ Χῖοι πολλάκις ἐπεστράτευν, ἀλλ' οὐδὲν ἀνύτειν δυνάμενοι ἔτι μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ ἐφθείροντο, ὁρῶν δὲ αὐτοὺς μάτην ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος ἐβουλεύετο ὁμολογίαν τινὰ ποιῆσθαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἄδειαν λαβὼν ἔλεξε πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τάδε. “ὦ ἄνδρες Χῖοι καὶ κύριοι⁴, τὰ πράγματα τάδε, ἅπερ ὑμῖν ἡμεῖς παρέχομεν, βία μὲν οὐδέποτε παύσετε, ἔστι γὰρ χρησμὸς ὑπὸ θεοῦ τινὸς δοθείς, ὡς δεῖ ὑμᾶς ταῦτα πάντα ὑφ' ἡμῶν πάσχειν. νῦν δὲ ἐὰν ἐμοὶ πεῖθησθε, ἀπαλλαγὴν τούτων ὑμῖν δώσω. ἔατε γὰρ μόνον ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀντὶ τούτων τὰ πλεῖστα τῶν παρόντων κακῶν ἰάσομαι.”

58. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Χῖοι ἐσπείσαντο πρὸς τὸν Δρίμακον. ὁ δὲ ἐκ τούτων ἠνάγκαξε τοὺς δραπετάς πάντας εὐκοσμον βίον ἄγειν, τοὺς δὲ ἀτακτοῦντας ἐκόλαξε, καὶ οὐδενὶ

¹ ἐκείνην] i.e. Atalanta.

² γαμεῖσθαι] = ‘nubere,’ γαμεῖν = ‘ducere.’

³ τὰ τῶν δεσποτῶν] Understand ‘possessions,’

⁴ Χῖοι καὶ κύριοι] Not two sets of people coupled by καὶ, but in apposition. Compare such phrases as ‘Men and brethren!’ where the ‘men’ are the ‘brethren,’

ἐπέτρεπε συλᾶν τοὺς ἀγροὺς, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ἀδικεῖν¹, ὅσα μὴ² αὐτὸς κελεύοι. εἰ δέ τις τῶν Χίων ἐπιβουλεύοι αὐτῷ, ἢ ἐνέδρας κατασκευάζοι, τοῦτον μὲν ἐτιμωρεῖτο, τοὺς δὲ ἄλλους κακὸν οὐδὲν ἐποίει. ὁπότε δὲ δοῦλός τις εἰς ἑαυτὸν ἀποδιδράσκοι, τούτου τὴν αἰτίαν ἔκρινε. καὶ τοὺς δοκοῦντας ἀνήκεστόν τι πεπονθέναι ἔσωξε μεθ' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ δίκαιον μηδὲν λέγοντας ἀπέπεμπε πάλιν τοῖς δεσπόταις. πολλῶ οὖν ἔλασσον οἱ οἰκέται ἀπεδίδρασκον, φοβούμενοι τὴν ἐκείνου³ κρίσιν.

59. ἀλλὰ τέλος ἐκήρυξαν οἱ Χῖοι δώσειν χρήματα πολλὰ, εἴ τις ζωγρήσαι τὸν Δρίμακον, ἢ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κομίσει. πρὸς ταῦτα οὖν ἐκεῖνος καλέσας τινὰ τῶν ἑαυτοῦ ἐταίρων λέγει τοιάδε. “ὦ φίλε! ἐγὼ μὲν ἱκανὸν χρόνον βεβίωκα, σὺ δὲ νέος εἶ καὶ ἀκμαῖος. ὥστε περὶ μὲν ἑμαυτοῦ οὐ μοι μέλει, βούλομαι δέ σε ὡς οἷόν τε μάλιστα⁴ εὐεργετεῖν. ἐπεὶ οὖν φασὶν οἱ Χῖοι δώσειν χρήματα πολλὰ τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι, δεῖ σε ἀφελόντα μου τὴν κεφαλὴν κομίσει ἐς τὴν πόλιν, καὶ λαβόντα τὰ χρήματα πλούσιον γενέσθαι καὶ εὐδαίμονα.” ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ νεανίσκου, ὅμως πείθει αὐτὸν ποιῆσαι τοῦτο.

60. ἀπέκτεινεν οὖν τὸν Δρίμακον ὁ νεανίσκος, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀφελὼν ἐκόμισεν ἐς τὴν πόλιν, ἔπειτα δὲ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀρχόντων τὰ χρήματα, ἅπερ ἐπηγγείλαντο, καὶ θάψας τὸ σῶμα τοῦ τεθνηκότος. ἀπῆει ἐς τὴν Ἀσίαν. ἡδίκουν οὖν πάλιν τοὺς Χίους οἱ δραπεταὶ καὶ ἥρπαξον· τετελευτηκότος γὰρ τοῦ Δριμάκου, οὐκέτι ὑπ' οὐδενὸς ἐκωλύοντο μὴ ταῦτα ποιεῖν. οἱ δὲ Χῖοι, παθόντες ὑπ' αὐτῶν⁵ κακὰ πολλὰ, ἐμνήσθησαν τῆς ἐκείνου ἐπιεικείας, καὶ πεσόντες ἐς μετάνοιαν ἐτίμων τὸν Δρίμακον ὡς ἥρωα⁶, καὶ σηκόν τινα αὐτῷ καθιέρωσαν. ἔθυον δὲ αὐτῷ οἱ τε Χῖοι καὶ οἱ δραπεταὶ, ἐλθόντες ἐκεῖσε, οὗ⁷ τὸ ἥρῳον αὐτοῦ ἦν.

ORPHEUS AND EURYDICE

¹ 58. ἄλλο οὐδὲν ἀδικεῖν] ἄλλο οὐδὲν is cognate accus. ‘to do any other injury.’

² ὅσα μὴ] ‘Except in cases where.’

³ ἐκείνου] 4.4, of Drimacus.

⁴ ὡς οἷόν τε μάλιστα] Look out οἷος.

⁵ ὑπ' αὐτῶν] A genitive of the agent with ὑπὸ follows not only passive verbs, but neuters also if they have a passive force. Construe here, ‘at their hands.’

⁶ ὡς ἥρωα] i.e. not exactly as a God, but as a great man of ancient times, at whose tomb succeeding generations performed sacrifices, etc. Shrines in honour of such ‘heroes’ or demi-gods were to be found in every Greek town, and even village.

⁷ οὗ] Adverb.

61. ὁ κιθαρωδὸς Ὀρφεὺς Εὐρυδίκην ἔγημεν. ἡ δὲ δηχθεῖσα ὑπὸ ὄφεώς τινος ἀπέθανε καὶ κατῆλθεν ἐς Ἄιδου. λυπούμενος δὲ ἐκεῖνος διὰ ταῦτα, κατέβη καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε, τὴν κιθάραν¹ ἔχων, ἐβούλετο γὰρ πείθειν τὸν Πλούτωνα ὥστε αὐτὴν² ἀναπέμψαι. ἀφικόμενος οὖν παρὰ τοῦτον, ἐκιθάρισεν ὡς ἐδύνατο κάλλιστα· ἀκούσας δὲ ὁ Πλούτων ἦσθη τε, καὶ ὑπέσχετο τὴν γυναῖκα ἀποδώσειν, ἐὰν ἐπανερχόμενος ὁ Ὀρφεὺς μὴ μεταστρέφηται, πρὶν ἂν ἐς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν παραγένηται. ἀπῆλθεν οὖν πάλιν ὁ κιθαρωδός, ἡ δὲ Εὐρυδίκη εἶπετο³ ὅπισθεν πορευομένη. τέλος δὲ ἐπιθυμῶν σφόδρα ὁ Ὀρφεὺς τὴν γυναῖκα θεάσασθαι μετεστράφη. ἡ δὲ ἠναγκάσθη διὰ ταῦτα ἐς Ἄιδου αὐθις κατελθεῖν.

THE DEATH OF CALANUS

62. φίλόσοφός τις ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὀνόματι Κάλανος, διεχρήσατο ἑαυτὸν ὧδε, λέγων ὅτι βούλεται ἀπολύεσθαι ἐν τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν. πυρὰν ἔνησεν ἐν τῷ καλλίστῳ προαστείῳ τῆς πόλεως, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὐτὰ τε καὶ εὖ μάλα ἐπίλεκτα πρὸς εὐωδίαν⁴, κέδρου τε καὶ μυρσίνης καὶ τῶν τοιούτων δένδρων πάντων. ἀνελθὼν δὲ ἔπειτα ἔστη ἐτὶ μέσης τῆς πυρᾶς, ἐστεφανωμένος⁵ καλάμῳ. καὶ βλέπων πρὸς τὸν ἥλιον προσεκύνησαν αὐτὸν, τοῦτο δὲ ἦν τὸ σύνθημα τοῖς τὴν πυρὰν περιστᾶσι, καὶ ἦψαν αὐτὴν ὅτι τάχιστα. ὁ δὲ Κάλανος, περιληφθεὶς κύκλῳ ὑπὸ τῆς φλογός, οὐδὲ τότε ἐνέδωκεν· ἀλλ' ἔμεινεν ἐστηκώς ὀρθός, ἕως διελύθη.

APOLLO AND MARSYAS

63. ἡ Ἀθηνᾶ τέως μὲν τὴν αὐλητικὴν⁶ ἐμελέτα· ἔπειτα δὲ τοὺς αὐλοὺς ἀπέρριπεν, αἰσθομένη αὐτοὺς στρεβλοῦντας τὸ στόμα, καὶ ἄμορφον τὴν ὄψιν ποιοῦντας. τούτους δὲ τοὺς αὐλοὺς εὐρὼν μαρσύας τις ἐς τοσοῦτον⁷ ἐσεμνύνετο, ὥστε ἦλθεν ἐν ἔριν τῷ Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς. καὶ ἠγωνίσαντο συνθέμενοι, ἐφ' ᾧ ὁ νικήσας διαχρήσεται τὸν ἡσσηθέντα. κρίσεως οὖν γιγνομένης, ὁ μὲν Ἀπόλλων λαβὼν τὴν κιθάραν ᾗδεν, ἐκέλευσε δὲ τὸν μαρσύαν

¹ κιθαρωδός] Contraction from κιθαρ-αιιδός (ἰαιδός = 'a bard').

² αὐτὴν] i.e. Eurydice.

³ εἶπετο] From ἔπομαι. Note the unusual method of augmentation which this verb employs. (So also ἔχω, εἶχον.)

⁴ πρὸς εὐωδίαν] 'For their...'

⁵ ἐστεφανωμένος] The ancients wore crowns or chaplets of flowers, leaves, or even grasses, on all festive or solemn occasions from a banquet to a funeral. Here it is worn by Calanus to give his suicide the character of a sacrifice, and the fragrant woods of which the pyre consisted were chosen with the same object.

⁶ τὴν αὐλητικὴν] Understand τέχνην.

⁷ ἐς τοσοῦτον] 'To such an extent.' ἐφ' ᾧ 'on condition that.'

ταὐτὸ¹ ποιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐδύνατο, τοῖς δὲ αὐλοῖς δι' ἀμουσίαν οὐκ εὖ ἐχρῆτο, ὁ Ἀπόλλων εὐρέθη κρείσσων. ἀνακρεμάσας οὖν τὸν μαρσύαν ἐκ πίτυός τινος, καὶ τὸ δέρμα περιελὼν, οὕτως ἐκεῖνον ἀπέκτεινεν.

EPICHRMUS

64. φασὶ τινες ὡς Ἐπίχαρμος, πάνυ πρεσβύτης ἤδη ὢν, μετὰ ἡλικιωτῶν τινων ἐν λέσχῃ ποτὲ ἐκάθητο. διάλογος δέ τις ἐγένετο ἐν αὐτοῖς περὶ τοῦ γήρωος. ὁ μὲν οὖν τῶν γερόντων ἔφη, “ἐμοὶ μὲν ἅλις ἐστὶ πέντε ἔτη μετὰ τόδε βιῶναι.” ἄλλος δὲ εἶπεν, “ἐμοὶ δὲ τρία.” τρίτος δὲ, “ἀλλ’ ἐμοὶ γε τέσσαρα.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἐπίχαρμος ἔλεξε τοιάδε. “ὦ φίλοι, τί στασιάζομεν ὧδε καὶ διαφερόμεθα ὑπὲρ ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν; ἡμῖν γὰρ πᾶσιν, ὅσοι κατὰ τύχην ἐπὶ γῆς συνεληλύθαμεν, οὐ πόρρω ἄπεστιν ἡ τελευτή. λυσιτελεῖ οὖν ἡμῖν πᾶσιν ἁπαλλάσσεσθαι ὡς τάχιστα, ἵνα τὰ κακὰ τοῦ γήρωος διαφεύγωμεν.”

THE BEAR’S TAIL

65. λέγουσί τινες τῶν παλαιῶν μυθολόγων, ὡς ἄρκτος ποτὲ ἐν χειμῶνος ὥρᾳ ἠπόρει, τροφῆς σπανίζουσα. τότε δὲ ἐπὶ ἀλώπεκί τινι κατὰ τύχην ἐπιγενομένη, ἐβούλετο ταύτην ἀρπάσασα καταφαγεῖν. ἡ δὲ ἀλώπηξ φοβηθεῖσα ἐκέλευσε, τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν, ἀκοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἃ αὐτὴ² διδάξει. “ἦν γάρ,” ἔφη, “(ὥσπερ ἐν νῶ νῦν ἔχεις,) ἐμὲ καταφάγῃς, εὐρήσεις τὸ βρῶμα τοῦτο οὐ πάνυ ἡδὺ ὄν. ἦν δὲ τάδε ποιῆς, ἃ ἐν τῷ παρόντι ἔχω εἰπεῖν, ἀπολαύσει αὐτίκα ἡδίστου δείπνου.” ἡ μὲν οὖν ἄρκτος ἐπὶ τούτοις³ ὡμολόγει. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἔφη, δεῖν ἐκείνην καταβαίνειν πρὸς τὸν ποταμὸν, καὶ διαρρήξασάν τι τοῦ κρυστάλλου, τὴν οὐρὰν καθιέναι.

66. “οἱ γὰρ ἰχθῦς,” ἔφη, “ἐλθόντες ἔξονται⁴ τῆς οὐρᾶς· σὺ δὲ, ὅταν βούλῃ, δυνήσῃ αὐτοὺς ἀνέλκειν. ἦν δέ τι⁵ καὶ δάκνωσιν, οὐ δεῖ σε ταραχθῆναι, ἐπειδὰν δὲ πολλοὺς ἰχθῦς ἔχῃς, τότε δὴ ἀνέλκειν πάντας.” ἡσθεῖσα οὖν ἐπὶ τῷ βουλευμάτι ἡ ἄρκτος ἠπέλυσέ τε τὴν ἀλώπεκα, καὶ τὰ ἄλλα ἐποίησεν, ὅσα ἐκείνη ἐκέλευσεν. καὶ οἱ μὲν ἰχθῦς τῇ οὐρᾷ οὐ προσῆλθον· ὁ δὲ κρύσταλλος περιπηγνύμενος ἐπίεξεν. ἡ δὲ ἄρκτος οὐκ ἐταράχθη, οἰομένη τοὺς ἰχθῦς ταῦτα

¹ ταὐτο] = τὸ αὐτὸ.

² αὐτὴ] ‘She herself’ (the speaker, i.e. the fox).

³ ἐπὶ τούτοις] See 47 (first note).

⁴ ἔξονται] Notice the force of ἔχω in the Middle. ἔχω (with acc.) ‘hold,’ ἔχομαι (with gen.), ‘cling to.’

⁵ τι] Adverbial, ‘somewhat.’

ποιεῖν. τέλος δὲ, βουλομένη τὴν οὐρὰν ἀποσπᾶν, οὐκ ἐδύνατο· ἀλλ’ ἀπέρρηξεν αὐτήν. καὶ διὰ ταῦτα αἱ ἄρκτοι βραχείας νῦν τὰς οὐρὰς ἔχουσι.

KINDNESS REWARDED

67. βασιλεύς τις, στρατείαν ποτὲ ποιούμενος, ὄνον εἶδε χρυσὸν πολὺν πρὸς τὸ στρατήγιον φέροντα. ἔτυχον γὰρ τινες τῶν ὑφ’ ἐαυτοῦ φρουρίον τι τῶν πολεμίων διαρπάσαντες, εὐρόντες δὲ ἐν αὐτῷ χρήματα, ἐγκαταλειφθέντα, ταῦτα ἔπεμπον παρὰ τὸν βασιλέα. βαρέος δὲ τοῦ φορτίου ὄντος, ὁ μὲν ὄνος ἀπέκαμεν· ὁ δὲ ὀνηλάτης ἐλεήσας ἐκεῖνον μὲν ἔλυσε, τὸν δὲ χρυσὸν αὐτὸς ἄρας ἔφερεν. ἡσθεῖς δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς προσῆλθε τῷ ἀνθρώπῳ. ἰδὼν δὲ αὐτὸν βαρυνόμενον, “θάρσει,” ἔφη, ὦ φίλε! καὶ τι ἀναπαῦσαι· ἔπειτα δὲ, ἀναλαβὼν τὸν χρυσὸν, αὐτὸς κατέχε¹. ὁ γὰρ τὸν κακοπαθοῦντα εὐεργετήσας ἄξιός ἐστι καὶ αὐτὸς, ὅταν κακοπαθῇ, εὐεργετεῖσθαι.”

DEMOSTHENES AND THE ACTOR

68. Δημοσθένης, νεανίσκος ἔτι ὢν, ἐβούλετο ρήτωρ γένεσθαι. πολλάκις οὖν ἐπεχείρησε παριέναι ἐς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δημηγορεῖν. ἀλλ’ οὐδὲ τὰ καίρια λέγων² ἔπειθε ῥαδίως τοὺς ἀκούοντας. ἦν γὰρ ἀσθενής τε ἡ φωνή, καὶ ἡ γλῶσσα³ ἀσαφής. βαρέως δὲ ταῦτα φέρων, ἀπῆει ποτὲ οἴκαδε ἐκ τῆς ἐκκλησίας, συγκεκαλυμμένος⁴ καὶ ἀγανακτῶν. Σάτυρος δὲ ὁ ὑποκριτής, ἐπιτήδειος ὢν, αὐτῷ ἐπηκολούθησε, καὶ ἐκέλευσε θαρρεῖν. ὁ μὲν οὖν Δημοσθένης ὠδύρετο πρὸς τοῦτον. “ἐγὼ γὰρ,” ἔφη, “καταγελῶμαι ἀεὶ καὶ περιορῶμαι, καίπερ φιλοπονώτατος ὢν πάντων ρητόρων. ὅταν δὲ αὖ παρὶν φορτικός τις ἄνθρωπος καὶ ἀμαθής, ἀκούεται⁵ τε ὁ τοιοῦτος, καὶ τὸ βῆμα κατέχει.

69. ὁ δὲ Σάτυρος πρὸς ταῦτα, “ἀληθῆ,” ἔφη, “λέγεις. ἀλλ’ ἐγὼ ταῦτα ταχέως ἰάσομαι, ἢν θέλῃς μοι εἰπεῖν ῥῆσιν τινα Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους.” ἐποίησεν ἄρα ταῦτα ὁ Δημοσθένης. ὁ δὲ Σάτυρος διεξῆλθεν ἔπειτα τὰς αὐτὰς ῥήσεις, χρώμενος πρέποντι τόνῳ καὶ ὑποκρίσει, ὥστε ἐφαίνοντο ὅλως ἕτεροι. ἀκούσας δὲ ὁ Δημοσθένης ἐθαύμασε. καλὰ γὰρ ἦν καὶ πρὶν⁶ τὰ ἔπη· ὁ δὲ τόνος νῦν τὸ κάλλος αὐτῶν ἐποίει πολλάκις τοσοῦτον. ἐκ τούτου οὖν τὴν

¹ αὐτὸς κάτεχε] ‘Keep it yourself,’ i.e. for your own.’

² τὰ καίρια λέγων] ‘When he spoke to the purpose,’ i.e. ‘gave good advice.’

³ ἡ γλῶσσα] ‘pronunciation’ (φωνή, referring rather to the volume of his voice).

⁴ συγ-κε-καλυμμένος] Implying that he was ashamed to be recognised.

⁵ ἀκούεται] ‘Gets a hearing.’

⁶ καὶ πρὶν] i.e. before they had the advantage of Satyrus’ skilful elocution to show them off.

ὑπόκρισιν συνεχῶς ἐμελέτησε. καὶ, μισθωσάμενος ὑπόγειόν τινα οἰκίσκον, διεπόνησεν ἐκεῖ τὴν τε φωνὴν καὶ τοῦ παντὸς σώματος τὰς κινήσεις. ταῦτα δὲ ποιήσας, πάντων ῥητόρων ἐγένετο πιθανώτατος.

HOW PLATO BECAME A PHILOSOPHER

70. Πλάτων ὁ φιλόσοφος, νεανίσκος ἔτι ὢν, τῇ ποιήσει μάλιστα προσέκειτο. πρῶτον μὲν οὖν ἡρωϊκὰ ἔπη ἔγραψεν. ἐξετάσας δὲ αὐτὰ πρὸς τὰ τοῦ¹ Ὀμήρου ποιήματα, καὶ ἐκεῖνα εὐρὼν πολὺ καλλίω, πάντα, ὅσα αὐτὸς ἔγραψεν, κατέκαυσε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐβουλεύετο τραγωδοποιὸς γενέσθαι, καὶ δὴ καὶ τετραλογίαν² ἔγραψε. ταύτην οὖν ἔμελλε διδάσκειν ἐν τοῖς Διονυσίοις³. ἀλλὰ δοὺς ἤδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα, ἤκουσε κατὰ τύχην τοῦ Σωκράτους διαλεγομένου. τούτου τοίνυν τοῖς ῥήμασι σφόδρα ἡσθεὶς, οὐκέτι ἐπεθύμει τραγωδοποιὸς γενέσθαι, ἐκείνου δὲ μᾶλλον ἀκροατῆς. ὥστε οὐ μόνον τότε ἀπέσχετο τῶν Διονυσίων, ἀλλὰ, τὴν ποίησιν ὅλως ἀπορρίψας, τῇ φιλοσοφίᾳ συνεχῶς προσέκειτο.

THE DEATH OF PAN

71. λόγος τίς ἐστίν⁴, ὡς ναῦς ποτε εἰς Ἰταλίαν ἔπλει, ἄγουσα ἐμπορικά τε χρήματα καὶ πολλοὺς ἐπιβάτας. ἐσπέρας οὖν ἐγένετο ἡ ναῦς πλησίον τῶν Ἐχινάδων νήσων· τῶν δὲ ἐμπλεόντων οἱ πλεῖστοι ἐγρηγόρεσαν, πολλοὶ δὲ ἔπινον ἔτι, δεδειπνηκότες. ἐξαίφνης τοίνυν ἀπὸ τῶν νήσων φωνὴ ἠκούσθη βοῶντός τινος, “Θαμοῦ! Θαμοῦ!” ἔτυχε δὲ τὴν ναῦν τότε κυβερνῶν Θαμοῦς τις, Αἰγύπτιος· τοῖς δὲ πολλοῖς τῶν πλεόντων οὐδὲ ἀπ’ ὀνόματος⁵ γνῶριμος ἦν. δις μὲν οὖν κληθεὶς ὁ ἄνθρωπος ἐσιώπησε, τὸ δὲ τρίτον τῷ καλοῦντι, ὑπήκουσε, καὶ ἐπιτείνας ἐκεῖνος τὴν φωνὴν ἔφη, “ὅταν ἀφίκη ἐς τὸ Πηλῶδες, ἀπαγγεῖλον, ὅτι Πᾶν ὁ μέγας τέθνηκε.

---

¹ πρὸς τὰ τοῦ, etc.] ‘By comparison with.’

² τετραλογίαν] See Vocabulary. They generally consisted of three tragedies and an after-piece in a lighter style (called a Satyric drama). No complete Tetralogy has been preserved, and only one Satyric drama — the ‘Cyclops’ of Euripides.

³ τοῖς Διονυσίοις] This was the regular occasion for the production of new plays at Athens.

διαλεγομένου] Socrates differed from most philosophers in not giving regular lectures, but expounding his views in ordinary conversation.

⁴ λόγος τις ἐστίν] This event is said to have occurred in the reign of Tiberius, about the time of our Lord's crucifixion. Some authors have connected it with the ceasing of the oracles at that period, others with the passing away of the whole Pagan system at the rise of Christianity. Pan was a chief divinity in the nature worship, which prevailed in the rural districts of Greece, especially in Arcadia.

⁵ ἀπ’ ὀνόματος] ‘By name.’

72. ἀκούσαντες δ' οὖν τὴν φωνὴν πάντες ἐξεπλάγησαν. ὁ δὲ Θαμοῦς τοῖς ἄλλοις συνεβουλεύσατο, εἴτε βέλτιον εἴη ποιῆσαι τὸ προστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμονεῖν ἀλλὰ σιωπᾶν. ἀκούσας δὲ ἅ ἕκαστος λέγει, διέγνω, ἐὰν μὲν πνεῦμα ἦ, παραπλεῖν ἡσυχίαν ἔχοντα, ἐὰν δὲ γαλήνη περὶ τὸν τόπον γένηται, ἀγγεῖλαι ἅ προσετάχθη. ἐπειδὰ δὲ ἐς τὸ Πηλῶδες ἡ ναῦς ἀφίκετο, οὔτε πνεῦμα οὐδὲν ἦν οὔτε ἄνεμος. βλέπων οὖν ἐκ πρύμνης, ἐς τὴν γῆν, εἶπεν ὁ Θαμοῦς (καθάπερ ἤκουσεν¹), ὅτι “ὁ μέγας Πᾶν τέθνηκε.” παυσαμένου δὲ αὐτοῦ, εὐθὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἠκούσθη ὀλοφυρμὸς μέγας, οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πολλῶν, ὥς τὸ ἄγγελμα θαυμαζόντων.

THE PICTURE

73. στρατηγὸς τις ἄλλως τε ἦν φιλόκαλος², καὶ περὶ ζωγραφημάτων μάλιστα ἐσπούδαξεν. ὁπότε οὖν πόλιν τινὰ τῶν πολεμίων πολιορκήσας ἔλοι, εἰσῆι οὐ μόνον εἰς οἰκίας ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄδυτα καὶ ναοὺς, ζητῶν τὰς καλλίστας τῶν ἐνουσῶν γραφῶν. ὅσας δὲ εὔροι, εὐθὺς εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἀπέπεμψεν. ἐστιῶν δὲ ποτε παρ' ἑαυτῷ³ ξένον τινὰ, ἔδειξεν αὐτῷ τὴν οἰκίαν πᾶσαν, ἣν γὰρ ἀξιοθέατος. εἰσελθὼν οὖν ὁ ξένος εἰς ἀνώγεών τι, εἶδε γραφὰς πολλὰς κρεμαμένας. καλαὶ μὲν οὖν ἦσαν καὶ αἱ ἄλλαι· μία δὲ τις γραφὴ ἦν διαφερόντως λαμπρὰ, ὥστε οὐ ῥάδιόν ἐστιν αὐτὴν ἱκανῶς ἐπαινεῖν.

74. ὁ μὲν οὖν ξένος ἡσθεὶς εἶπεν, “ὦ μακάριε σὺ τῆς τύχης, ὅς τὰ τοιαῦτα τεχνήματα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔχεις!” ὁ δὲ στρατηγὸς γελάσας, “ναὶ,” ἔφη, “καὶ, νῆ Δία, τήνδε γε τὴν γραφὴν ὁρῶν, καὶ μάλιστα ἡδομαι. διὰ γὰρ ταύτης ἄνδρα τινὰ γενναῖον⁴ ἐκ θανάτου ποτὲ ἔσωσα.” ὁ μὲν οὖν ξένος ἐθαύμαζεν· ὁ δὲ στρατηγὸς, “ἀληθῆ,” ἔφη, “λέγω. πυθόμενος γὰρ ταύτην τὴν γραφὴν. ἐν ναῷ τινι ἐνεῖναι, εὐρεῖν οὐκ ἐδυνάμην. πρὸς ταῦτα⁵ οὖν ἠπέιλησα ἀνασταυρώσειν τὸν τοῦ ναοῦ φύλακα, ἦν μὴ τὴν γραφὴν ἀποδεικνύῃ. φοβηθεὶς οὖν ἐκεῖνος ἐποίησε τὸ κελευόμενον, καὶ τὴν γραφὴν ἀποδοῦς, διὰ ταύτης ἐκ θαλάτου ἐσώθη.”

DIGNITY AND IMPUDENCE

¹ καθάπερ ἤκουσεν] i.e. ‘as he had been told.’

² φιλόκαλος] We should say ‘a man of taste,’ ‘a connoisseur.’

³ παρ' ἑαυτῷ] i.e. ‘at his house’ (compare Latin, ‘apud me’).

⁴ ἄνδρα γενναῖον] Here somewhat ironical, ‘a worthy gentleman.’

⁵ πρὸς ταῦτα] See 47 (last note).

75. βασιλεύς τις στρατιώτην θησαυρῷ φύλακα ἐπέστησε, κελεύων αὐτὸν ἐκεῖθεν μὴ ἀπιέναι, ἐπὶ τούτοις οὖν ἐκεῖνος πρὸς τοὺς παριόντας ἐσεμνύνετο, ὡς καλῶς τε ὠπλισμένος καὶ πορφυρᾶν χλαῖναν φορῶν· ἅμα δὲ ἐλογίσατο τὸν βασιλέα στῆσαι¹ ἐκεῖ αὐτὸν τιμῆς ἕνεκα, ὡς πιστὸν καὶ χρήσιμον δοκοῦντα εἶναι. παριῶν δὲ παῖς τις ἔσκωπεν αὐτὸν, ὁ δὲ ὀργισθεὶς εἶπε πάνυ σεμνῶς, “ὦ οὔτος², οὐκ ἄπει³ ὡς τάχιστα; οὐ γὰρ δεῖ σε ἐνθάδε μένοντα ληρεῖν.” ὁ δὲ παῖς ἀντεῖπεν οὐχ ἥσσον σεμνῶς, “ἀλλ’, ὦ οὔτος, σύ γε οὐκ. ἄπει οὐ γὰρ ἔξεστί σοι, οὐδ’ εἰ βούλει, δεῖ δέ σε ἐκεῖ μένειν, ἐφ’ ὅσον ἄν⁴ σε ὁ βασιλεὺς κελεύῃ.”

THE ISLES OF THE BLEST

76. περὶ τῶν Ἀτλαντικῶν νήσων φησὶν ὁ Πλούταρχος, ὅτι δύο εἰσὶν, ἃπέχουσι δὲ τῆς Λιβύης μυρίους μάλιστα σταδίους. χρῶνται δὲ ὄμβροις μὲν μετρίοις, ἀνέμοις δὲ μαλακοῖς ἀεὶ καὶ δροσεροῖς· ὥστε, καρποὺς πολλοὺς φέρουσαι καὶ αὐτοφυεῖς, τρέφουσι τὸν ἐνοικοῦντα δῆμον ἄνευ πόνων σχολάζοντα. ἀῆρ δὲ ἡδιστος τὰς νήσους κατέχει. οἱ μὲν γὰρ βορέαι καὶ ἀπηλιῶται⁵, ἀποπνέοντες ἀπὸ τῆς Εὐρώπης πόρρωθεν ἀπούσης, προλείπουσι πρὶν ἐκεῖσε διικνεῖσθαι. οἱ δὲ νότοι καὶ ζέφυροι, πελάγιοι ὄντες, τὰς νήσους ἀεὶ περιρρέουσι, καὶ τοὺς ἐπιχωρίους ἡσυχῇ τρέφουσιν. πιστεύουσιν οὖν οἱ Λίβυες πάντες, αὐτόθι εἶναι τὸ Ἠλύσιον καὶ τὰς τῶν μακάρων νήσους, ἄσπερ καὶ ὁ Ὅμηρος ὑμνεῖ.

THE GRATEFUL PERSIAN

77. Ἰαφάρους τις πάντων Περσῶν δυνατώτατος μετὰ τὸν βασιλέα ἐγένετο. ἦν δὲ καὶ πρᾶος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐλευθέριος, ὥστε ἔπαινον πρὸς πάντων ἔσχε, μάλιστα δὲ πρὸς τῶν πενήτων· φθονοῦντες δὲ αὐτῷ κόλακές τινες ψευδῇ ἔπλασαν· ἃ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ ὀργισθεὶς, τὸν Ἰάφαρον ἀδικῶς ἀπέκτεινεν. ἐκέλευσε δὲ πρὸς τούτοις, μηδένα τοῦ τεθνηκότος μηδὲ τὸ ὄνομα φωνεῖν· εἰ δὲ μὴ⁶, θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι. ἀλλὰ πένης τις ἄνθρωπος, συχνὰ ὑπὸ τοῦ Ἰαφάρου εὐεργετηθεὶς, ἠγανάκτησε ταῦτα ἀκούσας. ἐδόκει γὰρ

¹ στῆσαι] See 43 (first note).

² ὦ οὔτος] For this phrase see Vocabulary.

³ οὐκ ἄπει] (ἄπ-εμι, ibo), ‘will you not ...’ this construction is equivalent to a command, (So, οὐ ποιήσεις, ‘will you not do it?’ = ποιῆσον, ‘do it!’)

⁴ ἐφ’ ὅσον ἄν] ‘As long as;’ for the force of ἐπὶ, see 4 (last note but one).

⁵ ἀπηλιῶται] Deriv. ἀπὸ and ἥλιος. Note the unusual disappearance of the aspirate. (The word seems to have been borrowed from the Ionic dialect; so ἀντ-ήλιος (for ἀνθ-ήλιος), ‘facing the sun.’)

⁶ εἰ δὲ μὴ] μὴ in this phrase negatives the whole preceding clause. Thus, after an affirmative clause, it may be construed — ‘but if not;’ after a negative — ‘but if so;’ in either case — ‘or else’ will represent it fairly accurately.

ἀχαρίστου εἶναι, τῶν φίλων ἀμνημονεῖν. πολλάκις οὖν τὸν Ἰάφαρον ὡς ἄριστον ἄνδρα ἐγκωμιάζων, συλληφθεὶς τέλος, ἀπήχθη ὡς τὸν βασιλέα¹.

78. ἀφικόμενος δὲ ἐς κρίσιν ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲν ἤσسون ἢ πρὶν διετέλει τὸν Ἰάφαρον ἐπαινῶν. ὥστε, θαυμάσας αὐτοῦ τὴν ἀφοβίαν, ὁ βασιλεὺς ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολῦσαι. ἀλλ' ἐκέλευσεν ἅμα τὸ λοιπὸν μὴ παρανομεῖν, σιγᾶν δὲ περὶ τοῦ Ἰαφάρου. ὁ δὲ ἄνθρωπος, “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη, “ἔτοιμος ἐγὼ εἶμι κολασθῆναί τε διὰ ταῦτα, καὶ (εἰ δοκεῖ σοι) καὶ² ἀποθανεῖν. τόδε γε μέντοι οὐδέποτε σοι πείσομαι, ἦν κελκεύης με τοῦ εὐεργέτου ἀμνημονεῖν.” τότε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀνδρὶ σφόδρα ἀγασθεὶς, οὗ μόνον ἀπέλυσεν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ πολυτελεῖ τινα σφραγίδα αὐτῷ ἐπέδωκε, λαβὼν δὲ ἐκεῖνος τὸ δῶρον, “Ἰάφαρε,” ἔφη, “καὶ τόδε σοι ὀφείλω!”

DORIA THE PATRIOT

79. ἐπεὶ ὁ Δωρίας νομοθέτης ἐγένετο, ὑπ' ἐχθρῶν τινῶν πολλάκις ἐπεβουλεύθη. δείσαντες οὖν οἱ πολῖται, μὴ ἀρίστου ἄρχοντος στερίσκονται, ἐν νῷ εἶχον πύργον ἐν μέσῃ τῇ πόλει οἰκοδομεῖν, ἵνα ἀσφαλεστέραν³ ἐκεῖνος τὴν οἴκησιν ἔχοι. πυθόμενος δὲ ὁ Δωρίας ταῦτα οὐκ ἐπὶναι. ἀλλὰ, κατελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἔλεξε τοιάδε. “ὦ ἄνδρες, τί ποτε ποιεῖτε; δοκεῖτε γάρ μοι, ἐκεῖνα συμβουλεύοντες, περὶ τῆς ἐμῆς ἀσφαλείας φροντίζειν μᾶλλον, ἢ περὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας. εὔ γὰρ ἴστε⁴, ὅτι, ἦν ἐκεῖνον τὸν πύργον οἰκοδομήτε, κατασχὼν ποτε αὐτόν τις τὴν πόλιν ῥαδίως δουλώσει. κελεύω οὖν ὑμᾶς μηδαμῶς ταῦτα ποιεῖν· μηδὲ, σώζοντας ἐμὲ, τὸ κοινὸν φθείρειν.”

THE MAGIC RING

80. περὶ τοῦ Γύγου λέγεται, ὡς ποιμὴν ἦν, θητεύων παρὰ τῷ τῆς Λυδίας βασιλεῖ. ἔτυχε δὲ ποτε κατὰ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔνεμεν, ὄμβρος τε πολὺς γενόμενος καὶ σεισμός· ὥστε ἐρράγη τι τῆς γῆς, καὶ χάσμα ἐγένετο. ἰδὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ θαυμάσας κατέβη εἰς τὸ χάσμα, καὶ εἶδεν ἐκεῖ ἄλλα τε πολλὰ θαυμαστὰ καὶ ἵππον χαλκοῦν κοῖλον. θυρίδας δὲ τινὰς ὁ ἵππος ἔσχε, καθ' ὧς εἶδεν ὁ Γύγης ἐγκύψας νεκρὸν ἐνόντα, μείζω ἢ κατ' ἄνθρωπον⁵. οὗτος οὖν ὁ νεκρὸς ἄλλο

¹ ὡς τὸν βασιλέα] ὡς is preposition.

² καὶ (εἰ δοκεῖ σοι) καὶ] The first καὶ answers the preceding τε, the second emphasises ἀποθανεῖν.

³ ἀσφαλεστέραν] Part of the predicate, to be taken with ἔχοι, as its position shows. If it were merely an epithet of οἴκησιν, it would come between that word and the article. Hints, ds. 13 (2).

⁴ ἴστε] Imperative here, but, as far as form goes, it might be indicative.

⁵ ἢ κατ' ἄνθρωπον] Literally, ‘than according to (the measure of) a man,’ ie, ‘than human.’

μὲν οὐδὲν ἔσχε, περὶ δὲ τῇ χειρὶ χρυσοῦν τινα δακτύλιον, ὃν περιελόμενος ὁ Τύγης πάλιν ἐξέβη.

81. μετὰ δὲ ταῦτα σύλλογος ἐγένετο τῶν ποιμένων, ἵνα ἐξαγγέλλοιεν τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ τὰ¹ ποίμνια. ἀφίκετο οὖν καὶ ἐκεῖνος ὁ Γύγης², ἔχων τὸν δακτύλιον. καθήμενος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων, ἔτυχε τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου περιαγαγὼν εἰς τὸ ἔσω τῆς χειρός. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐγένετο εὐθὺς ἀφανής, καὶ οἱ ἄλλοι διελέγοντο περὶ αὐτοῦ ὥσπερ ἀπόντος. θαυμάσας οὖν, καὶ στρέψας πάλιν ἔξω τὴν σφενδόνην, φανερὸς αὖθις ἐγένετο. ἔπειτα δὲ τὸ αὐτὸ πολλάκις ἐποίησε, καὶ αὐτῷ ἀεὶ οὕτω συνέβη. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιβουλεύσας τῷ βασιλεῖ, καὶ διὰ τὸν δακτύλιον ἄδηλος γενόμενος, ἀπέκτεινέ τε αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχε.

THE DOLPHINS

82. Κοίρανος ὁ μιλήσιος ἀλιέας τινὰς εἶδέ ποτε, δελφῖνα τῷ δικτύῳ λαβόντας, καὶ μέλλοντας αὐτὸν κατακόψειν. προσελθὼν οὖν τούτοις ἀργύριον ἐδίδου³, καὶ πριάμενος τὸν δελφῖνα ἀφῆκεν αὐτὸν πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν. μετὰ δὲ ταῦτα πλοῦν ποιούμενος ὁ Κοίρανος ναυαγία ἐχρήσατο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀπεπνίγησαν· τὸν δὲ Κοίρανὸν δελφὶς ἀπροσδοκῆτως παραγενόμενος ἔσωσε. γηράσας δὲ ὕστερον ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἐτελεύτησεν. ἡ δὲ ἐκφορὰ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ τῷ αἰγιαλῷ⁴ κατὰ τύχην ἐγένετο. ἐφάνη οὖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλῆθος πολὺ δελφίνων ἐν τῷ λιμένι, συνακολουθούντων τοῖς τὸν νεκρὸν ἐκφέρουσιν, ὥσει συνεκφεροντῶν αὐτὸν, καὶ συγκλαιόντων.

THE BELL-TOWER

83. ἦν ποτε ἐν πόλει τινὶ κώδων ἐν πύργῳ ἀνακρεμασθεῖς. νόμος δὲ ἐγένετο ἐκ παλαιοῦ τοῖς πολίταις τοὺς ἄδικόν τι παθόντας προσιέναι ἐκεῖσε⁵, καὶ τὸ σπάρτον ἐπισπᾶν, ὥστε τὸν κώδωνα κινούμενον ψοφεῖν. ἔπειτα δὲ ἔδει τοὺς ἄρχοντας συνέρχεσθαι εὐθὺς εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀκούσαντας δικάζειν. ἄνθρωπος δέ τις τῶν πολιτῶν ἵππον ἔχων, τοῦτον οὐκ ᾔθελε γηράσαντα τρέφειν, ἀλλὰ λύσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς φάτνης ἀπήλασεν. πλανώμενος οὖν ὁ ἵππος περὶ πᾶσαν τὴν πόλιν τέλος εἰς τὸν πύργον ἐφίκετο. προσελθὼν δὲ

¹ τὰ περὶ τὰ, etc.] Literally, ‘the things about the,’ etc., i.e. ‘news of the,’ etc.

² ἐκεῖνος ὁ Γύγης] (Apposition). ‘He, (that is) Gyges.’

³ ἐ-δίδου] Observe — imperfect! Look it out.

⁴ αὐτῷ τῷ αἰγιαλῷ] Not τῷ αὐτῷ αἰγιαλῷ, which would have a different meaning; look out αὐτός.

⁵ ἐκεῖσε] i.e. to the tower.

ἐνταῦθα πρὸς τὴν θύραν, καὶ τὸ σπάρτον ἰδὼν, ἥρξατο αὐτὸ τρώγειν διὰ λιμὸν, ὁ δὲ κώδων εὖθὺς ἐψόφησεν.

84. συναθροισθέντες τοίνυν ἐς τὸ δικαστήριον οἱ ἄρχοντες ἐκέλευον τὸν ἀδικηθέντα παριέναι κατὰ τὸν νόμον¹ καὶ κατηγορεῖν. παριόντος δὲ οὐδενός, ἔπεμψαν τὸν γραμματέα σκεψόμενον², τίς τὸ σπάρτον ἐπέσπασεν. ἀφικόμενος οὖν οὗτος, καὶ ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εὐρών, τὸν δὲ ἵππον μόνον ἐστηκότα πρὸ τῆς θύρας, ἐθαύμασέ τε καὶ τοῖς ἄρχουσι πάντα ἀπήγγειλεν. ἀκούσαντες δὲ ἐκεῖνοι ἐνόμισαν τὸν ἵππον ἄδικα πάσχειν, ὅς γε³, χρήσιμός ποτε γενόμενος τῷ δεσπότη, τροφῆς νῦν ἐν τῷ γήρα ἐστέρηται⁴. καλέσαντες οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκέλευσαν αὐτὸν τὸ λοιπὸν τρέφειν τὸν εὐεργέτην⁵ κατὰ τὸ προσῆκον. καὶ ἠπείλησαν ζημιώσκειν αὐτὸν χρήμασιν, ἣν τὸ ἐπιτασσόμενον μὴ ἐπιτελῇ.

THE BARBARIAN'S PETITION

85. Ἀντίγονος, πρὸς τοὺς Ναβαταίους πόλεμον ποιούμενος, ἔπεμψε τὸν υἱὸν Δημήτριον σὺν πολλοῖς στρατιώταις, προστάξας κολάσαι τοὺς βαρβάρους καθ' ὅντινα ἂν τρόπον δύνηται. οἱ δὲ αἰσθόμενοι⁶ ταῦτα κατέφυγον ἐς πέτραν τινὰ ὑψηλὴν, καὶ καταστήσαντες φυλακὴν ἱκανὴν ἀνεπαύοντο. παραγενόμενος οὖν ὁ Δημήτριος ἐποιεῖτο πρὸς τὴν πέτραν προσβολὰς πολλάς. οὐ μέντοι τοῦ χωρίου ἐκράτησεν· οἱ γὰρ ἔνδον ἀνδρείως ἡμύνοντο, καὶ διὰ τὴν φύσιν τῶν τόπων ῥαδίως περιεγένοντο. πρὸς ταῦτα οὖν ἀγωνισάμενος ὁ Δημήτριος μέχρι δαίλης, ἀνεκαλέσατο τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῇ πέτρᾳ αὖθις προσβάλλει, καὶ ἀναβοήσας τότε τις τῶν βαρβάρων ἔπεισεν αὐτὸν ἀπιέναι λέγων τοιαῦτα.

86. “βασιλεῦ “Δημήτριε, τί βουλόμενος⁷ ἡμῖν ἐπέρχει; οἰκοῦμεν γὰρ δὴ ἐν ἐρημίᾳ, ἐχούσῃ οὔτε ὕδωρ, οὔτε σῖτον, οὔτε οἶνον, οὔτε ἀπλῶς⁸ ἄλλο τι οὐδὲν ἀγαθόν. νῦν δὲ φοβούμενοι δουλείαν καταπεφεύγαμεν ἐς χώραν σπανίζουσαν πάντων τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις χρησίμων, καὶ ἔρημον καὶ θηριώδη βίον ζῆν εἰλόμεθα, οὐδὲν ὑμᾶς βλάπτοντες. ἀξιούμεν οὖν καὶ σὲ καὶ τὸν

¹ κατὰ τὸν νόμον] i.e. the νόμος described in the last section.

² σκεψόμενον] Fut. participle used as substitute for a Final clause, ‘in order to,’ ‘to,’ etc.

³ ὅς γε] = ἐπεὶ, ‘seeing that he.’

⁴ ἐστέρηται] Perf. pass.

⁵ τὸν εὐεργέτην] i.e. the horse.

⁶ οἱ δὲ αἰσθόμενοι] οἱ is pronoun, not article.

⁷ τί βουλόμενος] See 12 (first note).

⁸ ἀπλῶς] = ‘in short;’ but look it out.

πατέρα μὴ ἀδικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ, λαβόντας δωρεὰς ἱκανὰς, ἀπάγειν τὴν στρατιάν, καὶ φίλους ἐς τὸ λοιπὸν τοὺς Ναβαταίους ἔχειν. εἰ δὲ βία ἡμᾶς κρατήσεις, τὸ ἥθος οὐ μεταβαλοῦμεν, ἔξεις δὲ ἡμᾶς δούλους τινὰς¹ δυσκόλους· οὐ γὰρ ἂν ζῆν ὑπομεínαιμεν ἐν ἀλλοτρίοις νόμοις.”

THE PERVERSE PIGS

87. Βοιωτός τι συβώτῃ ἐπέτυχε, χοίρους ἐλαύνοντι κατὰ τὴν ὁδόν. τοῦτον οὖν χαίρειν κελεύσας, ἠρώτησεν, ὅποι ἴοι². ὁ δὲ ἀντεῖπεν, “ἐς Θήβας” ὁ μὲν οὖν Βοιωτὸς, “ἀλλ’ ὦ ἀγαθὲ,” ἔφη, “ἦδε γε ἡ ὁδὸς ἐς Πλαταίαν φέρει, ἀλλὰ (μὰ Δία) οὐκ ἐς Θήβας” ὁ δὲ συβώτης, “πρὸς θεῶν,” ἔφη, “σίγα! πορεύομαι γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐς Πλαταίαν, ἀλλὰ προσποιοῦμαι δεῖν με ἰέναι ἐς Θήβας. οἱ γὰρ χοῖροι οὕτω αὐθάδεις εἰσιν, ὥστε ἐὰν. αἰσθωνται ἐμὲ ἐκεῖνα βουλόμενον, ἀποδραμοῦνται εὐθὺς τὴν ἐναντίαν ὁδόν³. νῦν δὲ οἶονται ἐμὲ μὲν βούλεσθαι ἰέναι ἐς Θήβας, αὐτοὶ δὲ λανθάνειν⁴ ἐς Πλαταίαν πορευόμενοι.”

HUSBAND AND WIFE

88. ἄνθρωπός τις Λακεδαιμόνιος, γυναῖκα ἔχων, χαλεπῶς αὐτὴν μετεχειρίζε, πληγὰς τε πολλὰς ἐμβάλλων καίπερ οὐδὲν ἀδικούσῃ, καὶ ἄλλα⁵ εἰς αὐτὴν ὑβρίζων. αἰσθόμενοι ἄρα τινὲς τῶν πλησίων, οἷα ἡ γυνὴ πάσχει, ἠγανάκτουν· καὶ τοῖς ἐφόροις τὸ πρᾶγμα ἐμήνυσαν. συνελθόντες δὲ ἐκεῖνοι ἐβουλεύοντο καταπαῦσαι τὸν ἄνθρωπον τῆς ὕβρεως. πρὸς ταῦτα οὖν ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτῷ ζημίαν πολλοῦ ἀργυρίου, καὶ ἐκέλευσαν αὐτὸν τὸ λοιπὸν μὴ πατάξαι τὴν γυναῖκα, ἀλλ’ ἐπιμελεῖσθαι τε ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ κοινωνεῖν αὐτῇ ἡδονῆς καὶ λύπης, καθάπερ καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι. ταῦτα οὖν ποιήσῃν ὑποσχόμενος⁶ ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν ζημίαν ἀποτίσας, πάλιν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἀπῆλθε.

89. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ ἄνθρωπος. πατάξαι μὲν τὴν γυναῖκα οὐκότι ἐτόλμα. λαβὼν δὲ ἀπὸ τῆς τραπέζης μαχαίρας καὶ κύλικας, ταύτας ἐπ’ ἐκείνην συνεχῶς ἔβαλε. ἔτι δὲ ἐσπάραξεν αὐτῆς τὴν κόμην καὶ τὴν ἐσθῆτα, ὥστε φοβηθεῖσα διὰ ταῦτα πάλιν ὡς τοὺς ἐφόρους ἀπέδραμεν. ἐλθὼν οὖν αὐθις ἐς κρίσιν ὁ ἄνθρωπος, “ὦ ἔφοροι,” ἔφη, “θαυμάζω, εἰ⁷ τάδε ὑμῖν οὐκ

¹ δούλους τινὰς δυσκόλους] Part of the predicate; construe, ‘as,’ ect.

² ἴοι] From εἶμι, ibo.

³ τὴν ἐναντίαν ὁδόν] Cognate accusative.

⁴ λανθάνειν] Understand ἐμὲ.

⁵ ἄλλα] Cognate accusative after ὑβρίζων.

⁶ ὑποσχόμενος] From ὑπισχνέομαι.

⁷ θαυμάζω εἰ] See 53.

ἀρέσκει· ἐπεὶ, ὅσα ἄρτι ὑμεῖς ἐκελεύσατε, ἤδη ποιῶ. οὐκέτι γὰρ τὴν γυναῖκα ῥαπίζω, ἀλλὰ μαχαίρας καὶ κύλικας ἐπ’ αὐτὴν βάλλω. ἔτι δὲ καὶ ἐπιμελοῦμαι ὑπὲρ αὐτῆς. ἰδὼν γὰρ αὐτῆς τὴν κόμην καὶ τὴν ἐσθῆτα οὐκ εὖ κοσμηθείσας, ταύτας διέσπασα.

90. ἀλλ’ οὐ μόνον ταῦτα ποιῶν πειθαρχῶ ὑμῖν, ἀλλὰ καὶ ἡδονῆς αὐτῇ καὶ λύπης κοινωνῶ. ὅταν γὰρ, βάλλων τὰς μαχαίρας, τυγχάνω αὐτῆς, ἡ μὲν λυπεῖται, ἐγὼ δὲ ἡδομαι. ὅταν δὲ αὖ ἀποτυγχάνω, ἡδεται μὲν ἐκείνη, ἐγὼ δὲ λυποῦμαι. ὥστε, ταῦτα ποιοῦντες, θαυμασίως ὡς¹ ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινοί ἐσμεν. ἀξιῶ οὖν ἐπὶ τούτοις ὑφ’ ὑμῶν μὴ κολάζεσθαι, ἐπαινέσθαι δὲ μᾶλλον, ὡς δίκαιος ἀνὴρ ὢν, καὶ τοὺς νόμους διαφυλάσσων.” ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ ἔφοροι οὐκ ἐπείσθησαν· ἀλλὰ καθεῖρξαν τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἵνα, κακὰ καὶ αὐτὸς πάσχων, τὸ λοιπὸν τὴν γυναῖκα μὴ ἀδικοῖ, οὕτως οὖν ἐκεῖνος ἐκολάσθη.

SOLON AND THALES

91. Σόλων ποτε καὶ Θαλῆς διελέγοντο περὶ εὐδαιμονίας. ἔφη οὖν ὁ Θαλῆς βέλτιον εἶναι μὴ γαμεῖν, μηδὲ παῖδας τίκτειν. βουλόμενος δὲ καὶ Σόλωνα τοῦτο πείθειν², τοιάδε ἐμηχανήσατο. ἄνθρωπόν τινα παρεσκεύασε, φάσκοντα “ξένον ἑαυτὸν ὄντα ἐξ Ἀθηνῶν ἀρτίως ἤκειν.” πυνθανομένου δὲ τοῦ Σόλωνος περὶ τῶν ἐκεῖ, ὁ ἄνθρωπος (δεδιδαγμένος ἅ χρὴ λέγειν), “οὐδὲν,” ἔφη, “καινὸν, πλὴν ὅτι ἐκφορὰ ἦν νεανίσκου τινός. ἦν δὲ, ὡς ἔφασαν, υἱὸς ἐνδόξου τινὸς πολίτου· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ οὐ παρῆν, ἀλλὰ πάλαι ἀπεδήμει.” “ὦ δυστυχῆς ἐκεῖνος!” ἔφη ὁ Σόλων, “τίνα δὲ ὠνόμαζον αὐτόν;” ὁ δὲ ἄνθρωπος, “ἤκουσα,” ἔφη, “τὸ ὄνομα, ἀλλ’ οὐ μνημονεύω.”

92. τοσαῦτα δὲ ἐκείνου εἰρηκότος, φόβος τις αἰφνιδίως τὸν Σόλωνα ἔσχε, μὴ ὁ παῖς ἑαυτοῦ. εἶη. βραχύ τι οὖν σιωπήσας, ἐπηρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ ὁ πατὴρ ὠνομάζετο Σόλων. καὶ ἐκεῖνος ἀντεῖπεν εὐθύς. “νὴ τὸν Δία, ὦ ξέने, δοκεῖς μοι μάντις τις εἶναι ὡς ἀληθῶς! αὐτὸ γὰρ τόδε³, ὅπερ εἴρηκας, τὸ ὄνομα ἦν· ἐγὼ δέ γε αὐτοῦ ἐπελαθόμην.” ὁ μὲν οὖν Σόλων πρὸς ταῦτα ἐδάκρυσέ τε, καὶ τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ ἔπαισε. γελάσας δὲ αὐτίκα ὁ Θαλῆς, “θάρρει,” ἔφη, “ὦ φίλτατε· οὐ γὰρ ἀληθεῖς εἰσιν οἱ λόγοι οὗτοι. ἀλλὰ νῦν, οἶμαι, καὶ σὺ ὁμολογήσεις λυσιτελεῖν μὴ παιδοποιεῖσθαι. δῆλοι γάρ εἰσιν οἱ ἄπαιδες πολλῶν κακῶν ἄπειροι ὄντες.”⁴

¹ θαυμασίως ὡς] Literally, ‘wonderfully how,’ i.e., ‘to a wonderful extent.’

² Σόλωνα τοῦτο πείθειν] Double accusative after a Factitive verb, as in Latin.

³ αὐτὸ γὰρ τόδε] αὐτοῦ emphasises τόδε. Look out αὐτὸς, 4, b.

⁴ δῆλοι...εἰσιν...ὄντες] = δῆλόν ἐστιν ὅτι...εἰσιν

DIVISION OF LABOUR

93. δοκοῦσιν οἱ μιλῆσιοι ἀσύνητοι μὲν οὐκ εἶναι, ὥς δὲ ταχεῖς φύσει ὑπάρχοντες λέγειν πολλάκις ἀπερὶσκέπτως, καὶ γέλωτα διὰ τοῦτο τοῖς ἀκούουσι παρέχειν. ἐπορεύοντο δὲ ποτε εἰς Ἑφεσον μιλῆσιοι δύο. ἔδει γὰρ αὐτοὺς θυσίαν ποιεῖν τῇ Ἀρτέμιδι, ἥς ναὸς ἐκεῖ ἦν¹. ὑπὸ δὲ τοῦ μήκους τῆς ὁδοῦ ὅσον οὐκ² ἀπειρηκότες, συνεβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. ὁ μὲν οὖν ἕτερος τῶν μιλησίων ἔφη δεῖν προχωρεῖν, ἕως ἐπιτύχοιεν τινι παριόντι, παρ' ὅτου πεύσσονται, εἰ ὁ ναὸς πόρρῳ ἄπεστιν. “ἓνα μὲν γὰρ παρασάγγην,” ἔφη, “ἢ καὶ δύο, οὐκ ἀχθέσομαι ἔτι πορευόμενος. εἰ δὲ πορρῶτέρῳ δεῖ προβαίνειν, ζητήσαντες ἐν τῷ μεταξύ πανδοκεῖον ἀναπαυσώμεθα!”

94. τοσαῦτα οὖν ἐκεῖνος ἔλεξεν, ὡμολόγησε δὲ ἄρα ὁ ἕτερος, καὶ ἔδοξε ταῦτα ποιεῖν. προβάντες δὲ ἐπὶ μικρὸν τῆς ὁδοῦ³, εἶδον ἄνθρωπὸν τινα αὐτοῖς προσιόντα. γενόμενοι οὖν πλησίον οἱ μιλῆσιοι τοῦτον ἠρώτησαν, πόσον ἐντεῦθεν ὁ ναὸς ἄπεστι; ὁ δὲ πρῶτον μὲν τι ἐσιώπα, ὥς τὸ μήκος ἀριθμούμενος· τέλος δὲ ἔφη δοκεῖν ἑαυτῷ τὸν ναὸν τέσσαρας μάλιστα⁴ παρασάγγας ἀπέχειν. ταῦτα δὲ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀκούσας, ὁ μὲν τῶν μιλησίων ἠθύμει, ὁ δὲ ἕτερος, “θάρρει,” ἔφη, “ὦ φίλτατε! ἐπεὶ τὴν ὁδὸν ὅσον οὐ⁵ τετελέκαμεν. τῶν γὰρ παρασαγγῶν σὺ μὲν δύο ἄνυσον, ἐγὼ δὲ τοὺς ἐπιλοίπους δύο! καὶ ῥαδίως οὕτως ἐς τὸν ναὸν ἀφιξόμεθα.”

NERVOUSNESS

95. Ἀλκιβιάδης, νεανίσκος ὢν, σφόδρα ἐδεδοίκει παριέναι εἰς τὸν δῆμον καὶ ἀγορεύειν. ὁ δὲ Σωκράτης ἐπεθάρσυνεν αὐτὸν, λέγων τοιάδε. “ὦ φίλε, τί ἀθυμεῖς; οὐ γὰρ δὴ δέδοικας ἐκεῖνον τὸν σκυτοτόμον,” — εἰπὼν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου — “ἀλλὰ καταφρονεῖς αὐτοῦ, εἰκότως, δῆλον γὰρ ὅτι σοι τὸ γένος πολὺ λαμπρότερόν ἐστιν ἢ ἐκεῖνον. ἔτι δὲ ἐκεῖνον τὸν κήρυκα οὐ δέδοικας, οὐδὲ ἐκεῖνον αὖ τὸν κεραμέα.” ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης πρὸς ταῦτα ἔφη, ὅτι ἐκείνους μὲν οὐ δέδοικεν, ἀλλὰ τὸν δῆμον. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Σωκράτης, “οὐκοῦν,” ἔφη, “ὁ

¹ ἥς ναὸς ἐκεῖ ἦν] The famous temple mentioned in the New Testament, — ‘Great is Diana of the Ephesians.’

² ὅσον οὐκ] = Lat. ‘tantum non,’ ‘almost.’

³ τῆς ὁδοῦ] Partitive genit., ‘on the road.’

⁴ μάλιστα] Observe with a numeral! look it out.

⁵ ὅσον οὐ] See last section.

δῆμος ἐκ τούτων ἤθροισται καὶ εἰ καταφρονεῖς τῶν καθ' ἕκαστον¹. καταφρονητέον καὶ τῶν συμπάντων.”

THE GOD IN DISGUISE

96. περὶ μὲν οὖν τῶν θεῶν οἱ παλαιοὶ ῥαψωδοὶ πολλοὺς καὶ ἡδεῖς λόγους διηγοῦντο. ἔφασκον γὰρ, ὡς ἐκεῖνοι ἐπὶ γῆς φαίνονται πολλάκις, οὐ μέντοι θεῶν ἔχοντες εἶδη, ἀλλ' ἐς τὰς τῶν ἀνθρώπων μορφὰς ἑαυτοὺς μεταλλάξαντες. τούτων δὲ τῶν μύθων εἷς τις ἐστι περὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ὡς, πορείαν ποτὲ ποιούμενος ἐν τῇ Βαρβάρῳ, διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἔκαμνεν. ἐβούλετο οὖν ἀναπαύεσθαι παρὰ πλουσίῳ. τινὶ ἀνθρώπῳ, οὗπερ ἡ οἰκία ἔπτυχε, τῆς ὁδοῦ ἐγγὺς οὔσα. ὁ δὲ ὡς γλίσχρος ὢν καὶ ἀγνώμων, τὸν ξένον ἀπεώθει· οὐ γὰρ ἔγνω αὐτὸν θεὸν ὄντα². ἀγανακτήσας οὖν ὁ Ἑρμῆς ἀπήει.

97. προβάς δὲ ἐντεῦθεν ὀλίγον, ὁ θεὸς εἶδε καλύβην πένητός τινος οὐ πόρρῳ ἀποῦσαν. ταύτη οὖν προσελθὼν, τὴν θύραν ἔκοψε³, καὶ ἠρώτησε τὸν δεσπότην, εἰ ἔξεστιν ἐκεῖ ἀναπαύεσθαι; “προσελθὼν γὰρ,” ἔφη, “πρὸς ἐκείνην τὴν οἰκίαν, τὴν καλὴν καὶ μεγάλην, καὶ δεηθεὶς ταῦτα παρὰ τῶν ἐκεῖ, ξενίσεως οὐκ ἔτυχον. ὥστε ἐκεῖθεν ἀπεωσμένος ἐνθάδε ἀφικνουῦμαι. οἶδα γὰρ πένητας πολλοὺς ἐλευθεριωτέρους ὄντας τῶν πάνυ πλουσίων. ἐλπίζω δὲ καὶ σε ταχέως τοιοῦτον φανήσεσθαι.” ἀκούσας δὲ τοσαῦτα ὁ πένης φιλοφρόνως τὸν ξένον ἐδέξατο, δεῖπνόν τε αὐτῷ καὶ κλίνην (οἷα ἐδύνατο) παρέχων. καὶ εἰσελθὼν ἐκεῖνος εἰς τὴν καλύβην, τὴν νύκτα ἐκεῖ διῆγε.

98. ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἔμελλεν ὁ Ἑρμῆς ἀπιέναι. καλέσας δὲ τὸν δεσπότην, ἔφη αὐτὸς θεὸς εἶναι. καὶ βουλόμενος ἐκείνῳ ἀμοιβὴν τινα τίνειν, “δῶρα,” ἔφη, “τρία σοι δώσω, ἃ ἂν αὐτὸς κελεύῃς. εἰπὲ δέ μοι, τίνων μάλιστα ἐπιθυμεῖς;” ὁ δὲ πένης ἀντεῖπε πρὸς ταῦτα, “ὦ μέγιστε θεῶν! τὰ μὲν δύο τῶν δώρων, ὧν⁴ κτήσασθαι βούλομαι, αὐτίκα σοι εἰπεῖν ἔχω· περὶ δὲ τοῦ τρίτου ἀπορῶ. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, βούλομαι, ὅταν τελευτῶ⁵, ἐλθὼν εἰς τὸ Ἥλύσιον,

¹ τῶν καθ' ἕκαστον] Literally, ‘the one-by-one,’ i.e. ‘the individuals (separately).’

² ἔγνω...ὄντα] Lit. ‘perceived him being,’ i.e. ‘perceived him to be.’

³ ἔκοψε] κόπτειν θύραν is to ‘knock (from the outside) for admission.’ ψοφεῖν θύραν is to ‘knock (from the inside) to warn passers-by that the door was to be opened.’ This latter was a necessary precaution, since Greek house-doors opened outwards.

⁴ ὧν] Attracted to case of its antecedent. See 11 (last note).

⁵ τελευτῶ] Subjunctive, since it follows ὅταν.

μακάριος εἶναι. τὸ δὲ δεύτερον, εὖ πάσχειν καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ οἶδα τί χρὴ ἐπαιτεῖν.”

99. ἀκούσας δὲ ὁ θεὸς, “βούλει οὖν,” ἔφη, “δῶ¹ σοι νέαν τινὰ οἰκίαν καὶ καλὴν, ἀντὶ τῆσδε τῆς καλύβης;” καὶ ἐκεῖνος ἔφη βούλεσθαι. ὁ δὲ θεὸς “ἔσται ἄρα ταῦτα” ἔφη· καὶ ἅμα ἔδειξεν αὐτῷ οἰκίαν λαμπροτάτην, ἐκεῖ ἐστῶσαν, ἵνα πρὸ τοῦ² ἦν ἡ καλύβη. ὁ μὲν οὖν Ἑρμῆς, τοσαῦτα εἰρηκῶς, ἀπήει. ὁ δὲ πένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν λοιπὸν βίον μακαρίως διῆγε. πυθόμενος δὲ ἐκεῖνα, ὁ πλούσιος ἠθύμησεν. ἐκέλευσεν οὖν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα θεῖν, καὶ (ἦν δύνηται) τὸν ξένον πείσασαν ἀπάγειν· ἔφη γὰρ βούλεσθαι καὶ αὐτὸς ἐκεῖνον ἐστιᾶν. ὁ δὲ Ἑρμῆς, ἀκούσας ἃ ἡ γυνὴ λέγει, πρῶτον μὲν οὐκ ἐπείθετο, τέλος δὲ ἔφη εἰσιέναι. δειπνήσας ἄρα μετὰ τῶν πλουσίων, τρία δῶρα καὶ τούτοις ὑπέσχετο.

100. τότε δὲ στᾶσα ἡ γυνὴ καὶ βοῶσα ἤτησε παρὰ τοῦ θεοῦ ἀλλᾶντα. “ὁ γὰρ ἐμὸς ἀνὴρ,” ἔφη, “τὰ τοιαῦτα στέργει.” ταύτη οὖν ἀλλᾶντα δοὺς ὁ θεὸς, “ἔν μὲν,” ἔφη, “τῶν δώρων ἔχεις!” τότε δὲ ὀργισθεὶς ὁ ἄνθρωπος, “ὦ γύναι,” ἔφη, “βούλομαι τὸν ἀλλᾶντα τῇ σῇ ῥινὶ ἐμφύεσθαι.” ὁ δὲ θῶς εὐθύς, “ἔστω³ ταῦτα!” ἔφη, “καὶ τῶν δώρων τὸ δεύτερον ἔχεις τόδε!” ἀλλ’ οὐδὲ ταῦτα ἐκείνῳ ἤρεσκεν· ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ καταγέλαστος ἦ, τοιαύτην⁴ τὴν γυναῖκα ἔχων. ἠναγκάσθη οὖν τὸ τρίτον δεῖσθαι τοῦ θεοῦ, ὥστε ἀφανίσαι αὐθις τὸν ἀλλᾶντα. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ Ἑρμῆς καὶ αὐτὸς ἠφάνιστο.

COCK-FIGHTING AT ATHENS

101. νικήσασιν τοὺς Πέρσας τοῖς Ἀθηναίοις νόμος ἐγένετο ὅδε. μᾶ ἢ ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀλεκτρυόνες ὃ τῷ θεάτρῳ δημοσίᾳ ἠγωνίζοντο. τὴν δὲ αἰτίαν τούτων νῦν διηγῆσομαι. ὅτε γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς τοὺς πολίτας ἐξῆγεν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους⁵, εἶδε κατὰ τύχην ἀλεκτρυόνας τινὰς μαχομένους. ἐπιστήσας οὖν τὴν στρατιάν, ἔλεξε τοιάδε “τούτους μὲν οὖν ὁρᾶτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἰσχυρῶς πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζομένους. κακοπαθοῦσι δὲ οὔτε, ὥσπερ ὑμεῖς, ὑπὲρ πατρίδος, οὔτε ὑπὲρ πατρώων θεῶν· οὐδὲ μὴν⁶ ὑπὲρ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ παίδων,

¹ βούλει...δῶ] ‘Would you like...I should give,’ i.e. ‘shall I give.’

² πρὸ τοῦ] 700 pronoun, not article, ‘before that.’ Construe, simply, ‘formerly.’

³ ἔστω] From εἰμὶ, sum.

⁴ τοιαύτην] Predicate, ‘His wife such,’ not ‘such a wife.’

⁵ τοὺς βαρβάρους] i.e. the Persians.

⁶ οὐδὲ μὴν] ‘No! nor,’ etc.

ἀλλὰ τόδε μόνον βουλόμενοι — τοῦ ἐτέρου μὴ ἡσσᾶσθαι!” ταῦτα δὲ εἰπὼν θαυμασίως ὥς¹ ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους. μνημεῖον οὖν ἐκείνων ὁ νόμος κατέστη.

A FAIR RETORT

102. ὁ Διογένης ἤλγει ποτε τὸν ὦμον, ἢ τραυματισθεὶς, ἢ δι’ ἄλλην τὰς αἰτίαν. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει σφόδρα λυπεῖσθαι, ἄνθρωπός τις ἔσκώπτεν αὐτὸν, ἐχθρὸς ὢν. καὶ ἄλλα πολλὰ λοιδορησάμενος τῷ φιλοσόφῳ, τέλος εἶπε καὶ τόδε. “τί οὖν οὐκ ἀποθνήσκεις, ὦ Διόγενες, καὶ σεαυτὸν ἀπαλλάσσεις τῆς λύπης;” ἀντεῖπε δὲ οὖν ἐκεῖνος, “ὦ ἄνθρωπε, εἴ τις οἶδεν ἃ δεῖ πράσσειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἃ δεῖ λέγειν, τούτῳ ζῆν προσήκει. σοὶ μὲν οὖν καλῶς ἔχει ὅτι τάχιστα ἀποθανεῖν, δηλὸς γὰρ εἶ οὐκ εἰδώς² τὰ τοιαῦτα, ἐπεὶ ἀπρεπέστατά γε νῦν καὶ λέγεις καὶ πράσσεις. ἐμοὶ δὲ, ὥς ἐκεῖνα³ εἰδότι, πρέπει ζῆν.

EGYPTIAN JUDGES

103. φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, ὥς οἱ παρ’ ἑαυτοῖς νόμοι βέλτιστοι πάντων εἰσὶν, ἐπεὶ ἐξηῦρεν αὐτοὺς θνητῶν οὐδεὶς, ἀλλ’ ὁ θεὸς Ἑρμῆς. δικασταὶ δὲ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οἱ ἱερεῖς πάλαι ποτὲ ἦσαν. ἦν δὲ τούτων ἄρχων ὁ πρεσβύτατος, καὶ ἅπαντας ἐδίκασε. Ἐσπούδαζον δὲ μάλιστα περὶ τούτου⁴, ὅπως πάντων ἀνθρώπων, ἔσται δικαιοτάτος. ἔδει δὲ αὐτὸν ἔχειν ἀεὶ περὶ τὸν αὐχένα ἄγαλμά τι πεποιημένον ἐκ σαπφείρου λίθου, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ἄγαλμα, “ἀλήθεια.” ἦν δὲ σημεῖον αὐτῷ τοῦτο, ὅτι πρέπει τῷ δικαστῇ περιφέρειν. ἀεὶ μεθ’ ἑαυτοῦ τὴν ἀλήθειαν, μὴ μόνον ἐν τῷ αὐχένι εἰκασμένην, ἀλλ’ ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ὄντως ὑπάρχουσαν

THE HARE

104. Διότιμος ὁ μεγαρεὺς, προτιμήσας πρὸ πάντων τὸν κατ’ ἀγροὺς βίον, γήδιόν τι ἐπρίατο, διετέλει δὲ τρέφων ἐπ’ αὐτοῦ ἵππους καὶ κύνας, καὶ θηρεύων ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὀρνιθεύων, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα πράσσων. ἦν δὲ αὐτῷ ἐν τῇ πόλει συγγενής τις ἄνθρωπος καὶ φίλος, ὀνόματι Καλλικλῆς. τούτῳ οὖν τῷ Καλλικλῆϊ ἐβούλετο ὁ Διότιμός τι χαρίζεσθαι, καὶ λαβὼν ποτε πάγῃ λαγῶν τινα διαφερόντως καλὸν, ἐκέλευσέ τινα τῶν οἰκετῶν τοῦτον εἰς τὴν πόλιν

¹ θαυμασίως ὥς] See 90.

² δηλός...εἶ οὐκ εἰδώς] See 92 (last note).

³ ἐκεῖνα] i.e. ἃ δεῖ πράσσειν, etc.

⁴ περὶ τούτου] ‘This man’ (i.e. ὁ πρεσβύτατος τῶν ἱερέων). ὅπως, etc., explains the particular point about which they were anxious.

κομίζειν ἐν κίστῃ, ἵνα δῶρον ἐκείνῳ¹ εἷη. δίψῃ δὲ συνεχόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὁ οἰκέτης, καὶ ἐπὶ πανδοκείῳ τινὶ ἐπιτυχῶν, κατέθετο² τὴν κίστην, καὶ ἀνεπαύετο.

105. ἔτυχον δὲ πίνοντες τότε ἐν τῷ πανδοκείῳ ἀστεῖοί τινες ἄνθρωποι, καὶ αἰσθόμενοι τὸν οἰκέτην ἄγροικόν τινα ὄντα καὶ εὐήθη, διανοοῦντο παίζειν τι πρὸς αὐτόν. προσελθόντες οὖν τινὲς τούτων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἔπινόν τε μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐς λόγους αὐτῷ ἀφίκοντο³. ἄλλοι δὲ τινες ἐν τῷ μεταξὺ, τὴν κίστην λάθρα ἀνοίξαντες, τὸν μὲν λαγῶν ἐξαίρουσιν, αἴλουρον δὲ τινα ἐνθέντες εἰς αὐτήν, τὰ σήμαντρα αὐθις προσάπτουσιν. ὁ δὲ οἰκέτης οὐκ αἰσθόμενος οἷα ἐκεῖνοι ποιοῦσιν, ἔπινε τε ἡσυχῇ, καὶ τοῖς ξένοις διελέγετο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξεν⁴ ἑαυτῷ ἄλλις τούτων ἔχειν, ἀνέλαβεν αὐθις τὴν κίστην, καὶ, ἀπελθὼν ἐκεῖθεν, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν.

106. προσελθὼν οὖν ὁ οἰκέτης πρὸς τὴν τοῦ Καλλικλέους οἰκίαν ἔλεξε τοιάδε. “ὦ κύριε, ἦκω σοι δῶρον φέρων παρὰ τοῦ ἐμοῦ δεσπότου Διοτίμου· τὸ δὲ δῶρόν ἐστι λαγῶς.” τοσαῦτα δὲ εἰρηκῶς ἀνέωξε τὴν κίστην, ἡ δὲ αἴλουρος ἐξ αὐτῆς ἐξεπήδησεν. ἰδὼν δὲ τὴν αἴλουρον ὁ μὲν οἰκέτης ἐς ἀπορίαν πολλὴν ἔπεσε, γελάσας δὲ ὁ Καλλικλῆς, “ὦ ἄνθρωπε,” ἔφη, “δοκεῖς μοι ἢ μωρός τις εἶναι, ἢ πανοῦργος. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο τὸ ζῷον λαγῶς ἐστίν, οὔτε ἔπεμψέ σε ὁ Διότιμος φέροντά μοι τὸ τοιοῦτον δῶρον, οὐ γὰρ ὧδε μαίνεται.” ἐκέλευσεν οὖν τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβόντα τὴν αἴλουρον, ἀπιέναι εὐθὺς ἐκ τῆς οἰκίας.

107. διανοεῖτο οὖν ὁ οἰκέτης οἷκαδε πάλιν ἀπιέναι. ἀναπαυσάμενος δὲ αὐθις ἐν τῷ πανδοκείῳ, ἐκείνοις τοῖς ἀστείοις αὐθις ἐπέτυχε, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔφασκον, ὥς “φιλεῖ τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ὁ γὰρ ἐκεῖ ἀὴρ δύναμιν τινα ἔχει τοιάνδε, ὥστε λαγῶς ἀεὶ εἰς αἰλούρους μεταπλάσσειν.” διαλεγόμενοι δὲ περὶ τούτων, λάθρα αὐθις τὴν κίστην ἀποφέρουσι, καὶ, ἐξελόντες τὴν αἴλουρον, τὸν λαγῶν πάλιν ἐντιθέασιν. ὁ δὲ οἰκέτης οὐδὲ τούτων⁵ οὐδὲν ἐνόησεν. ἀπῆλθεν οὖν ἐκ τοῦ πανδοκείου, λαγῶν μὲν ἐν τῇ κίστῃ φέρων, οἰόμενος δὲ αὐτὸν αἴλουρον εἶναι. καὶ ἀσπασάμενος τοὺς ξένους οἷκαδε ἀπῆει.

¹ ἐκείνῳ] i.e. Callicles.

² κατ-έ-θετο] The middle implies that he gained something for himself by what he did, i.e. here, — relief from a burden; this can be brought out in construing, by adding the words ‘from him.’

³ ἀφίκοντο] ‘Entered into,’ etc.

⁴ ἔδοξεν] Not impersonal; the subject ‘he’ is understood, and so the reflexive pronoun ἑαυτῷ follows, otherwise it would have been αὐτῷ.

⁵ οὐδὲ τούτων] ‘Not even of these things,’ i.e. ‘no more than of the rest.’

108. ἀφικόμενος δὲ ἐκεῖσε¹, “ὦ δέσποτα,” ἔφη, “θαυμάσια ἐγὼ πέπονθα² ἐν τῇ πόλει, ὁ γὰρ λαγὼς ὅδε, ὄνπερ ἔπεμψας, οὐκέτι λαγὼς ἐστίν, ἀλλ’ αἴλουρος.” καὶ τὴν κίστην ἀνοίξας, “ὦ Ζεῦ,” ἔφη, “τί ὀρῶ; μεταπέπλασται γὰρ αὖθις, ὡς ἔοικεν, εἷς λαγών.” θαυμάσας οὖν ὁ δεσπότης, “ὦ οὗτος,” ἔφη, “οὐ παύσει³ φλυαρῶν; δοκεῖς δέ μοι πάντων ἀνθρώπων εἶναι ἀφρονέστατος. νῦν οὖν ἄπιθι πάλιν ὡς τάχιστα εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαγὼν τόνδε πρόσφερε τῷ Καλλικλεῖ, ὥσπερ σε καὶ τότε⁴ ἐκέλευσα.” ὁ δὲ, “ὦ δέσποτα,” ἔφη, “μηδαμῶς ταῦτα κελεύσης. δέδοικα γὰρ μὴ γένωμαι καὶ αὐτὸς αἴλουρος, ἐὰν ἐκεῖσε πάλιν ἐπανίω.”

THE RIVAL POETS

109. τεθνηκότες ποτε ποιηταὶ δύο ἐν Ἄιδου εστασίαζον· ἔφη γὰρ ἑκάτερος, ὡς κράτιστος πάντων ποιητῶν αὐτός ἐστι. τούτου οὖν τοῦ πράγματος τὴν κρίσιν κοινῇ ἐπέτρεπον τῷ Διονύσῳ⁵, ἐπεὶ ἐδόκει ἐκεῖνος τῆς μουσικῆς ἔμπειρος εἶναι. ὁ μὲν οὖν ἕτερος τῶν ποιητῶν ἔφη, δεῖν ἑκάτερον προφέρειν τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα, ἵνα ἀναγνοὺς αὐτὰ ὁ Διόνυσος ἔχοι εἰπεῖν, ὁπότερος κρείσσων εἴη. ὁ δὲ ἕτερος ἀντεῖπεν, “ὦ μιὰρὲ σὺ! οὐκ ἐξ ἴσου ἀγωνιούμεθα, ἦν ἐκεῖνά γε ποιῶμεν. τὰ γὰρ σὰ ποιήματά σοι συντέθνηκεν, ὥστε ἔξεις αὐτὰ προφέρειν. τὰ δὲ ἐμὰ οὐκ ἐνθάδε⁶ ἐστίν, ἀλλ’ ἄνω ἐπὶ τῆς γῆς· ἐστὶ γὰρ ἀθάνατα.”

HOW CRASSUS MADE HIS MONEY

110. περὶ τοῦ Κράσσου λέγουσί τινες, ὅτι ἄλλως ὢν ἀνὴρ ἀγαθὸς τῇ φίλοκερδεῖα μόνῃ λίαν προσέκειτο. τὸν δὲ πλοῦτον συνήγαγε μάλιστα ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, καὶ (ὡς εἰπεῖν) ἐκ πολέμου καὶ πυρός. ὅτε γὰρ ὁ Σύλλας, ἐλὼν τὴν πόλιν, ἐπώλει τὰς οὐσίας τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ’ αὐτοῦ, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν πολιτῶν αἰδούμενοι⁷ τούτων ἀπέσχοντο, ὁ δὲ Κράσσος μικρόν τι δοὺς πολλὰ ἐπρίατο. ἔπειτα δὲ, δούλους πολλοὺς ἔχων ἐμπείρους τῆς τεκτονικῆς, ὁπότε ἴδοι ἐν τῇ πόλει οἰκίας κατακαυθείσας, χρηματισάμενος τοῖς δεσπότης, ἐπρίατο ταύτας μικροῦ⁸, καὶ ἀνωκοδόμει. καὶ διὰ ταῦτα οὖν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ῥώμης ὑπ’ αὐτῷ τέλος⁹

¹ ἐκεῖσε] i.e. οἴκαδε.

² πέπονθα] This word is used of any sort of experiences, good, bad, or indifferent. Often it is best construed by paraphrasing the construction ‘(such and such things) have befallen me.’

³ οὐ παύσει] See 75 (last note but one).

⁴ καὶ τότε] ‘At first.’ Literally, ‘even then (when I gave the order).’

⁵ τῷ Διονύσῳ, ἐπεὶ, etc.] Dionysus was the special patron of Tragedy, and so is supposed to be a good critic. Compare 70 (last note but one).

⁶ ἐνθάδε] i.e. ἐν Ἄδου.

⁷ αἰδούμενοι] i.e. pity for the sufferers made them ashamed to profit by their misfortunes.

⁸ μικροῦ] Genitive of Price.

ἐγένετο.

THE CARICATURE

111. ῥήτωρ τις, ὑπέραισχος ὢν, ὑπὸ τῶν ἀκουόντων πολλάκις κατεγελάτο. ταῦτα οὖν ἐκεῖνος βαρέως φέρων ἐβούλετο τιμωρίαν τινὰ λαβεῖν. δημηγορῶν δέ ποτε κατὰ τύχην ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον σκώπτοντα εἰς αὐτὸν καὶ τὰ σχήματα μιμούμενον, ὥστε ἰδόντες ταῦτα οἱ περιεστῶτες πάνυ σφόδρα ἐγέλων. ὁ μὲν οὖν ῥήτωρ ὀργισθεὶς, εἰσήγγειλε τὸν ἄνθρωπον πρὸς τοὺς ἄρχοντας. δείσας δὲ ἐκεῖνος, μὴ τὴν δίκην ὀφλεῖν, συνεβουλεύετο μετὰ τῶν φίλων, τί χρὴ ποιεῖν. καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν¹ ἐμηχανήσατο, πριάμενος δὲ πίνακα, ἔγραψεν ἐν αὐτῷ ἐκεῖνον τὸν αἰσχρὸν· χρώμενος πάσῃ τέχνῃ, ὅπως ὡς οἷόν τε μάλιστα² γελοία ἢ γραφὴ εἴη.

112. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς κρίσιν ἦλθεν, ὑπὸ μάλης³ τὸν πίνακα ἔχων. ὁ μὲν οὖν διώκων διηγῆσατο τὴν κατηγορίαν, λέγων ὡς ἀπρεπῇ πέπονθε, καὶ ταῦτα⁴ ἐκεῖνον οὐδὲν ἀδικήσας. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἄρχοντες ἠρώτησαν, τί πρὸς ταῦτα ὁ φεύγων ἀντιλέγει; καὶ ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τούτοις βραχὺ τι ἐσιώπησεν, ἔπειτα δὲ δείξας τοῖς δικασταῖς τὴν γραφὴν, “ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,” ἔφη, “πῶς οὐ χρὴ⁵ σκώπτειν τὸν τοιόνδε ἄνθρωπον; ἀληθῶς γὰρ οὐκ εὐσχήμων ἐστίν.” ἰδόντες δὲ τὸν πίνακα οἱ δικασταὶ ἐς γέλωτα τοσοῦτον ἔπεσον, ὥστε ὁ μὲν κατήγορος αἰσχυνθεὶς ἀπῆλθεν αὐτίκα ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐκεῖνος⁶ δὲ διὰ ταῦτα ἀπελύθη.

THE INFATUATED PHYSICIAN

113. μενεκράτης ὁ ἰατρὸς ἐς τοσοῦτον⁷ ἦλθεν ὑπερηφανίας, ὥστε τέλος ᾤετο θεὸς εἶναι, ὠνόμαζε δὲ ἑαυτὸν “Δία.” πυθόμενος δὲ ταῦτα φίλιππος ὁ τῶν μακεδόνων βασιλεὺς ἐβουλεύετο ἐπισκώπτειν τι τὸν ἄνθρωπον, ἵνα τῆς μανίας αὐτὸν καταπαύσαι. μέλλων οὖν ἐστιᾶν τινὰς τῶν συνηθῶν, ἐκάλεσε καὶ τὸν μενεκράτη ἐπὶ δεῖπνον. τούτῳ οὖν, ὡς θεῷ δὴ

---

⁹ τέλος] Adverbial.

¹ ἄλλο μὲν οὐδὲν] e.g. except what follows.

² ὡς οἷον τε μάλιστα] look out οἷος.

³ μάλης] The word is only used in this particular phrase. In other cases the form employed is *μασχάλη*.

⁴ καὶ ταῦτα] Kind of adverbial acc., ‘and that when,’ etc.

⁵ πῶς οὐ χρὴ] πῶς οὐ is used instead of a simple οὐ, in asking questions, which, the speaker thinks, can but have one answer. ‘How can it possibly not,’ etc.

⁶ ἐκεῖνος] i.e. the defendant.

⁷ τοσοῦτον] ‘Such a pitch.’

ὄντι, κλίνην¹ τινὰ ἰδίᾳ παρεσκεύασε. κατακλιθέντι δὲ αὐτῷ παρέθηκε θυμιατήριον, καὶ ἔκαυσε θυμιάματα παντοῖα. ἄλλο δὲ βρῶμα οὐδὲν προσέφερε, λέγων, ὥς σῖτον αἰρεσθαι οἱ θεοὶ οὐκ εἰώθασι. οἱ δὲ ἄλλοι ἐν τῷ μεταξὺ ἡδέως μάλα εἰσιτῶντο· μεγαλοπρεπὲς γὰρ ἦν τὸ δεῖπνον.

114. τέως μὲν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ μενεκράτης ἐκαρτέρει, ἐχάρη γὰρ τῆς τοιαύτης τιμῆς λαχὼν παρὰ τοῦ βασιλέως. ἔπειτα δὲ, ὁρῶν τοὺς ἄλλους ἐστιωμένους, ἐπεθύμησε καὶ αὐτὸς τῶν σιτίων καὶ τοῦ οἴνου, ὧν ἐκεῖνοι μετέσχον. ἰσχυρὸς τοίνυν αὐτῷ ὁ λιμὸς κατὰ μικρὸν² ἐγένετο· τὰ δὲ θυμιάματα οὐκέτι ἤρκει³, ἀλλ' ἠλέγχθη τέλος οὐ μόνον ἄνθρωπος ὢν, ἀλλὰ καὶ εὐήθης. βουλόμενος γὰρ⁴ τῶν σιτίων μετέχειν, τοῦ δὲ βασιλέως φάσκοντος ἔτι ὥς οὐ πρέπει τὰ τοιαῦτα τοῖς θεοῖς παρατιθέναι, ὠργίσθη τε ἐπὶ τούτοις, καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθε, λέγων ὑβρισθαι τε καὶ δεινὰ πεπονθέναι, ὥστε οἱ παρόντες πάντες ἥρθησαν.

THE LAW-COURTS

115. Σπαρτιάτης⁵ ἐς Ἀθήνας ἀφικόμενος εἰσῆλθεν εἰς τὰ δικαστήρια, ἵνα ἀκούοι τῶν ῥπτόρων λεγόντων. ἔφευγε δὲ τότε τις γραφὴν ὕβρεως, καὶ οἱ δικασταὶ ἤδη ἠθροίσθησαν. πρῶτον μὲν οὖν ὁ διώκων τὴν κατηγορίαν διηγήσατο, εὖ καὶ συνετῶς τοῦτο ποιῶν, ὥστε πείθειν σφόδρα τοὺς δικαστάς. ἔπειτα δὲ ἀναστὰς ῥήτωρ ἄλλος οὐχ ἥσσον σοφῶς ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος εἶπεν, οἱ δὲ δικασταὶ πρὸς ταῦτα φανεροὶ ἦσαν τὴν γνώμην μεταβάλλοντες. τότε δὲ τρίτος τις λόγους ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ διώκοντος, δυνάμενος καὶ οὗτος παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἀπορήσας οὖν ὁ Σπαρτιάτης ἀπῆει, λέγων ὁμοίως πάντας ἀδικεῖν, τοὺς τε ἀντιδίκους καὶ τοὺς δικαστάς⁶.

THE TWO PUPPIES

116. βουλόμενος ὁ Λυκοῦργος προτρέπειν τοὺς Σπαρτιάτας πρὸς ἀρετῆς ἐπιτηδεύματα ἐνουθέτησεν αὐτοὺς ὧδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς, ἔτρεφε χωρὶς

¹ κλίνην] The ancients, as is well known, lay at table, instead of sitting.

² κατὰ μικρὸν] 30 (first note).

³ ἤρκει] (ἐ-άρκε-ε) imperfect.

⁴ βουλόμενος γὰρ, etc.] This participle, though it is followed by a genitive absolute which answers to it, is not made genitive, since it refers to the Subject of the principal verb (ὠργίσθη).

⁵ Σπαρτιάτης] The Spartans were celebrated for their objection to long-winded and artificial speeches, the Athenians for just the contrary.

⁶ ἀδικεῖν...ἀντιδίκους...δικαστάς] Note the reiteration of the stem of δίκη, which gives its point to the Spartan's remark.

ἀλλήλων ἤθεσιν ἀνομοίοις. τὸν μὲν γὰρ κατ' οἶκον ἔσωζεν, ὅψα¹ τε διδοὺς καὶ ἄλλην τρυφὴν· τὸν δὲ ἠνάγκαζε θηρᾶν λαγῶς ἐν τοῖς ὄρεσι. καὶ ἐγένετο ἐκάτερος ἐν χρόνῳ² ὅμοιος τῇ τροφῇ. τούτους οὖν τοὺς σκύλακας ἔχων παρῆλθεν ὁ Λυκοῦργος ἐς τὸ κοινόν· δείξας δὲ αὐτοὺς, “οἶδε γε,” ἔφη, “οἱ σκύλακες τῆς αὐτῆς μητρός εἰσιν. ἐπειδὴ δὲ ἐναντίως ἀλλήλοις τεθραμμένοι εἰσὶ, διὰ ταῦτα ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀγαθὸς ἐστίν· ὁ δὲ πρὸς πάντα ἀχρεῖος.”

117. τοσαῦτα μὲν οὖν ὁ Λυκοῦργος εἶπε. μετὰ δὲ ταῦτα, στήσας παρ' αὐτοῖς λαγῶν τινα καὶ ἅμα ὅψα, μεθῆκε τοὺς σκύλακας ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἐσκευασμένα³. εὐθὺς οὖν ὁ μὲν κατ' οἶκον τραφεὶς ὥρμησεν ἐπὶ τὰ ὅψα· ὁ δὲ ἕτερος, ἀμελήσας τούτων, κατέλαβε τὸν λαγόν, καὶ ἐσπάραξεν αὐτόν. δείξας δὲ καὶ ταῦτα ὁ Λυκοῦργος ἔλεξε τοιάδε. “ὁρᾶτε μὲν, ὧ ἄνδρες Σπαρτιᾶται, τοὺς σκύλακας, οἷα ἐκάτερος ποιεῖ. δεῖ δὲ ὑμᾶς νομίζειν, ὅτι οὐ μόνον ἐν κυσίν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀνθρώποις, τὸ τοιόνδε φιλεῖ γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ εἰς φιλοπονίαν πεπαιδευμένοι ἐκβαίνουσιν ἀνδρεῖοι. οἱ δὲ τρυφερώς ζῶντες μαλακοί τε γέγονται καὶ ἄχρηστοι.”

THE SPARTAN IN ASIA

118. Λύσανδρος ὁ Λακεδαιμόνιος, ἕως ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἦν, τοὺς τοῦ Λυκούργου νόμους πολλῇ σπουδῇ διεφύλασσε, μετρίαν⁴ τε γὰρ τὴν δίαιταν εἶχε, καὶ ἐγυμνάζετο ἐν τῇ παλαίστρᾳ, τρυφῆς δὲ καὶ ἀκολασίας πάσης ὅλως ἀπείχετο· ὥστε ἔδοξε πᾶσιν ἀγαθὸς ἀνὴρ εἶναι καὶ ἐπιμελὴς περὶ τοὺς νόμους. ἐπειδὴ μέντοι ἀφίκετο εἰς τὴν Ἀσίαν στρατηγῶν, οὐχ ὅμοια ἐποίει⁵. ἀλλ' ἀπέστη τοῦ πατρίου τρόπου, καὶ πρὸς ἡδονὰς παντοίας ἀποκλίνων ἐγένετο αὐτῶν τῶν Ἰώνων τρυφερώτερος. ἰδοῦσα οὖν αὐτὸν πρὶν μὲν σπουδαῖον ἄνδρα γενόμενον, νῦν δὲ οὐκέτι, εἶπε γυνή τις, ὅτι λέων⁶ ἀφικόμενος ἐκ τῆς Ἑλλάδος γέγονεν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀλώπηξ.

THE SINGLE COMBAT

---

¹ ὅψα] This word literally only means ‘cooked food,’ but it generally suggested to the Greeks an idea of high-living, ‘rich fare.’ (So ὀψο-φάγος = an ‘epicure’).

² ἐν χρόνῳ] ‘As time went on.’

³ τὰ ἐσκευασμένα] i.e. the λαγῶς and the ὅψα

⁴ μετρίαν] Predicate.

⁵ οὐχ ὅμοια ἐποίει] Spartans abroad were often conspicuous for luxury and disorderly living. Their laws at home were so strict, that any temporary escape from them provoked a reaction.

⁶ λέων] Predicate, corresponding to ἀλώπηξ in the next clause.

119. ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος¹ ἐποιεῖτό ποτε μεγάλας ἐστιάσεις τῶν φίλων, ἐν δὲ τῷ πότῳ συνέβη ἄξιόν τι μνήμης γενέσθαι. ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἐταίροις μακεδῶν τις, ὀνόματι Κόραγος, ῥώμη τε σώματος διαφέρων καὶ πολλάκις ἐν πολλαῖς μάχαις πεφασμένος ἄριστος. παροξυνθεὶς οὖν οὗτος ὑπὸ τῆς μέθης προσκαλέσατο μονομαχῆσαι Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον, ἀθλητὴν ἄνδρα², καὶ ἐν τοῖς λαμπροτάτοις ἀγῶσιν ἐστεφανωμένον. ἐπειδὴ δὲ ὁ Διώξιππος οὐκ ἀνένευσεν, ἔταξεν ὁ βασιλεὺς ἡμέραν τῆς μάχης. συνῆλθον οὖν πολλαὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν θέαν, καὶ οἱ μὲν μακεδόνες καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ ὑπῆρχον τῷ³ Κοράγῳ εἰκότως κατὰ τὸ ὁμόφυλον, οἱ δὲ Ἕλληνες αὖ τῷ Διωξίπῳ.

120. προῆλθεν οὖν ἐς τὸν ἀγῶνα ὁ μὲν μακεδὼν πολυτελέσιν ὅπλοις κεκοσμημένος, ὁ δὲ Ἀθηναῖος γυμνὸς ὑπαλημιμένος, ἔχων πῖλον σύμμετρον. ἐθαύμαζον δὲ οἱ θεώμενοι πάντες ὀρῶντες ἀμφοτέρων τὴν ῥώμην, ὥσπερ εἰ θεομαχία⁴ τις μέλλοι γίνεσθαι. καὶ ὁ μὲν Κόραγος λόγχην εἶχε καὶ σάρισαν μακεδονικὴν καὶ ξίφος, ὁ δὲ Διώξιππος ῥόπαλον μόνον· ὥστε τοῦ μὲν τῷ Ἄρει ὁμοιοτάτη ἢ ὅπλισις ἦν, τοῦ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ⁵. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἐγένοντο ἀλλήλων, ἀκοντίζει ὁ μακεδὼν τὴν λόγχην ἐκ συμέτρου διαστήματος, ὁ δὲ ἕτερος παρεκκλίνας τι τὴν πληγὴν φθάνει. ἔπειτα δὲ ὁ μὲν τὴν σάρισαν ἐπέφερεν, ὁ δὲ πατάξας αὐτὴν τῷ ῥοπάλῳ ἔθραυσεν.

121. δις δὲ ἐλασσωθεὶς ὁ μακεδὼν ἔμελλον ἤδη σπάσεσθαι τὸ ξίφος· προπηδήσας δὲ ἐκεῖνος⁶ κατέλαβε τῇ μὲν εὐωνύμῳ τὴν ἔλκουσαν τὸ ξίφος χεῖρα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸν ἀντίπαλον κινήσας ἐκ τῆς βάσεως ὑπεσκέλισεν. ὁ μὲν οὖν ἔκειτο πεσὼν, ὁ δὲ ἐπιβὰς ἐπὶ τὸν τράχηλον τῷ ποδὶ, καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνατεινόμενος, ἀνέβλεψε⁷ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἀνεβόησε τοῖνυν πρὸς ταῦτα τὸ πλῆθος, διὰ τε τὸ παράδοξον⁸ τοῦ πράγματος, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν. ἔπειτα δὲ κελεύει αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τὸν μακεδόνα ἀφεῖναι, καὶ

¹ Ἀλέξανδρος] The famous king of Macedon, and conqueror of Persia and the East.

² ἀθλητὴν ἄνδρα] ἄνδρα may be omitted in translation.

³ ὑπ-ῆρχον τῷ, etc.] Literally ‘were for,’ i.e. ‘sided with.’

⁴ θεομαχία] This will be explained in the next sentence.

⁵ Ἄρει...Ἡρακλεῖ] Ares, as the God of War, was represented in statues, pictures, etc., as a fully-armed warrior, Heracles was represented bearing a club, and wearing only a lion-skin — no coat of mail.

⁶ ἐκεῖνος] i.e. Dioxippus.

⁷ ἀνέβλεψε] So, in the Roman gladiatorial shows, the victors always appealed to the spectators, and either killed or spared the vanquished, as they were directed.

⁸ τὸ παράδοξον] Used here substantively, ‘the unexpected nature.’

διαλύσας τὸν ἀγῶνα ἀπαλλάσσεται ἀγανακτῶν, ὁ δὲ Διώξιππος ἀφείς τὸν πεπτωκότα ἀπῆει οἴκαδε ἐστεφανωμένος.

122. οὐ μέντοι ἡ τύχη εἶασε τὸν Διώξιππον ἐπὶ πολλὸν χρόνον τῇ νίκῃ λαμπρύνεσθαι. ὁ τε γὰρ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν ἀλλοτρίως διέκειτο¹, καὶ τῶν μακεδόνων τινὲς, φθονοῦντες αὐτοῦ τῇ ἀρετῇ, ἐβουλεύοντο ἐς ἀδοξίαν τὸν ἄνδρα ἄγειν. ἔπεισαν οὖν διάκονόν τινα δειπνοῦντι αὐτῷ ὑποβαλεῖν ὑπὸ τοῦ προσκεφαλαίου ποτήριον χρυσοῦν· ἔπειτα δὲ προσποιηθέντες εὐρηκέναι² αὐτὸ, καὶ ἐξελόντες, ἔδειξαν τῷ βασιλεῖ, ὡς κρυφθὲν δὴ ὑπὸ τοῦ Διωξίππου ἐπὶ κλοπῇ. ὁ δὲ ἐξελθὼν αὐτίκα ἐκ τοῦ πότου, καὶ γράψας ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον περὶ τῶν καθ' ἑαυτοῦ μεμηχανημένων³, κελεύει τινὰς τῶν φίλων δοῦναι τῷ βασιλεῖ ταύτην, ἑαυτὸν δὲ ἐκ τοῦ ζῆν μετέστησεν.

A RUDE REPLY

123. ὁ Ἄβαρις, δυνατὸς γενόμενος ἐν τῇ πόλει, ἐπὶ τούτῳ λίαν ἐσεμνύνετο. ὁπότε γὰρ ἄκλητός τις αὐτῷ προσέλθοι, οὐ φιλικῶς τοὺς τοιούτους ἐδέχετο· ἀλλὰ, βραχύ τι καὶ ἀηδὲς ῥῆμα ἀπορρίψας, ἀπεστρέφετο τοῦ ξένου ἀμελήσας. ταῦτα δὲ ἀγνοῶν ἰατρός τις ἐβούλετο ἐκεῖνῳ διαλέγεσθαι, ὡς σοφόν τι παρ' αὐτοῦ ἀκούσεσθαι μέλλων⁴. ἐλθὼν οὖν ἐς τὴν ἐκείνου οἰκίαν, πυθόμενος δὲ ὅτι ἐν τῷ κήπῳ ἐστίν, εὔρε, τὸν Ἄβαριν καθήμενον ὑπὸ δένδρῳ. βουλόμενος δὲ ἀρέσκειν αὐτῷ, ἤρξατο τὸν τόπον ἐπαινεῖν, λέγων τὰ δένδρα καλῶς ἐκεῖ αὐξάνεσθαι. ὁ δὲ Ἄβαρις, “ναί,” ἔφη, “σχολὴν γὰρ ἔχει· ἐγὼ δέ γε οὔ.”⁵ καὶ ἀποστραφεὶς εὐθὺς ἀπηλλάχθη.

CRIMES AND DEATH OF BAGOAS

124. φασὶν οἱ παλαιοὶ λογόγραφοι ὡς ἦρχέ ποτε τῶν Περσῶν Ὡχός τις, διὰ δὲ τὴν ὀμότητα τῶν τρόπων εἰκότως ὑπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τούτῳ οὖν ἐπιβουλεύσας ὁ χιλίαρχος⁶ Βαγώας πείθει ἰατρόν τινα ὥστε φαρμάκῳ αὐτὸν ἀναιρεῖν. τεθνηκότος δὲ τοῦ Ὡχου, τῷ νεωτάτῳ τῶν

¹ δι-έ-κειτο] This word is often used with adverbs to express a certain state of feeling towards another. (φιλικῶς διακεῖσθαι πρὸς, ‘to be favourably disposed towards,’ etc.)

² εὐρηκέναι] Implying that they knew nothing about it till they found it, and therefore had not (as was the fact) had it put there themselves.

³ μεμηχανημένων] Passive (neuter participle).

⁴ ὡς...μέλλων] i.e. ‘expecting that he would’ (ὡς introduces the opinion on which he acted).

⁵ ἐγὼ δέ γε οὔ] Understand — σχολὴν ἔχω (i.e. ‘leisure to talk to you’).

⁶ χιλίαρχος] May be rendered roughly, ‘chief captain;’ for its literal meaning, see Vocabulary.

υἱὸν αὐτοῦ ὁ Βαγώας τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ἀπέκτεινε δὲ ὕστερον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ βασιλέως, ὄντας ἔτι νέους, ὅπως μονωθεὶς ὁ νεανίσκος ὑπήκοος μᾶλλον ἑαυτῷ¹ εἴη. ὁ μὲν οὖν Βαγώας διὰ ταῦτα ἤλπιζε πάντων Περσῶν δυνατώτατος γενήσεσθαι. ἐλυπεῖτο δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς θανάτους τῶν οἰκείων, καὶ φανερὸς ἦν² διανοούμενος τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν λαβεῖν.

125. δεῖσας οὖν πρὸς ταῦτα ὁ Βαγώας, μὴ κακὸν τι πάσχοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως³, ἀπέκτεινε καὶ τοῦτον μετὰ τῶν τέκνων, τρίτον ἤδη ἔτος βασιλεύοντα. ἐρήμου δὲ ὄντος τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἐμηχανήσατο ὅπως Δαρεῖος⁴ τὴν ἀρχὴν ἔξει, φίλος τε ἑαυτῷ ὢν, καὶ ὑἱδοῦς Ὀστάνου, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἀρταξέρξου τοῦ τῶν Περσῶν ποτε βασιλεύσαντος. ὕστερον δὲ οὐ πολλῷ τῆς ὑπερβαλλούσης ἀνοσιότητος δίκην ἔδωκεν. χρώμενος γὰρ τῇ συνήθει μαιφονία ἐπειρᾶτο καὶ τὸν Δαρεῖον φαρμάκῳ ἀναιρεῖν. μηνυθείσης δὲ τῆς ἐπιβουλῆς, ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται πρὸς ἑαυτὸν τὸν Βαγῶαν ὡς ἐπὶ δείπνῳ, καὶ δοὺς αὐτῷ τὸ ποτήριον, ἀναγκάζει πιεῖν τὸ φάρμακον.

TELLOS THE ARCHER

126. σατράπης γενόμενος ὁ Γεσελήρ ἐς τοσοῦτον ὕβρεως προῆλθεν, ὥστε, τῖάναν ἐπὶ σκόλοπος ἀνακρεμάσας, ἐκέλευσε τοὺς παριόντας πάντας ταύτην προσκυνεῖν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταῦτα ἐποιοῦν· ἦν δὲ Τέλλος τις, τοξότης τῶν τότε ἀνθρώπων μακρῷ ἄριστος, καὶ δόξαν ἔχων ἐν τῇ πατρίδι, ὡς συνετὸς ἀνὴρ ὢν, καὶ ἅμα εὐτολμος. πυθόμενος ἄρα οὗτος οἶα ὁ σατράπης κελεύει, ἠγανάκτησε, παριῶν δὲ ποτε παρ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ τὴν τῖάναν ἰδὼν, οὐ μόνον αὐτὴν οὐ προσεκύνησεν, ἀλλὰ καὶ οἷστὸν ἐπὶ αὐτῇ ἐφῆκεν ἀπὸ τοῦ τόξου. πρὸς ταῦτα οὖν ὀργισθεὶς ὁ Γεσελήρ, ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους συλλαβεῖν ἐκεῖνον ἐπὶ θανάτῳ⁵.

127. ὁ μὲν οὖν Τέλλος συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων οὐδ' ὅτιοῦν ἐταράχθη. ἰδὼν δὲ ἄρα αὐτοῦ τὴν ἀφοβίαν ὁ Γεσελήρ, ἄλλο τι ἀμηχανήσατο ἐπ' αὐτὸν τοιόνδε, μεταπεμψάμενος ἐκείνου τὸν υἱόν, (ἦν δὲ ἔτι παῖς,) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τούτου μῆλον ἐπέθηκε. ταῦτα δὲ ποιήσας

¹ ἑαυτῷ] i.e. Bagoas.

² φανερὸς ἦν, etc.] see 92 (last note).

³ ὑπὸ τοῦ βασιλέως] See 60 (first note).

⁴ Δαρεῖος] This was the king who was afterwards overthrown by Alexander the Great.

⁵ ἐπὶ θανάτῳ] i.e. 'for execution.'

ἐκέλευσε τὸν πατέρα τοξεύειν, σκοπῶ¹ χρώμενον τῷ μήλῳ. εἰ δὲ μὴ, ἠπειλήσε θανατώσειν αὐτίκα ἀμφοτέρους, τὸν τε Τέλλον καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ ὃ δὲ Τέλλος πρὸς ταῦτα εἰκότως ἐφοβήθη· ἐπικίνδυνον γὰρ τὸ πρᾶγμα ἦν, ἀλλ’ ὅμως ἔδει αὐτὸν ἐπιχειρεῖν. λαβὼν οὖν τὸ τόξον καὶ ὀϊστοὺς δύο, ἐκέλευσε τὸν παῖδα ἐστάναι ἵνα ἔδει, καὶ μύσαντα ἀκινήτως ἔχειν, ἕως ἂν αὐτὸς τὸ πρᾶγμα ἐπιτελέσῃ.

128. ἐποίει οὖν ὁ μὲν παῖς τὸ προσταχθὲν, ὃ δὲ Τέλλος τῶν ὀϊστῶν τὸν ἕτερον ἐκλέξας ἐστοχάζετο τοῦ μήλου. ὃ δὲ ὀϊστὸς τοῦ σκοποῦ οὐχ ἤμαρτεν, ἀλλὰ, διασχίσας τὸ μῆλον, τὸν παῖδα οὐκ ἔτρωσεν. οἱ δὲ περι εστῶτες πάντες ἐπεθορύβουν, ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Γεσελὴρ καίπερ ἀχθόμενος ἀμφοτέρους ἀπολῦσαι. ἀλλ’ οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν² ὁ Τέλλος ὀϊστοὺς δύο λαβὼν. ἐπηρώτα οὖν τὸν ἄνθρωπον, τί βουλόμενος ἐκεῖνο ἐποίησεν, ὃ δὲ Τέλλος πρὸς ταῦτα βραχὺ μὲν τι σιγὴν εἶχεν· ἔπειτα δὲ, “διὰ σε,” ἔφη, “ἐκεῖνο ἐποιοῦν. εὗ γὰρ ἴσθι, ὅτι εἴ τῷ ὀϊστῷ τῷδε τὸν παῖδα ἔτρωσα, ἔκτεινα ἂν καὶ σε τῷ ἐτέρῳ.”

DEATH OF BRENNUS

129. Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς, ἐλθὼν ἐς μακεδονίαν μετὰ πέντε καὶ δέκα μυριάδων στρατιωτῶν καὶ ἱππέων μυρίων καὶ ἐτέρου ὄχλου πολλοῦ, πόλεμον ἐκεῖ ἐποιεῖτο. ὥς δὲ οὐδὲν ἦνυτεν, ὕστερον ἐς τὴν Ἑλλάδα προῆλθε, καὶ ἐς τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Δελφοῖς, διανοούμενος αὐτὸ συλῆσαι³. ἐπεβοήθουν οὖν οἱ Ἕλληνες πανταχόθεν, καὶ μάχη ἐγένετο. ὁ δὲ Βρέννος, πολλὰς μυριάδας στρατιωτῶν ἀποβαλὼν, ἐπλήγη καὶ αὐτὸς τρισὶ πληγαῖς. ἀθυμῶν οὖν πρὸς ταῦτα ἐκέλευσε τοὺς Γαλάτας, ἑαυτὸν μὲν ἀποκτεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι τραύματα ἔχοιεν, βασιλέα δὲ καταστήσαντας Κιχώριον οἴκαδε αὐτοὺς ἀπιέναι. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οὗτοι διεχρήσαντο⁴, ὃ δὲ Βρέννος ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν.

DISCRETION IS THE BETTER PART OF VALOUR

---

¹ σκοπῶ] Predicate, ‘as a...’

² οὐκ ἔλαθεν αὐτόν, etc.] i.e. ‘Geseler did not fail to notice that,’ etc. (δύο is the important word of the clause, hence its emphatic position).

³ συλῆσαι] The temple contained an immense quantity of gold and silver plate, and other valuable offerings from the many princes and cities, who from time to time consulted the oracle. Often, too, in dangerous times, treasures were deposited in some temple or other for safe keeping. And the shrine at Delphi was considered especially safe, owing both to its sanctity, and its position on a lofty and precipitous rock.

⁴ διεχρήσαντο] ‘Despatch’ will serve as a translation of this verb in either of its two usual meanings. So, in Latin, ‘conficio,’

130. στρατηγός τις τείχισμα πολιορκῶν οὐκ ἐδύνατο αὐτὸ ἐλεῖν· ἦν γὰρ τό τε χωρίον φύσει ἰσχυρὸν, καὶ οἱ ἐνόντες πολέμιοι οὐ μαλακοὶ ἀλλὰ ἀνδρεῖοί τε καὶ τῶν πολεμικῶν ἔμπειροι. πρὸς ταῦτα οὖν ἀγανακτήσας ὁ στρατηγὸς ἔφη δώσειν μισθὸν μέγαν, ἦν τις τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τολμᾷ νύκτωρ ἐς τὸ χωρίον ἀναβαίνειν, καὶ τοὺς φύλακας κτείνας τὰς πύλας διαρρηγνύναι. ἀκούσας δὲ ταῦτα νεανίσκος τις αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν¹ μόνον τοῦ ἔργου ἐπειρᾶτο. εὖ δὲ αὐτῷ πάντα ἐχώρει, ὥστε διὰ ταῦτα ἢ μὲν πόλις ἐάλω, ὁ δὲ νεανίσκος τὸν μισθὸν ἔλαβε, καὶ ἐπηνέθη² ἅμα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, ὡς κάλλιστον ἔργον ἐπιτελέσας.

131. μετὰ δὲ ταῦτα ἐς ἄλλην τινὰ πόλιν ἐλθὼν ὁ στρατηγός, βουλόμενος δὲ καὶ ταύτην ἐλεῖν, ὑπέσχετο ἄλλα πολλὰ δῶρα τῷ νεανίσκῳ, ἦν θέλῃ τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐς τὸ χωρίον ἀναβαίνειν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη³ ταῦτα ποιήσειν, ἐπικίνδυνον γὰρ τὴν πεῖραν εἶναι. θαυμάσας οὖν ὁ στρατηγός, “ἀλλ', ὦ ἀγαθὲ,” ἔφη, “πῶς ταῦτα λέγεις; ἐπεὶ πρὶν γε, ἔργου οὐχ ἥσσον ἐπικωδύνου πειρώμενος, οὐκ ἐταράχθης.” γελάσας δὲ πρὸς ταῦτα ὁ νεανίσκος, “ναὶ,” ἔφη, “ἐκεῖνό γε ἐπετέλεσα, χρημάτων γὰρ τότε ἐσπάνιζον, ὁ δὲ βίος μοι ἀτερπὴς ἦν, ὥστε εἰκότως οὐκ ἐφίλοψύχουν. νῦν δὲ πλούσιος γενόμενος διὰ τὸν μισθὸν, ὥνπερ μοι τότε ἔδωκας, βούλομαι τὸ λοιπὸν κινδύνων ἀπέχεσθαι.”

THE FISHMONGER

132. ἰχθυοπώλης τις πονηρὸς ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἰχθῦς ἔχων σαπρούς καὶ ξηρούς, ἐβούλετο αὐτοὺς καλλωπίζειν, ἵνα δοκῶσι τῷ τυχόντι⁴ εἶναι νεαλεῖς. οὐ μέντοι ἐτόλμησεν ὕδωρ αὐτῶν⁵ καταχεῖν, ὁ γὰρ νόμος ἀπηγόρευε τοῦτο ποιεῖν. πρὸς ταῦτα οὖν ἐμηχανήσατο τάδε. μάχην τινὰ ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἀγοραίῳ ὄχλῳ, ὥστε λαιδορίαν πολλὴν ἐν αὐτοῖς γενέσθαι, τέλος δὲ καὶ πληγὰς. ἔπειτα δὲ, προσποιησάμενος τραύματά τινα δεινὰ εἰληφέναι, ἔκειτο ἐν μέσοις τοῖς ἰχθῦσι, δοκῶν λιποψυχεῖν. ἰδὼν δὲ αὐτόν τις τῶν πλησίον ἐβόησεν εὐθύς, “ὕδωρ, ὕδωρ.” καὶ πρόχουν ἅμα λαβὼν κατέχει ὕδωρ πολὺ τοῦ τε ἀνθρώπου καὶ τῶν ἰχθύων, ὥστε δοκεῖν ἐκείνους νεωστὶ ἐάλωκέναι.

THE FOOLISH KING

¹ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν] ‘All by himself.’ μόνον emphasises this still further.

² ἐπ-ηνέθη] From ἐπαινέω.

³ οὐκ ἔφη] οὐ φημί is not simply to ‘abstain from saying,’ but to ‘deny.’

⁴ τῷ τυχόντι] Literally, ‘him that happens,’ i.e. ‘any chance person.’

⁵ αὐτῶν] Governed by καταχεῖν.

133. ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς Κότυς ἦν (ὡς ἔοικε) πάντων ἀνθρώπων ἡλιθιώτατος, εἴ γε ἀληθές ἐστι τόδε, ὃ περὶ αὐτοῦ μνημονεύεται. βουλόμενος γὰρ ἔντιμος μᾶλλον φαίνεσθαι τοῖς ὑφ' ἑαυτῷ, ἔπλασέ ποτε ψεῦδός τι γελοιότατον, φάσκων ὡς μέλλει δὴ γαμεῖν τὴν θεὸν Ἀθηνᾶν. ἐπὶ τούτοις οὖν παρεσκεύασέ τε δεῖπνον μέγα, καὶ συνεκάλεσε τοὺς ἀρίστους τῶν Θρακῶν πάντας, καὶ τὸν ἱερέα ἐκέλευσεν ἐστάναι παρὰ τῷ βωμῷ ἡτοιμασμένον¹, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπορίζετο, ὅσα ἐπιτήδεια πρὸς γάμον ἐστί, συνῆλθον οὖν οἱ κληθέντες, καὶ ὁ βωμὸς παρεσκεύαστο, ἔστη δὲ καὶ ὁ Κότυς ἐν τῇ αὐλῇ ἐστεφανωμένος· ἡ δὲ νύμφη εἰκότως οὐ παρεγένετο.

134. τέως μὲν οὖν ἡσυχίαν ἔσχεν ὁ Κότυς, ὥς τὴν θεὸν ἐπιμένων. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνη οὐ παρεγένετο, ἔπεμψε δορυφόρον τινὰ σκεψόμενον, εἰ ἐν τῇ οἰκίᾳ πού ἐστιν. ἐπανελθὼν δὲ αὐθις ἐκεῖνος, “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη, “οὐκ οἶδα ὅ τι χρὴ ἐν τῷ παρόντι ποιεῖν· ἐρευνῶν γὰρ τὴν οἰκίαν πᾶσαν, τὴν θεὸν οὐχ εὔρον ἐνοῦσαν.” ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ ἀκόντιον λαβὼν ἀπέκτεινε τὸν ἄνθρωπον. ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλον ἔπεμψεν, ὁ δὲ ὅμοια εἰπὼν ὅμοια ἔπαθε. πεμφθεὶς δὲ τρίτος τις ἔφη διὰ φόβον, ὡς ἡ θεὸς ἔνδον κάθηται. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ἦσσαν ὀργισθεὶς² ἀπέκτεινε καὶ τοῦτον.

THE PHILOSOPHER AND THE MOUSE

135. φιλόσοφος τις εἰς τοσοῦτον πενίας ἦκεν, ὥστε οὐδὲ σῖτον ἱκανὸν παρασκευάζεσθαι ἐδύνατο, ἀλλὰ περιῶν τὴν πόλιν πᾶσαν, εἰ καυλοὺς τινας λαχάνων εὔροι που ὑπερριμμένους, τούτους συλλέξας ἦσθιεν. ἔδοξεν οὖν ἑαυτῷ πάντων τῶν ζώντων εἶναι ἀθλιώτατος, καὶ ἐν νῷ εἶχεν ἑαυτὸν διαχρήσασθαι, οἰόμενος τὸν τοιοῦτον βίον οὐκέτι ἀνεκτὸν εἶναι. πορευόμενος δὲ ποτε διὰ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς καυλοὺς ἐσθίων, ἀποσπάσματά τινα αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς ἀφῆκεν. εὐθὺς οὖν προσελθὼν μῦς τις ἀνήρπασε τὰ ἀποπεσόντα, καὶ κατέφαγεν. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ φιλόσοφος ἐγένετο εὐθυμότερος, καὶ ἔφη μειδιάσας, “δοκεῖ ἐκεῖνο το ζῶον ἀθλιώτερόν τε ἐμοῦ εἶναι, καὶ ἅμα φιλοσοφώτερον.”³

AN ADVENTURE OF LOUIS VII

¹ ἡτοιμασμένον] From ἐτοιμάζω.

² οὐχ ἦσσαν ὀργισθεὶς] That she should be in-doors, and not take the trouble to come, seemed even worse than that she should not be there at all.

³ φιλοσοφώτερον] Because it had learned the lesson of contentment, which the Philosopher himself had not done.

136. διανοούμενος ὁ βασιλεὺς πόλεμον ἐν τῇ Ἀσίᾳ ποιεῖσθαι, ἦλθε πρῶτον ἐς Βυζάντιον¹. καὶ τὸν Ἑλλησποντον διαβάς ἐπορεύετο διὰ τῆς μυσίας καὶ τῆς Λυδίας μέχρι Ἐφέσου. ἐντεῦθεν δὲ ἀποκλίνων στρατεύει εἰς τὴν μεσόγειαν. ἀφικόμενος δὲ πρὸς ὄρος τι ὑψηλὸν, ἐκέλευσέ τινα τῶν ταξιάρχων ἀναβαίνειν πρῶτον, καὶ, τὰ ἄκρα καταλαβόντα, μένειν ἐκεῖ ἕως ἂν αὐτὸς παραγένηται. ἀναβάς οὖν ἐκεῖνος² εἰς τὰ ἄκρα, καὶ εὐρὼν αὐτὰ ἀφύλακτα ὄντα, οὐκ ἀναπαύεται, ἀλλ' ἐπείγεται εἰς τὰ κατωτέρω. παῦτα δὲ ποιῶν οὐ λανθάνει τὸν τῶν βαρβάρων ἡγεμόνα, ἔτυχε γὰρ πλησίον ἐκεῖνου τοῦ τόπου ὢν. προσέλθων οὖν οὗτος ὅτι τάχιστα κατέλαβε τὸ ἄκρον.

137. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν τῷ μεταξὺ ἡσυχῇ ἀνέβαινεν, οἰόμενος τοὺς πεμφθέντας στρατιώτας τὰ ἄκρα κατέχειν· ἀφικόμενος δὲ εἰς αὐτὰ, εὕρισκει τοὺς βαρβάρους στρατοπεδευομένους. ἦν δὲ μάχη ἰσχυρά, οἱ δὲ βάρβαροι ἐγένοντο κρείσσονες. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς περιϋὼν ἐθάρσυνε τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ, οἱ δὲ πανταχόθεν³ πιεσθέντες ἔφευγον, ὥστε μονωθεὶς ἐκεῖνος ὅσον οὐχ⁴ ἐάλω. ἀλλ' οὐδὲ τότε ἠθύμησε πρὸς τὸν παρόντα κίνδυνον· ἰδὼν δὲ πλησίον αὐτοῦ κρημνὸν τινα ἐξέχοντα τοῦ ὄρους, ἀνεπήδησεν εἰς αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀεὶ ἔπερχομένους πολεμίους ἤμυνεν. ὁπότε δὲ τινας αἰσθοῖτο ἀναβαίνοντας, τούτων ἢ τὰς κεφαλὰς ἢ τὰς χεῖρας διέκοψε, ξίφει παίων, ὥστε πάντες ἐξεπλάγησαν.

138. οἱ μὲν οὖν βάρβαροι ἐπὶ πολὺν χρόνον διετέλουν πειρώμενοι ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν κρημνόν. τέλος δὲ, αἰσθόμενοι ὅτι οὐδὲν ἀνύτουσιν, ἀφίστανται. καὶ ἐθαύμαζον πάντες τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀφοβίας, ἀλλ' οὐδεὶς ἔγνω ὅστις εἴη. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπελθόντες οἱ τοξόται ἐστοχάζοντο αὐτοῦ· ὁ δὲ οὐδὲ οὕτως τραῦμα οὐδὲν ἔλαβεν, ἔτυχε γὰρ θώρακά τε φορῶν καὶ κράνος χαλκοῦν, ὥστε οἱ ὀῖστοι οὐ δίκοντο. ἐπειδὴ δὲ νύξ ἐγένετο, ἀπῆλθον καὶ οἱ τοξόται, βουλόμενοι συλᾶν τοὺς νεκροὺς, πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ πεπτωκότες. ὁ δὲ βασιλεὺς τότε δὴ ἀπὸ τοῦ κρημοῦ καταβαίνει, καὶ, λαθὼν τοὺς πολεμίους, εἰς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον διασώζεται.

THE RHINOCEROS

139. Διόδωρος Σικελιώτης φησὶν εἶναι ἐν τῇ Λιβύῃ ζῶον, ὃ καλεῖται ρινόκερος, ῥώμη μὲν καὶ βία παραπλήσιον ὃν ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὕψει ταπεινότερον. τοῦτο οὖν τὸ ζῶον ἔχει τὸ δέρμα

¹ βυζάντιον, etc.] Look out these places in a map of the Aegaeon Sea (or of Asia Minor).

² ἐκεῖνος] i.e. ὁ ταξιάρχος.

³ οἱ δὲ πανταχόθεν, etc.] οἱ, Pronoun, not article.

⁴ ὅσον οὐχ] 93 (last note).

ἰσχυρότατον, φέρει δὲ ἐπὶ ἄκρων τῶν μυκτῆρων κέρας σιμὸν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ ὅμοιον. διαμαχόμενον δὲ αἰεὶ πρὸς τοὺς ἐλέφαντας περὶ τῆς νομῆς, πρῶτον μὲν πρὸς πέτραν τινὰ τὸ κέρας θήγει, συμπεσὼν δὲ ἔπειτα τῷ ἐλέφαντι, καὶ ὑποδυσόμενον ὑπὸ τὴν κοιλίαν, σπαράττει τὴν σάρκα τῷ κέρατι καθάπερ ξίφει. ὅταν δὲ φθάσας ὁ ἐλέφας προκαταλαμβάνῃ τὸν ῥινόκερων τῇ προβοσκίδι, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τῇ βίᾳ πλέον ἰσχύων.

THE THIEVISH PHYSICIAN

140. ἰατρός τις ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔσχε μὲν δόξαν ὡς ἔμπειρος ὢν τῆς τέχνης, ὑπὸ δὲ τῶν γνωρίμων οὐ πάνυ εὖ ἤκουεν¹, ἦν γὰρ δὴ λίαν πλεονέκτης. οὐ μέντοι ῥάδιον ἦν ἐλέγχειν αὐτὸν ἀδικοῦντα· ἔφυ γὰρ ἀγχίνους τε καὶ λέγειν πιθανὸς, ὥστε, εἰ καὶ φωραθείη δρῶν τι ἀνελεύθερον², ἐδύνατο αἰεὶ διάφευξιν τινὰ εὑρεῖν τῆς αἰτίας. ἰδὼν δὲ ποτε παρακειμένην νοσοῦντί τινι χρυσὴν φιάλην ἐπειρᾶτο ταύτην κλέπτειν. αἰσθόμενος δὲ ταῦτα ὁ νοσῶν, καὶ βοήσας, “ὦ κάκιστε σὺ,” ἔφη, “τί ποιεῖς ἀφαιρῶν τὴν φιάλην;” ὁ δὲ οὐδ’ ὀτιοῦν ἐρυθρίασας ἀντεῖπεν εὐθύς, “διὰ σε τόδε ποιῶ, οὐ γὰρ δεῖ σε νοσοῦντα³ οἶνον πίνειν.”

SERVE HIM RIGHT!

141. ἦν ποτε ἐν τῇ Σάμῳ ἄνθρωπός τις, ἀστεῖος μὲν, τῆς δὲ γλώσσης ἀκρατής. οὗτος οὖν, διαφερόμενος νεανίσκῳ τινὶ εὐγενεῖ, Βιβλίον συνέγραψεν, ἐν ᾧ ἐκεῖνον κακοῖς πολλοῖς ῥήμασιν ὠνείδισεν. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ νεανίσκος, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρέως φέρων, ἐν νῶ εἶχε τιμωρίαν τινὰ λαμβάνειν. καὶ ἐπιτυχὼν ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ, χαλεπῶς αὐτὸν μετεχείρισε βακτηρίᾳ ῥαπίζων, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν τὸ λοιπὸν ἀπέχεσθαι τῆς τοιαύτης λαιδορίας. ἀποτρέχων οὖν ἐκεῖνος ὡς τοὺς ἄρχοντας, δίκας πούτων ἦται⁴. οἱ δὲ ἔσκωπτον αὐτὸν, λέγοντες, “ὦ ἄνθρωπε, ποίων⁵ δικῶν χρήζεις; ἐκεῖνα γὰρ γράψας ἄξιός ἦσθα ῥαπίζεσθαι· ὥστε τό σοι προσῆκον ἤδη ἔχεις.”

EPAMINONDAS ON TRIAL

¹ ἤκουεν] ἀκούω, with an adverb, often means ‘to be spoken of? (well or ill as the case may be). So, in Latin, ‘audio.’

² δρῶν τι ἀνελεύθερόν] A delicate way of hinting that he was a thief.

³ νοσοῦντα] ‘When you are sick.’

⁴ ἦται] (ἐ-αίτε-ε) imperf.

⁵ ποίων] From ποῖος. See 24 (second note).

142. ἔπανελθὼν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ὁ Ἐπαμεινώνδας δίκην θανάτου ἔφευγε. κατηγόρουν¹ γὰρ αὐτοῦ τινὲς τῶν Θηβαίων, ὥς, ἀποδειχθεὶς εἰς ἓνα μόνον ἐνιαυτὸν στρατηγός, ἔμεινεν ἐν τῇ ἀρχῇ ἄλλους τρεῖς μῆνας παρὰ τὸν νόμον. παρελθὼν οὖν εἷς τὸ δικαστήριον, ἔφη ὅτι οἱ μὲν νόμοι λόγοι εἰσὶ, τὰ δὲ ἑαυτοῦ ἔργα πλέονος ἄξιά ἐστιν ἢ πάντες λόγοι. “εἰ δὲ μὴ,” ἔφη, “ταῦτα καὶ ὑμῖν δοκεῖ, ἔτοιμός εἰμι ἤδη ἀποθανεῖν. ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς ἐν τῇ ἐμῇ στήλῃ ἐπιγράφειν, ὥς ἀπέκτειναν οἱ Θηβαῖοι τὸν Ἐπαμεινώνδαν, ὅτι ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἀποδοῦναι ἑλευθερίαν τοῖς Ἑλλήσι, καὶ δηῶσαι τὴν Λακωνικὴν² διὰ πεντακοσίων ἐτῶν ἀδήωτον οὔσαν.”

143. ὁ μὲν οὖν Ἐπαμεινώνδας τοσαῦτα εἶπεν. ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν οἱ περιστῶτες πάντες ἐπεθορύβουν, τῶν δὲ κατηγόρων οὐδεὶς ἔτι ἐτόλμα πρὸς ταῦτα οὐδὲν ἀντειπεῖν. εὐθὺς οὖν οἱ δικασταὶ αὐτὸν ἀπέλυσαν, ὥς ποιήσαντα μὲν παράνομα, ἄξιον δὲ οὐκ ὄντα διὰ ταῦτα κολάζεσθαι. ἐπανελθὼν δὲ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ δικαστηρίου εἶδε κυνίδιον τι, ὅπερ οἴκοι ἔτρεφε, πρόστρεχον πρὸς αὐτὸν, καὶ σαῖνον. αἰσθόμενος οὖν ταῦτα εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας, “οὗτος μὲν ὁ κύων ἀποδίδωσί μοι χάριν τῶν πρὶν εὐεργεσιῶν³. οἱ δὲ Θηβαῖοι οὐχ ὅμοια δρῶσιν, ἀλλὰ κατηγοροῦσί μου ἐν τοῖς δικαστηρίοις. καίτοι πολλάκις καὶ ἐκεῖνοι ὑπ’ ἐμοῦ εὖ πεπόνθασιν.”

PROFIT AND LOSS

144. κάπηλοι δύο ἄγγειον οἴνου κοινῇ ἐπρίαντο ὀβολῶν εἴκοσι. τοῦτο οὖν ἐβουλεύοντο φέρειν μεθ’ ἑαυτῶν εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἵνα καπηλεύωσι τὸν οἶνον τοῖς ἐκεῖ θεαταῖς. ἐπειδὴ δὲ εἴκοσι κύαθους τὸ ἄγγειον ἐχώρει, ἔδοξεν αὐτοῖς αἰτεῖν παρὰ τῶν ὠνουμένων καθ’ ἕκαστον κύαθον δύο ὀβολούς. δηλὸν γὰρ ἦν, ὅτι εἰ ταῦτα ποιοῖεν, κερδαίνοιεν ἂν ἀπὸ τοῦ πράγματος ὀβολοὺς εἴκοσι. ὅτε δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἦσαν, ὁ ἕτερος τῶν ἀνθρώπων ἐδίψησεν. ἔφη οὖν δώσειν τῷ φίλῳ τέσσαρας ὀβολούς, ἐφ’ ᾧ⁴ ἐξεῖναι αὐτῷ, κύαθον ἓνα αἰρεῖσθαι τοῦ οἴνου. “οὕτως γὰρ,” ἔφη, “ἀπαλλαχθήσομαι μὲν ἐγὼ τῆς δίψης, κερδανεῖς δὲ σὺ τρεῖς ὀβολούς.”⁵

¹ κατηγόρουν] Notice that this verb, though not really a compound verb, — for it is formed from καήγορος, and there is no verb ἡγορέω, — yet takes its augment, etc., after the κατὰ, as if it were a true compound.

² Λακωνικὴν] Understand γῆν.

³ τῶν πρὶν εὐεργεσιῶν] πρὶν being inserted between the article and the noun, must be considered as equivalent to an adjective, ‘his former...’ See Hints, Obs. 13 (3).

⁴ ἐφ’ ᾧ] ‘On condition that.’

⁵ τρεῖς ὀβολούς] Because he would get 4 obols for what originally cost but 1.

145. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ ἕτερος ὠμολόγησε, καὶ δεξάμενος τοὺς ὀβολοὺς, τὸν οἶνον ἐκείνῳ ἔδωκεν. ὕστερον δὲ οὐ πολὺ, διψήσας καὶ οὗτος ἐπεθύμησε τοῦ οἶνου. ἀπεδίδου οὖν τῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἄρτι ἔλαβε, λέγων ὅτι βούλεται καὶ αὐτὸς τεσσάρων ὀβολῶν κύαθον οἶνου πρίασθαι, οὕτως δὲ ἔφη καὶ ἐκεῖνον κερδαίνειν ἂν¹ τρεῖς ὀβολούς. μετὰ δὲ ταῦτα οὐχ ἦσσαν διψῶντες οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἀμφοτέροι τὸ αὐτὸ ἐποιοῦν· ὥστε τέλος ὁ οἶνος ἐξέλιπε. αἰσθόμενοι οὖν ταῦτα ἐθαύμαζον· ἐπεὶ δῆλος ἦν ἐκάτερος τρεῖς ὀβολοὺς πολλάκις κερδάνας, ἀλλ' ὅμως λογιζόμενοι εὗρον οὐδέτερον ἔχοντα ὀβολοὺς πλείους, ἢ ὅσους ἔχων ἀφωρμήθη².

THE TALKING BIRDS

146. Καρχηδονίως τις ἦν ὁ Ἄννων, ἦλθε δὲ ἐπὶ τοσοῦτον³ ὑπερηφανίας, ὥστε ἡξίου⁴ τέλος μηκέτι θνητὸς νομίζεσθαι ἀλλὰ θεός. βουλόμενος δὲ τὴν φήμην ταύτην περὶ ἑαυτοῦ διὰ πάσης τῆς Λιβύης κατασπείρειν, ἐμηχανήσατο τοιάδε. ὄρνιθας πολλοὺς ᾠδικοὺς πριάμενος, ἔτρεφεν αὐτοὺς ἐν σκότῳ, καὶ ἐν τόδῃ μόνον ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγειν, “θεός ἐστιν Ἄννων.” ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι, μίαν ταύτην φωνὴν ἀεὶ ἀκούοντες, ἐγκρατεῖς αὐτῆς ἐγένοντο, ἀφῆκεν αὐτοὺς ὁ Ἄννων, καὶ ἐπέτοντο ἄλλος ἄλλοσε⁵. γευσάμενοι δὲ ἤδη τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐς τὰ σύντροφα, ἦθη πάλιν τραπόμενοι, ἦδον πάντες τὰ οἰκεῖα ἄσματα· τοῦ δὲ Ἄννωνος, καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου διδαχθέντων, ὅλως ἐπελάθοντο.

THE LOST PURSE

147. ἔμπορός τις, περιπατῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἔλαθεν ἑαυτὸν⁶ ἀφείς κατὰ τύχην ἐκ τοῦ κόλπου βαλλάντιον ἀργύρου πεπληρωμένον. ἔπειτα δὲ, βουλόμενος πρίασθαι τι, τὸ δὲ βαλλάντιον οὐχ εὐρὼν, διὰ ταῦτα, ἐς ἀπορίον πολλὴν κατέστη. ἐποιεῖτο οὖν κήρυγμα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὥς, εἴ τις τὸ βαλλάντιον εὐρὼν ἀποδώσει, λήψεται οὗτος παρ' ἑαυτοῦ πεντήκοντα δραχμάς. ἀκούσας δὲ τὸ κηρυχθὲν πένης τις, καὶ ζήτησιν ποιησάμενος τῆς ἀγορᾶς, εὗρέ τε τὸ βαλλάντιον, καὶ, ἀποδοὺς αὐτὸ, ἡξίου τὸν μισθὸν κομίζεσθαι. ὁ δὲ ἔμπορος, — ἦν γὰρ (ὡς ἔοικεν) ἄδικος ἄνθρωπος καὶ φίλάργυρος, — ἐχάρη μὲν τὸ βαλλάντιον ἀναλαβὼν, τὸν δὲ μισθὸν ἀποτίσαι οὐκ ἐβούλετο.

¹ κερδαίνειν ἂν] When Oratio Obliqua turns an Indicative or Optative with ay into an Infinitive, the ἂν is retained.

² ἢ ὅσους ἔχων ἀφωρμήθη] This idiom must be paraphrased in construing. Say, ‘than he had when he,’ etc.

³ τοσοῦτον] See 113 (first note).

⁴ ἡξίου] (ἐ-αξί-ο-ε).

⁵ ἄλλος ἄλλοσε] ‘Some one way, some another.’

⁶ ἔλαθεν ἑαυτὸν] Compare 36 (first note).

148. ἐπαινέσας οὖν τὸν πένητα, ἔφη δώσειν τὰς δραχμὰς, ἀλλὰ δεῖν σκέψασθαι πρῶτον, εἰ ἔνεστιν ἔτι ἐν τῷ βαλλαντίῳ πάντα, ὅσα ἐν αὐτῷ τότε ἦν, ὅτε ἀπεβλήθη. σκεψάμενος δὲ, “τὰ μὲν ἄλλα,” ἔφη, “ἐνόντα ἔτι εὐρίσκω. ἦν δὲ ἐν τῷ Βαλλαντίῳ λίθος τις, σάπφειρος πολυτελής· δεῖ σε οὖν ἀποδοῦναι καὶ ταύτην, ἔπειτα δὲ τὰς δραχμὰς λήψει κατὰ τὸ κηρυχθέν.” τοσαῦτα οὖν ὁ μὲν ἔμπορος ἔλεξεν· ὁ δὲ πένης, αἰσθόμενος ὅτι ἀπατᾶται, ὠργίσθη τε καὶ ἀντεῖπεν εὐθύς, “ὦ οὗτος, τί φλυαρεῖς ὦδε; σάπφειρος γὰρ οὐδεμία ἦν ἐν τῷ Βαλλαντίῳ, ἀλλὰ τὰ ἐνόντα ἐν αὐτῷ πάντα ἤδη ἔχεις.”

149. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἔμπορος οὐδὲν ἥσσον δισχυρίζετο, ὥς οὐ δώσει τὸν μισθὸν, ἐὰν μὴ καὶ ἐκεῖνος τὴν σάπφειρον αὐθις ἀποδῷ. πρὸς ταῦτα οὖν ὀργισθεὶς ὁ πένης εἰσάγει τὸν ἔμπορον πρὸς τοὺς ἄρχοντας¹. ἐγένετο τοίνυν ἀνάκρισις, καὶ ὁ μὲν πένης τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, λέγων, ὅτι τό τε βαλλάντιον καὶ τὰ ἐνόντα ἐν αὐτῷ πάντα ἀποδέδωκεν. ὁ δὲ ἔμπορος ἔφασκεν αὖ, ὥς ἐνῆν ἐν τῷ βαλλαντίῳ σάπφειρος, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἀποδέδοται, ἐκείνη δὲ οὐ. ἐρωτηθεὶς δὲ ποία τε ἦν ἡ σάπφειρος, καὶ πόθεν αὐτὴν κέκτηται, οὐ διετέλει τὰ αὐτὰ συνεχῶς ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ φανερός ἦν πᾶσι ψευδῇ λέγων.

150. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ ἄρχοντες τὸ πρᾶγμα ἔκριναν ὦδε. “σὺ μὲν ἄρα,” ἔφασαν, “ὦ ἔμπορε, ἀπέβαλες (ὥς ἔοικε) βαλλάντιον, ἄλλα τε ἐν αὐτῷ ἔχον καὶ σάπφειρον. εὔρηκε δὲ οὗτος βαλλάντιον, ἔχον ἐν αὐτῷ ἄλλα μὲν πολλὰ, σάπφειρον δὲ οὐ. δῆλον οὖν ὅτι ἕτερον μὲν ἐστὶν ἐκεῖνο ὅπερ τότε ἀπέβαλες, ἕτερον δὲ² αὖ τόδε ὅπερ οὗτος εὔρηκε. δεῖ σε οὖν τόδε μὲν τούτῳ δοῦναι πάλιν, ἴσως δε καὶ ἐκεῖνο ἄλλος τίς ποτε εὐρήσει.” καὶ ἐκέλευσαν τὸν πένητα τρεῖς ἡμέρας ἀναμεῖναι, σκεψόμενον εἰ τις ἄλλος τὸ βαλλάντιον προσποιήσεται· μὴ φανέντος δὲ³ τοῦ τοιούτου, κατέχειν, αὐτὸ καὶ μηδενὶ ἀφιέναι.

HOW METON SHIRKED HIS DUTY

151. οἱ Ἀθηναῖοι ἔμελλόν ποτε πλεῖν ἐπὶ τὴν Σικελίαν. ἐποιοῦντο οὖν κατάλογον⁴ τῶν στρατευσομένων, ἦν δὲ ἐν τῷ καταλόγῳ μέτων ὁ ἀστρονόμος. οὐ μέντοι πρόθυμος ἦν οὗτος

¹ τοὺς ἄρχοντας] The Archons at Athens presided over the law-courts.

² ἕτερον μὲν...ἕτερον δὲ] ‘One thing... and another.’ These words are the predicates in their respective clauses, ἐκεῖνο and τόδε being the subjects.

³ μὴ φανέντος δὲ = εἰ μὴ φανεῖν, etc. As the participle is equivalent to a conditional clause, μὴ is used and not οὐ.

⁴ κατάλογον] Hence our word ‘catalogue.’

ἐξιέναι, ἀλλ' ἐβούλετο μᾶλλον φιλοσοφεῖν ἐν ταῖς Ἀθήναις, καὶ εἰρηνικὸν βίον ἄγειν. ἦλθεν οὖν πολλάκις πρὸς τοὺς ἄρχοντας, βουλόμενος ἀπαλλάσσεσθαι τῆς στρατείας ταύτης. οἱ δὲ οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλ' ἔφασαν δεῖν ἕκαστον τῶν πολιτῶν ὑπουργεῖν τῇ πόλει κατὰ τὸ δυνατόν¹, ποιεῖν δὲ ἡδέως ὅσα ἂν ἐκείνη κελεύῃ. αἰσθόμενος οὖν ὁ μέτων ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται προσεποιεῖτο μανίαν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔπρησεν. οἱ δὲ ἄρχοντες διὰ ταῦτα ἐξαπατηθέντες ἀφῆκαν αὐτόν.

THE PUNISHMENT OF THE SLANDERER

152. βασιλεύς τις, αἰσθόμενος τοὺς πολίτας λοιδοροῦντας πολλάκις ἀλλήλους, βουλόμενος δὲ παύειν αὐτοὺς τῆς τοιαύτης αἰσχρολογίας, νόμον ἔθηκεν αὐτοῖς τοῖονδε. ὁπότε τις ἀλοίῃ διαβάλλων τὸν πλησίον, ἔδει τοῦτον κατιέναι ἐς τὸ δικαστήριον, βαδίζοντα (ὥσπερ ζῶον τετράπουν) ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν, λέγειν δὲ ἔπειτα τοιάδε, προσκυνήσαντα ἐκεῖνον, ὄνπερ ἔτυχέ λοιδορήσας, “ὦ δέσποτα! ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι δάκνειν σε, καὶ κυνὶ ἑμαυτὸν ἀφομοιοῦν, ἄξιός εἰμι βαδίζειν τε ὧδε ἐπὶ τεσσάρων σκελῶν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ποιεῖν τε καὶ πάσχειν, ἅπερ καὶ τοῖς κυσὶ προσήκει.” τοσαῦτα δὲ εἰρηκότα ἔδει αὐτὸν ὑλακτεῖν τρίς, κυνὸς δίκην², καὶ ἀπέλάνεσθαι ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου.

A NOBLE REVENGE

153. Λυκοῦργος, εἰς τὴν Σπάρτην καινοὺς νόμους εἰσάγων, οὐκ ἤρεσκε τοῖς πολίταις, ἀλλὰ συστάντες ἐπ' αὐτὸν ἄθροοι ἐθορύβουν. ἦν δὲ νεανίσκος τις, ὀνόματι Ἄλκανδρος, ἄλλως μὲν οὐκ ἀφυῆς, ὁζὺς δὲ καὶ θυμοειδής. οὗτος οὖν, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βακτηρίαν, ἐπάταξέ τε τὸν νομοθέτην, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξέκοψεν. ὁ δὲ Λυκοῦργος τῷ μὲν πάθει οὐδαμῶς ἐνέδωκε, παρελθὼν δὲ εἰς τὸν δῆμον, ἔδειξε σιγῇ τὸ πρόσωπον τετραυματισμένον. αἰδῶς δὲ πολλὴ πάντας ἔσχε, τὸ γὰρ θέαμα ἐλεεινὸν ἦν, ὥστε αὐτοὶ τῷ Λυκούργῳ τὸν Ἄλκανδρον παρέδοσαν. ὁ δὲ ἐκείνους μὲν ἐπαινέσας ἀφῆκε, τὸν δὲ Ἄλκανδρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἀπήγαγεν.

154. ἀφικόμενος δ' οὖν εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ μὲν νεανίσκος ὤφειτο δεθῆσεσθαι εὐθὺς ἐπὶ θανάτῳ³. ὁ δὲ Λυκοῦργος οὔτε ἐποίησεν⁴ αὐτὸν κακὸν οὐδὲν, οὔτε εἶπεν, ἀλλ' ἐτέραν τινὰ κόλασιν

¹ τὸ δυνατόν] Adjective used as substantive. Literally, ‘his possible,’ i.e. ‘his ability.’

² δίκην] Adverbial accusative; (so ‘instar’ in Latin); look it out.

³ ἐπὶ θανάτῳ] See note on 126.

⁴ ἐποίησεν] Note the construction with double accusative.

ἐπενόησεν. ἀπαλλάξας γὰρ τοὺς συνήθεις οἰκέτας πάντας, ἐκέλευσε τὸν Ἄλκανδρον παραμένειν αὐτῷ καὶ ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ θαυμάσας ἐποίησε τὰ προστασσόμενα σιωπῇ. ἐπὶ μακρὸν οὖν χρόνον διετέλει τῷ Λυκούργῳ παραμένων· ὁρῶν δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν δίαιταν αὐστηρὰν οὖσαν, τὸ δὲ ἦθος πάνυ ἡμερον καὶ πρᾶον, πρὸς ταῦτα εἰς μετάνοιαν πολλὴν ἔπεσε. τέλος δὲ λυθεὶς τῆς διακονίας ταύτης ἀπῆλθε πάλιν οἰκάδε, καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῷ Λυκούργῳ ἐκὼν ἐπειθάρχει. οὕτως οὖν ἐκεῖνος ἐκολάσθη, ἄλλο μὲν οὐδὲν πάσχων, ἐκ δὲ αὐθάδους καὶ ἄφρονος νεανίσκου σωφρονέστατος ἀνὴρ γενόμενος.

DIONYSUS AND PENTHEUS

155. εἰώθει ὁ θεὸς Διόνυσος, διέλθων τὰς πόλεις τῶν τε Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων, θεῖαν τινὰ μανίαν ταῖς γυναιξὶν ἐμβάλλειν, ὥστε ἔδει αὐτὰς καταλιπεῖν τὰς οἰκίας, ἐξιούσας δὲ εἰς τὰ ὄρη χορεύειν ἐκεῖ καὶ βακχεύειν. ἀφικόμενος οὖν ἐς Θήβας τὰ αὐτὰ καὶ ἐκεῖ ἐποίει. αἰσθόμενος δὲ ταῦτα Πενθεὺς ὁ τῶν Θηβαίων βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα βαρέως ἔφερεν. ἐβούλετο οὖν καθεῖρξαι τὸν θεόν· ὁ δὲ, διαρρήξας τοὺς δεσμοὺς, τὰς γυναῖκας αὖθις ἐξήγαγεν. ἀπορῶν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ Πενθεὺς ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὰ ὄρη κατάσκοπος¹. αἱ δὲ γυναῖκες, ἰδοῦσαι αὐτὸν καὶ μανεῖσαι, διέσπασαν αὐτὸν κατὰ μέλη². ἐνόμισαν γὰρ αὐτὸν εἶναι θηρίον.

THE SYBARITE AT SPARTA

156. οἱ Συβαρίται ἐλέγοντο πάντων τῶν Ἑλλήνων τρυφερώτατοι εἶναι. τούτων οὖν τις, ἐς τὴν Λακεδαίμονα τύχη παραγενόμενος, ἐξενίζετο ὑπὸ τινος τῶν ἐπιχωρίων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἐς τὸ φειδίτιον³, καὶ ἐδείπνησε μετὰ τῶν πολιτῶν, κατακείμενος (ὥσπερ οἱ ἄλλοι) ἐπὶ ξύλων⁴, καὶ τὸν μέλανα ζωμὸν ἐσθίων. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ἀναστὰς εἶπεν, “ὦ ξένε Λακεδαιμόνιε, πολλάκις μὲν ἤδη πολλῶν ἀκήκοα λεγόντων, ὡς ἀνδρειότατοι πάντων ἀνθρώπων ὑμεῖς ἐστε, ἐπεὶ οὐδὲ ὁ θάνατος ὑμῖν δοκεῖ εἶναι φοβερός. νῦν δὲ, τῆς ὑμετέρας διαίτης γευσάμενος, τοῦτο ὑμῶν οὐ θαυμάζω. καὶ γὰρ ἄνανδρός τις αἰροῖτο ἂν μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ διακαρτερεῖν ἀεὶ τὰ τοιαῦτα δεῖπνα ὑπομένων!”

¹ κατάσκοπος] Predicate, ‘as a spy.’

² κατὰ μέλη] i.e. ‘in pieces.’

³ φειδίτιον] At this public meal all Spartan citizens, even the kings, were required to attend daily. Every head of a family had to provide a certain proportion of the food, and if any, through poverty, were unable to do so, they lost their rights as citizens. Other Greek communities, especially the Cretans, had a similar custom; and some non-Grecian states also, as Carthage.

⁴ ξύλων] i.e. ‘wooden benches,’

THE ARGUMENTATIVE MAN

157. ἄνθρωπός τις οὕτω σοφιστικὸς ἦν, ὥστε, ἔρωτηθεὶς τι, οὐδέποτε ἀπλῶς ἀπεκρίνετο· ἀλλ' ἐπειρᾶτο ἀεὶ καθιστάναι ἐς ἀπορίαν τὸν ἐρωτῶντα καὶ ἐλέγχειν¹. ἔτυχε δέ ποτε τύμβον τινὰ οἰκοδομῶν, καὶ προσελθὼν αὐτῷ ξένος τις ἠρώτησε, τίνος τὸ μνημα εἴη; σοφίζόμενος οὖν ἐκεῖνος κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀντεῖπεν, “ἐμοῦ.” καὶ ὁ ξένος γελάσας, “ὦ ἄνθρωπε,” ἔφη, “τί ληρεῖς ὧδε; σὺ μὲν γὰρ ζῆς ἔτι, νεκροῦ δέ τινος δήπου ὁ τύμβος ἐστί.” ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀντεῖπεν εὐθύς, “ἀλλ, ὦ ξένε, ἔτοιμός εἰμι ἀποφαίνειν σοι, ὅτι ἐμοῦ τὸ μνημὰ ἐστίν. ἐγὼ γὰρ δὴ αὐτὸ ποιῶ. καὶ πᾶν ἔργον ἐκείνου ἐστίν, ὅς ἂν αὐτὸ ποιῇ.”

158. θαυμάσας δὲ ὁ ξένος ἐπὶ τῇ ἐκείνου φλυαρίᾳ, “ἀλλ’, ὦ οὔτος,” ἔφη, “οὔκ ἐκεῖνό γε ἐβουλόμην παρὰ σοῦ μαθεῖν, ἀλλὰ τόδε. εἰπὲ γάρ μοι, τίς ἀνὴρ ἐν ἐκείνῳ τῷ τύμβῳ ταφῆσεται;” “ἀλλ’ οὐδεὶς ἀνὴρ,” ἢ δ’ ὅς² ὁ ἄνθρωπος. ἀντεῖπεν οὖν ὁ ξένος, “ἀλλὰ τίς γυνή;” καὶ ὁ ἄνθρωπος πάλιν ἔφη, ὅτι οὐδὲ γυνή ἐστὶ τὸ ταφησόμενον. ἀπορήσας οὖν ὁ ξένος ἠρώτα, τί δὴ μέλλοι ποτὲ ἐν τῷ τύμβῳ θάπτεσθαι, εἰ μήτε ἀνὴρ, μήτε γυνή εἴη; τότε δε βραχύ τι σιωπῆσας ὁ ἄνθρωπος ἀντεῖπε τέλος, ὅτι τὸ ταφησόμενον γυνή ποτε ἦν, νῦν μέντοι οὐκέτι ἐστίν, ἀλλὰ τέθνηκεν.

THE TRUE ECONOMY

159. ἔδει Τιμανδρίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον ἀποδημεῖν χρόνον τινὰ, καὶ ἐπέτρεψε τῷ υἱῷ, ἐφήβῳ ὄντι, τὴν οἰκίαν πᾶσαν, κελεύων αὐτὸν ταύτην εὖ φυλάσσειν. ὁ μὲν οὖν νεανίσκος τοῦντεῦθεν πολλῇ σπουδῇ ἐποίει τὰ κελευσθέντα, οὐ γὰρ μόνον ἔσωξε τὰ τοῦ πατρὸς χρήματα, ἀλλὰ καὶ ἐποίησεν αὐτὰ πλείω. ἐπανελθὼν οὖν ἐκεῖνος ταῦτα οὐκ ἐπήνεσεν, ἀλλ’ ἔφη, “ὦ παῖ, ἔδει σε σώξειν μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, αὐξάνειν δὲ μὴ, ἐπεὶ ἤδη τότε³ ἱκανὰ ἦν. πρέπει δὲ τῷ ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ μὴ τρυφῇ φθείρειν τὴν οὐσίαν, τὰ δὲ περισσεύοντα⁴ αὐτῆς ἀναλίσκειν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς φίλους, εἶναι δὲ μήτε φιλάργυρον μήτε χρηματοφοθορικόν.”

¹ ἐλέγχειν] This word means, technically, to involve an opponent in a difficulty, and make him contradict himself, Construe, ‘put him to confusion.’

² ἢ δ’ ὅς] ὅς in this phrase is demonstrative. Look out ἢ, and mind the accent.

³ ἢδη τότε] i.e. ‘when I went away,’

⁴ τὰ περισσεύοντα] ‘The superfluities,’ or ‘surplus.’

MORE HASTE, WORSE SPEED

160. βασιλεύς τις πόλιν ἐπολιόρκει. στρατηγὸς δέ τις, περισκεψάμενος τὰ τεῖχη πανταχόθεν, ἔφη δεῖν ὡς τάχιστα προσβολὴν αὐτοῖς ποιεῖσθαι. “οὕτω γὰρ ἀσθενῇ ἐστίν,” ἔφη, “ὥστε, ταῦτα ποιοῦντες, τὸ χωρίον αὐτίκα καθεξομέν· ἦν δὲ ἔτι μέλλωμεν, ἀνάγκη ἔσται πέντε ἢ ἑξ ἡμέρας ἐνθάδε ἀναμεῖναι, πρὶν ἂν ταῦτα γένηται.” ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ἃ ἐκεῖνος λέγει, ἀντεῖπε τοιάδε· “ἀλλ’, ὦ φίλε, ἦν ποιώμεθα τὴν ἐμβολήν, δηλονότι ἀπολοῦνται πολλοὶ τῶν ὑπ’ ἐμοὶ στρατευομένων. πρὸς ταῦτα οὖν ἀναμείνωμεν, ἦν δέη, τὰς ἑξ ἡμέρας¹! ἐμοὶ γὰρ εἷς μόνος ἀνὴρ ἀγαθὸς δοκεῖ ἄξιός εἶναι πλέονος, ἢ ἡμέραι εἴκοσιν, ἢ καὶ ἑκατόν.”

THE PHILOSOPHERS PUZZLED

161. βασιλεὺς τις ἀστεῖος, συγκαλέσας σοφιστὰς πολλοὺς, ἀπόρημά τι αὐτοῖς προύθηκε τοιόνδε. “ὦ ἄνδρες σοφισταί,” φησὶν, “ἀπορίαν τινὰ ἔχω θαυμασίαν ὄσην²! βουλόμενος δὲ λύσιν αὐτῆς εὐρεῖν ἐνθάδε ὑμᾶς συγγέκληκα. τίς γὰρ ἡμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι, ἐάν τις ὑδρίαν ἔχων ὕδατος πλήρη ἔπειτα³ ἐνθῇ ταύτῃ ἰχθὺν ζῶντα, τὸ ὕδωρ οὐδέποτε ὑπερβήσεται τὸ χεῖλος, ἀλλ’ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ἀεὶ μενεῖ; τὴν δὲ αἰτίαν τούτων οὐδεπώποτε οὐδεὶς εὔρηκεν. δεῖ οὖν ὑμᾶς, εἰ ὡς ἀληθῶς σοφοὶ ἐστε, ἀποδείξαι, διὰ τί τάδε οὕτως ἔχει.” ταῦτα δὲ πάνυ σεμνῶς λέξας ὁ βασιλεὺς ἀνύποπτος πᾶσιν ἦν. ἀπῆλθον οὖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἕκαστος, ὡς τὸ πρᾶγμα σκεψόμενοι.

162. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ σοφισταί. πάντες πολλὰ μὲν περὶ ὕδατος ἀνεζήτουν, πολλὰ δὲ καὶ περὶ ἰχθύων. ἀλλ’ αὐτοῦ τοῦ πράγματος⁴ οὐδεὶς πεῖραν ἐποιεῖτο, εἰ ἀληθῇ ὁ βασιλεὺς εἶρηκεν. οἱ μὲν οὖν ἐλογίσαντο ὡς τύχη ταῦτα γίγνεται, οἱ δὲ ὡς φυσικῇ τινὶ ἀνάγκῃ. καὶ βιβλία πολλὰ περὶ τούτων συνέγραψαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπραγματεύοντο. τέλος δὲ ἀνακαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐρωτᾷ, εἰ λύσιν τῆς ἀπορίας τις εὔρηκεν; ἀκούσας δὲ ἃ ἕκαστος λέγει, “ἐγὼ δέ γε,” φησὶν, “οἶμαι τὸ αἴτιον τῆς ἀπορίας οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὴν ὑμετέραν ἀμαθίαν.” ἅμα δὲ ὑδρίᾳ ἰχθὺν ἐνθεῖς, ἔδειξε πᾶσι τὸ ὕδωρ ὑπερβαῖνον.

THE CONCEITED PAINTER

¹ τὰς ἑξ ἡμέρας] i.e. the days (of which you speak).

² θαυμασίαν ὄσην] Lit. ‘wonderful how great,’ i.e. ‘wonderfully great.’ A sort of attraction. Compare θαυμασίως ὡς (90).

³ ἔπειτα] This word, following a participle, has little force, and scarcely needs translation.

⁴ τοῦ πράγματος] ‘The fact in question.’

163. ἦν ποτε ἐν Συρακούσαις ζωγράφος ἑνδοξος, ὀνόματι μένων. τούτου οὖν ἐδεήθη ζωγράφος ἄλλος εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν εἰσιέναι, ἔφη γὰρ βούλεσθαι αὐτὸς γραφὴν τινα ἐκεῖνῳ δεικνύναι, ἣνπερ ἀρτίως ἀποτετέλεκεν. ἀλλ’ οὐχ ἦσθη ὁ μένων τὴν γραφὴν ἰδὼν, ἦν γὰρ δὴ¹ αἰσχίστη· ὅμως δὲ σιγὴν εἶχεν, ἵνα μὴ ἐκεῖνον λυποῖ. ὁ δὲ ἕτερος πρὸς ταῦτα, οἰόμενος τὸν μένονα σιγαῖν διὰ θαῦμα καὶ ἡδονὴν, βουλόμενος δὲ ἔτι μᾶλλον ὑπ’ ἐκείνου θαυμάζεσθαι, εἶπε σεμνυνόμενος, “ἀλλ, ὦ φίλε, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ταύτην γέγραφα.” γελάσας οὖν ὁ μένων, “θαυμάσια,” ἔφη, “λέγεις. ἐγὼ γὰρ οὐδὲ ἐν πεντήκοντα ἔτεσι δυναίμην ἂν ἀποτελεῖν ἔργον αἷσχιον.”

THE UNGRATEFUL SON

164. ἄνθρωπός τις ἔχων μὲν ἡλικίαν ἦν φιλόπονος, καὶ πρὸς πάντα ἔργα χρήσιμος· καταγηράσας δὲ ἤδη, καὶ οὐκέτι δυνάμενος ὁ ἐργασίαν οὐδεμίαν ἐργάζεσθαι, παρὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τῇ νυῖ τὴν δίαίταν ἔσχεν. ὥς δὲ γέρων ὢν καὶ ἀσθενής, ὁπότε λάβοι τι βορᾶς, τοῦτο οὐ ῥαδίως τῷ στόματι ἐνέτιθι, ἀλλὰ μεθιείς αὐτὸ πίπτειν εἶα², ὥστε ταῦτα ποιῶν πολλάκις μὲν τὴν τράπεζαν, πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια ἐμίαινε. ἰδόντες δὲ οἱ νέοι, οἳ ἐκεῖνος πράττει, ὑπὲρ μέτρον ἡγανάκτησαν. οὐδὲ γὰρ σιτεῖσθαι μεθ’ ἑαυτῶν τὸν γέροντα οὐκέτι εἶων· ἐκέλευσαν δὲ αὐτὸν ἐν μυχῷ τινὶ καθήμενον, ἐκεῖ (ἦν βούληται) μισθὸν εἶναι.

165. τοιαῦτα οὖν λέγοντες οἱ νέοι τὸν γέροντα καθύβριζον. καὶ ἅμα οὐκ ἠξίουσαν τερπνὸν οὐδὲν βρῶμα αὐτῷ παρατιθέναι, ἀλλὰ μέλανα ζωμὸν καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὐτελεῖ ἐδέσματα. ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτῶν τὴν ἀχαριστίαν, ἐδάκρυε μὲν, ἀλλ’ ἐποίει τὰ προστασόμενα. ἔτι δὲ ἀσθενέστερος γενόμενος οὐδὲ τὸ τρύβλιον κατέχειν ἐδύνατο, ἐξ οὗπερ τὸν ζωμὸν ἔπινεν, ἀλλὰ μεθίει καὶ τοῦτο, ὥστε πεσὼν πολλάκις ἐς γῆν τέλος³ κατεθραύσθη. ὀργισθέντες οὖν ἔτι μᾶλλον οἱ νέοι, καὶ τῷ γέροντι πολλὰ ὀνειδίσαντες, ξύλινόν⁴ τι τρύβλιον ἐπρίαντο οὐδὲ ὀβολοῦ ἄξιον. ἔδει δὲ ἄρα τὸ λοιπὸν τὸν γέροντα τούτῳ τῷ τρυβλίῳ χρῆσθαι μόνῳ, ὁπότε δειπνοποιεῖτο.

¹ δὴ] ‘In fact.’

² εἶα] (ἐ-ἐα-ε) imperf.

³ τέλος] ‘At last.’

⁴ ξύλινόν τι, etc.] τι is contemptuous, ‘some — or other,’ ‘a sort of.’

166. μετὰ δὲ ταῦτα καθήμενός ποτε ἐν τῷ μυχῶ¹ ὁ γέρων, καὶ τὸν ζωμὸν ἐκ τοῦ Τρυβλίου πίνων, εἶδε τὸν ὑἱδοῦν, παιδίον ὄν, πλησίον ἑαυτοῦ παίζοντα. ἔτυχε δὲ ὁ παῖς ξύλα² τινὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, ἐξ ὧν περ σκάφιόν τι ἔπλασσε. ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ οὐ κατενόησαν αὐτόν· ἔτυχον γὰρ δειπνοῦντες. καλέσας οὖν τοῦτον ὁ γέρων, “ὦ παῖ,” ἔφη, “τί ποιεῖς;” ὁ δὲ παῖς εἶπεν ὑπολαβὼν, “ξύλινόν τι τρύβλιον, ὃ πάππε, πλάσσω· ἐξ οὗ περ δεῖ τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα σιτεῖσθαι, ὅταν ἐκεῖνοι μὲν (ὥσπερ σὺ) γηράσωσιν, ἐγὼ δὲ ἐκ παιδὸς ἀνὴρ γένωμαι.”

167. ὁ μὲν οὖν γέρων ἀκούσας τὰ ὑπὸ τοῦ παιδὸς εἰρημένα, καὶ μεμνημένος οἷα κακὰ πάσχει, ἐδάκρυσεν. αἰσχυνθεὶς δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ πατήρ τοῦ παιδὸς αὐτός τε³ βραχύ τι ἐσιώπησε, καὶ ἐσήμηνε τῇ γυναικὶ μηδὲν εἰπεῖν. ἔπειτα δὲ πρὸς τὸν γέροντα σιγῇ προσελθὼν ἐξήγαγέ τε αὐτόν ἐκ τοῦ μυχοῦ, καὶ ἐκέλευσε μεθ’ ἑαυτοῦ καθῆσθαι δειπνήσοντα. ἅμα δὲ καὶ ἡτεῖτο παρ’ ἐκείνου συγγνώμην, ἔφη γὰρ μεταμέλεσθαι τῆς πρὶν ἀχαριστίας, καὶ ἐκ τούτου⁴ οἱ νέοι κακὸν οὐδὲν εἶπον τῷ γέροντι· οὐδὲ εἰ, τῆς βορᾶς πολλάκις πεσούσης, ἢ τε τράπεζα πᾶσα μιαίνοιτο καὶ τὰ τοῦ γέροντος ἱμάτια.

AN INGENIOUS EXCUSE

168. ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς Ἀννίβας ἡσσήθη ποτὲ ναυμαχίᾳ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. φοβούμενος δὲ μὴ διὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς γερουσίας τιμωρηθεῖν, δόλον τινὰ ἐπενόησε τοιόνδε. ἀπέστειλέ τινα τῶν ἑαυτοῦ φίλων ἐς Καρχηδόνα, ἐπιτάξας κρύβδην οἷα χρὴ ποιεῖν. καταπλεύσας οὖν οὗτος ἐς τὴν πόλιν, καὶ πρὸς τὴν γερουσίαν παρελθὼν, ἔλεξε τοιάδε. “πέμπει με, ὦ ἄνδρες, ὁ στρατηγὸς Ἀννίβας, ἐρωτήσοντα ὑμᾶς, εἰ κελεύετε αὐτὸν διακοσίαις ναυσὶ ναυμαχῆσαι πρὸς ἑκατὸν εἴκοσι τῶν πολεμίων.” ἐπειδὴ δὲ ἀνεβόησαν πάντες, λέγοντες ὅτι κελεύουσι· “τοιγαροῦν,” ἔφη, “νεναυμάχηκεν ἤδη ὁ Ἀννίβας, καὶ ἡσσηται. ἀξιοῖ μέντοι τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι⁵, ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ ἐκελεύσατε αὐτὸν ναυμαχεῖν.

GENEROSITY OF SCIPIO

¹ τῷ μυχῶ] The μυχὸς mentioned above (sect. 164); ‘his...’

² ξύλα] ‘Bits of wood.’

³ αὐτός τε] As opposed to τῇ γυναικὶ following.

⁴ ἐκ τούτου] ‘Thenceforward.’

⁵ ἀπο-λε-λύσθαι] Note the tense, — not simply ‘to be acquitted’ (ἀπολύεσθαι), but to be ‘held acquitted,’ ‘considered as having been acquitted.’

169. ὅτι τοίνυν ὁ Σκιπίων γενναῖος ἀνὴρ ἦν, τί ἂν μείζον τεκμήριον εὖροι τις, ἢ τόδε; νικήσας γὰρ Σύφακα¹ τὸν βασιλέα, κακὸν μὲν οὐδὲν αὐτὸν ἐποίησεν. τὸ δὲ πρῶτον, ἰδὼν τὸν ἄνδρα δεδεμένον μετὰ τὴν νίκη, ἐδάκρυσε, λογιζόμενος ὅτι βασιλείαν ὑπὸ πάντων θαυματομένην οὗτός ποτε εἶχεν. μετὰ δὲ βραχὺν χρόνον, κρίνας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἐν τοῖς εὐτυχήμασιν, ἐπέταξεν αὐτὸν λῦσαι. τέλος δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ σκηνὴν. ἐκεῖνῳ ἀπέδωκε, συνεχώρησε δὲ αὐτῷ ἀκολουθοῦς τε ἔχειν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα βασιλεῖ πρέπει. τηρῶν δὲ αὐτὸν ἐν ἐλευθέρῳ φυλακῇ φιланθρώπως ὠμίλει, καὶ πολλάκις αὐτὸν ἐν τῷ στρατηγίῳ εἰστίασεν².

THE CAT AND THE FOX

170. αἴλουρος ἀλώπεκι ἐπιτυχὼν χαίρειν ἐκέλευσε. καὶ διαλόγου τινὸς ἐν αὐτοῖς γενομένου ἡ ἀλώπηξ ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς σοφίᾳ ἐσεμνύνετο. “ἐγὼ γάρ,” ἔφη, “ὦ δαιμόνιε, πλεον ἢ μυρίους δόλους ἔχω, δι’ ὧν περ τροφήν τε εὐρίσκω, καὶ τοὺς ἐχθροὺς λανθάνω ἀπατῶν. ἀλλ’ εἰπέ μοι σὺ, πόσων τεχνῶν αὐτὸς ἔμπειρος εἶ; εὖ γὰρ οἶδ’ ὅτι ταύταις σου ὑπερέχω, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων θηρίων πάντων.” ἀκούσας δὲ οἷα ἡ ἀλώπηξ λέγει, ὁ αἴλουρος ἀντεῖπεν ἐρυθρίασας, ὅτι τῆς τοιαύτης σοφίας ἁμοιρὸς ἐστίν, ἀλλὰ μίαν μόνην τέχνην ἐπίσταται. “ὅταν γάρ,” ἔφη, “ἐχθροὺς τινὰς κατανοῶ πλησίον ὄντας, εἰς δένδρον τι ἢ τεῖχος ἀναβαίνων σώζομαι³.”

171. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀκούσασα, “νὴ Δία!” ἔφη, “φορτική γε ἡ σὴ σοφία ἐστὶ, καὶ οὐδενὸς ἀξία. ἦν δέ μοί τι παραμένης, ταχέως πάντων αἰλούρων σοφώτατος ἔσει. διδάξω γάρ σε κλέπτειν τε, καὶ τοῦτο ποιοῦντα μηδέποτε φωρᾶσθαι· καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν πασῶν σοι μεταδώσω, ὅσας περ καὶ αὐτὴ μεμάθηκα.” περιχαρὴς οὖν ἐγένετο ὁ αἴλουρος, καὶ ἐτοῖμος ἦν πάντα ποιεῖν⁴, ἵνα τῆς τοιαύτης σοφίας μετέχη. διαλεγόμενοι δὲ περὶ τούτων κυσί τισι καὶ θηρευταῖς ἀπροσδοκῆτως ἐπεγένοντο. ὁ δὲ αἴλουρος εὐθὺς εἰς δένδρον ἀναβὰς ἐκέλευσε τὴν ἀλώπεκα τοῖς μυρίοις δόλοις νῦν δὴ χρῆσασθαι. ἡ δὲ, ἀλοῦσα ἤδη, ὑπὸ τῶν κυνῶν ἐσπαράσσετο⁵.

THE STOLEN HORSE

¹ Σύφακα] A Numidian prince who sided with Carthage against Rome. Scipio sent him to Rome as a captive, and he died there shortly after.

² εἰστίασεν] (ἐ-ἐστιά-σεν). For augmentation, see 61.

³ σώζομαι] Middle, not passive.

⁴ πάντα ποιεῖν] ‘To do anything.’

⁵ ἐσπαράσσετο] Imperfect, ‘was being...’

172. γεωργοῦ τινὸς ἵππον φῶρ νύκτωρ ἔκλεψε. τέως μὲν οὖν τοῦτον ὁ δεσπότης ἐζήτει, εὐρεῖν δὲ οὐ δυνάμενος ἦει πρὸς ἄστν, ἐν νῶ ἔχων ἄλλον ἐκεῖ πρίασθαι. ἀφικόμενος δὲ ἐκεῖσε, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσελθὼν, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τὸν κλεφθέντα ἐστηκότα μετ’ ἄλλων πολλῶν ἐπὶ πωλήσει. αἰσθόμενος δὲ εὐθὺς ἀπάξειν αὐτὸν ἔμελλεν· ὁ δὲ φῶρ οὐκ εἶα¹, ἔφασκε γὰρ ἑαυτοῦ δὴ² τὸν ἵππον εἶναι. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ γεωργοῦ, οὐδὲν ἤσσον ὁ φῶρ δισχυρίζετο, λέγων ὡς θρέψας ἐκ νέου τὸν ἵππον τοῦτον αὐτὸς πάλαι κέκτηται. ἐκέλευσεν οὖν ἐκεῖνον δοῦναι πρῶτον³ ἀργύριον, εἰ τὸν ἵππον κομίζεσθαι⁴ θέλει.

173. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ γεωργὸς, καὶ τὴν ἀναίδειαν τοῦ ἀνθρώπου θαυμάζων, πρῶτον μὲν βραχύ τι ἐσιώπα. ἔπειτα δὲ βουλόμενος ἐπιδεικνύναι αὐτὸν ψευδῆ, ἐξεῦρε μηχανὴν τινα σοφωτάτην, ὅπως ταῦτα γένοιτο. ἦν δὲ ἡ μηχανὴ τοιάδε, κρύψας ὁ γεωργὸς ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν τοὺς τοῦ ἵππου ὀφθαλμοὺς τοιάδε ἔλεξεν. “ἀλλ’, ὦ δαιμόνιε, εἰ σὸς δὴ ὁ ἵππος ἐστίν, σὺ δὲ ἄρα αὐτὸν ἐκ νέου θρέψας ἔχειν, τόδε μοι ὃ ἐρωτήσω πάνν ῥαδίως ἀποκρινεῖ⁵. εἰπὲ γὰρ μοι πότερον⁶ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἵππος τυφλὸς ἐστίν;” ὁ δὲ φῶρ πρὸς ταῦτα ἐπὶ τινα χρόνον ἠπόρει, ἔφη δὲ τέλος ὅτι τὸν δεξιόν⁷.

174. ἐνταῦθα δὲ ἀνακαλύψας ὁ γεωργὸς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἔδειξεν αὐτὸν ὑγιᾶ ὄντα. ὁ δὲ φῶρ οὐδ’ ὅτιοῦν αἰσχυνθεὶς, “γέλοιόν μου,” ἔφη, “τὸ ἀμάρτημά ἐστιν. οὐ γὰρ τὸν δεξιὸν ἐβουλόμην σοι λέγειν, ἀλλὰ τὸν ἀριστερόν.” μειδιάσας οὖν ὁ γεωργὸς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εὐθὺς ἔδειξεν, ὅτι οὐδὲ οὗτος τυφλὸς ἐστίν. ἰδόντες δὲ ταῦτα οἱ περιστάντες εἰκότως ἐπεθορύβουν. ἐφαίνετο γὰρ πᾶσιν ὁ φῶρ ἐψευσμένος· ὥστε οὐκ ἔχων ὅτι πρὸς ταῦτα ἀντεῖποι, φοβούμενος δὲ μὴ ἀναγκάζοιτο τῆς κλοπῆς δίκην δοῦναι, ὥχετο εὐθὺς ἀποδράς. ὁ δὲ γεωργὸς ἐκείνου μὲν ἠμέλησε, τὸν δὲ ἵππον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἡσυχῇ ἀπήγαγεν.

XERXES AND THE OIL-JAR

175. Ξέρξης ἀναρρήξας ποτὲ τὸ μνημα ἀρχαίου τινὸς βασιλέως εὔρεν ἐκεῖ ἀγγεῖον ἐλαίου καὶ τὸν νεκρὸν κείμενον ἐν τῷ ἐλαίῳ. τὸ δὲ ἀγγεῖον οὐκ ἔπεπλήρωτο, διέλιπε δὲ τὸ ἔλαιον

¹ εἶα] 164.

² δὴ] Ironical, implying that he lied.

³ πρῶτον] Adverb (not agreeing with ἀργύριον).

⁴ κομίζεσθαι] Middle.

⁵ ἀπο-κρινεῖ] Future, note the accent.

⁶ πότερον] Acc. of respect after τυφλός, (Compare Latin, ‘Nudae sunt lacertos,’ — Publ. Sch. Primer, § 100).

⁷ τὸν δεξιόν] Understand τυφλός ἐστίν.

τέσσαρας μάλιστα δακτύλους ἀπὸ τοῦ χείλους. παρέκειτο δὲ τῷ ἀγγεῖῳ στήλη βραχεῖα, ἐν ἧπερ ἐνεγέγραπτο τοιάδε, “ἐὰν ἀνοίξας τις τὸ μνημα εἴτα¹ μὴ ἀναπληρώσῃ τὸ ἀγγεῖον, κακὸν τι πείσεται ὁ τοιοῦτος.” δείσας οὖν ὁ Ξέρξης ἐκέλευσε τοὺς θεράποντας ἐπιχεῖν πολὺ ἔλαιον εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἀλλ’ ὅμως ἐκεῖνο οὐκ ἐπεπλήρωτο. πάλιν οὖν ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἐπιχεῖν, ἀλλ’ οὐδὲ τότε οὐδὲν ἦνυτον, τὸ γὰρ ἔλαιον οὐδὲν ἦσσον διέλιπεν ἀπὸ τοῦ χείλους.

176. ἀναλώσας δὲ μάτην ἔλαιον πολὺ ὁ Ξέρξης ἐς ἀπορίαν κατέστη. περίφοβος γὰρ ἦν περὶ τῶν ἐν τῇ στήλῃ ἐγγεγραμμένων, οὐ μέντοι ἐδύνατο τὸ παράπαν ἀναπληρῶσαι τὸ ἀγγεῖον. ἐκέλευσεν οὖν τοὺς θεράποντας κατακλείειν πάλιν τὸν τύμβον, καὶ ἀπῆει πρὸς τὰ βασίλεια λυπούμενος. ἡ δὲ στήλη οὐκ ἔψεύσατο λέγουσα δεῖν ἐκεῖνον πάσχειν κακά. ἐπεὶ ὕστερόν γε συναθροίσας ἑβδομήκοντα μυριάδας ἀνθρώπων ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, βουλόμενος καταστῆσαι αὐτοὺς ἐν δουλείᾳ. τέως μὲν οὖν τὰ περὶ τὴν στρατιὰν εὖ προυχώρει², ἔπειτα δὲ ναυμαχίαν ποιησάμενος ἐν τῇ Σαλαμῖνι καὶ ἡσσηθείς οἴκαδε κατέφυγεν. ἀποσφαγεῖς δὲ ἐκεῖ ἐν τῇ εὐνῇ ἀπέθανεν.

AN ORIGINAL DEFENCE

177. μῶρός τις κρατῆρα κλέψας ἐκ πανδοκείου ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ ἐφωράθη. διὰ ταῦτα οὖν συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τοξοτῶν³ ἀπήχθη πρὸς τοὺς ἄρχοντας. γενόμενος δὲ πλησίον ἤδη τοῦ δικαστηρίου, εἶδεν ἐξιόντα ἄνθρωπόν τινα, γνώριμον ἑαυτῷ ὄντα. καὶ προσδραμὼν εὐθὺς πρὸς τοῦτον διηγήσατο αὐτῷ τὸ πρῶγμα. ὁ δὲ ἀντεῖπεν, “ὦ φίλε, συνέβη ἄρτίως καὶ ἐμοὶ παραπλησίον τι τούτων πάσχειν. βοῦν γὰρ κλέψας διὰ ταῦτα προσεκλήθην πρὸς τοὺς ἄρχοντας. ἀλλ’ ὅμως κακὸν οὐδὲν ἔπαθον· πλάσας γὰρ γενναῖόν⁴ τι ψεῦδος, ἔπεισα αὐτοὺς ὥστε τὴν δίκην διαγράφειν⁵.” βοῶν οὖν ὁ μῶρος, “ὦ φίλτατε,” ἔφη, “τί ποτε ἦν ἐκεῖνο τὸ ψεῦδος; βούλομαι γὰρ καὶ αὐτὸς, εἰ δυνήσομαι, ὅμοια προφασιζόμενος ἀπολύεσθαι.”

178. ἀντεῖπεν οὖν ἐκεῖνος, ὅτι ἀπαχθεὶς πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἀτρεμίαν ἔσχεν, ἵνα δοκοῖ ἄδικον μηδὲν ἑαυτῷ συνειδῶς. ἱστορηθεὶς δὲ περὶ τοῦ πράγματος, ἔφασκε τὸν βοῦν ἑαυτοῦ εἶναι, ἐκτετροφέναι γὰρ αὐτὸν ἐκ μικροῦ μόσχου. πειθόμενοι δὲ ἄρα αὐτῷ οἱ ἄρχοντες εὐθὺς

¹ εἴτα] Like ἔπειτα in Story 161.

² πρου-χώρει] Hints, Obs. 6.

³ τῶν τοξοτῶν] Scythian archers were employed at Athens as police.

⁴ γενναῖον] Jocular, ‘a noble lie.’

⁵ δια-γράφειν] Lit. ‘run the pen through,’ i.e. ‘cancel, quash.’

ἀπεψηφίσαντο. ταῦτα οὖν ἀκούσας ὁ μῶρος ἐγένετο περιχαρὴς, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον ἐκάθητο¹, ὁ δὲ διώκων διεξήκει τὴν αἰτίαν. ἔπειτα δὲ ἐκεῖνος, “ὦ δαιμόνιε,” ἔφη, “τί φλυαρεῖς ὦδε; εὖ γὰρ δήπου οἶσθα, ὅτι ἐμὸς ὁ κρατὴρ ἐστίν, ἐγὼ δὲ ἐκ μικρᾶς κύλικος αὐτὸν ἐξέθρεψα.” ταῦτα δὲ λέγων οὐκ ἔπεισε τοὺς ἄρχοντας, ἀλλὰ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ κλοπὴν.

WHITE CROWS

179. ὁ τῶν Φοινίκων βασιλεὺς Φάλανθος ὑπ’ Ἰφίκλου τινὸς ποτε ἐπολιορκεῖτο. πολὺν οὖν χρόνον τούτῳ ἀντεῖχε, τό τε γὰρ χωρίον ἦν ἰσχυρὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σιτία ἱκανὰ πρὸς πολλοὺς μῆνας, ὥστε ἐποιεῖτο ἐν ὀλυγωρίᾳ τὴν πολιορκίαν. ἅμα δὲ καὶ χρησμός τις ἦν, ὡς οἱ Φοίνικες ἔξουσιν τὴν χώραν ἕως ἂν κόρακες γένωνται λευκοί, ἥλπιζεν οὖν εἰκότως οὐδέποτε τοῦτο ἔσεσθαι, ὁ δὲ Ἰφίκος μαθὼν τὸν χρησμόν ἐμηχανήσατο τοιάδε. θηρεύσας κόρακάς τινας, καὶ γύψω ἀλείψας, ἀφῆκεν αὐτοὺς ὥστε πέτεσθαι εἰς τὴν πόλιν. ἰδόντες οὖν τοὺς κόρακας οἱ Φοίνικες ἠθύμησαν, καὶ τὴν πόλιν παραδόντες ἐξῆλθον ὑπόσπονδοι.

THE WONDERFUL OLD MEN

180. Βοιωτοὶ τινες ἔτυχόν ποτε διαλεγόμενοι περὶ τοῦ γήρως, ὡς οὐχ ὁμοίως πᾶσιν ἐπέρχεται, ἀλλ’ οἱ μὲν καταγηράσκουσιν ἤδη πρὶν πεντήκοντα ἐτῶν εἶναι, οἱ δὲ αὖ, ἐξήκοντα καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη τελέσαντες, δοκοῦσιν ἔτι ἡλικίαν ἔχειν. τεκμήριον δὲ τούτων τις ἀπέδειξε, φάσκων αὐτὸς ἑορακέναι² γέροντά τινα Θηβαῖον, ἔχοντα τὴν τοῦ σώματος ῥώμην τοσαύτην, ὥστε ἐνενήκοντα ἐτῶν ὦν ἐδύνατο πολλὰ στάδια ἄνευ βακτηρίας βαδίζειν. “πρὸς δὲ τούτοις” ἔφη, “ὅποτε ἐς συμπόσιόν τι παρακαλοῖτο, ὑστέρει³ οὐδενὸς τῶν νεωτέρων τῇ τοῦ δείπνου τέρψει. εἰ δὲ καὶ πολὺν οἶνον πιὼν τύχοι, οὐδὲν κακὸν ἔπασχεν, ἀλλὰ, μεθυσθέντων τῶν ἄλλων, νήφων μόνος οἴκαδε ἀπῆει.”

181. ἀκουσάντες δὲ τὰ περὶ τοῦ γέροντος, βραχὺ μὲν τι πάντες ἐσιώπησαν θαυμάζοντες, μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλος τις Βοιωτὸς βουλόμενος ἐκεῖνον⁴ υπερβάλλειν ἔλεξε τοιάδε. “ἀλλ’, ὦ

¹ ἐ-κάθητο] Called imperf. of κάθημαι: but these words are really a pluperf. and a perf. respectively, and are declined accordingly.

² αὐτὸς ἑορακέναι] αὐτὸς is emphatic, ‘with his own eyes.’

³ ὑστέρει] Imperf. as the accent shows, ὑστερεῖ would be present

⁴ ἐκεῖνον] i.e. the last speaker.

φίλτατε, ὁμολογῶ ὅτι ἐκεῖνα, ἃ σὺ εἴρηκας, ἄξιά ἐστι θαυμάζεσθαι. οὐ μὴν ἀλλὰ¹ τόδε μοι δοκεῖ εἶναι θαυμασιώτερον, ὃ περὶ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἔχω ὑμῖν εἰπεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὅσον χρόνον ἔζη, ἐβάδιζε τε ἀεὶ ἄνευ βακτηρίας, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐποίει, ὅσα περὶ τοῦ γέροντος τοῦ Θηβαίου ὑπὸ σοῦ ἤδη εἴρηται. ἦν δὲ ἂν ἤδη ἐκεῖνος ἑκατὸν μάλιστα ἐτῶν, εἰ ἔτι ἔζη. ἀλλὰ τεσσαράκοντα ἔτη ἐστὶν, ἐξ οὗ² τέθνηκεν.

THE WATER OF IMMORTALITY

182. βασιλεὺς τις ἄλλως τε φίλόδωρος ἦν, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς φιλοσόφους. ἀλλ’ οὐκ εὖ ἐπιστάμενος διακρίνειν τοὺς ὡς ἀληθῶς σοφοὺς ὄντας, καὶ τοὺς δοκοῦντας μὲν εἶναι τοιούτους, ὄντας δὲ μὴ, διὰ ταῦτα ὑπ’ ἀλαζόνων πολλάκις ἐξπατήθη. πρὸς τοῦτον οὖν ποτε προσελθὼν ἀγύρτης τις, καὶ βουλόμενός τι παρ’ αὐτοῦ λαμβάνειν, ἐδίδου αὐτῷ πῶμα, φάσκων ὡς ἐὰν γεύσῃται τις τούτου, ἀθάνατος εὐθὺς γενήσεται. ὁ δὲ βασιλεὺς δεξάμενος τὸ πῶμα ἔμελλε πίνειν, οἰόμενος τὸν ἄνθρωπον ἀληθῆ λέγειν. αἰσθόμενος δὲ ταῦτα συνετός τις βουλευτῆς, καὶ τὴν κύλικα ἐκ τῆς τοῦ ἀγύρτου χειρὸς ἀπροσδοκῆτως ἀναρπάσας, αὐτὸς τοῦ πώματος ἀπεγεύσατο.

183. ἐχαλεπάνθη οὖν εἰκότως ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς δορυφόρους ἐκέλευσε δῆσαι τὸν βουλευτὴν ἵνα θανατωθεῖ. ὁ δὲ ἔφη, “ὦ βασιλεῦ, εἴ μὲν ἀληθῆ οὗτος λέγει, οὐ δυνήσκει ἐμὲ ἀποκτείνειν, ἐπεὶ γέγευμαι ἤδη τοῦ πώματος· εἰ δὲ μὴ, ὠφέλιμόν³ σοι τοῦτο πεποίηκα, διὰ γὰρ τὴν ἐμὴν τελευτὴν ἐλεγχθήσεται σοι οὗτος ὡς βούλεται σε φενακίζειν. εἰ δὲ βούλει ταῦτα ἀκριβῶς ἐξετάζειν, δεῖ σε πρῶτον μὲν κελεύειν τὸν ἄνθρωπον τοῦδε τοῦ πώματος τὸ λοιπὸν καταπιεῖν, ἔπειτα δὲ κώνειον αὐτῷ δοῦναι εἰς ἀπόπειραν. εἰ γὰρ ἀληθῆ δὴ⁴ εἴρηκε, κακὸν οὐδὲν πείσεται ταῦτα δρῶν· εἰ δὲ αὖ ψεύδεται, δίκαιός ἐστιν οὕτω κολάζεσθαι.

184. ὁ μὲν οὖν βουλευτῆς τοσαῦτα εἶπεν, ἀρεσθεῖς δὲ ἄρα τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸν ἀγύρτην προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν αὐτὸν δρᾶν οἷα ἐκεῖνος⁵ εἴρηκεν. ὁ δὲ οὐκ ἐτόλμα, ἀλλὰ τὸν δήμιον ἰδὼν τρίβοντα⁶ ἤδη τὸ κώνειον, ἥλλαξέ τε τὸ χρῶμα, καὶ περίφοβος γενόμενος προσέπεσε πρὸς τὰ τοῦ βασιλέως γόνατα τὴν ὀργὴν παραιτούμενος. “ὁμολογῶ

¹ οὐ μὴν ἀλλὰ] ‘Yet for all that.’

² ἐξ οὗ] ‘Since.’ Compare ἐν ᾧ, ‘while.’

³ ὠφέλιμον] Predicate, whereas τοῦτο is object.

⁴ δὴ] Story 172 (second note).

⁵ ἐκεῖνος] i.e. the councillor.

⁶ τρίβοντα] The hemlock was first pounded in a mortar, and then mixed with water.

γὰρ,” ἔφη, “ὦ βασιλεῦ, ὅτι ἐψευσάμην λέγων τὸ πῶμα ἔχειν δύναμιν τοιαύτην. οὐ μέντοι κακὸν οὐδὲν φάρμακον ἐν αὐτῷ ἐστίν, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πλὴν ὕδωρ καὶ τι καὶ οἶνου.¹” τοσαῦτα οὖν ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε μὲν τὸν βουλευτὴν, τὸν δὲ ἀγύρτην δήσας ἐκόλασεν.

A RETRACTION

185. ἐνόμιζον ἐκ παλαιοῦ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅποτε φαίνοιτό τις ἐκπρεπέστατα τὴν πόλιν εὐεργετήσας, δεῖπνον τούτῳ καθ’ ἡμέραν παρέχειν ἀπὸ κοινοῦ. καὶ μεγίστη τῶν ἐν τῇ πόλει τιμῶν αὕτη ἦν· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ δεῖπνον “σίτησις ἐν Πρυτανείῳ” ἦν δέ ποτε ἐν ταῖς Ἀθήναις σκυτοτόμος τις χαῦνος καὶ ἡλίθιος, οὗτος οὖν, ἔπιτελέσας κατὰ τύχην τῇ πόλει μικράν τινα λειτουργίαν², ἐπὶ τούτοις τοσοῦτον ἐμεγαλύνετο, ὥστε παριὼν ἐς τὴν ἐκκλησίαν σίτησιν ἦται. ἀκούσας δὲ ταῦτα Τίμων τις, καὶ δυσχεράνας τῇ τοῦ ἀνθρώπου ἀναιδεΐᾳ, “τί δέ;” ἔφη, “ἄρα σίτησιν σὺ ἐν Πρυτανείῳ αἰτεῖς, ὃς οὐδὲ ὑσὶν ἐν χοιροκομείῳ ἄξιός ἐστι παρασιτεῖν;³”

186. ἀναπηδήσας οὖν αὖθις ὁ σκυτοτόμος ἐβόησε τοιάδε, “ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μαρτύρομαι⁴ ὑμᾶς πάντας, ὡς ἀδίκως καὶ ψευδῶς ἐκεῖνα εἴρηται. δέομαι δὲ ὑμῶν μὴ περιορᾶν με ὥδε προπηλακισθέντα. δεινὸν γάρ ἐστιν, εἰ τοὺς τὴν πόλιν εὐεργετήσαντας χαίρων τις λαιδορήσει.” ὁ δὲ Τίμων μειδιάσας μάλα ἡδέως, “νῆ τὸν Δία,” ἔφη, “ὦ ἄνθρωπε, δικαίως γε ἐμοὶ ἐγκαλεῖς ὡς ἀδικηθεῖς· ἡμάρτηκα γὰρ, (ὡς ἔοικεν), ἐκεῖνα λέγων, ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι τῆς ἁμαρτίας ἔχειν. ὁμολογῶ γὰρ τὸν σκυτοτόμον τοῦτον, ὡς καὶ αὐτός φησιν, οὐκ ἀνάξιον εἶναι, ἀλλὰ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα ἄξιον, ὑσὶν ἐν χοιροκομείῳ παρασιτεῖν.”

OLD WINE

¹ τι καὶ οἶνου] Story 22 (second note).

² λειτουργία] The laws of Athens required all citizens, possessed of a certain amount of property, to take upon themselves, from time to time, various expenses for public objects. Thus one man might be called upon to defray the cost of bringing out a new play, another to provide a ship for the navy, and so forth. Such ‘public services’ were called λειτουργίαι (whence our word ‘liturgy’). Occasionally they were divided between two or more persons, and so might easily be very trifling affairs.

³ παρα-σιτεῖν] A ‘parasite’ was the name for a very humble kind of dinner-companion, who was not invited by the host, but brought in by a guest to fill any vacant place at table. So the word here is highly insulting. Notice the play of words on σίτησις and παρασιτεῖν, Πρυτανείῳ and χοιροκομείῳ.

⁴ μαρτύρομαι] This was a necessary formula. After a man had been injured, he had to appeal to the bystanders to bear witness on his side when he prosecuted the offender.

187. πλούσιός τις ἄνθρωπος ὀνόματι Χάρης δίκην φεύγων ἐταράχθη. ἠπόρει γὰρ τί ποτε ποιῶν διασωθήσεται, ἐπεὶ ἢ τε κατηγορία ἀληθὴς ἦν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔμπειρος τῆς δικανικῆς λέξεως¹, ἔπεισεν οὖν ῥήτορά τινα ἔντιμον ὥστε εἰπεῖν ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρὰ τοῖς δικασταῖς. τοῦ δὲ ῥήτορος τὸ ἔργον εὖ τελέσαντος, ἴσαι ἐγένοντο² αἱ ψῆφοι, καὶ ὁ Χάρης διὰ ταῦτα ἀπελύθη. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ χαρίζεσθαι τι τῷ συνηγορήσαντι. ὥς δὲ γλίσχρος καὶ ἀνελεύθερος φύσει ὢν, πολυτελὲς μὲν οὐδὲν ἐδωρήσατο, ἀλλὰ πριάμενος οὐ πολλῶν ὀβολῶν μικρόν τι κεράμιον οἴνου ἔπεμψε δοῦλον λέγοντα τοιάδε. “ὁ Χάρης ἐνεκα τῆς σῆς εὐεργεσίας τοῦτό σοι δωρεῖται.”

188. τῇ δὲ ὁ ὑστεραία ὁ πλούσιος τὸν ῥήτορα εἶδεν εἰς τὴν ἀγορὰν τύχῃ καταβαίνοντα. προσελθὼν οὖν αὐτῷ ἥρξατο ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθεριότητι πολλὰ σεμνύνεσθαι. “οἱ μὲν πολλοὶ γὰρ,” ἔφη, “δοκοῦσιν ἑαυτοῖς εἶναι πάνυ ἐλευθέριοι, ἐὰν φαῦλά τινα δῶρα τοῖς φίλοις χαρίζονται. ἐγὼ δὲ δῆλός εἰμι ἕτερα τούτων φρονῶν³. ἐπεὶ καὶ σοὶ ἄρτι βουλόμενός τι χαρίζεσθαι φορτικὸν μὲν οὐδὲν ἔπεμψα, ἀλλ’ οἶνον ἡδύν τε καὶ παλαιόν. ἤδη γὰρ εἴκοσιν ἔτη ἐν τῷ κεραμίῳ μοι⁴ κατεσφράγισται.” γέλάσας δὲ πρὸς ταῦτα ὁ ῥήτωρ, “θαυμάσια,” ἔφη, “ὦ φίλε, λέγεις, εἰ ὁ οἶνός ἐστι πηλικοῦτος. ἐγὼ γὰρ, ἰδὼν αὐτοῦ τὴν μικρότητα, νεογενῆ⁵ εἶναι ὥμην.”

A PARENT NOT A NECESSITY

189. οἱ μὲν πολλοὶ οἴοιντο ἂν ἀδύνατον εἶναι, μὴ προγεγονότος⁶ πατρὸς, παῖδα γιγνεσθαι. ἦν δέ ποτε ἐν Συρακούσαις νεανίσκος τις, ᾧ περ (ὥς ἔοικε) ταῦτα οὐκ ἔδοξεν. λέγεται γὰρ ὡς ἀναλώσας οὗτος χρήματα πολλὰ εἰς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν ἐδανείσατο παρὰ τραπεζίτου ἄλλα τρία⁷ τάλαντα, βουλόμενος καὶ ταῦτα εἰς τὰ αὐτὰ δαπανᾶν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἠγανάκτησε, καὶ προσκαλέσας τὸν παῖδα ἥρξατο αὐτὸν νουθετεῖν, λέγων ὥς καταστήσεται ταχέως εἰς πενίαν, ἐὰν διατελῇ δαπανηρὸς ὢν. ἀντεῖπε δὲ ὁ νεανίσκον ὡς

¹ τῆς δικανικῆς λέξεως] i.e. the particular style of language suitable in a law-court.

² ἴσαι ἐγένοντο, etc.] When the votes of the judges were equally divided between ‘guilty’ and ‘not guilty,’ the prisoner was acquitted.

³ ἕτερα τούτων φρονῶν] ‘Otherwise minded than these.’

⁴ μοι] Ethic dative.

⁵ νεογενῆ, etc.] i.e. he calculated its age from its quantity, as one might judge a child’s age from its size.

⁶ μὴ προγεγονότος, etc.] = εἰ μὴ προ-γένονεν, etc.

⁷ ἄλλα τρία] ‘Three more.’

αὐτὸς μὲν οὐ πολυδάπανός ἐστιν, ἐκεῖνος δὲ γλίσχρος ἐπεὶ οὐκ ἔῃ τὸν υἱὸν ζῆν κατὰ τοὺς καλοὺς κἀγαθούς¹.

190. πρὸς ταῦτα οὖν ὁ πατὴρ εἰκότως ἐλυπήθη, καὶ εἰς δάκρυα πεσὼν, “ὦ παῖ,” ἔφη, “ὡς ἀχάριστος εἶ σὺ, καὶ ἀγνώμων! οὐδενὶ γὰρ οὐδεπώποτε πατὴρ ἐγένετο ἐλευθεριώτερος, ἢ ἐγὼ σοι.” ὁ δὲ παῖς οὐδ’ ὅτι οὖν αἰσχυνθεὶς ἀντεῖπεν εὐθύς, “εὖ γε δὴ σὺ ἐμοί, ὦ κάκιστε, ταῦτα ἐπιτιμᾷς, δι’ ὃν γε² τόδε τὸ χρέος ὀφείλω. εἰ γὰρ χρημάτων ἄλλις εἶχον, οὐκ ἂν ἐκεῖνα ἐδανεισάμην· διὰ δέ σε οὐκ ἔχω. εἰ μὲν γὰρ σὺ μήποτε ἔφυς, τῶν τοῦ πάππου χρημάτων ἦν ἂν ἐγὼ κληρονόμος. νῦν δὲ ἐν μέσῳ σὺ ἐκ περισσοῦ γεγονὼς ἐκείνης τῆς κληρονομίας ἐμὲ ἀδίκως ἀπεστέρηκας.”

THE GENEROUS SOLDIER

191. ἐγένετό ποτε ἐν τῇ Σικελίᾳ μάχη τῶν Ὑβλαίων πρὸς τοὺς Ἰησσαίους. νικήσαντες δε οἱ Ἰησσαῖοι ἐτρέψαν τε τοὺς πολεμίους, καὶ τροπαῖον ἔστησαν. στρατιώτης δέ τις Ἰησσαῖος δι’ ἡμέρας ὅλης μαχεσάμενος εἶτα ἐδίψησεν. εὐρὼν δὲ παρὰ νεκρῷ τινὶ ἀσκὸν οἴνου κείμενον ἦσθη τε καὶ πίεσθαι ἔμελλεν. τότε δὲ Ὑβλαῖόν τινα κείμενον κατιδὼν, ὃς ἐν τῇ μάχῃ τραυματισθεὶς μόλις ἤδη ἀνεβιώσκετο, τούτῳ τὸν οἶνον ἐλεήσας ἐδίδου. ἐκεῖνος δὲ, (ἔτυχε γὰρ ἀγνώμων τις ὢν καὶ ἀχάριστος), σπασάμενος λάθρα ἐγχειρίδιον, ὅπερ εἶχεν ὑπὸ μάλης³, τὸν εὐεργέτην παῖσιν ἔμελλεν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰησσαῖος ἀνεπήδησεν εὐθύς, καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῶν ἐκείνου χειρῶν ἐξέκρουσεν.

192. ὁ μὲν οὖν Ὑβλαῖος ἔκειτο θάνατον προσδοκῶν· στάς δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ Ἰησσαῖος, καὶ τὸ ξίφος σπασάμενος, τιμωρίαν λήψεσθαι ἔμελλεν. ἰδὼν δὲ τὸν ἄνθρωπον δεινῶς τετραυματισμένον, καὶ οὐκέτι οἶόν τε ὄντα ἀμύνεσθαι, μετεστράφη τε ἀπ’ αὐτοῦ, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τοῦ δὲ οἶνον ἔπιε τὸ ἥμισυ. ἔπειτα δὲ τῷ τραυματισθέντι αὐθις ἐπελθὼν, τοιάδε ἔλεξε, “ὦ δαιμόνιε, εἰ μὲν φιλικῶς τόδε τὸ δῶρον ἐδέξω⁴, ἔδωκα ἂν σοι τὸν ἀσκὸν

¹ κατὰ τοὺς καλοὺς κἀγαθούς] i.e. ‘like a gentleman.’ (Story 32, last note but one.)

² δι’ ὃν γε] fue, ‘when it is thanks to you that I,’ etc.

³ ὑπὸ μάλης] Story 112 (first note).

⁴ ἐδέξω] Do not be misled by the final ω: it is of a first person.

ὅλον. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐ θέλεις ὑπ' ἐμοῦ εὐεργετεῖσθαι, ἄλλις σοι ἔσται τὸ ἥμισυ.” τοσαῦτα δὲ εἰρηκῶς, καὶ τὸ ξίφος κρυψάμενος, τὸν λοιπὸν τοῦ οἴνου¹ τῷ Ὑβλαίῳ ἔδωκεν.

THE DUEL

193. Τίμων, περὶ οὗπερ ἤδη² εἴρηται, κατηγορεῖ ποτὲ παρὰ τοῖς ἄρχουσι στρατηγοῦ τινος, ὡς τὰ τῆς πόλεως προδέδωκε δειλία. τῶν δὲ μαρτυριῶν οὐχ ἱκανῶν εἶναι δοκουσῶν, ἐκεῖνος ἀπελύθη. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀφικόμενος ὁ στρατηγὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Τίμωνος εὗρεν αὐτὸν οὕπῳ ἐκ κλίνης ἀνεστηκότα, ὀρθρὸς γὰρ ἦν. ἀλλ' ὅμως εἰς τὸ δωμάτιον εἰσελθὼν, καὶ τὸν ἄνδρα ἐξεγείρας, “νῦν δὴ,” ἔφη, “πάρεστι σοι μαθεῖν, εἰ ὡς ἀληθῶς δειλὸς εἰμι. ἤκω γὰρ παρὰ σε δύο ξίφη ἔχων, ὧν δεῖ σε λαβόντα θᾶτερον³ αὐτίκα ἐμοὶ μονομαχεῖν. καὶ ταῦτά γε, οἶμαι⁴, ἡδέως δράσεις· εἶπερ, ὡς χθὲς ἔλεξας, δειλὸς εἶναί σοι δοκῶ.”

194. ἀκούσας οὖν ὁ Τίμων, οἷα ἐκεῖνος λέγει, πρῶτον μὲν τι ἐφοβεῖτο, μετὰ δὲ ταῦτα, σκεψάμενος ὅπως ἄριστα διαφεύξεται τὸν παρόντα κίνδυνον, ἀντεῖπε τοιάδε. “ἀλλ' ὀρθῶς μὲν ἐκεῖνα εἴρηκας, ποιήσω δ' οὖν ταῦτα, ὥσπερ σὺ κελεύεις. δεῖ δέ σε, οἶμαι, ἐν τῷ μεταξὺ τι ἀναμεῖναι, ἕως ἂν τὸν χιτῶνα περιβάλλωμαι καὶ τὸ ἱμάτιον⁵. ὁ γὰρ ἀγὼν οὐκ ἐκ τοῦ ἴσου ἡμῖν ἔσται, εἰ γυμνὸς ὢν ἡμφιεσμένῳ⁶ σοι μαχοῦμαι.” ἐκέλευσεν οὖν αὐτὸν ὁ στρατηγὸς θαρρεῖν ἕνεκά γε τούτων, καὶ ἀνίστασθαι. “ἐπεὶ ὑπισχνοῦμαί σοι,” φησὶ, “καὶ ὁμνυμι ἀναμενεῖν, ἕως ἂν ἐνδύῃς τὴν ἐσθῆτα, μετὰ δὲ ταῦτα τότε δὴ μαχούμεθα.”

195. ὁ μὲν οὖν στρατηγὸς, τοσαῦτα εἶπεν· ὁ δὲ Τίμων πρὸς μὲν τοῦτον ἐν τῷ παρόντι οὐδὲν ἀντεῖπε, καλέσας δὲ πρὸς ἑαυτὸν δοῦλόν τινα κελεύει αὐτὸν ἄριστον κατασκευάζειν αὐτόθι ἐν τῷ δωματίῳ. “σήμερον γάρ,” ἔφη, “ἐν νῷ ἔχω ἐνθάδε ἀριστοποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἡ ἱμάτιον

---

¹ τὸν λοιπὸν τοῦ οἴνου] Observe that λοιπὸς takes the gender of the genitive which follows. Another construction may take the place of this, viz., τὸ λοιπὸν (or τὰ λοιπὰ sometimes), used as a neuter substantive with a word of any gender depending on it.

² ἤδη] i.e. in Story 185.

³ θᾶτερον] Crasis for τὸ ἕτερον, ‘The mark over the α is not a smooth breathing, though in form it resembles one. It is called a Coronis, and merely indicates the fusion of two syllables into one.

⁴ οἶμαι] Is often used as here, parenthetically, in ironical remarks.

⁵ Χιτῶνα...ἱμάτιον] The former of these was a sort of short close-fitting frock, worn next the body, the latter a large mantle or shawl, worn over the χιτῶν. The two together made up the full dress of a Greek gentleman, though he was sometimes contented with the ἱμάτιον only. (Compare Mahaffy, *Old Greek Life*, chap. 11. sect. 21.)

⁶ ἡμφι-εσμένῳ] Notice this curious exception to the ordinary rule as to the place of the Augment or Reduplication in a Compound verb. (Hints, Obs. 4.)

μον καὶ τὸν χιτῶνα εἰστιθείης ἂν¹ ἐς τὴν κίστην, οὐ γὰρ χρεῖαν αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἔχω, ἀλλὰ δεῖ με ἐνθάδε γυμνὸν μένειν.” ὁ δὲ δοῦλος, “ὦ δέσποτα,” ἔφη, “ἄρ’ ὥς ἀληθῶς ἔμε κελεύεις ταῦτα ποιεῖν;” “ἔγωγε!”² ἦ δ’ ὅς, ὁ Τίμων, “φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ ὅδε μονομαχήσειν ἐμοί, ὅταν ἐνδύω τὴν ἐσθῆτα, πρότερον δὲ οὔ.”

196. θαυμάσας οὖν ὁ στρατηγὸς τὸν ἄνδρα ἐπηρώτα, πότε³ ἄρα τὴν ἐσθῆτα ἐνδύσεται, καὶ ἀναστήσεται; ὁ δὲ Τίμων, “οὐδέποτε,” ἔφη, “ταῦτα ποιήσω, ἀλλὰ διὰ παντὸς τοῦ βίου κείσομαι ὥδε⁴ γυμνός. εὔ γὰρ οἶδα ὅτι τὸν ὄρκον οὐκ ἐπιорκήσεις, βούλομαι δὲ διατελεῖν μᾶλλον ἀεὶ γυμνὸς ὢν, ἢ ἡμφιεσμένος ὑπὸ σοῦ διαφθαρῆναι.” ὁ δὲ στρατηγὸς πρὸς ταῦτα (ἦν γὰρ καὶ αὐτὸς φιλοπαΐσμων), οὐκ ἐδύνατο τὸν γέλωτα κατασχεῖν. θαρρεῖν οὖν ἐκέλευσε τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν ἐσθῆτα ἐνδύεσθαι, “οὔτε γὰρ γυμνὸν σε,” φησὶν, “οὔτε ἡμφιεσμένον κακὸν οὐδὲν ποιήσω.” ὁ μὲν οὖν στρατηγὸς τοσαῦτα εἰπὼν ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Τίμων τότε δὴ ἀναστὰς ἡριστοποίησατο.

THE INQUISITIVE MILESIAN

197. ἀνὴρ τις ἐν πανδοκείῳ ποτὲ καθήμενος ἐπιστολὴν ἔγραφεν. ὕστερον δὲ οὐ πολλῶ εἰσελθὼν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μιλήσιός τις ἐπεθύμησεν εἰδόναι, τί ὁ ξένος γράφει. παρακαθήμενος οὖν αὐτῷ, καὶ παρὰ τὸν ὦμον αὐτοῦ λάθρα παραβλέψας, πάντα ῥαδίως ἀνέγνω. νοήσας δὲ ἐκεῖνος οἶα ὁ μιλήσιος ποιεῖ, φανερώς μὲν οὐδὲν εἶπεν, βουλόμενος δὲ νουθετεῖν τὸν ἄνθρωπον τέλος ἐπέθηκε⁵ τῇ ἐπιστολῇ γράψας τοιάδε. “καὶ περὶ μὲν τούτων, ὦ φίλτατε, τοσαῦτα εἰρήσθω· ἄλλα δὲ πολλὰ ἔχω σοι διηγεῖσθαι, ἃ ἀνάγκη ἐστὶν ἐν τῷ παρόντι παραλείπειν. παρακαθῆται γάρ μοι φορτικός τις (ὥς ἔοικεν⁶) ἄνθρωπος, καὶ πάντα ὅσα ἂν γράφω παραβλέψας ἀναγινώσκει.”

198. ἀναγνοὺς δὲ καὶ ταῦτα ὁ μιλήσιος ἐκέλευσε τὸν ξένον μὴ ποιεῖν ἐκεῖνα⁷, ἀλλὰ θαρρεῖν τε καὶ τὰ λοιπὰ διηγεῖσθαι. “ἐγὼ γὰρ,” ἔφη, “οὔτε φορτικός εἰμι ὥς συ φῆς, ἀλλ’ εὐγενής τε

¹ εἰσ-τιθείης ἂν] Conditional sentence with a suppressed protasis, equivalent to a mild form of command, ‘You may as well...’

² ἔγωγε] ‘To be sure I do!’ (κελεύω of course being understood).

³ πότε] Mind the accent.

⁴ ὥδε] ‘As I am now.’

⁵ τέλος ἐπέθηκε] Can be construed quite literally, ‘put an end to,’ or more briefly, ‘finished.’

⁶ ὥς ἔοικεν] Closely with φορτικός — ‘a vulgar fellow, if one may judge by his present conduct.’

⁷ ἐκεῖνα ποιεῖν] i.e. ‘omit the remainder of his story,’ — alluding to the words ἄλλα δὲ πολλὰ, etc.,... παραλείπειν in the letter. (Last Section.)

καὶ καλῶς πεπαιδευμένος, οὔτε ἐκείνων οὐδ' ὅτιοῦν ἐόρακα, ὧν¹ σὺ ἐν τῇ ἐπιστολῇ γέγραφας. καὶ ἐτοῖμός εἰμι ὁμνύειν σοι ὄρκον μέγαν, ἥ μὴν ταῦτα ἃ λέγω ἀληθῆ εἶναι.” ὁ δὲ ξένος ὑπολαβὼν, “πῶς ἄρα,” ἔφη, “ὦ δαιμόνιε, μεμάθηκας ὅτι φορτικόν σε κέκληκα, ὅς γε² τούτων ὧν γέγραφα οὐδ' ὅτιοῦν ἐόρακας;” οὕτως οὖν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἐλεγχθεὶς ὁ μιλήσιος, ὡς ψευδῆ λέγει, γέλωτα πολὺν τοῖς παροῦσι πᾶσι πάρεσχεν.

ATTACK UPON AN ATHENIAN FORT

199. προσέβαλλόν ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι τείχει τινὶ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ἦν δὲ αὐτοῖς ὀπλιτῶν τε πλῆθος ἱκανόν, καὶ νῆες ἐς τεσσαράκοντα. ἐγένοντο μὲν οὖν πάντες πρόθυμοι τὸ χωρίον ἐλεῖν· πάντων δὲ φανερώτατος Βρασίδης ἦν. ὁρῶν γάρ τινας τῶν κυβερνητῶν φειδομένους τῶν νεῶν³, καὶ φοβουμένους ὑπὲρ αὐτῶν μὴ συντρίψωσιν, ἐβόα οὗτος καὶ ἐθαρσυνεν αὐτοὺς λέγων τάδε. “ὦ ἄνδρες, τί ποιεῖτε; οὐ γὰρ πρέπει ξύλων⁴ μὲν φεῖδεσθαι, τοὺς δὲ πολεμίους ἐπιτειχίζοντας ἡμῖν περιορᾶν. ἀλλὰ κελεύω ὑμᾶς ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι, παντὶ δὲ τρόπῳ ὀκέλλειν⁵ καὶ ἀποβαίνειν. δεῖ γὰρ τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χωρίου κρατῆσαι.”

200. τοσαῦτα οὖν εἰπὼν ὁ Βρασίδης θαυμασίως ὡς πάντας ἐπώτρυνεν, ὥστε οὐκέτι ἔμελλον, ἀλλὰ πρόθυμος ἕκαστος ἐγένετο αὐτὸς πρῶτος ἀποβαίνειν. ὁ δὲ, ἀναγκάσας τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην τὴν ναῦν ὀκέλλειν, ἐχώρει εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν. καὶ πειρώμενος ἤδη ἀποβαίνειν ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τραύματα πολλὰ λαβὼν ἐλιποψύχησεν. ὁ μὲν οὖν ἔκειτο πεσὼν ἐν τῇ νηϊ, ἡ δὲ ἀσπίς αὐτοῦ κατέπεσεν ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὕστερον αὐτὴν ἀνελόμενοι ἐχρήσαντο πρὸς τὸ τροπαῖον, ὃ ἐκεῖ ἔστησαν⁶. τοιαῦτα τοίνυν ὁ Βρασίδης ἔπαθεν· οἱ δὲ ἄλλοι ἀδύνατοι ἦσαν ἀποβῆναι, χαλεπότητί τε τῶν χωρίων καὶ τῶν Ἀθηναίων⁷ οὐδὲν ὑποχωρούντων.

RECOVERY OF SALAMIS BY THE ATHENIANS

¹ ὧν] Attraction. (Story 11, last note.)

² ὅς γε] ‘Seeing that you,’ etc. The stranger ironically repeats the Milesian’s own words, in order to confound him the more completely.

³ φειδομένους τῶν νεῶν] i.e. keeping the ships out of harm’s way.

⁴ ξύλων] A contemptuous description of the ships, ‘mere timbers.’

⁵ ὀκέλλειν] Understand τὰς ναῦς.

⁶ ἔστησαν] 1st aorist, therefore transitive.

⁷ τῶν Ἀθηναίων] Genit. abs., Note the coupling by τε and καὶ of two different constructions, both expressing Cause, viz., dative and genitive abs. with participle.

201. ἡ νῆσος Σαλαμῖς ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ κεῖται, ἀπέχουσα οὐ πολὺ τῆς παραλίας τῆς Ἀττικῆς. αὕτη οὖν ἡ νῆσος πάλαι μὲν ὑπὸ τοῖς Ἀθηναίοις ἦν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τῶν μεγαρέων ἐλήφθη, οἱ Ἀθηναῖοι, πολαμήσαντες περὶ αὐτῆς πόλεμον μακρὸν καὶ δυσχερῆ, ἀπέκαμον. ἔθεντο οὖν νόμον μηδενὶ ἐξεῖναι μήτε εἰπεῖν αὐθις μήτε γράψαι¹, ὥς χρῆ τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι Σαλαμῖνος. ἐκέλευον δὲ τὴν ζημίαν εἶναι θάνατον, ἣν τις τοῦτο ποιῇ. ὁ δὲ Σόλων, ἔντιμος τότε ὢν ἐν τοῖς Ἀθηναίοις, ἔφερε ταῦτα βαρέως. καὶ περισκοπῶν εἶδε πολλοὺς τῶν νεωτέρων πολέμου μὲν ἐπιθυμοῦντας, ἐπαινεῖν δὲ αὐτὸν οὐ τολμῶντας διὰ τὸν νόμον.

202. προσεποιεῖτο οὖν μαίνεσθαι, καὶ συνθεὶς κρύβδην ἐλεγείᾳ τινα ἐμελέτησεν αὐτὰ ὥστε δύνασθαι ἀπὸ στόματος² λέγειν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τῆς οἰκίας ἐξιὼν ἀνεπήδησεν αἰφνιδίως εἰς τὴν ἀγορὰν. ὄχλου δὲ πολλοῦ συνελθόντος, ἀναβὰς ἐπὶ λίθον τινὰ, ἐφ’ ᾧπερ οἱ κήρυκες εἰώθεσαν ἵστασθαι, τὰ ἔπη ἐκεῖ διεξῆλθεν. ἀκούσαντες δὲ οἱ νεώτεροι ἐπεθορύβουν· ὥστε λύσαντες τὸν νόμον οἱ πολῖται ἤπτοντο³ αὐθις τοῦ πολέμου, τὸν δὲ Σόλωνα ἐχειροτόνησαν⁴ στρατηγόν. πλεύσας οὖν ὁ Σόλων ἐπὶ ἄκραν τινὰ τῆς Ἀττικῆς, ἐν ἣ Ἀθηναῖος νεὼς ἐστίν, εὗρεν ἐκεῖ γυναῖκας θυούσας. αἰσθόμενος δὲ, ἔπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς Σαλαμῖνα προσποιούμενον αὐτόμολον εἶναι παρὰ τῶν Ἀθηναίων.

203. ἀφικόμενος δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐκέλευσε τοὺς μεγαρεῖς πλεῖν ὅτι τάχιστα ἐπὶ τὴν ἄκραν, εἰ βούλονται λαβεῖν τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας γυναῖκας. οἱ δὲ πεισθέντες πλοῖον ἔπεμψαν καὶ στρατιώτας. προσιόντος δὲ τοῦ πλοίου ὁ Σόλων ἀπέπεμψε τὰς γυναῖκας, σκευάσας δὲ τοὺς νεωτέρους τῶν στρατιωτῶν γυναικείᾳ στολῇ, ἐκέλευσεν αὐτοὺς λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτὰ παίζειν πρὸς τῇ θαλάσῃ καὶ χορεύειν. ἐλθόντες οὖν οἱ μεγαρεῖς, καὶ τὰς δὴ γυναῖκας⁵ ὁ ὀρῶντες, ἐξεπήδων ἐκ τοῦ πλοίου ἀρπάζοντες. προσποιουμένων δὲ ἐκείνων φεύγειν, οἱ μεγαρεῖς ἐδίωκον ἀτάκτως. μεταστρεφθέντες οὖν οἱ νεανίσκοι, καὶ τὰ ἐγχειρίδια σπασάμενοι, πάντας ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἐπιπλεύσαντες κατέσχον τὴν νῆσον.

¹ εἰπεῖν...γράφαι] εἰπεῖν refers to any kind of speeches, γράφειν means to put a proposal into writing, with the view of submitting it formally to the public assembly, — hence, ‘to propose, move.’

² ἀπὸ στόματος] i.e. by heart.

³ ἤπτοντο] ‘Took up.’

⁴ ἐχειροτόνησαν] Athenian elections were regularly conducted by show of hands.

⁵ τὰς δὴ γυναῖκας] δὴ ironical, ‘the pretended women,’ i.e. the men in disguise.

204. λέγουσι δὲ ἄλλοι τινὲς, ὡς πλεύσας ὁ Σόλων νυκτὸς εἰς τὴν νῆσον ἐν κόλπῳ τινὶ ὠρμίσατο. ἦσαν δὲ ἐν τῇ τῶν Σαλαμινίων πόλει¹ μεγαρῆς οὐκ ὀλίγοι. οὗτοι οὖν, πυθόμενοι ἐκ φήμης οὐδὲν βέβαιον, ἐστρατοπεδεύσαντό τε ἐξελθόντες, καὶ ναῦν ἅμα ἀπέστειλαν κατάσκοπον. ὁ δὲ Σόλων ἐκράτησέ τε τοῦ πλοίου τούτου, καὶ τοὺς ἐμπλέοντας καθεῖρξεν. ἔπειτα δὲ ἐμβιβάσας εἰς αὐτὸ Ἀθηναίους τινὰς, ἐκέλευσε πλεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡς οἷόν τε μάλιστα κρύπτοντας ἑαυτούς². ἅμα δὲ, ἀναλαβὼν τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους, αὐτὸς³ τοῖς μεγαρεῦσιν ἐπεφέρετο. μαχομένων δὲ ἔτι, ἀφίκοντο οἱ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατέλαβον αὐτὴν ἀφύλακτον οὖσαν.

THE BATTLE OF DELIUM

205. ἐγένετο ἐν τῷ Δηλίῳ μάχη. τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. ἀχθόμενοί τινες τῶν Βοιωτῶν τῇ ἑαυτῶν πολιτείᾳ ὀλιγαρχικῇ⁴ οὔσῃ ἔσπευδον καταστήσαι ἐν ταῖς πόλεσι⁵ δημοκρατίας. διελέχθησαν δὲ περὶ τούτων τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς Ἴπποκράτει καὶ Δημοσθένει, καὶ ἐπηγγέλλοντο παραδώσειν αὐτοῖς τὰς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πόλεις. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες τὰ ἐπαγγελλόμενα ἀσμένως προσεδέξαντο, καὶ ἔτοιμοι ἦσαν συλλαμβάνειν. ἀναλαβὼν οὖν ὁ Δημοσθένης τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατευμάτος, εἰσέβαλεν αὐτίκα εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐλπίζων ἥξειν ἀπροσδοκῆτως, καὶ τὴν χώραν ῥαδίως κατασχῆσιν. ἀφικόμενος δὲ εὗρε τοὺς Βοιωτοὺς προειδότας τὴν πείραν, καὶ ἀπῆλθε διὰ ταῦτα ἄπρακτος.

206. ὁ δὲ Ἴπποκράτης ἀγαγὼν πανδημεὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τὸ Δήλιον κατέλαβέ τε τὸ χωρίον καὶ ἐτείχισε, φθάσας τὴν ἔφοδον τῶν Βοιωτῶν. τοῦτο δὲ τὸ χωρίον κεῖται πλησίον τῶν ὄρων τῆς Βοιωτίας. τὴν δὲ τῶν Βοιωτῶν στρατηγίαν Παγώνδας⁶ τις τότε εἶχεν. οὗτος οὖν μεταπεμψάμενος στρατιώτας. ἐξ ἀπασῶν τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν πόλεων, ἦκει πρὸς τὸ

¹ πόλει] This city was called, as well as the island, Salamis.

² κρύπτοντας ἑαυτούς] His object was of course to make the Megarians believe that the ship was still manned by their countrymen.

³ αὐτὸς] Opposed οἱ ἐν τῷ πλοίῳ.

⁴ ὀλιγαρχικῇ] *fc.* ruled by a clique of nobles. Most Greek cities contained two hostile parties, one favouring this form of constitution, the other preferring popular government (δημοκρατία). ‘We shall see hereafter in the Stories headed ‘Troubles in Corcyra,’ how high the feud between these parties sometimes ran.

⁵ ταῖς πόλεσι] *i.e.* the various cities of Boeotia.

⁶ Παγώνδας] Observe that Doric patronymics end in -δας (so Epaminondas, Brasidas, Alcidas), Attic in -δης (so Thucydides, Alcibiades, etc.)

Δήλιον μετὰ πολλῶν στρατιωτῶν. εἶχε γὰρ πεζοὺς μὲν οὐ πολὺ ἐλλείποντας τῶν δισμυρίων¹, ἰππέας δὲ περὶ χιλίους. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῷ μὲν πλήθει ὑπερεῖχον τῶν Βοιωτῶν, ἡ δὲ ὄπλις αὐτῶν ἐνδεεστέρα ἦν. ὥς γὰρ διὰ τάχους συλληχθέντες, ἐξήλθον ἐκ τῆς πόλεως ἀπαράσκευοι.

207. ἐξήεσαν οὖν ἐς μάχην ἀμφοτέρω. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐτάχθησαν ὧδε, — ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρασ οἱ Θηβαῖοι, ἐπὶ δὲ τὸ εὐώνυμον οἱ Ὀρχομένιοι. τὴν δὲ μέσσην φάλαγγα οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ ἀνεπλήρουν. κατέστησαν δὲ ἐν μετώπῳ ἐπίλεκτοι ἄνδρες τριακόσιοι. ἰδόντες δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἤρχοντο² τὸ ἑαυτῶν στράτευμα διακοσμεῖν. ἔτι δὲ διατασσόμενοι ἦσθοντο τοὺς πολεμίους ἐπιφερομένους, καὶ ἠναγκάσθησαν μάχην εὐθὺς συνάπτειν. ἡ δὲ συμβολὴ ἐγένετο ἰσχυρά, καὶ οἱ μὲν τῶν Ἀθηναίων ἰππεῖς λαμπρῶς ἀγωνιζόμενοι ἠνάγκασαν τοὺς ἀντιστάνας ἰππέας φυγεῖν. διαμαχομένων δὲ τῶν πεζῶν, οἱ μὲν Θηβαῖοι ἔτρεψαν τοὺς ἑαυτοῖς ἀντιταχθέντας Ἀθηναίους, οἱ δὲ ἄλλοι Βοιωτοὶ ἡσώμενοι ἔφευγον.

208. τούτους οὖν οἱ Ἀθηναῖοι ἐδίωξαν. οἱ δὲ Θηβαῖοι, διαφέροντες τῇ τῶν σωμάτων ῥώμῃ, οὐδ' ὅτι οὖν ὑπεχώρουν, ἀλλ' ἐπιστρέψαντες, καὶ τοῖς διώκουσιν Ἀθηναίοις ἐπιπεσόντες, φυγεῖν ἠνάγκασαν. διὰ δὲ ταῦτα οἱ Θηβαῖοι μεγάλην δόξαν εἰκότως ἀπηνέγκαντο. ἡσσηθέντων γὰρ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν, οὗτοι μόνον τοὺς νικῶντας ἔτρεψαν. τῶν δὲ Ἀθηναίων οἱ μὲν εἰς Ὠρωπὸν κατέφυγον, οἱ δὲ εἰς τὸ Δήλιον, τινὲς δὲ καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν ἠπείγοντο, ἔτυχον γὰρ ναῦς τινὰς ἐκεῖ ἔχοντες. ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλους τόπους, ὥς ἔτυχεν ἕκαστος, διεσπάρησαν. ἔπεσον δὲ ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ τῶν μὲν Βοιωτῶν μάλιστα πεντακόσιοι, τῶν δὲ Ἀθηναίων πολλαπλάσιοι τούτων³.

209. εἰ μὲν οὖν ἡ νύξ μὴ προκατέλαβε τὴν δίωξιν, ἀπέθανον ἂν οἱ πλείστοι τῶν Ἀθηναίων. αὕτη⁴ δὲ ἐν καιρῷ ἐπιγιγνομένη διέσωσε τοὺς φεύγοντας· ὅμως δὲ τὸ τῶν ἀναιρεθέντων πλῆθος τοσοῦτον ἦν, ὥστε οἱ Θηβαῖοι κατέστησαν ἐκ τῆς λείας ἐν τῇ ἀγορᾷ στοὰν μεγάλην, ἐκόσμησαν δὲ αὐτὴν ἀνδριᾶσι χαλκοῖς⁵, τοῖς δὲ ὅπλοις τῶν νεκρῶν καὶ τοῖς σκύλοις ναοὺς πολλοὺς κατεχαλκῶσαν. μετὰ δὲ τὴν μάχην οἱ Βοιωτοὶ προσβολὰς ποιησάμενοι τῷ Δηλίῳ εἶλον αὐτὸ κατὰ κράτος. τῶν δὲ φρουρούντων ἐν αὐτῷ οἱ μὲν πλείους μαχόμενοι ἀπέθανον

¹ τῶν δισμυρίων] The article in Greek is often used with numerals, where we should omit it.

² ἤρχοντο] Story 48 (first note).

³ πολλαπλάσιοι τούτων] Genit. of comparison, 'than.'

⁴ αὕτη] i.e. νύξ

⁵ ἀνδριᾶσι χαλκοῖς] The metal for these was supplied by the spoils. See next sentence.

γενναίως, διακόσιοι δὲ ἐάλωσαν. καταφυγόντες δὲ οἱ λοιποὶ εἰς τὰς ναῦς διεκομίσθησαν οἴκαδε.

ATHENIAN PUBLIC FUNERALS

210. φησὶν ὁ Θουκυδίδης ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ταφὰς ποιοῦνται τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅστ' αὖ συλλέξαντες προτίθενται πρότριτα, σκηνὴν ποιήσαντες. οἱ δὲ οἰκεῖοι τῶν ἀπογενομένων στεφάνους ἐπιφέρουσι, καὶ ὅσα ἂν ἄλλα τις βούληται. ἐπειδὴν δὲ ἡ ἐκφορὰ ᾗ, ἅμαξαι ἄγουσι λάρνακας κυπαρισσίνας, καὶ τὰ ὅστ' αὖ ἐς ταύτας ἐντιθέασιν διαιρεθέντα κατὰ φυλὰς¹, ἐκάστης γὰρ φυλῆς μία λάρναξ ἐστίν. ἅμα δὲ ἄλλη τις κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη², ἵνα μνημεῖον ᾗ τῶν παραλελειμμένων νεκρῶν, οἱ ἂν μὴ εὗρεθῶσιν εἰς ἀναίρεσιν. συνεκφέρουσι δὲ ὅσοι βούλονται καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ αἱ προσήκουσαι γυναῖκες πάρεισιν ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι.

211. ταῦτα οὖν ποιήσαντες τιθέασιν τοὺς νεκροὺς ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως. καὶ θάπτουσιν αἰεὶ ἐν τούτῳ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντας, πλὴν γε τοὺς ἐν μαραθῶνι, κοίναντες γὰρ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν διαπρεπῆ εἶναι οὐκ ἐκόμισαν πάλιν οἴκαδε τοὺς νεκροὺς, ἀλλὰ τὸν τάφον ἐποίησαν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ περ καὶ ἀπέθανον. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῇ τοὺς νεκροὺς, σοφὸς τις καὶ ἔντιμος ἀνὴρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως λέγει ἐπ' αὐτοῖς τὸν πρέποντα ἔπαινον³. ἀγορεύει δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον⁴, ὅπως ἀκούηται ὥς ἐπὶ πλεῖστον⁵ τοῦ ὁμίλου.

CYCLON'S USURPATION

212. Κύλων ᾗν ἀνὴρ Ἀθηναῖος, εὐγενὴς τε καὶ δυνατός· ἐνεκικήκει γάρ ποτε ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ καλουμένῳ ἀγῶνι, καὶ διὰ ταῦτα ὑπὸ πάντων μάλιστα ἐτιμήθη⁶. γεγαμηκῶς δὲ

¹ κατὰ φυλὰς] In early times there were four tribes at Athens; their number was increased to ten by the famous reformer Cleisthenes (B.C. 509).

² ἐστρωμένη] i.e. with coverlets, palls, etc.

³ τὸν πρέποντα ἔπαινον] Similar addresses at the graves of illustrious men are delivered at the present day in many continental countries (e.g. in France they form a regular part of the ceremonial).

⁴ πεποιημένον] Made for the occasion.

⁵ ὥς ἐπὶ πλεῖστον] ὥς emphasises πλεῖστον, 'as far as possible.'

⁶ ἐτιμήθη] Successes at Olympia, and other great athletic festivals, were most extravagantly valued by the Greeks, and were considered as bringing glory to the conqueror's fellow-citizens, as well as to himself.

θυγατέρα Θεαγένους τινὸς, ὃς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον μεγάρων ἐτυράννευεν¹, ἐβούλετο καὶ αὐτὸς γίγνεσθαι τύραννος. ἐπορεύθη οὖν πρὸς τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Δελφοῖς, χρησόμενος τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ² τὸ βούλευμα αὐτῷ προχωρήσει. ἀνεῖλε δὲ ὁ θεὸς, ὅτι γενήσεται ταῦτα, εἰ καταλήψεται τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ τοῦ Διὸς μεγίστῃ ἑορτῇ. πρὸς ταῦτα οὖν ὁ Κύλων ἐνόμισε τὰ Ολύμπια εἶναι μεγίστην τοῦ Διὸς ἑορτήν. ᾤετο δὲ ταῦτα καὶ ἑαυτῷ μάλιστα προσήκειν, διότι ἐκεῖ νενίκηκεν.

213. ὁ δὲ Κύλων, ὡς ἔοικε, ταῦτα λίαν ἀπερискέπτως ἐλογίσατο. τὰ γὰρ Ὀλύμπια ἦν μὲν μεγάλη ἑορτή· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τις πανήγυρις τῶν Ἀθηναίων, ἥπερ διαρρήδην καλεῖται “μεγίστη Διὸς ἑορτή.” τὰ γὰρ Διάσια, τὰ ἔξω τῆς πόλεως ποιούμενα, ἐπὶ κλησιν τοιαύτην ἔχει· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν αὐτοῖς πανδημεῖ, θύουσιν. αὕτη οὖν ἦν ἡ ἑορτή ἢ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεγομένη. ἐπεχείρησε τοίνυν τῷ ἔργῳ ὁ Κύλων, καὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις κατέλαβεν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτὸν ἐκ τῶν ἀγρῶν πανδημεῖ, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. χρόνου δὲ πολλοῦ ἐπιγιγνομένου, οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρεΐᾳ ἠθύμηνσαν.

214. ἀπῆλθον οὖν οἱ πολλοὶ, τοῖς δὲ ἐννέα ἄρχουσιν (οἱ ἔπρασσον τότε τὰ πλεῖστα τῶν πολιτικῶν) ἐπέτρεψαν τὴν τῆς ἀκροπόλεως φυλακὴν. ἐκέλευσαν δὲ τούτους πάντα ποιεῖν, ὅσα ἄριστα εἶναι διαγιγνώσκοιεν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύλωνος πολιορκούμενοι κακῶς εἶχον σίτου τε καὶ ὕδατος ἀπορίᾳ. ὁ μὲν οὖν Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς, αὐτοῦ ἐκδιδράσκουσιν. οἱ δὲ ἄλλοι (ὡς ἐπιέζοντο, καὶ τινες αὐτῶν καὶ ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ), καθίζουσιν³ ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει ὡς ἰκέται. οἱ δὲ φύλακες τῶν Ἀθηναίων ἀναστήσαντες αὐτοὺς, ὅπως μὴ ἐν τῷ ἱερῷ⁴ ἀποθνήσκοιεν, ὑπισχνοῦνται μὲν κακὸν μηδὲν ποιήσκειν, ἀπαγαγόντες δὲ ὅμως πάντας ἀπέκτειναν.

PIRACY IN EARLY GREECE

¹ ἐτυράννευεν] By a τύραννος the Greeks meant not necessarily a cruel king (or ‘tyrant,’ in our sense of the word), but usually a usurper of sovereign power (as opposed to Βασιλεύς, a hereditary king).

² εἰ] ‘Whether.’

³ καθίζουσιν] By this act they put themselves under the protection of the god to whom the altar belonged, a sanctuary, as it were.

⁴ μὴ ἐν τῷ ἱερῷ, etc.] Had they died in the temple, it would have been a great shock to Greek religious feeling, and some terrible calamity would have been expected to follow as a punishment to the nation, ἀναστήσαντες does not express a removal of the suppliants by force, but rather by apparently friendly persuasions.

215. πρῶτος πάντων, ὃν ἴσμεν, ὁ Μίνως¹ ναυτικὸν ἐκτίσατο, καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ πλεῖστον τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης². καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἐβασίλευσε, πολλῶν δὲ αὐτῶν οἰκιστῆς ἐγένετο πρῶτος, τοὺς Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἐγκαταστήσας ἐν αὐταῖς ἡγεμόνας. καθήρει δὲ οὗτος ἐκ τῆς θαλάσσης τοὺς ληστὰς, ἐφ' ὅσον ἐδύνατο· ἵνα ἀταράκοντο ὄντες οἱ νησιῶται φέροιεν αὐτῷ προσόδους πλείους. οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πάλαι, ἐτειδὴ ἥρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι ναυσὶν ἐπὶ ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς ληστείαν. αἱ δὲ τότε πόλεις ἀτείχιστοι ἦσαν αἱ πολλαί. ταύταις οὖν προσπίπτοντες οἱ λησταὶ ἥρπαζον αὐτὰς ῥαδίως, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο.

216. ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ παλαιῶν ἀνθρώπων ἡ ληστεία οὐ μόνον αἰσχύνην οὐδεμίαν ἔσχεν, ἀλλὰ καὶ δόξαν τινὰ ἔφερεν. ἐν δέ τισι τῶν Ἑλλήνων, ἔτι καὶ ὕστερον, κόσμος ἦν καλῶς τοῦτο δρᾶν. καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰ αὐτὰ δηλοῦσιν. ἐν γοῦν τοῖς τοῦ Ὀμήρου ἔπεσιν ὁ Νέστωρ³, ξενίζων τὸν Τηλέμαχον, ἀγνοῶν δὲ αὐτὸν, ἐρωτᾷ, εἰ ληστής ἐστι. καὶ οὔτε ὁ τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶν ὀνειδίζει τοὺς ἀπὸ ληστείας ζῶντας, οὔτε ἐκεῖνος αὖ ἀποκρινόμενος ἀπαξιῶι τὸ ἔργον. καίτοι ὁ μὲν Νέστωρ γέρων ἦν τιμιώτατος ἐν τῇ Ἑλλάδι· ὁ δὲ Τηλέμαχος⁴ νεανίσκος σωφρονέστατος, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ βασιλεὺς ἦν.

BEGINNINGS OF GREEK CIVILISATION

217. οἱ παλαιᾶτοι τῶν Ἑλλήνων πάντες ἐσιδηροφόρουν⁵. ἡ γὰρ τότε δίαιτα οὕπω ἀσφαλῆς ἦν· ἐπεὶ καὶ οἱ λησταὶ προσέπιπτον πολλάκις ταῖς πόλεσι, καὶ αὐτοὶ οἱ πολῖται, ὅποτε διαφορὰς τισιν⁶ ἔχοιεν, οὐ δίκη ἀλλὰ βία ταύτας διήρουν. πρῶτοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι

---

¹ Μίνως] Said to have lived two generations before the Trojan war, i.e. in the 13th century B.c. — when Theseus was king of Athens, But the early Greek history is so mixed up with fable that no chronology founded on it can be trusted. (See Smith's Hist, of Greece, chap. U1. § 11.).

² θαλάσσης] Governed by ἐκράτησεν.

³ Νέστωρ] King of Pylos, the oldest Grecian leader in the Trojan war, renowned for eloquence. His name passed into a proverb for old age.

⁴ Τηλέμαχος] Son of Odysseus (Lat. Ulysses), the passage here alluded to occurs in the Odyssey, Book III. 73 —
'Range ye like pirates, whom no perils bar
Who o'er the wide sea, with their lives in doubt
Range, and to foreign ships mischance and harm deal out.'
Worsley's Translation

⁵ ἐσιδηροφόρουν] The habitual carrying of arms is a sign of barbarism, since it implies that society is not strong enough to guarantee the lives of its members, unless they can protect themselves. It was universal in England till the eighteenth century, and was even revived for a while as late as 1790. Swords are still a part of court dress, — an unmeaning survival of what was once a necessity.

⁶ τισιν] 'Against their neighbours.'

τινὲς κατέθεντο τὸν σίδηρον, καὶ εἰς ἀνειμένην¹ μᾶλλον δίαιταν μετέστησαν. καὶ αἱ μὲν παλαιαὶ πόλεις τῶν Ἑλλήνων ἀπεῖχον ὅ, τι πλεῖστον ἀπὸ τῆς θαλάσσης, οἱ γὰρ οἰκιστὰὶ αὐτῶν ἐφοβοῦντο τοὺς ληστές. αἱ δὲ νεώτεραι αὖ ἐκτίζοντο πολλάκις ἐπ’ αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ τοῖς ἰσθμοῖς, ἐμπορίας ἔνεκα. ἡ γὰρ ληστρική ἤδη τότε ἐπέπαυτο, ὥστε οὐκέτι ἐφοβοῦντο ἐκεῖ οἰκίζεσθαι.

DESCENT UPON EGYPT BY ATHENIAN ADVENTURES

218. Στρατιῶταί τινες τῶν Ἀθηναίων, πλεύσαντες ἐκ Κύπρου ἐς τὸν Νεῖλον², ἐκράτουν τε τοῦ ποταμοῦ, καὶ τῆς ἄλλης Αἰγύπτου τὸ πλεῖστον μέρος κατέσχον. ἐβασίλευε δὲ τότε τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξης, ἡ δὲ Αἴγυπτος ὑπήκοος τούτων ἦν. ἀκούσας οὖν τὰ γενόμενα, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρέως φέρων, ἔπεμψεν ἐς Λακεδαίμονα μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην, χρήματα ἔχοντα, ὅπως δοὺς ταῦτα³ πείθοι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικήν. ἤλπιζε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἀπιέναι αὐθις οἴκαδε ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, ἣν πύθωνται τὴν πατρίδα φθειρομένην. ἦλθεν οὖν ἐς τὴν Ἑλλάδα ὁ μεγάβαζος. ὥς δὲ αὐτῷ τὸ πρᾶγμα οὐκ εὖ ἐχώρει, ἐκομίσθη πάλιν ἐς τὴν Ἀσίαν ἄπρακτος.

219. μετὰ δὲ ταῦτα πέμπει ὁ μεγάβαζος ἐς τὴν Αἴγυπτον ἄλλον τινὰ ἄνδρα Πέρσην, μεγάβυζον τὸν Ζωπύρου, μετὰ στρατιᾶς πολλῆς. ἀφικόμενος οὖν οὗτος ἐξήλασέ τε τοὺς Ἑλληνας ἐκ τῆς χώρας, καὶ τέλος κατέκλεισεν αὐτοὺς ἐς μικράν τινα νῆσον· καλεῖται δὲ ἡ νῆσος Προσώπιτις. καὶ ἐπολιόρκει ἐν ταύτῃ τοὺς Ἀθηναίους ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, ἀλλ οὐ δυνάμενος ἐλεῖν τὸ χωρίον τοιάνδε τινὰ μηχανὴν ἐπινοεῖ. ξηράνας τὸν ποταμὸν, τὸ ὕδωρ ἄλλη παρέτρεψεν. ἐγένοντο τοίνυν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰ πολλὰ τῆς νήσου ἡπειρος⁴. διαβὰς δὲ ὁ μεγάβυζος εἴλε τὴν νῆσον⁵ πεζῇ, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα οὕτω διεφθάρη.

QUARRELS BETWEEN ATHENS AND HER ALLIES

¹ ἀνειμένην] (Properly perf. pass. of ἀνίημι), ‘loose, easy.’

² ἐς τὸν Νεῖλον] This expedition occurred about B.C. 460. Its object was to assist a certain Inaros in an attempt to rescue Egypt from the Persians.

³ δοὺς ταῦτα] The money was to be spent probably in private bribes to influential Spartans, who would in return influence the policy of the nation in the required direction. An enormous quantity of Persian gold found its way into Greece, after the great war between the two nations ended.

⁴ ἡπειρος] Predicate, understand ἐγένετο from the last clause.

⁵ εἴλε τὴν νῆσον] Certain terms of capitulation were agreed upon, but not observed, by the Persians, who massacred all the Athenians (except a small body, which cut its way through, and escaped to Cyrene, and thence home).

I. Thasos secedes. Foundation of Amphipolis

220. οἱ Θάσιοι σύμμαχοί ποτε ἦσαν τῶν Ἀθηναίων. χρόνῳ δὲ ὕστερον, ἀπέστησαν αὐτῶν, διαφορὰν τινα ἔχοντες περὶ ἐμπορίων καὶ μετάλλων¹. καὶ ναυσὶ μὲν ἐπὶ Θάσον πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάντες ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. ἔπεμψαν δὲ ἐπὶ Στρυμόνα (ὃς ποταμὸς ἐστὶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ ἀπέχων οὐ πολὺ τῆς Θάσου) μυρίους οἰκήτορας αὐτῶν τε καὶ τῶν συμμάχων· ἐκέλευσαν δὲ αὐτοὺς χωρίον τι οἰκίζειν, ὅπερ ἐκαλεῖτο τότε μὲν Ἑννέα Ὀδοί, νῦν δὲ Ἀμφίπολις². τούτου οὖν τοῦ χωρίου οἱ οἰκήτορες ἐκράτησαν, ἔπειτα δὲ προελθόντες ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Θράκης διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων.

2. An application to Sparta. The fugitives in Ithome.

221. Θάσιοι δὲ νικηθέντες μάχαις καὶ πολιορκούμενοι Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, ἐκέλευον δὲ ἐπαμῦναι ὡς τάχιστα ἐσβαλόντας ἐς τὴν Ἀττικὴν. οἱ δὲ ὑπέσχοντο μὲν κρύφα τῶν Ἀθηναίων πονήσειν ταῦτα, καὶ ἔμελλον· διεκωλύθησαν δὲ διὰ τόδε, σεισμὸς τις ἐγένετο τῆς γῆς ὥστε πάντας ταραχθῆναι. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα πολλοὶ τῶν τε Εἰλώτων καὶ τῶν περιοίκων³ ἀπέστησαν. καὶ καταλαβόντες ὄρος ὑψηλὸν τῆς Μεσσηνίας⁴ ὀνόματι Ἰθώμην ἔρυμα ἐν αὐτῷ ἐτειχίσαντο. ἔδει δὲ ἄρα τοὺς Λακεδαιμονίους, πρὶν ἀμῦναι τοῖς Θασίοις τοὺς ἐν Ἰθώμῃ πρότερον καταστρέφεσθαι. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς ἦν αὐτοῖς πολεμίους μὲν πλησίον καθιδρυμένους περιορᾶν, φίλων δὲ ἔνεκα ἄπωθεν ὄντων στρατείας ἐς τὴν ἀλλοτρίαν⁵ ποιεῖσθαι.

3. Thasos yields. Athens helps Sparta to reduce Ithome.

222. πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐν Ἰθώμῃ πόλεμος καθειστήκει τοῖς Λακεδαιμονίοις. Θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι ὁμολογίαν ἐποίησαντο τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὑπέσχοντο τεῖχος τε καθαιρήσειν, καὶ ναῦς παραδώσειν, χρήματα δὲ ὅσα ἔδει ἀποδώσειν αὐτίκα, καὶ τὸ λοιπὸν φόρον ὑποτελέσειν. ἀφίεσαν δὲ τό τε μέταλλον καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εἶχον ἐν τῇ ἡπείρῳ. οἱ δὲ

¹ μετάλλων] From this source Thasos drew a large revenue.

² Ἀμφίπολις] The town was situated at a bend of the river, so that it faced both up-stream and down. Hence its new name.

³ τῶν Εἰλώτων καὶ τῶν περιοίκων] The Spartans were a nation of invaders, and never amalgamated with the original inhabitants of Laconia, These latter were divided into the two classes of Helots and Perioeci, — the Helots being actual slaves or serfs, the Perioeci personally free, but destitute of all political rights.

⁴ Μεσσηνίας] This country had been long since conquered by the Spartans, and was at this time practically part of Laconia.

⁵ ἀλλοτρίαν] Understand γῆν.

Λακεδαιμόνιοι ὡς ἐμῆκύνετο αὐτοῖς¹ ὁ πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμῃ πόλεμος ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο συμμάχους καὶ τοὺς Ἀθηναίους. οἱ δὲ ἦλθον πλήθει οὐκ ὀλίγῳ, ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν ὁ Κίμων. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι ἐκεῖνοι ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι τειχομαχεῖν, αὐτοὶ² δὲ ἦσσαν.

4. *Mistrust. A rude dismissal.*

223. καὶ διαφορὰ πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένετο ἐκ ταύτης τῆς στρατείας. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βία οὐχ ἠλίσκετο³, μόνους τῶν συμμάχων τοὺς Ἀθηναίους ἀπέπεμψαν, ταῦτα δὲ ἐποίησαν δείσαντες αὐτοὺς, μὴ (ἐὰν παραμείνωσι) ποιήσωσί τι νεώτερον⁴ πεισθέντες ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθώμῃ. ἠγήσαντο γὰρ αὐτοὺς τολμηροὺς τε φύσει εἶναι καὶ ἅμα ἀλλοφύλους. οὐ μέντοι ἐδήλωσαν αὐτοῖς τὴν ὑποψίαν ταύτην, ἀλλ' ἔφασκον ὡς οὐκέτι αὐτῶν οὐδὲν προσδέονται. ἦσθοντο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ διὰ ταῦτα ἀποπέμπονται, διὰ δὲ ὑποψίαν τινὰ γενομένην. λυπούμενοι δ' οὖν καὶ οὐκ ἀξιώσαντες τοῦτο παθεῖν⁵ ὑπὸ Λακεδαιμονίων διανοοῦντο αὐτίκα τιμωρίαν λαβεῖν.

5. *Athens and Sparta separate. Ithome surrenders. Megara joins Athens.*

224. εὐθὺς οὖν ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀφεῖσαν⁶ μὲν τὴν συμμαχίαν ἣν εἶχον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τοῖς δὲ ἐκείνων πολεμίοις Ἀργείοις σύμμαχοι ἐγένοντο. τῆς δὲ συμμαχίας ταύτης μετέσχον καὶ οἱ Θεσσαλοὶ. οἱ δὲ ἐν Ἰθώμῃ, ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, δεκάτῳ ἔτει συνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι. ὑπέσχοντο δὲ μηδέποτε κατιέναι, ἣν δέ τις ἀλίσκηται τοῦτο ποιήσας δοῦλον ἔσεσθαι τοῦ λαβόντος⁷. ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ καὶ παῖδες καὶ γυναῖκες, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἐδέξαντο κατὰ ἔχθος Λακεδαιμονίων, καὶ κατόκισαν αὐτοὺς ἐς Ναύπακτον, ἣν ἔτυχον νεωστὶ ἥρηκότες. ἀποστάντες δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ οἱ μεγαρῆς τοῖς Ἀθηναίοις σύμμαχοι ἐγένοντο.

6. *Megara drags Athens into a quarrel with Corinth*

¹ ἐμῆκύνετο αὐτοῖς] Ethic dative, 'hung on their hands.'

² ἐκεῖνοι...αὐτοὶ] Note the contrast — ἐκεῖνοι, the Athenians, αὐτοὶ, the Spartans.

³ ἠλίσκετο] Construe as imperf., not as aorist, 'continued unsubdued.'

⁴ νεώτερον] νεώτερον τι ποιεῖν = νεωτερίζειν. See Vocabulary.

⁵ τοῦτο παθεῖν] 'to be treated thus.'

⁶ ἀφεῖσαν] 2 aor. indic. (not used in the singular) of ἀφίημι.

⁷ τοῦ λαβόντος] = ἐκείνου ὃς ἂν αὐτὸν λάβῃ.

225. τὸ δὲ αἷτιον τῆς τῶν μεγαρέων ἀποστάσεως τοιόνδε ἦν. εἶχον διαφοράν τινα περὶ γῆς ὄρων τοῖς Κορινθίοις, συμμάχοις τότε οὖσι τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ Κορίνθιοι διὰ ταῦτα κατεῖχον αὐτοὺς πολέμῳ. προσεχώρησαν οὖν τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ ὠφέλειάν τε ἔπεμψαν, καὶ ὠκοδόμησαν τοῖς μεγαρεῦσι τὰ μακρὰ τεῖχη¹ τὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς τὸν λιμένα, καὶ ἔστησαν ἐν αὐτοῖς φρουράν. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἤχθοντο, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρέως ἔφερον. οὐ μέντοι ἐτόλμων ἐν τῷ παρόντι ποιεῖσθαι πρὸς τὰ τεῖχη προσβολήν. καὶ ἀπὸ τοῦδε οὐχ ἥκιστα τὸ σφοδρὸν μῖσος² τῶν Κορινθίων ἐς τοὺς Ἀθηναίους ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι.

TROUBLES IN CORCYRA

1. Prosecution of Peithias, and his revenge

226. ἐστασίαζόν³ ποτε οἱ Κερκυραῖοι· ἐφρόνει γὰρ ὁ μὲν δῆμος τὰ τῶν Ἀθηναίων, οἱ δὲ ὀλίγοι αὖ τὰ τῶν Λακεδαιμονίων, οἵπερ τοῖς Ἀθηναίοις πολέμιοι τότε ἦσαν. προειστήκει δὲ τοῦ δήμου κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Πειθίας τις, ἀνὴρ ἔντιμός τε ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς Ἀθηναίοις μάλιστα εὔνους. τοῦτον οὖν τὸν Πειθίαν οἱ ὀλίγοι ἐς δίκην ὑπάγουσι, λέγοντες ὡς πειρᾶται τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν τοῖς Ἀθηναίοις. ὁ δὲ ἀπέφυγε τε τὴν δίκην ταύτην, καὶ ἐκεῖνους ἀνθυπήγαγε, φάσκων αὐτοὺς ιεροσύλους εἶναι, ἐπεὶ χάρακας εἰώθασι τέμνειν. ἐκ τοῦ Διὸς τεμένους. καὶ τῷ τοιαῦτα δράσαντι ζημία ἐπέκειτο⁴, καθ' ἐκάστην χάρακα στατήρ.

2. The End of Peithias

227. ὀφλόντες δὲ οἱ ὀλίγοι τὴν δίκην ταύτην ἠθύμησαν διὰ πλῆθος τῆς ζημίας. καὶ ἐκαθέζοντο⁵ πρὸς τὰ ἱερὰ ἰκέται, βουλόμενοι μὴ συλλήβδην ἀλλὰ κατὰ μικρὸν⁶ ἀποδιδόναι τὰργύριον⁷. πείθει δὲ τὴν πόλιν ὁ Πειθίας (ἐτύγχανε γὰρ βουλευτῆς ὢν), τοῦτο μὲν μὴ συγχωρῆσαι, τῷ δὲ νόμῳ χρῆσασθαι. πρὸς ταῦτα οὖν οἱ ὀλίγοι συνίσταντο· καὶ λαβόντες ἐγγχειρίδια, καὶ ἐς τὴν βουλήν ἐξαπιναίως ἐσελθόντες, αὐτόν τε τὸν Πειθίαν κτείνουσι καὶ

¹ τὰ μακρὰ τεῖχη] The regular name for walls connecting a city with its harbour, when the latter was at some little distance. As it was highly important to keep up such communication in case of a siege, these walls were generally at least as strong as those of the city itself.

² τὸ σφοδρὸν μῖσος] This enmity of Corinth towards Athens was one of the chief causes of the great Peloponnesian war.

³ ἐστασίαζον] στάσις was the technical term for 'civil war' between oligarchs and democrats in a Greek state. See Story 205 (first note).

⁴ ἐπέκειτο] Imperfect; not 'was imposed (on that occasion),' but 'used to be imposed (as a general rule).'

⁵ ἐκαθέζοντο] Story 214 (first note).

⁶ κατὰ μικρὸν] We should say, 'in instalments,' συλλήβδην, 'in a jump.'

⁷ τὰργύριον = τό ἀργύριον (Crasis).

ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν καὶ ιδιωτῶν ἐς ἐξήκοντα. ἔπειτα δὲ συγκαλέσαντες τοὺς Κερκυραίους εἶπον, ὅτι βέλτιστά ἐστι ταῦτα, νῦν γὰρ δὴ¹ ὑπ’ Ἀθηναίων ἡ πόλις οὐ δουλωθήσεται.

3. The Oligarchs get help from abroad

228. μετὰ δὲ ταῦτα ἦλθεν ἐς Κέρκυραν ἐκ Πελοποννήσου τριήρης Κορινθία καὶ πρέσβεις Λακεδαιμόνιοι, ἀφικομένη δὲ ἡ τριήρης τοὺς ὀλίγους ἐθάρσυνε, καὶ ἐπιτίθενται ἐκ τοῦ φανεροῦ² τῷ δήμῳ, καὶ μαχόμενοι ἐνίκησαν. ἐπειδὴ δὲ νύξ ἐγένετο, ὁ μὲν δήμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως καταφεύγει, καὶ συλλεχθεὶς αὐτοῦ ἰδρῦθη· οἱ δὲ ὀλίγοι τὴν ἀγορὰν κατέλαβον, οὗπερ οἱ πολλοὶ αὐτῶν ὥκουν. τῇ δὲ ὑστεραία ἀκροβόλισίς τις³ ἦν· καὶ ἀμφοτέρωτεροι περιέπεμπον ἐς τοὺς ἀγροὺς, παρακαλοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς τοὺς δούλους, καὶ ὑπισχνόμενοι ἐλευθερίαν. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν οἰκετῶν συνεμαχέσαντο τῷ δήμῳ· τοῖς δὲ ὀλίγοις παρεγένοντο ἐκ τῆς ἡπείρου ἐπικούροι ὀκτακόσιοι.

4. The city set on fire

229. διαλιπούσης δὲ ἡμέρας, γίγνεται αὖθις μάχη· καὶ νικᾷ ὁ δῆμος, προέχων ἰσχύϊ τε χωρίων καὶ πλήθει ἀνθρώπων. συνεπελάβοντο δὲ αὐτοῖς τολμηρῶς καὶ αἱ γυναῖκες, βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ, καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. περὶ δὲ δεῖλιν ὁψίαν τροπὴ τῶν ὀλίγων ἐγένετο, καὶ ἔδεισαν μὴ ὁ δῆμος ἐπελθὼν κρατήσῃ τε τῆς πόλεως αὐτοβοεῖ⁴, καὶ σφᾶς⁵ διαφθείρειεν. ἐνέπρησαν οὖν τὰς οἰκίας τὰς περὶ τὴν ἀγορὰν, ὅπως μὴ ἡ ἔφοδος, φειδόμενοι οὔτε οἰκείας⁶ οὔτε ἀλλοτρίας. ὥστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη, καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσεν πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος τῇ φλογὶ ἐπεγένετο ἐπίφορος⁷ ἐς αὐτήν.

5. Arrival of Nicostratus

¹ νῦν γὰρ δὴ] δὴ suggesting that their alleged motive was a mere pretence, ‘so they said.’

² ἐκ τοῦ φανεροῦ] = φανερῶς

³ ἀκροβόλισίς τις] τις suggests rather a trifling matter, ‘some little.’

⁴ αὐτοβοεῖ] To understand the force of this word imagine soldiers rushing up with a cheer (βοή) to attack a fort. To their surprise there is no resistance, and their rush carries them right in. They are said, then, to take the fort, αὐτοβοεῖ, ‘by the mere force of their cheer.’

⁵ σφᾶς] i.e. the principal subject (the oligarchs).

⁶ οἰκείας] Genit. sing. after φειδόμενοι.

⁷ ἐπίφορος] ‘Conveying it (i.e. τὴν φλόγα), to it (αὐτήν, he τὴν πόλιν).’

230. τῇ δὲ ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Νικόστρατος παραγίγνεται βοηθῶν τῷ δήμῳ. εἶχε δὲ μετ' αὐτοῦ δώδεκα ναῦς, καὶ Μεσσηνίων πεντακοσίους ὀπλίτας. ἀφικόμενος δὲ πείθει ἀμφοτέρους¹, ὥστε σύμβασιν ποιῆσαι καὶ σπονδὰς πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς Ἀθηναίους. πράξας δὲ ταῦτα ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι. ὁ δὲ δήμος πείθει αὐτὸν καταλιπεῖν σφίσι πέντε ναῦς, ὅπως οἱ ἐναντίοι ἡσυχίαν μᾶλλον ἄγωσιν. ὑπέσχοντο δὲ αὐτῷ ἄλλας πέντε ναῦς ἐς σφῶν αὐτῶν πληρώσαντες συμπέμψειν. καὶ ὁ μὲν συνεχώρησεν, οἱ δὲ, τὰς ναῦς παρασκευάσαντες, ἐκέλευόν τινας τῶν ὀλίγων ἐς αὐτὰς ἀναβαίνειν. ἐκεῖνοι δὲ δείσαντες μὴ ἀποπεμφθῶσιν² ἐς Ἀθήνας καθίζουσιν ἐς ἱερόν τι ἰκέται.

6. Harsh measures against the Oligarchs

231. Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς παρεμυθεῖτο. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ὁ δήμος ἐπ' αὐτοὺς ὠπλίσθη, φάσκων ὥς διανοοῦνται οὐδὲν ὑγιὲς³, εἰ μὴ βούλονται πλεῖν. ἔλαβον οὖν αὐτῶν τὰ ὅπλα⁴ ἐκ τῶν οἰκιῶν, καὶ διέφθειραν ἂν αὐτῶν τινας, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νικόστρατος ἐκώλυσεν. πρὸς δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι ὀλίγοι ὀρῶντες τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν. καθίζουσιν οὖν καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ Ἡραῖον ἰκέται, καὶ γίνονται οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίων. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ δῆμος ἔδεισε, μὴ νεωτερίσωσί τι, καὶ ἀνίστησί τε τοὺς ἰκέτας, καὶ διακομίζει αὐτοὺς ἐς νῆσόν τινα, ἥπερ πρὸ τοῦ Ἡραίου κεῖται. καὶ τὸ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε αὐτοῖς διεπέμπετο.

7. Peloponnesians intervene

232. μετὰ δὲ ταῦτα, τετάρτη ἢ πέμπτη ἡμέρᾳ μετὰ τὴν διακομιδὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον, νῆες Πελοποννησίων παραγίγνονται ἐς Κέρκυραν τρεῖς καὶ πενήκοντα. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἀλκίδας, καὶ Βρασίδας αὐτῷ σύμβουλος ἐπέπλει. οἱ δὲ Κερκυραῖοι πολλῷ θορύβῳ καὶ πεφοβημένοι παρεσκευάζοντό τε ἐξήκοντα ναῦς, καὶ ἐξέπεμπον αὐτὰς κατὰ μίαν, ὥς ἐκάστη ἐπληρώθη. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι παραινοῦσι πρῶτον μὲν εἶναι σφᾶς⁵ ἐκπλεῦσαι, ὕστερον δὲ καὶ ἐκείνους πάσαις ἅμα ταῖς ναυσὶν ἐπιγενέσθαι. ὥς δὲ αὐτοῖς αἱ νῆες σποράδες ἦσαν πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅσοι μὲν εὐθὺς αὐτομολοῦσιν, ἐν ἑτέραις δὲ οἱ ἐμπλέοντες ἀλλήλοις μάχονται, ἦν δὲ οὐδεὶς κόσμος τῶν ποιουμένων.

¹ ἀμφοτέρους] e.g. the two parties (Demos and Oligoi).

² ἀποπεμφθῶσιν] As a preliminary to being tried and executed there.

³ οὐδὲν ὑγιὲς] i.e. something detrimental to the State, 'some unconstitutional scheme.'

⁴ τὰ ὅπλα] Before attacking them, it was clearly desirable to disarm them.

⁵ σφᾶς] The Athenians; καὶ ἐκείνους, the Corcyraeans; αὐτοῖς, the Corcyraeans.

⁶ δύο μὲν, etc.] The ships having been hastily manned, sympathisers with the oligarchs had been included, and in some crews formed the majority.

8. *Sea-fight*

233. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ταραχὴν εἴκοσι μὲν ναυσὶν ἐτάξαντο πρὸς τοὺς Κερκυραίους, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων. καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες ἐταλαιπωροῦντο. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φοβούμενοι τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων οὐ κατὰ μέσον προσέπιπτον αὐτοῖς, κατὰ δὲ κέρας προσβαλόντες καταδύουσιν¹ μίαν ναῦν. οἱ δὲ πρὸς τοὺς Κερκυραίους μαχόμενοι, ἰδόντες ταῦτα, ἐπιβοηθοῦσι· καὶ γενόμεναι αθρόαι αἱ νῆες τοῖς Ἀθηναίοις ἅμα ἐπέπλεον. οἱ δὲ πρῦμναν κρουόμενοι ὑπεχώρουν ὅτι μάλιστα σχολῇ, ἵνα, τῶν πολεμίων πρὸς σφᾶς τεταγμένων, προκαταφύγοιεν οἱ Κερκυραῖοι. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία τοιαύτη ἐγένετο. ἐτελεύτα δὲ ἐς ἡλίου δύσιν.

9. *After the battle*

234. ἔδεισαν οὖν οἱ Κερκυραῖοι μὴ ἐπιπλεύσωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν οἱ πολέμιοι ὥς κρατοῦντες, ἢ τοὺς ἰκέτας ἐκ τῆς νήσου ἀναλάβωσιν, ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτερίσωσιν. διεκόμισαν οὖν πάλιν τοὺς ἰκέτας ἐς τὸ Ἡραῖον, καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσον. οἱ δὲ ἐναντίοι ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν πλεῦσαι οὐκ ἐτόλμησαν, ἀπέπλευσαν δὲ ἐς τὴν ἡπειρον, ἔχοντες τῶν Κερκυραίων τρεῖς καὶ δέκα ναῦς. ἀλλ' οὐδὲ τῇ ὑστεραία οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον ἐπὶ τὴν πόλιν. ὁ μὲν γὰρ Βρασίδας (ὥς λέγεται) ταῦτα παρήνει², ὁ δὲ Ἀλκίδας οὐκ ἐπέιθετο. ἀπέβησαν οὖν μόνον ἐπὶ τὴν Λευκίμμην τὸ τῆς νήσου ἀκρωτήριον, καὶ ἐπόρθουν ἐκεῖ τοὺς ἀγρούς.

10. *Peloponnesians withdraw*

235. ὁ δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τούτῳ ἐγένετο περιδεῆς, μὴ οἱ πολέμιοι σφίσιν ἐπιπλεύσωσιν. ἦσαν οὖν ἐς λόγους τοῖς ἰκέταις³, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ολίγων ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. ἔπεισαν δε τινὰς αὐτῶν ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι. προσδεχόμενοι γὰρ τὸν ἐπίπλουν ἐπλήρωσαν τριάκοντα. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι δηώσαντες τὴν γῆν μέχρι μέσου ἡμέρας ἀπέπλευσαν. καὶ ὑπὸ νύκτα φρυκτωροῦνται αὐτοῖς ἐξήκοντα νῆες Ἀθηναίων προσπλέουσai ἀπὸ Λευκάδος. εὐθὺς οὖν τῆς νυκτὸς οἱ πολέμιοι ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου ὅτι

¹ καταδύουσιν] This verb should mean literally, 'send to the bottom,' but, practically, it is used whenever a ship is so far damaged as to be put hors de combat.

² ταῦτα παρήνει] i. ἐπιπλεῖν. Notice the bold character of Brasidas, and contrast it with the timidity and weakness of Alcidas, The latter seems to have been always a very poor creature.

³ τοῖς ἰκέταις] The Oligarchs in the Heraeum.

τάχιστα παρὰ τὴν γῆν. καὶ ὑπερενεγκόντες τὰς ναῦς τὸν τῶν Λευκαδίων ἰσθμὸν¹, ὅπως μὴ ὀφθῶσι τοῖς Ἀθηναίοις περιπλέοντες αὐτὸν, ἀποκομίζονται.

11. Massacre of the Oligarchs

236. Κερκυραῖοι δὲ, αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεύσας τὰς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας, θαρσύνονται τε καὶ τοῖς ὀλίγοις ὠμῶς ἐπιφέρονται. καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει εἴ τινα αὐτῶν λάβοιεν, ἀπέκτεινον· ὅσους δὲ ἔπεισαν ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, ἐκβιβάζοντες διεχρῶντο. ἔπειτα δὲ, ἐλθόντες ἐς τὸ Ἡραῖον, πείθουσι τῶν ἐκεῖ ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἐξιέναι, ἵνα δικασθῶσι· καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν ἐξιέναι μὲν οὐκ ἐπείσθησαν· τὰ δὲ γιγνόμενα² ἰδόντες, αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους διέφθειρον. ἔνιοι δὲ καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἀπήγγχοντο, καὶ ἰδέα πᾶσα θανάτου κατέστη, ὥς γὰρ ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνηλίσκοντο.

12. The refugees

237. ὁ μὲν οὖν δῆμον τῶν Κερκυραίων τοιαύταις ὀργαῖς ἐχρήσατο ἐς τοὺς ὀλίγους. ὕστερον δὲ οἱ φεύγοντες τούτων, (διεσώθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πεντακοσίους), τείχη τινα ἔλαβον, ἃ ἦν ἐν τῇ ἡπείρῳ. ὀρμώμενοι δὲ ἐκ τούτων ἐληίζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον, ὥστε ἐγένετο ἐν τῇ πόλει λιμὸς ἰσχυρός. ὕστερον δὲ, πλοῖα παρασκευασάμενοι καὶ ἐπικούρους, διέβησαν ἐς τὴν νῆσον, γενόμενοι³ ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες. ταῦτα δὲ ποιήσαντες αὐτοὶ τὰ πλοῖα ἐνέπρησαν⁴, ὅπως μηκέτι ἔχωσι κάθοδον, ἀλλ' ἀναγκασθῶσι κρατεῖν τῆς γῆς. ἔπειτα δὲ ἀναβάντες ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην καὶ ἐνοικοδομησάμενοι ἐν αὐτῷ τεῖχος, ἔφθειρόν τε τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν.

¹ ἰσθμὸν] Leucas formerly joined the mainland, but the inhabitants at some period subsequent to this war cut through the isthmus, and converted it into an island, joining it to the mainland by a mere bridge. Afterwards the accumulation of sand choked the channel, and it became a peninsula as at first. But now it is once more an island, though the channel is very narrow and shallow.

² τὰ γιγνόμεθα] Mind the tense; not 'what had happened,' but 'what was going on.'

³ γενόμενοι] Aorist, having by this time become.'

⁴ τὰ πλοῖα ἐνέπρησαν] This act was a kind of solemn declaration of 'war to the knife.' It may be illustrated by a curious story in Herodotus. The people of Phocaea in Asia Minor, rather than yield to the Persians, left their native city, and sunk a great lump of iron in the harbour, swearing never to return till it rose to the surface. However, more than half became home-sick, and returned in spite of their oath. Compare also the stories of English sea-captains nailing their colours to the mast, that it might be impossible for them to strike their flag and surrender. When Darius invaded Scythia, he gave orders for the destruction of the bridge by which he crossed the Danube, to show his confidence that he could return home without using it. However, luckily for himself, he was persuaded to countermand the order.

13. Help arrives from Athens. A treaty

238. ἀφικνοῦνται δὲ μετὰ ταῦτα ἐς Κέρκυραν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς, ναύαρχοι ὄντες τῶν Ἀθηναίων. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ Ἰστώνῃ, καὶ τὸ τεῖχοςμα προσβαλόντες εἶλον, καταπεφευγότες δὲ ἐκεῖνοι ἄθροοι ἐς μετέωρόν τε σύμβασιν ποιοῦνται. καὶ ὑπέσχοντο παραδώσειν μὲν τοὺς ἐπικούρους, αὐτοὶ δὲ τὰ ὄπλα παραδόντες μενεῖν, ἕως ὃ Ἀθηναίων δῆμος περὶ αὐτῶν διαγνοίῃ¹. ἐπὶ τούτοις οὖν οἱ στρατηγοὶ διεκόμισαν αὐτοὺς ἐς νῆσόν τινα ἐς φυλακὴν ὑποσπόνδους, λέγοντας ὡς, ὅταν καιρὸς ᾗ, πέμψουσιν αὐτοὺς Ἀθήναζε, ἣν δὲ ἐν τῷ μεταξύ τις ἀλῶ ἀποδιδράσκων, αἱ σπονδαὶ αὐτίκα πᾶσι² λελύσονται³. τοιαύτη οὖν ὁμολογία ἐγένετο.

14. Stratagem of the Democratical leaders

239. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐν τῇ νήσῳ οὐκ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι. ὑποπέμπουσι πρὸς αὐτοὺς ἀνθρώπους τινὰς, προσποιουμένους φίλους δὴ⁴ εἶναι, καὶ λέγειν κατ' εὐνοίαν, ὃ κράτιστον εἴη⁵ αὐτοῖς ἐν τῷ παρόντι ποιεῖν. ἐκέλευσαν οὖν αὐτοὺς ἀποδρᾶναι ὡς τάχιστα· μέλλειν γὰρ δὴ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δήμῳ τῶν Κερκυραίων. ἅμα δὲ καὶ πλοῖόν τι ἐμηχανήσαντο, καὶ διακομίσαντες αὐτὸ ἐς τὴν νῆσον ἐκέλευσαν τοὺς φυγάδας τούτῳ χρωμένους διασώζεσθαι. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα καὶ τὸ πλοῖον ἰδόντες⁶ ἐπείσθησαν. καὶ ἐκπλέοντες αὐτίκα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῖς Κερκυραίοις ἅπαντες παρεδόθησαν⁷.

15. Running the gauntlet

240. παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι ἐς οἶκημα μέγα καθεῖρξαν. καὶ ὕστερον, ἐξάγοντες αὐτοὺς κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας, διῆγον αὐτοὺς δεδεμένους πρὸς ἀλλήλους διὰ δυοῖν στοίχοις ὀπλιτῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων. οἱ δὲ ὀπλῖται ἔπαιον αὐτοὺς καὶ ἐκέντουν, εἴ

¹ διαγνοίῃ] i.e. by a vote in the Ecclesia.

² πᾶσι] Masc. 'for all.'

³ λελύσονται] Observe the force of the Future Perfect, 'shall be in the state of having been,' etc, i.e. 'shall be considered as broken.' λυθήσονται would mean, 'shall be broken.'

⁴ δὴ] Ironical.

⁵ ὃ κράτιστον εἴη] depends on λέγειν.

⁶ ἰδόντες] They might have disbelieved a mere story, but the actual sight of the boat made them think there must be something in it.

⁷ παρεδόθησαν] The agreement being broken (see end of last section), the Athenians had no scruple in handing the Oligarchs over to their enemies.

τίς ποὺ τινὰ ἴδοι ἐχθρὸν¹ ἑαυτοῦ. παριόντες δὲ καὶ μαστιγοφόροι ἐπετάχυνον τοὺς βραδύτερον προσιόντας. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐς ἐξήκοντα ἄνδρας ἐξήγαγον καὶ διέφθειραν. οἱ δὲ ὑπόλοιποι τὸ μὲν πρῶτον ἡγνούν τὰ γινόμενα, ἔπειτα δὲ, ὥς ἦσθοντο, ἐπεκαλοῦντο τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐκέλευον σφᾶς² (εἰ Βούλονται) αὐτοὺς διαφθεῖρειν. ἐκ δὲ τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ἐξιέναι, ἔφασαν δὲ ὅτι οὐδὲ ἐσιέναι οὐδένα περιόψονται κατὰ δύναμιν.

16. The end of the Oligarchs

241. οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατὰ μὲν τὰς θύρας οὐ διανοοῦντο Βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος, καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν, ἔβαλλον τῷ κεράμῳ, καὶ ἐτόξευον κάτω. ἐφυλάσσοντο τοίνυν ἐκεῖνοι, ὥς ἐδύναντο, οἱ δὲ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, ὅπως μὴ ληφθῶσιν. καὶ καθίεσαν ἐς τὰς ἑαυτῶν σφαγὰς τοὺς οἴστους, οὓς ἐκεῖνοι³ ἀφίεσαν· καὶ ἐξελόντες ἐκ τῶν κλινῶν τὰ σπάρτα, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπήγγχοντο. οὕτως οὖν τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἀναλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω, διεφθάρησαν. ἡμέρας δὲ γενομένης οἱ Κερκυραῖοι, ἐπιβαλόντες τοὺς νεκροὺς ἐπὶ ἀμάξας, ἔξω τῆς πόλεως αὐτοὺς ἀπήγαγον.

FAILURE OF THE ATHENIAN EXPEDITION TO SICILY

1. The besiegers besieged

242. νικήσαντες δὲ ἐν τῇ ναυμαχίᾳ⁴ ταύτῃ οἱ Συρακόσιοι ἐθάρσυν. καὶ διανοοῦντο ἤδη ἐλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἅπαντας, καὶ μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ ἔᾶσαι αὐτοὺς διαφυγεῖν. ἔκληρον οὖν εὐθὺς τὸν λιμένα τὸν μέγαν, ὀρμίζοντες ἐπ’ ἀγκυρῶν τριήρεις καὶ πλοῖα καὶ ἀκάτια· ἄλλα δὲ πολλὰ παρεσκευάζοντο, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ναυμαχεῖν ἔτι τολμήσωσιν. ἰδόντες δὲ ἐκεῖνοι⁵ τὴν τοῦ λιμένος ἀπόκλησιν, ἐνόμισαν εὐθὺς ὅτι ἀδύνατον

¹ ἐχθρὸν] ‘A private enemy.’ ἐχθρὸς and πολέμιος correspond to ‘inimicus’ and ‘hostis’ respectively.

² σφᾶς, etc.] i.e. the Athenians might kill them if they liked, provided only that they did not leave them to the tender mercies of the Demos.

³ ἐκεῖνοι] The enemies on the roof (called οἱ ἄνω afterwards).

⁴ τῇ ναυμαχίᾳ, etc.] The great expedition of the Athenians to Sicily began with a series of successes, and appeared to be on the point of complete success, when the tide suddenly turned. A Spartan general named Gylippus came to the relief of Syracuse (which was all but thoroughly blockaded by the Athenians), and wrested one position after another from the invaders. The Syracusans plucked up courage, and engaged the Athenians in two seafights, of which the last was entirely in their favour. The result was that the Athenians were reduced to maintain a merely defensive attitude, and it became the object of the Syracusans no longer to repel their attack, but to cut off their retreat. At this point our story begins.

⁵ ἐκεῖνοι] i.e. the Athenians.

σφίσιν ἐστι σωθῆναι, εἰ μὴ ναυκρατήσουσιν. ἐπλήρωσαν οὖν τὰς ναῦς πάσας, ἀναγκάσαντες ἐσβαίνειν ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἐπιτήδειος εἶναι ἐδόκει. τοξότας δὲ ἐπ’ αὐτὰς πολλοὺς ἐβίβαζον, καὶ τᾶλλα ὡς οἷόν τε ἦν ἐπορίσαντο.

2. Preparations for battle

243. ὁρῶν δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Νικίας οἷος ὁ κίνδυνός ἐστιν, συνεκάλεσε τοὺς στρατιώτας πάντας, καὶ παρεκελεύσατο κατὰ τὸ δυνατόν. ταῦτα δὲ ποιήσας ἤγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ παρέταξεν ὅπως ὅτι μεγίστη ὠφέλεια γενοιτο τοῖς ἐν ταῖς ναυσίν. ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς· καὶ ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου ἔπλεον εὐθὺς πρὸς τὸ ζεύγμα τοῦ λιμένος, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω. προεξαναγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι ἐφύλασσον κατὰ τε τὸν ἔκπλουν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς ἅμα παρεβοήθει.

3. The sea-fight

244. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ πρώτῃ ρύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουν τῶν νεῶν τῶν τεταγμένων πρὸς αὐτῷ. εὐθὺς οὖν ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις, ἵνα ἔξοδος αὐτοῖς εἴη. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Συρακόσιοι ἐπεφέροντο πανταχόθεν, καὶ οὐκέτι μόνον πρὸς τῷ ζεύγματι ἢ ναυμαχία ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λιμένα πανταχοῦ. ἀντηγωνίζοντο δὲ κρατερῶς, πολλὴ γὰρ ἀμφοτέροις ἢ τῶν ναυτῶν προθυμία ἦν, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. ἐναυμάχησαν οὖν ἐν ὀλίγῳ¹ πολλαὶ νῆες, ἐγένοντο γὰρ συναμφοτέροι σχεδὸν διακόσιαι. καὶ ὁ κτύπος μέγας ἦν, συμπιπτουσῶν τε τῶν νεῶν, καὶ βοώντων τῶν κελευστῶν.

4. Feelings of those who watched the sea fight

245. ἕως δὲ ἔτι ἰσόρροπος ἡ ναυμαχία ἦν, ὁ ἐν τῇ γῇ πεζὸς ἀμφοτέρων πολλὴν τὴν² σύστασιν τῆς γνώμης εἶχεν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ μάλιστα ἐκινεῦντο. καὶ τότε μὲν ἐς τὸ ἔσχατον ἦλθον φόβου, τότε δὲ ἐς ἐλπίδα μετέστησαν. δι’ ὀλίγου δὲ οὔσης τῆς θέας, εἴ τινες ἴδοιέν πη τοὺς σφετέρους³ κρατοῦντας, ἐθάρσουν καὶ

¹ ἐν ὀλίγῳ] #2, ‘in a small space,’ contrasting with πολλὰ.

² πολλὴν τὴν, etc.] The position of the Article shows that πολλὴν is not epithet but predicate.

³ τοὺς σφετέρους] Exactly as in Latin ‘suos.’

ἐτρέποντο πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μη στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας. ἐπειδὴ δὲ ἑκάτεροι τῇ μὲν ἐκράτουν, τῇ δὲ¹ ἐπιέζοντο, οἱ δὲ ἐν τῇ γῇ οὐ πάντες ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ ἐσκόπουν, βοή ἐν τούτοις καὶ ὀλοφυρμὸς ὁμοῦ ἦν ἀκοῦσαι², καὶ ἄλλα ὅσα πολυειδῆ ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγας στρατὸς φθέγγεται.

5. *End of the sea-fight*

246. τῆς δὲ ναυμαχίας ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης, οἱ Συρακάσιοι ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπικείμενοι, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, ἐδίωκον αὐτοὺς ἐς τὴν γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς, ἄλλος ἄλλῃ, κατέφυγον ἐς τὸ στρατόπεδον, ὅσοι μὴ μετέωροι³ ἐάλωσαν. ὁ δὲ πεζὸς, οὐκέτι διαφόρως ἄλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, ἐξερράγησαν⁴ ὀλοφυρόμενοι καὶ κλαίοντες. καὶ ἔκπληξις πανταχοῦ μεγίστη ἦν. γενομένης δὲ ἰσχυρᾶς τῆς ναυμαχίας, πολλαὶ νῆες ἀμφοτέροις⁵ καὶ ἄνθρωποι ἀπώλοντο. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι ἀνείλοντο τά τε ναύγια καὶ τοὺς νεκροὺς, καὶ ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀθυμοῦντες τῆς νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν⁶.

6. *Hermocrates wants to stop the Athenians' retreat.*

247. ὑπενόησε δὲ Ἑρμοκράτης ὁ Συρακόσιος ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι μέλλουσιν ἀπιέναι. καὶ δεινὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι, εἰ τοσαύτη στρατιὰ κατὰ γῆν ὑποχωρήσει, καὶ καθεζομένη ποι⁷ ποιήσει σφίσιν αὖθις πόλεμον. ἐκέλευσεν οὖν τοὺς Συρακοσίους πάντας ἐξιέναι σὺν τοῖς συμμάχοις, καὶ τὰ στενόπορα πάντα καὶ τὰς ὁδοὺς φθάσαντας φυλάσσειν. οἱ δὲ ἄρχοντες ἀντεῖπον, ὅτι ἄπορα ταῦτά ἐστι διὰ τόδε. θυσία ἦν ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ πόλει, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς⁸ τῆς νίκης τετραμμένοι ἦσαν εἰς πόσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. ἐφαίνετο οὖν ἄελπτον εἶναι, ὥς πείσονται⁹ οὗτοι ὅπλα αὖθις λαβεῖν ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐξελθεῖν.

7. *Hermocrates lays a trap, and the Athenians fall into it*

¹ τῇ μὲν...τῇ δὲ] 'in some places ... but in others,' etc.

² ἦν ἀκοῦσαι] 'One might hear.'

³ μετέωροι] = 'in the open,' i.e. away from the shelter of the shore, where their comrades were stationed. (See Story 243.)

⁴ ἐξερράγησαν, etc.] We employ the same metaphor, 'broke into a shout, burst into tears,' etc.

⁵ ἀμφοτέροις] Construe 'on both sides' (lit. 'for both').

⁶ ἀναχωρεῖν] i.e. by land, the attempt by sea having failed.

⁷ ποι] Instead of που, because there is an idea of motion implied in καθεζομένη.

⁸ τοῦ περιχαροῦς] Neut. adj. used as substantive = 'their excessive delight at.'

⁹ πείσονται] From πείθω (here), not πάσχω.

248. ὁ δὲ Ἑρμοκράτης, ὥς τοὺς ἄρχοντας οὐκ ἔπειθεν, αὐτὸς ἐπὶ τούτοις μηχανᾶται τάδε. πέμπει τινὰς τῶν ἑαυτοῦ ἐταίρων μετὰ ἱππέων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον ἡνίκα συνεσκόταζεν. οἱ δὲ προσελάσαντες ἀνεκαλέσαντό τινας, ὥς ἐπιτήδειοι δὴ ὄντες¹ τῶν Ἀθηναίων. ὁ γὰρ Νικίας φίλους τινὰς εἶχεν ἐν τῇ πόλει, οἵπερ εἰώθεσαν αὐτῷ διαγγέλλειν τὰ ἔνδοθεν². ἐκέλευον οὖν οἱ πεμφθέντες φράζειν τῷ Νικίᾳ μὴ ἀπάγειν τὸ στράτευμα τῆς νυκτὸς, ὥς Συρακοσίων τὰς ὁδοὺς φυλασσόντων, ἀλλὰ τῆς ἡμέρας ἀποχωρεῖν καθ' ἡσυχίαν. οὗτοι οὖν τοσαῦτα εἰπόντες ἀπῆλθον· οἱ δὲ ἀκούσαντες, διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς· καὶ ἐκεῖνοι, νομίσαντες ἀπάτην οὐκ εἶναι, τὴν νύκτα αὐτόθι ἐπέσχον.

8. *The Syracusans prepare to cut off the Athenians' retreat*

249. ὕστερον δὲ ἐπειδὴ οὐκ εὐθὺς ὥρμησαν, ἔδοξε τοῖς Ἀθηναίοις περιμεῖναι καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, ὅπως συσκευάσαιντο κατὰ τὸ δυνατόν τὰ χρησιμώτατα. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τῷ μεταξὺ προεξελθόντες ἀπεφράγγνυσαν τὰς ὁδοὺς κατὰ τὴν χώραν, ἧ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι. ἐφύλασσον δὲ καὶ τῶν ρείθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις· καὶ ἐτάσσοντο ἧ ἐδόκει ὥς τὸ στράτευμα κωλύσοντες. ἅμα δὲ ταῖς ναυσὶ προσπλεύσαντες ἀφείλκον ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τὰ ναῦς τῶν Ἀθηναίων. καὶ τινας μὲν τούτων οἱ Ἀθηναῖοι διὰ φόβον αὐτοὶ ἐνέπρησαν. τὰς δὲ ἄλλας οἱ Συρακόσιοι, οὐδενὸς κωλύοντος, ἔλαβον καθ' ἡσυχίαν, καὶ ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

9. *The Athenians begin their retreat*

250. ἐπειδὴ οὖν πάντα παρεσκεύαστο, ἡ ἀνάστασις ἐγένετο τῶν Ἀθηναίων τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐποίουν τοῦ στρατεύματος μέρη δύο, πρῶτον μὲν ἡγούμενον³ τὸ Νικίου, ἐπόμενον δὲ τὸ Δημοσθένους. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ, εὗρον ἐπ' αὐτῷ⁴ τινας τῶν Συρακοσίων παρατεταγμένους, καὶ τρέψαντες αὐτοὺς ἐκράτησαν τοῦ πόρου, καὶ ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν. οἱ δὲ Συρακόσιοι

¹ ὥς δὴ ὄντες] 'On the pretence of being.'

² τὰ ἔνδοθεν] τὰ ἔνδον would mean 'the affairs ἐν (the city)'; these, being reported beyond its walls, become τὰ ἔνδοθεν — the things from within.' Strictly speaking, then, they should not be called τὰ ἔνδοθεν till the reporting them is over. But the Greek idiom anticipates the result of the reporting them, and calls them ἔνδοθεν while they are still only being reported (i.e. while they are still ἔνδον). Such an anticipation is common in Greek, and is called Prolepsis (πρόληψις, πρό — λαμβάνω). [Here is another instance: οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐξέφευγον, lit. 'those out of the city kept fleeing out,' i.e. 'those in the city,' etc. Of course, after they had fled, it would be right to call them 'those out of the city.' But the Greek anticipates this, and calls them 'those out of the city' by Prolepsis, while they are still fleeing, and are not yet outside the walls.]

³ πρῶτον...ἡγούμενον] Predicates. Understand, after τὸ Νικίου, μέρος.

⁴ ἐπ' αὐτῷ] 'Over against it,' £2 guarding the passage.

αὐτοῖς αὖθις ἐπέκειντο παριππεύοντες καὶ ἀκοντίζοντες. καὶ ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἀθηναῖοι προῆλθον σταδίους τεσσαράκοντα, καὶ πρὸς λόφῳ τινὶ ἠϋλίσαντο. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο εἴκοσι σταδίους, καὶ καταβάντες ἐς χωρίον τι ἄπεδον αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο.

10. The Athenians find the enemy in their way

251. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι τὴν νύκτα ἀνεπαύοντο· οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ προελθόντες ἀπετείχιζον τὴν ἐν τῷ πρόσθεν δίοδον. ἦν δὲ λόφος καρτερός, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης· ἐκαλεῖτο δὲ “Ἀκραῖον λέπας.” τῇ δὲ ὑστεραίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι προήεσαν, καὶ οἱ τῶν Συρακοσίων ἱππῆς καὶ ἀκοντισταὶ ἐκώλυνον αὐτοὺς πολλοὶ ὄντες, καὶ ἠκόντιζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολὺν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα δὲ ἀνεχώρησαν πάλιν πρὸς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. πρῶι δὲ ἐπορεύοντο αὖθις, ἐλθόντες δὲ πρὸς τὸν λόφον τὸν ἀποτετειχισμένον εὗρον πρὸ ἑαυτῶν τὴν τῶν Συρακοσίων στρατιάν, τεταγμένην ἐπὶ πολλῶν ἀσπίδων¹, στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

11. The Athenians find themselves checked

252. καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐμάχοντο· ἀλλ’ οὐκ ἐδύναντο βιάσασθαι, ἐβάλλοντο γὰρ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ λόφου. ἀνεχώρουν οὖν πάλιν, καὶ ἀνεπαύοντο· ἔτυχον δὲ βρονταὶ τινες γενόμεναι καὶ ὑετοὶ, ἀφ’ ὧν οἱ Ἀθηναῖοι ἔτι μᾶλλον ἠθύμουν, καὶ ἐνόμιζον πάντα ταῦτα γίγνεσθαι ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ. ἐν δὲ τούτῳ οἱ Συρακόσιοι πέμπουσί τινας ἀποτειχιοῦντας² τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τοῦ ὀπισθεν· ἀντιπέμψαντες δὲ καὶ ἐκεῖνοί τινας, διεκώλυσαν. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀναχωρήσαντες μᾶλλον πρὸς³ τὸ πεδῖον ἠϋλίσαντο. οὕτως οὖν ταύτην τε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὑστεραίαν διετέλουν ἀκροβολιζόμενοι, καὶ τότε μὲν προήεσαν ὀλίγους τινὰς σταδίους, τότε δὲ⁴ πιεζόμενοι πάλιν ἀνεχώρουν.

12. The Athenians try a new route

253. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν τούτῳ ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων πάντων κακῶς εἶχον. καὶ πολλοὶ ἤδη αὐτῶν κατατετραυματισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐναντίων. ἐβουλεύοντο οὖν οἱ στρατηγοὶ τὴν

¹ ἐπὶ πολλῶν ἀσπίδων] ἐπὶ, ‘resting on, leaning on the support of’; ἀσπίδων implies hoplites bearing them (the ἀσπίς being a necessary part of a hoplite’s equipment). So the whole phrase means ‘resting on the support of many ranks of hoplites,’ and may be construed ‘many ranks deep.’

² ἀποτειχιοῦντας] The Attic form of the future of many verbs in -ιζω is -ιῶ,

³ μᾶλλον πρὸς] To be taken closely together.

⁴ τότε μὲν...τότε δὲ] ‘At times ... and at times again.’

στρατιὰν ἀπάγειν τῆς νυκτὸς, μηκέτι¹ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἢ πρόσθεν, ἀλλ' ἐτέραν τινὰ πρὸς τὴν θάλασσαν, ἥπερ ἔφερεν ἐπὶ Καμάριναν καὶ Γέλαν καὶ τὰς ταύτη πόλεις² τῶν τε Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων. ταύτην οὖν τὴν ὁδὸν ἔδοξεν αὐτοῖς πορεύεσθαι, ἥλπιζον γὰρ ἀφύλακτον αὐτὴν ἔσεσθαι. ἐκέλευον δὲ ἅμα τοὺς στρατιώτας πυρὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ καύσαντας λείπειν, ὅπως οἱ πολεμίοι μὴ αἰσθοῖντο αὐτοὺς ἀπιόντας. οἱ δὲ ἐποίησάν τε ταῦτα, καὶ ἐχώρουν ἐν τῇ νυκτί.

13. March to the river Cacyparis

254. ἰοῦσι δὲ αὐτοῖς ἐν νυκτί τε, καὶ διὰ γῆς πολεμίας, καὶ τῶν πολεμίων³ οὐ πολὺ ἀπεχόντων, ταραχὴ τις εἰκότως ἐγένετο, καὶ τὸ μὲν τοῦ στρατεύματος μέρος, ὅπερ Νικίας ἤγε, συνέμενέ τε καὶ προλαβε πολλῶ· τὸ δὲ τοῦ Δημοσθένους, μεῖζον ὄν, ἀπεσπάσθη τε καὶ ἐχώρει ἀτακτότερον. ἅμα δὲ ἔφ' ὅμως ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐλθόντες εὐθὺς ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἐλωριήν. καλουμένην ἐπορεύοντο, βουλόμενοι, ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ Κακυπάρει ποταμῷ, ἰέναι ἐντεῦθεν ἄνω⁴ παρὰ τὸν ποταμὸν διὰ μεσογείας. γενόμενοι δὲ οὖν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, εὗρον καὶ ἐνταῦθα φυλακὴν τινὰ τῶν Συρακοσίων κλήουσιν τὸν πόρον τείχει καὶ σταυροῖς.

14. Demosthenes overtaken by the Syracusans

255. βιασάμενοι δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην, διέβησάν τε τὸν ποταμὸν, καὶ ἐχώρουν αὖθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν· ταύτη γὰρ ἰέναι οἱ ἡγέμονες ἐκέλευον. ἐν τούτῳ δὲ ἢ τε ἡμέρα ἐγένετο, καὶ ἔγνωσαν οἱ Συρακόσιοι, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι τῷ στρατοπέδῳ εἰσὶν, ἀλλ' οἷχονταί ποι διαπεφευγότες. ἄραντες οὖν καὶ αὐτοὶ ἐδίωξαν κατὰ τάχος, καὶ περὶ ὥραν ἀρίστου καταλαμβάνουσι τοὺς μετὰ τοῦ Δημοσθένους, ὄντας τε ὑστέρους τῶν ἄλλων, καὶ σχολαίτερον καὶ ἀτακτότερον χωροῦντας. ὥς δὲ προσέμισγον⁵ αὐτοῖς, εὐθὺς προσπεσόντες ἐμάχοντο. τὸ δὲ Νικίου στράτευμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν πενήκοντα μάλιστα σταδίους, θᾶσσον γὰρ ὁ Νικίας ἤγεν.

15. Surrender of Demosthenes

¹ μηκέτι] Not οὐκέτι, because ἐβουλεύοντο expresses purpose.

² τὰς ταύτη πόλεις] ταύτη = 'in that direction.'

³ καὶ τῶν πολεμίων, etc.] Not governed by διὰ, but genit. abs.

⁴ ἄνω] 'Inland.'

⁵ προσέμισγον] i.e. 'caught them up.' But look it out.

256. ὁ μὲν οὖν Δημοσθένης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐκυκλοῦντο, καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν. ἀνειληθέντες γὰρ ἕς τι χωρίον, ὃ τεῖχος κύκλῳ περιῆν, ἀκοντίοις πανταχόθεν ἐβάλλοντο. οἱ δὲ πολέμιοι ὀρῶντες αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους κήρυγμα ποιοῦνται τοιόνδε. πρῶτον μὲν ἐκέλευον τοὺς νησιώτας¹, ἣν τις βούληται, ἀπιέναι ἐλευθέρους· καὶ ἀπεχώρησάν τινες ὀλίγοι. ἔπειτα δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμολογίαν ποιοῦνται, ὑπισχνούμενοι ὥς, ἐὰν τὰ ὅπλα παραδῶσιν, οὔτε βιαίως οὔδεις οὔτε δεσμοῖς οὔτε λιμῷ ἀποθανεῖται. παρέδοσαν οὖν σφᾶς αὐτοὺς οἱ πάντες, ἑξακισχίλιοι ὄντες. καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ εἶχον, ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας². καὶ ἐωέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας.

16. Nicias overtaken

257. καὶ τούτους μὲν³ οἱ Συρακόσιοι ἀπεκόμιζον εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν. Νικίας δὲ ἀφικνεῖται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἑρινεὸν, καὶ διαβάς πρὸς ὑψηλὸν τινα τόπον ἐστρατοπεδεύσατο. οἱ δὲ Συρακόσιοι τῇ ὑστεραίᾳ καταλαβόντες αὐτὸν ἔλεγον, ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκασι σφᾶς αὐτούς. ἐκέλευον οὖν καὶ ἐκεῖνον τὸ αὐτὸ δρᾶν. ὁ δὲ ἀπιστῶν σπένδεται αὐτοῖς πέμπειν ἱππέα, σκεψόμενον εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει. οἰχόμενος δὲ ὁ ἱππεὺς καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε πάντα ἀληθῆ εἶναι. ὁ μὲν οὖν Νικίας κήρυκα πέμπει, αἰτήσοντα τοὺς Συρακοσίους χρήματα μὲν⁴ λαβεῖν, ὅσα ἐν τῷ πολέμῳ ἀνήλωσαν, τὴν δὲ μετ' αὐτοῦ στρατιὰν ἀφεῖναι.

17. Nicias still attempts escape

258. οἱ δὲ οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους τούτους, ἀλλὰ προσπесόντες, καὶ πανταχόθεν περιστάντες, ἐβαλλον καὶ ἠκόντιζον μέχρι ὀψέ. εἶχον δὲ καὶ οὗτοι⁵ πονηρῶς, σίτου τε καὶ ἐπιτηδείων πάντων ἀπορία· ἀλλ' ὅμως ἀνέχονται, καὶ ἡσυχάζουσιν, ἥλπιζον γὰρ τῆς νυκτὸς πορεύσεσθαι ἀδεέστερον. μελλόντων δὲ ἤδη ὀρμᾶσθαι, οἱ Συρακόσιδι αἰσθόμενοι

¹ τοὺς νησιώτας] The Athenian army was not composed entirely of citizens, but contained also contingents from the islands in the Aegaeon which were subject to Athens.

² ἀσπίδας ὑπτίας] An ἀσπίς, being large and hollow, would appear in this position as a great saucer or soup-plate, and would hold a great quantity of money.

³ τούτους μὲν] i.e. Demosthenes and his men.

⁴ χρήματα μὲν, etc.] i.e. he proposed to indemnify them for all their expenses in the war.

⁵ καὶ οὗτοι] i.e. as well as the other division, which had already surrendered; οὗτοι, of course, are Nicias and his men.

ἐπαιώνισαν¹. καὶ γνόντες οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι, κατέθεντο πάλιν τὰ ὅπλα, πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν. οὗτοι μὲν γὰρ, βιασάμενοι διὰ τῶν φυλάκων, ἐχώρουν τῆς νυκτὸς, ἣ ἐδύναντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, ἤγε τοὺς ἄλλους. οἱ δὲ Συρακόσιοι προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον², βάλλοντές τε πανταχόθεν καὶ ἀκοντίζοντες.

18. Fighting in the river

259. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμὸν, ἅμα μὲν οἰόμενοι ῥᾶον σφίσιν ἔσεσθαι, ἣν διαβῶσι τὸν ποταμὸν, ἅμα δὲ³ ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ δίψης ἐπιθυμοῦντες πιεῖν. ἤκοντες δὲ ἐκεῖσε ἐσπίπτουσιν, οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ ἕκαστος ἐβούλετο αὐτὸς πρῶτος διαβῆναι· καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι ὀπισθεν χαλεπὴν ἐποιοῦν τὴν διάβασιν. ἐπέπιπτον οὖν ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν, καὶ οἱ μὲν διεφθείροντο εὐθὺς τοῖς τῶν Συρακοσίων δορατίοις, οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι ἀπεπνίγησαν. οἱ δὲ πολέμιοι ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ, ἔτυχε γὰρ κρημνώδης ὢν. ἄλλοι δὲ ἐς τὴν χαράδραν καταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ ὁμοθεν ἔσφαζον.

19. Nicias surrenders

260. τέλος δὲ, πολλῶν ἤδη ἀπολωλότων, καὶ διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος, Νικίας ἑαυτὸν παραδίδωσι. κελεύει δὲ τοὺς πολεμίους, ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ὅ τι⁴ βούλονται, τοὺς δὲ ἄλλους στρατιώτας μηκέτι φονεύειν. ζωγοῦσιν οὖν τοὺς λοιποὺς τῶν ἐν τῷ ποταμῷ· καὶ τοὺς τριακοσίους, οἱ ἐν τῇ νυκτὶ διεξῆλθον τὴν φυλακὴν, μεταπεμψάμενοι συνέλαβον. ὅμως δὲ τὸ πλῆθος τῶν ληφθέντων οὐ πάνυ πολὺ ἦν· πολλοὶ γὰρ διέφυγον, καὶ Σικελία πᾶσα ἐπλήσθη αὐτῶν, ἐπεὶ οὐκ ἀπὸ συμβάσεως ἑαυτοὺς παρέδωκαν, ὥσπερ οἱ μετὰ Δημοσθένους. μέρος δὲ οὐκ ὀλίγον ἤδη ἀπετεθνήκει. ὁ γὰρ φόνος οὗτος μέγιστος ἐγένετο, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων⁵ τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ.

20. Fate of the captives

¹ ἐπαιώνισαν] Aorist, ‘raised the,’ etc.

² τὸν αὐτὸν τρόπον] Adverbial, ‘in the same,’ etc.

³ ἅμα μὲν...ἅμα δὲ] ‘At once... and.’

⁴ ἑαυτῷ χρῆσθαι ὅ τι, etc.] ‘To do with him whatever,’ etc. This construction should be noticed, being highly idiomatic, and a great favourite with Attic writers.

⁵ μέγιστος καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων] Observe the emphatic repetition of the same idea, first in a positive, then in a negative form. A similar figure is very common in the Bible: ‘They shall fall down, and not be able to stand,’ ‘I shall live, and not die,’ ‘Her time is near to come, and her days shall not be prolonged.’

261. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ σύμμαχοι, ἀναλαμβάνοντες τῶν αἰχμαλωτῶν ὅσους ἐδύναντο καὶ τὰ σκῦλα, συναθροισθέντες ἐς τὴν πόλιν ἀνεχώρησαν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τῶν ληφθέντων κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας¹, ὅπως ἡ τήρησις αὐτῶν ἀσφαλῆς εἴη, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἀπέσφαξαν. καὶ ἐκ τούτου μετεχείρισαν χαλεπῶς τοὺς ἐν ταῖς λιθοτομίαις. ἦν γὰρ ὁ τόπος ἀστέγαστος, ὥστε πρῶτον μὲν ὁ ἥλιος καὶ πνῖγος τοὺς ἐνόντας ἐλύπει, ἔπειτα δὲ, τῶν νυκτῶν ἐπιγιγνομένων ψυχρῶν², ἔτι δεινότερα ἔπασχον. καὶ λιμῶ ἅμα καὶ δίψῃ ἐπιέζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτοῖς οἱ Συρακόσιοι καθ' ἡμέραν μίαν μόνην κοτύλην ὕδατος, καὶ δύο κοτύλας σίτου.

21. *The news reaches Athens*

262. τοῦτο δὲ τὸ ἔργον μέγιστον ἦν πάντων τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν πόλεμον, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχέστατον. κατὰ πάντα γὰρ νικηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπώλοντο, καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενόστησαν. καὶ τὰ μὲν περὶ Σικελίαν γενόμενα τοιαῦτά ἐστιν. ἐπειδὴ δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας ἡγγέλθη, πρῶτον μὲν οἱ πολῖται ἠπίστουν τοῖς τὸ πάθος ἀγγέλλουσιν. ἐπεὶ δὲ ἔγνωσαν³, χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ῥήτορσι τοῖς τὸν ἔκπλουν ἐπαινέσασιν, ὥσπερ δὴ οὐκ αὐτοὶ τὸ αὐτὸ ψηφισάμενοι. ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις⁴ καὶ μάντεσι καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ὅσοι ἐπήλπισαν τότε αὐτοὺς λέγοντες ὡς Σικελίαν λήψονται.

22. *Courage under misfortune*

263. ἐγένετο οὖν κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν φόβος τε καὶ ἔκπληξις μεγίστη δὴ⁵. ἅμα μὲν γὰρ ἐστερημένοι ἦσαν ὀπλιτῶν τε καὶ ἱππέων πολλῶν, ἅμα δὲ⁶, ἔχοντες οὐκέτι ναῦς ἱκανὰς, οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ, διὰ ταῦτα πάντα ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ ἦσαν. ὅμως δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων⁷ ἐδόκει αὐτοῖς χρῆναι μὴ ἐδιδόναι, ἀλλὰ ναυτικόν τε, ὅθεν ἂν δύνωνται, παρασκευάζεσθαι, καὶ τὰ τῶν συμμάχων ἐς ἀσφάλειαν καταστῆσαι, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐς εὐτέλειαν

¹ λιθοτομίας] These λιθοτόμιαι served as a public prison for all Sicily. They were called also λατόμιαι (λαῶς, 'a stone'). The Romans borrowed the word in the form 'Lautumiae'; and applied it not only to this place, but to their own public prison at Rome, the 'Tullianum.'

² ψυχρῶν] Predicate, as is shown by the position of the article.

³ ἔγνωσαν] Understand ὅτι ἀληθῆ ἐστίν.

⁴ χρησμολόγοις] These were a lower branch of the profession than μάντιες, people who made a trade of fortune-telling, like our gipsies.

⁵ μεγίστη δὴ] δὴ in this emphatic position increases the force of the superlative, 'the greatest possible.'

⁶ ἅμα μὲν...ἅμα δὲ] See note on Story 259.

⁷ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων] i.e. 'under the existing circumstances.'

σωφρονίσαι, καὶ ἀρχὴν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ τῶν παρόντων ἐς καιρὸν προβουλεύσουσιν. ὥς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ¹ ἐποιοῦν· καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

---

¹ ὥς δὲ...καὶ] These answer to each other, ‘as... 50.’

VOCABULARY OF PROPER NAMES

Ἄβαρις	Abaris
Ἀγκαῖος	Ancaeus
Ἄνχουρος	Anchurus
Αἴδης	Hades, God of the dead; ἐν Αἴδου = in the place of Hades
Ἀθηνᾶ	Athena, a goddess
Ἀθηναῖ	Athens; Ἀθήναζε = to Athens
Ἀθηναῖος	Athenian
Αἴγινα	Aegina, an island between Attica and Peloponnesus
Αἴγυπτος	Egypt
Αἰγυπτίος, -α, -ον	Egyptian
Αἰθίοψ	Ethiopian
Ἀκραῖον πέπας	The Acraean rock
Ἀλέξανδρος	Alexander
Ἄλθαια	Althaea
Ἄλκανδρος	Alcander
Ἀλκιβιάδης	Alcibiades, a brilliant but unprincipled Athenian statesman
Ἀλκίδα	Alcidas
Ἀμφίπολις	Amphipolis, a town in Thrace
Ἄναπος	The Anapus, a river in Sicily
Ἀνάχαρσις	Anacharsis
Ἀννίβας	Annibal
Ἄννων	Anno
Ἀντίγονος	Antigonus, king of the south-west provinces of Asia
Ἀπίκιος	Apicius
Ἀπόλλων	Apollo, god of poetry, music, and the arts generally: regarded also as inspiring prophecy
Ἀργεῖος, -α, -ον	Argive
Ἄρης	Ares
Ἀριστοτέλης	Aristotle
Ἀρταξέρξης	Artaxerxes

Ἄρτεμις	Artemis
Ἀσία	Asia
Ἀσσίναρος	The Assinarus, a river in Sicily
Ἀταλάντη	Atalanta
Ἀτλαντικός, -ή, -όν	Atlantic
Ἀττικός, -ή, -όν	Attic
ἡ Ἀττική	Attica
Ἀχαία	Achaea
Βαγώας	Bagoas
Βελλεροφόντης	Bellerophon
Βοιωτία	Boeotia
Βοιωτός	Boeotian
Βούσιρις	Busiris
Βρέννος	Brennus
Βυζάντιον	Byzantium
Γαλατής	Gaul
Γεσελήρ	Geseler
Γύγης	Gyges
Δαρεῖος	Darius
Δελφοί	Delphi
Δήλιον	Delium
Δημήτηρ	Demeter
Δημήτριος	Demetrius
Δημοσθένης	Demosthenes
Δημοφῶν	Demophon
Διάσια	Diasia (festival of Zeus)
Διά, Διῖ, Διός	acc., dat. and gen. of Zeus
Διογένης	Diogenes, a philosopher
Διόδωρος	a contemporary of Julius Caesar, author of 'Universal History,' a great traveller and student
Διονύσια	the Dionysia (a festival of Dionysus) at which dramatic entertainments were given by the State.
Διόνυσος	Dionysus, god of Wine
Διότιμος	Diotimus

Διώξιππος	Dioxippus
Δράβησκος	Drabescus, a town in Thrace
Δωρίας	Doria, a famous admiral of Genoa in the sixteenth century A.D.
Εἷλωσ	Helot. The Helots were a people of Laconia, who had been reduced to slavery by the Spartan invaders of that country, and were treated with great contempt and harshness by their masters.
Ἐλευσίς	Eleusis, a village in Attica
Ἑλλάς	Hellas = Greece
Ἕλλην	Greek
Ἑλληνικός, -ή, -όν	Grecian
Ἑλωρινός, -ή, -όν	leading to Helorus; ἡ Ἑλωρινὸς ὁδός = the Helorus road.
Ἑννέα Ὀδοί	Nine Roads, name of a town.
Ἐπαμεινώνδας	Epaminondas, a brilliant Theban commander defeated the Spartans at Leuctra, and again at Mantinea, where he fell in the moment of victory.
Ἐπίχαρμος	Epicharmus, a Sicilian poet and philosopher
Ἐρινεός	Erineus, a river in Sicily
Ἑρμῆς	Hermes, a god (Lat. Mercurius)
Ἑρμοκράτης	Hermocrates
Εὐρυδίκη	Eurydice
Εὐρυμέδων	Eurymedon
Εὐρώπη	Europe
Ἔφεσος	Ephesus, a city of Asia Minor
Ἑχινάδες	the Echinades, small islands of North Greece, at the mouth of the river Achelous.
Ζεύς	Zeus, the king of gods. (Lat. Jupiter)
Ζώπυρος	Zopyrus
Ἥλιος	the Sun (personified)
Ἡλύσιον	Elysium, the place of the happy

	dead
Ἡραῖον	temple of Hera (wife of Zeus, Lat. Juno)
Ἡρακλῆς	Heracles, a demigod (Lat. Hercules).
Θαλῆς	Thales, of Miletus, a very early and celebrated philosopher, mathematician, and astronomer; reckoned as chief of the 'Seven Sages' of Greece
Θαμοῦς	Thamus
Θάνατος	Death
Θάσιος, -α, -ον	Thasian
Θάσος	Thasus
Θεαγένης	Theagenes
Θεμιστοκλῆς	Themistocles, a famous Athenian general and statesmen
Θεσσαλός	Thessalian
Θῆβαι	Thebes, chief town of Boeotia
Θηβαῖος, -α, -ον	Theban
Θράκη	Thrace
Θράξ	Thracian
Θουκυδίδης	Thucydides, an Athenian, author of a history of the Peloponnesian war. Lord Macaulay calls the seventh book of this work 'the <i>ne plus ultra</i> of human art'
Ἰάφαρος	Jaffar
Ἰθώμη	Ithome, a mountain fortress in Messenia
Ἰνδικός, -ή, -όν	Indian (adj.)
Ἰνδός	Indian (noun)
ἡ Ἰνδική	India
Ἰνησσαῖος	Inessaean (Inessa is a town of Sicily)
Ἰουδαῖος	Jew
Ἱπποκράτης	Hippocrates
Ἰστώνη	Istone, mountain in Corcyra
Ἰταλία	Italy

Ίφικλης	Iphicles
Ίών	Ionian
Ίωάννης	John
Κακύπαρις	Cacyparis, a river in Sicily
Κάλανος	Calanus
Καλλικλῆς	Callicles
Καλυδών	Calydon, a district of north Greece
Καμάρινα	Camarina, a town of Sicily
Καμεράριος	Camerarius
Κάρ	Carian (native of Caria in Asia Minor)
Καρχηδόνιος, -α, -ον	Carthaginian
Καρχηδών	Carthage (in Africa)
Καύκασος	Caucasus, a mountain range east of the Black Sea
Κελαινός	Celaenus
Κελεός	Celeus
Κέρκυρα	Corcyra, large island off North Greece, mordern Corfu.
Κερκυραῖος, -α, -ον	Corcyraen
Κητεύς	Ceteus
Κίμων	Cimon, a distinguished Athenian
Κιχώριος	Cichorius
Κοῖρανος	Coeranus
Κόραγος	Coragus
Κορίνθιος, -α, -ον	Corinthian
Κότυς	Cotys
Κράσσοι	Crassus, a Roman celebrated for his wealth and cupidity
Κυκλάδες	the Cyclades, islands in the Aegean sea.
Κύλων	Cylon
Κύπρος	Cyprus, large island between Asia Minor and Egypt.
Λακεδαιμόνιος, -α, -ον	Lacedaemonian
Λακεδαίμων	a city of Peloponnesus, also called Sparta.

Λακωνικός, -ή, -όν	Laconian
ἡ Λακωνική	Laconia
Λευκίμμη	Leucimme, promontory in Corcyra
Λητώ	Latona, mother of Apollo and Artemis
Λιβύη	Africa (strictly, Libya is the coast country west of Egypt).
Λίβυς	African
Λυδία	Lydia, a country in Asia Minor
Λυκοῦργος	Lycurgus, a half-fabulous Spartan hero and law-giver; he was considered the inventor and author of the whole Spartan constitution, but it
Λύσανδρος	Lysander
Μακεδονία	Macedonia, district north of Greece, west of Thrace
Μακεδονικός, -ή, -όν	Macedonian
Μακεδών	Macedonian
Μαραθών	Marathon, on the east coast of Attica, where the famous victory was won by the Greeks over the Persians, B. C. 490.
Μαρσύας	Marsyas
Μεγάβαζος	Megabazus
Μεγάβυζος	Megabyzus
Μέγαρα	Megara, town of Peloponnesus, near Corinth
Μεγαρεύς	Megarian
Μελανίων	Milanion
Μελέαργος	Meleager
Μενεκράτης	Menecrates
Μένων	Meno
Μεσσηνία	Messenia
Μεσσήνιος, -α, -ον	Messenian
Μέτων	Meton
Μίδας	Midas
Μίθρας	Mithras

Μιλήσιος, -α, -ον	Milesian (Miletus is a town of Asia Minor)
Μιντοῦρναι	Minturnae, a town of Latium in Italy
Μίνως	Minos, an ancient (perhaps fabulous) king of Crete
Μνήμων	the Mindful, a surname of Artaxerxes II. of Persia
Μοῖραι	the Fates
Μυσία	Mysia
Ναβαταῖος, -α, -ον	Nabataean
Ναύπακτος	Naupactus, city on the north coast of the Corinthian gulf.
Νεῖλος	the Nile, famous river of Egypt
Νέστωρ	Nestor, an old Greek hero, famed for eloquence and wisdom, a leader in the Trojan war.
Νηλίδης	Nelides
Νικίας	a much-respected, but singularly unsuccessful Athenian general and statesman
Νικόστρατος	Nicostratus
Νιόβη	Niobe
Ξέρξης	Xerxes, king of Persia
Οἰνεύς	Oeneus
Ὀλύμπια	the Olympian games
Ὀλυμπιακός, -ή, -όν	Olympian
Ὀλυμπος	Olympus, mountain in Thessaly
Ὅμηρος	Homer, the supposed author of the earliest and most famous Greek poems, the Iliad and Odyssey.
Ὀρφεύς	Orpheus
Ὀρχομένιος	Orchomenian. (Orchomenus was a town of Boeotia.)
Ὅσσα	Ossa, a mountain of Thessaly
Ὀστάνης	Ostanes
Παγώνδας	Pagondas
Πάν	a rustic god

Πάτραι	Patrae, a town in Achaea
Πειθίας	Peithias
Πελοπόννησος	Peloponnesus, the South Greek peninsula
Πελοποννήσιος, -α, -ον	Peloponnesian
Πενθεύς	Pentheus
Πέρσης	a Persian (noun)
Περσικός, -ή, -όν	Persian (adjective)
ή Περσική	Persia
Πήγασος	Pegasus
Πηλῶδες	Pelodes, a harbour of Illyria
Πλάταια	Plataea, a small town in Boeotia
Πλάτων	Plato, a very celebrated Athenian philosopher
Πλούταρχος	Plutarch, a learned and industrious Greek author, his best known works are the Parallel Lives, biographies of Greek and Roman worthies, arranged in pairs.
Πλούτων	Pluto, god of the Dead
Πόνος	Labour (personified)
Ποσειδῶν	Poseidon, god of the Sea. (Lat. Neptunus.)
Προμηθεύς	Prometheus, a demi-god.
Προσώπιτις	Prosopitis, an island at the mouth of the Nile
Πρυτανεῖον	The Town-hall, at Athens
Ῥωμαῖος, -α, -ον	Roman
Ῥώμη	Rome
Ῥωμύλος	Romulus
Σαβῖνος	Sabine (a people of Italy)
Σαλαμίνιος, -α, -ον	Salaminian
Σαλαμῖς	Salamis, island west of Attica, off which the Greeks signally defeated the Persians. B. C. 480.
Σάμος	Samos, large island near Asia Minor

Σαρωνικός, -ή, -όν	Saronic, name of a gulf between Attica and Argolis
Σάτυρος	Satyrus
Σικελία	Sicily
Σικελικός, -ή, -όν	Sicilian
Σικελιώτης	settled in Sicily (the Greek colonists were so called)
Σιναίτης	Sinaetes
Σκιπίων	Scipio, the family name of several distinguished Roman generals, one of whom conquered Hannibal, and took Carthage
Σκύθης	Scythian
Σόλων	Solon, a great Athenian statesman, considered as the chief founder of the whole constitution of Athens.
Σοφοκλής	Sophocles, an Athenian tragedian
Σπάρτη	Sparta. see Λακεδαιμόνων.
Σπαρτιάτης	a Spartan (noun)
Στρυμών	the Strymon, a river of Thrace
Συβαρίτης	Sybarite (Sybaris was a very luxurious Greek city of South Italy)
Σύλλας	Sylla, or Sulla, a Roman general, who supplanted his old leader Marius, and became absolute ruler at Rome with the title of Dictator.
Συρακόσιος, -α, -ον	Syracusan
Συρακοῦσαι	Syracuse, the chief city of Sicily
Σύφαξ	Syphax, an African king conquered by the Romans
Σωκράτης	Socrates, the well-known Greek philosopher
Τάνταλος	Tantalus
Ταρπεία	Tarpeia
Ταρπεῖος	Tarpeius
Ταυροσθένης	Taurosthenes
Τέλλος	Tellos

Τηλέμαχος	Telemachus
Τιβέριος	Tiberius, emperor of Rome, A. D. 14-37
Τιμανδρίδας	Timandridas
Τίμων	Timon
Ύβλαϊος	Hyblaeon (Hybla is a town in Sicily)
Φάλανθος	Phalanthus
Φοῖνιξ	Phoenician
Φρυγία	Phrygia, country in Asia Minor
Χάρης	Chares
Χίμαιρα	Chimaera (a fabulous monster, Lit. a she-goat).
Χίος	Chian (Chios is an island off the coast of Asia Minor.)
Ὠμίσης	Omises
Ὠρωτός	Oropus, a town on the frontiers of Attica and Boeotia
Ὠχος	Ochus (surname of Artaxerxes III. of Persia).